

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

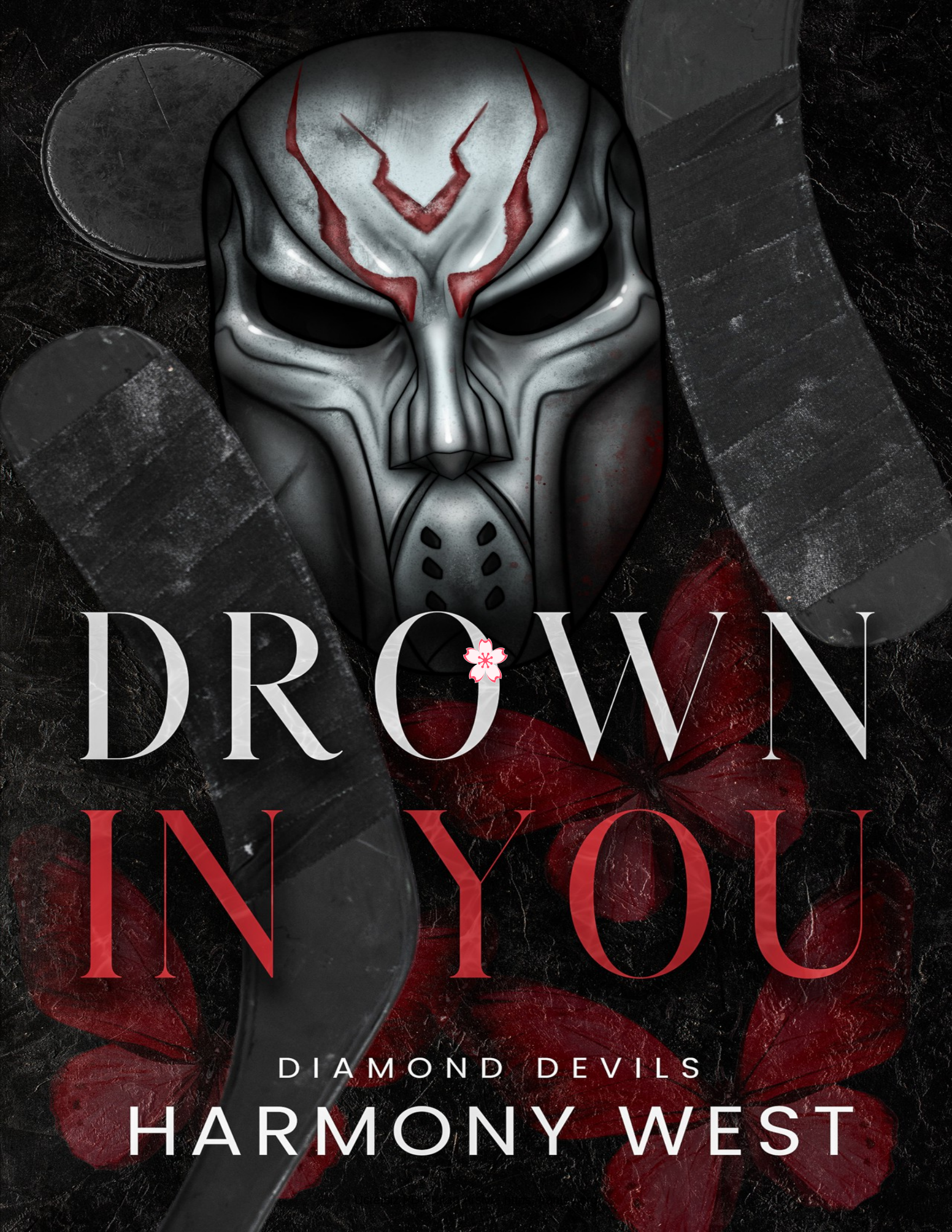
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DOWN IN YOU

DIAMOND DEVILS
HARMONY WEST

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

DROWN IN YOU

HARMONY WEST

Telif hakkı © 2024 Harmony West

Kapak Tasarımı © 2024 [Beholden Book Covers](#)

Maske sanatı © 2024 Zoe Maxwell

Yayınlayan: Westword Press

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik yöntemle çoğaltılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Gerçek olaylar, yerler veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir ve yazarın niyetinde değildir.

ISBN (ciltsiz): 979-8-9881181-6-9

Harmony West'in diğ er eserleri

Diamond Devils Serisi

[Eğ er Cesaretin](#)

[Varsa Sana](#)

[Boğ ulmak](#)

[Tanıdığ ın Şeytan](#)

Aziz ve Günahkar D eti

[Onun Aziz,](#)

[Onun](#)

[G nahkarı](#)

Tek Başına [Her](#)

[Zaman Seninle](#)

[Beni B y le](#)

Cesaretin Varsa'yı tek oturuşta bitiren ve daha fazla maskeli hokeyci isteyen okuyucular için, bu kitap tam size göre.

İçindekiler

1. [Sienna](#)
2. [Luke](#)
3. [Sienna](#)
4. [Luke](#)
5. [Sienna](#)
6. [Luke](#)
7. [Sienna](#)
8. [Luke](#)
9. [Sienna](#)
10. [Luke](#)
11. [Sienna](#)
12. [Luke](#)
13. [Sienna](#)
14. [Luke](#)
15. [Sienna](#)
16. [Luke](#)
17. [Sienna](#)
18. [Luke](#)
19. [Sienna](#)
20. [Sienna](#)
21. [Luke](#)
22. [Sienna](#)
23. [Luke](#)
24. [Sienna](#)
25. [Luke](#)
26. [Sienna](#)
27. [Sienna](#)
28. [Luke](#)
29. [Sienna](#)
30. [Luke](#)
31. [Sienna](#)
32. [Luke](#)
33. [Sienna](#)
34. [Luke](#)
35. [Sienna](#)
- [Epilog](#) __

[Harmony West'ten Daha Fazla Okuyun Teşekkür](#)
[Yazar Hakkında](#) __

Bölüm 1

Sienna

ÖLÜM, gölgelerde gizlenen üç adamdır.

Daha önce de beni şehirde takip etmişlerdi, ama ilk kez beni yalnız yakaladılar.

Juliet'e mesaj attım.

SIENNA

Beni takip ediyorlar.

Stephen, Kade ve tabii ki Marcus.

Sırtındaki yaralanma futbol kariyerini aniden sona erdirmiş olabilir, ama bu beni takip etmesini engellemiyor.

Telefonum titriyor.

JULIET

Neredesin?

SIENNA

Neredeyse eve geldim. Parkı geçmek üzereyim.

Apartmanım görünüyor. Annem erken vardiyasına rağmen muhtemelen hala beni bekliyordur.

Karanlık bastıktan sonra dışarıda olmamam gerektiğini bilmeliyim. Özellikle de yalnızken. Özellikle de bu şehirde. Burada benim için güvenli bir yer yok. Artık yok.

Yaptığım şeyden sonra olmaz.

Yaklaşıyorlar, acımasız kahkahalar ve alaylar gittikçe yaklaşıyor. Ama kaçamam. Onlar yerel üniversitenin futbolcuları. Marcus dışında hepsi hayatlarının en iyi formundalar.

Kaçarsam, peşimden gelecekler. Ve beni yakaladıklarında bana ne yapacaklarını öğrenmek istemiyorum.

Juliet'ten başka bir mesaj geldi.

JULIET

Geliyorum.

SIENNA

Yapma

Ama gönder düğmesine basmadan, etli bir el telefonumu elimden kapıyor ve bir diğeri ağzımı kapatıyor.

Kalbim duruyor.

Yanımda Stephen, iğrenç bir sırıtışla telefonumu kaldırmış, zengin çocuk diş kaplamalarıyla sırıtıyor. Kade beni sert, sağlam vücuduna doğru çekiyor ve kalbim yeniden atmaya başlıyor.

Elini yüzümden çekmesi için çığlık atıyorum, korkunun ateşi yanaklarımı ve ensemleri yakıyor.

Bana yaptıklarını kimse duymayacak. Kimse umursamayacak.

Gözeneklerinden sızan ter ve alkolün çürümüş kokusu, asla unutamayacağım bir koku.

Gölgelerin arasından Marcus önüme çıkıyor. Ela gözleri soğuk ve boş, çenesi kare ve sert. Aylardır spor salonunu fizik tedavi ile değiştirmesine rağmen, giysilerinin altında hala sağlam kasları belirgin. Ülkedeki tüm erkek öğrenci kulüplerinin poster çocuğu.

O olaydan önce, birbirimizi pek tanı mıyordum. Aynı üniversitede okuyan öğrenciler olarak, Juliet bizi tanıştıran kadar yollarımız hiç kesişmemişti. O zamanlar onun için önemsizdim, şimdi de hiçbir şey ifade etmiyorum.

Panik, çılgınca çarpan kalbimi boğazıma kadar çıkardı. O geceden beri beni kasabanın paryası haline getirmek ve uzaktan eziyet etmek için hedefli bir kampanya yürüttükten sonra, sonunda beni korkutmaktan daha fazlasını yapıyorlar.

Bu gece, yaptıklarımın bedelini ödetecekler bana.

"Nereye gidiyorsun, Sienna?" Marcus'un sesi dişlerini gösterir ve omurgamı ürpertir.

"Eve." Kade'in hala ağzımı kapatan eli bu kelimeyi boğuklaştırıyor. Hepsi gülüyor. Beni eve gitmeme izin vermiyorlar.

Belki Juliet polisi arar. Belki çok daha yakın olan ve bu kasabada benim tarafımda olan tek kişi olan annemi arar. Annem ve en iyi arkadaşım dışında kimse Marcus, Stephen ve Kade'in bana yapacağı şeyi umursamayacak.

Diğerleri haberi duyduğunda, bunu hak ettiğimi düşünecekler.

Marcus adamlarına başını sallıyor. "Onu parka götürün."

Stephen telefonumu cebine koyar ve koluma yapışır, tutuşu o kadar sıkı ve sert ki gözlerimden yaşlar akar. Marcus'un yardakçıları beni ağaçların yanına sürükler. Kıvrılır, tekmelerim ve çığlık atarım, her başarısız kaçma girişiminde ve ölümümün her santim yaklaştığında kalbim daha hızlı çarpar.

Her şeyi mahvettim. Belki de başıma gelecekleri hak ediyorum, ama savaşmadan pes edemem.

En yakın park bankını geçip bir ağaca yaklaştığımızda, Kade beni öne doğru fırlatır, sırtım ağacın kabuğuna çarpar ve n e fesim kesilir.

Nefesimi toplayamadan Marcus karnıma ilk yumruğunu indirir.

Başım acıdan dönüyor ve ciğerlerimde kalan az miktardaki havayı soluyorum.

Stephen bacağıma tekme atar ve kaval kemiğim parçalanır. Gözlerimden yaşlar akar.

Kade'in acımasız kahkahası, kafatasıma indirdiği yumruktan önce gelir.

Görüşüm kararıyor, şakaklarımdaki keskin ağrı, vücudumun geri kalanına yayılan acıyı bastırıyor.

Anne. Juliet. Ten. Ben öldüğümde onlara ne olacak? Juliet, Ten'e bana ne olduğunu söyleyecek mi? Onunla tanışmadan öleceğim. Maskenin altındaki yüzünü göremeyeceğim.

Ve annem... Annem bensiz kaybolacak. Ona kalan tek şey benim. "Dur!" diye bağıryorum, belimden eğilip başımı kollarımla koruyorum

Kollarımın sağladığı koruma zayıftır. Saldırganların yumruklarına karşı pek bir işe yaramayacaklarına göre, kendimi korumaya çalışsam da olur.

Marcus beni yere itiyor, üstüme çıkıyor ve beni soğuk, sert toprağa bastırıyor. Vücudu üstümde bir kaya gibi. Bana ne yapmak isterse yapabilir. Onu durdurmak için elimden hiçbir şey gelmiyor.

"Yapma, Marcus!" Acı ve dehşetin korkunç karışımı yüzümden gözyaşları akıyor.

Bana yaklaşıp, bira kokulu nefesi burnuma dolarken kulağıma homurdanır, "Yapmadığım iğrenç bir şeyi bana yükleyebileceğini mi sanıyorsun? Hayatımı mahvedip paçayı sıyırayabileceğini mi sanıyorsun?" Biraz geri çekilir, böylece yüzünü bozan kötü niyetli gülümsemesini net bir şekilde görebilirim. "Beni suçlayacaksan, suçlu olsam da olur."

Korku kalbimin patlamasına neden olacak kadar şiddetli. "Hayır, Marcus! Lütfen, yapma. Lütfen bunu yapma. Herkes bunun doğru olmadığını biliyor..."

"Belki de beni neredeyse öldürmeden önce bunu fark etmeliydin." Bir eliyle omzumu sabitlerken, diğer eliyle kot pantolonumun düğmesini bulur.

Onun altında çaresizce kıvranıyordum, kalbim deli gibi çarparken takım arkadaşları onu kışkırtıyor. "Sırayla mı yapalım?" Kade yağlı saçlarını eliyle tararken, çapraşık dişli sırtışı midemi bulandırıyor. "Yoksa hepimiz aynı anda mı becerelim?"

Marcus kot pantolonumun düğmelerini açıp fermuarını indiriyor.

Hayır, hayır, hayır. Bu olamaz...

"Hey!" Boğuk, kadınsı bir ses, bizi çevreleyen sessiz karanlığı yırtıyor. "Polisi arıyorum!"

"Siktir," diye tıslar Stephen.

Ama Marcus üstümdeki pozisyonundan kıpırdamıyor. "Bu işe karışma, Juliet."

Ona öfkeyle bakar. Boyu onun yarısı kadar ama hiç korkmaz. Juliet'i hiçbir şey korkutmaz. "Onun üstünden çekil, Marcus. Hemen."

"Nasıl hala onun tarafını tutabiliyorsun?" Dudakları hırçın bir şekilde kıvrılır. "O gece oradaydın. Ne olduğunu çok iyi biliyorsun."

Juliet, Stephen ve Kade'in arkasındaki karanlıktan çıkarak yaklaşır. Çoğu yetişkin beni hala lise öğrencisi sanırken, kimse Juliet'in yirmi beş yaşından küçük olduğunu düşünmez. Cildinin gençlik gerginliği olmasaydı, çoğu kişi onun asil duruşunu ve çenesinin dikliğini fark eder ve onun bir üniversite öğrencisi değil, milyonlarca dolarlık bir şirketin CEO'su olduğunu düşünürdü. Kısa siyah etek, mürekkep rengi diz üstü çoraplar ve fermuarı açık bir ceket giyen bir gotik kraliçe. Bana ulaşmak için acele ettiği için, her zamanki beyaz altın takılarını takmaya vakti olmamıştı.

İnsanlar ona saygı duyuyor. Hatta ondan korkuyorlar. Benim hala hayatta olmamın tek nedeni o.

"Sienna sadece iyi bir arkadaş olmaya çalışıyordu. Bu bir hataydı."

Gözlerimi sıkıca kapatıyorum. *Bir hata.* Çok geç olana kadar yaptığımı fark etmediğim bir hata.

"Ne yapacaktın?" diye sorar Juliet. "Ona tecavüz mü edecektin?"

"Tabii ki hayır," diye tükürür Marcus. "Onu korkutmak istedim."

Sonunda üzerimden kayar ve yeni gözyaşları yanaklarımdan süzülür. Bu sefer rahatlamaktan.

Juliet'in telefonundaki el feneri yüzüme düşer. "Görünüşe göre bundan çok daha fazlasını yapmışsın."

Şakağıma aldığım darbenin acısı şimdi gözüme kadar yayılıyor. Parmak uçlarımla nazikçe cildimi okşadığımda, şişmiş olduğunu fark ettim. "Bunu hak etti," diye tısladı Kade. "Oğlumuzun hayatını mahvetti."

"Gerçekten mi?" Juliet'in bakışları Kade'in kafatasında bir delik açar. "Çünkü o, hapse girerek kendi hayatını mahvetmeye çalışıyor gibi görünüyor."

Stephen gülererek telefonumu yanıma yere atıyor. Ama her yerim o kadar ağrıyor ki ona uzanamıyorum. "Sanki polisler *ona* yaptığı şeyden dolayı onu hapse atacaklar da."

"Öğrenmek ister misin?" Juliet'in tehdidi, polisin gerçekten umursayacağına inandığını neredeyse bana ikna ediyor. Bu kasabada herkesin altın çocukları değil de beni seçeceğine.

Belki Marcus burada olmasaydı, Stephen ve Kade onun onları durdurmasına izin vermezlerdi. Ama Marcus Juliet'e bir şey olmasına izin vermez. Bu karışıklığı o yaratmadı.

Ben yaptım.

Juliet'in ailesi Marcus'un sağlık masraflarını ve fizik tedavisini ödüyor.

"Juliet..." diye itiraz etmeye başlar. "Çık buradan, Marcus."

Çenesini sıkar, ama onun yanından topallayarak geçer. Artık eskisi kadar hızlı hareket edemeyecek. Bir daha asla yıldız oyun kurucu olamayacak. NFL'de oynayamayacak.

Benim yüzümden.

Onun hayatını mahvettim. Onun geleceğini çaldım.

Futbolcular sonunda karanlığa çekildiğinde, kan tükürdüm. Her yerim ağrıyor, midem, bacaklarım ve başım acı içinde çığlık atıyor. Artık terör azalırken, acı dayanılmaz hale geliyor.

Bu son olmayacak. Bir dahaki sefere daha kötü olacak. Bir dahaki sefere, bana yaptıklarından sağ çıkamayabilirim.

Juliet çömelir, koyu renkli botları burnumdan birkaç santim uzaktadır. Uzun, siyah saçları kırmızı çizgilerle süslenmiş, duştan yeni çıkmış, ıslak bir şekilde yana doğru örülmüştür. Mavi gözleri üzerimde dolaşır, yaralarımı incelerken eli omzumda yatıştırıcı hareketlerle okşar.

Dudaklarını ısırıyor. Belki de hayatında ilk kez, Juliet korkuyor. "Burada kalamazsın, Sienna."

"Biliyorum," diye fısıldadım.

Beni yakaladıkları anda anladım. Stephen telefonumu elimden kaptığı anda. Bana ne yapmayı planlıyorlarsa, yardım çağırmama izin veremeyeceklerdi.

Durmayacaklar. Yaptıklarımın bedelini ödediğime karar verene kadar asla durmayacaklar. Borcumu ödediğime.

Ve ödemem gereken inanılmaz büyük bir borcum var.

Juliet parmaklarımı tutup sıkıyor. "Eğer seni tekrar ele geçirirlerse, seni öldürecekler."

Bölüm 2

Luke

HAYALLERİMİN KIZI ÖLDÜ.

Tabutta yatıyor, cildi neredeyse saydam, elleri karnının üzerinde birleştirilmiş. Sarı saçları rengini kaybetmiş, ayak bileklerine kadar uzanan beyaz bir elbise giymiş. Hayatta olsaydı, bunu giymeyi asla kabul etmezdi.

Formamı yırtıp atıyorum, kalabalığın arasından ona ulaşmak için itişip kakışıyorum, onu bekleyen mezarına indiriyorlar, tabut hala açık.

"Durun!" diye bağıyorum. "Bunu ona giydirmem lazım!"

O benim formamla gömülmeli. *Valentine* ismi sırtına işlenmiş olarak, ikimiz de toz olana kadar.

Ama durmuyorlar. Boğazım yırtılana kadar bağırısam da beni duymuyorlar, tabutu mezarın dibine indirip cesedinin üzerine toprak dökülürken, çaresizlik kalbimi sıkıştırıyor.

Kapağı kapatmaları için bağıyorum. Ama sesim çıkmıyor.

Ellerim şeffaf. Ben de bir hayaletim.

Uyanıyorum, soğuk ter boynumun arkasına, göğsüme, koltuk altlarıma yayılıyor. Yataktan atlayıp yüzüme su serpiyorum ve lavaboya yaslanıyorum, gözlerimin altındaki torbalar, bu geceden önceki uykusuz gecelerin izlerini taşıyor.

Bud'ı uyandırmamaya dikkat ederek koridordan odama gizlice geri dönerim, yoksa bütün evi uyandırır. Tatilde eve dönmek her zaman bir uyum süreci gerektirir. Sabahın üçünde zombi gibi dolaştığımı görseler de umursamayacak olan Devils'larla aynı evde yaşamayı özleyorum.

Annemin yanında bu tür şeyleri yapamam. Eve geldiğimden beri bana tavuk çorbası, ızgara jambon ve peynir, tuzlu kraker, fıstık ezmesi sandviçler yediriyor. Aklına gelen her türlü rahatlatıcı yiyecek.

Yatağımın başucundaki telefonumu alıp, benimle birlikte uyanık olan tek kişiye mesaj atıyorum. Mesajın

mesajın beni beklediğini gördüğümde dudaklarım gülümsedi.

SIENNA

Çektiğin fotoğrafı bile göremeyeceğin eski kameralardan bir tane istiyorum. Bir kez kullanıyorsun ve çektiğin tüm fotoğraflar o kadar.

Sienna ve ben, on beş yaşında, isyankar gençlerken sosyal medyada tanıştık. Ailelerimiz yeni çıkmaya başlamıştı ve Mike'ın dokuz yaşından beri görmediği bir kızı olduğunu öğrendiğimde, maske takmış bir fotoğrafımı çektim, birinci sınıfta giydiğim forma numarasından esinlenerek Ten adıyla yeni bir hesap açtım ve ona ulaştım.

Bir ebeveyni kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu biliyordum. Onunla hiç tanışmamış olsam da, acısını anlıyordum. Ama babasının yeni kız arkadaşının oğlu Luke olarak ona ulaşamazdım. Gerçekte kim olduğumu bilseydi bana açılmazdı.

Bundan ne beklediğimi bilmiyordum. Aslında hiçbir şey. Ona mesaj attığımda muhtemelen beni görmezden geleceğini düşündüm. Ama öyle yapmadı.

Merhaba. Maskeni beğendim.

O, tanıdığım en tatlı kızdı. Berbat bir babayı hak etmeyen, ama kesinlikle iyi bir arkadaşı hak eden türden bir kızdı.

O zamandan beri, ebeveynlerimizin kısa süreli ilişkisi bittikten sonra bile, birbirimiz için öyle olduk. Gerçek adımları veya yüzümü bilmiyor olabilir, ona California'da yaşadığıma dair söylediğim yalana inanıyor olabilir, ona mesaj atmak için aldığım California numarasının bir uygulamadan geldiğinden şüphelenmiyor olabilir, ama geri kalan her şey gerçek.

ON

Aslında o telefonun kamerasına senin elindeki telefona kamera koyduklarını biliyorsun. İstedğin kadar fotoğraf çekebilirsin.

Beklendiği gibi, yanıtı birkaç saniye sonra gelir.

SIENNA

Göt.

SIENNA

TEN

Neden tek kullanımlık kamera istiyorsunuz?

Çünkü önemli olan mükemmellik ya da sosyal medyada estetik bir feed oluşturmak değil. Önemli olan, tüm güzel kusurlarıyla o anı yakalamak.

SIENNA

Hobilerim olabilir.

SIENNA

O sadece ana hobim.

SIENNA

Kesinlikle çok müstehcen.

TEN

Hemşire olmak istediğinden emin misin?
hemşire olmak istediğinden emin misin? Şiir senin kaderinde var gibi görünüyor.

TEN

Tek hobinin müstehcen kitap okumak olduğunu sanıyordum.

TEN

Bu gece kitabın ne kadar müstehcen?

Gülümsüyorum. Sienna, dudaklarımı kıvırmak için kaslarımı nasıl kullanacağımı unuttuğumda bir şekilde yüzüme bir gülümseme kondurmayı başarıyor.

Telefonum başka bir mesajla çalar.

SIENNA

Neden uyanıksın?

Chloe öldüğünden beri beni rahatsız eden kabusları kimse bilmiyor, Sienna bile bilmiyor — uyku halindeki beynim bu anıları gerçek cenazeden daha rahatsız edici cenazelere dönüştürüyor.

Çevremdeki herkes Chloe'ye ne olduğunu biliyor, ama Chloe öldükten sonra bana ne olduğunu kimse bilmiyor. Beynim artık düzgün çalışmıyor. Onun tabutundaki cesedini gördüğümünden beri, sanki ölmemiş gibi görünüyordu. Uyanmak için sadece bir öpücüğe ihtiyaç duyan bir uyuyan güzel.

Ama ben prens değilim ve benim öpücüğüm onu asla hayata döndüremezdi.

Aylar sonra bile Chloe'nin ölümünü hala atlatamadığımı kimse anlamaz. O henüz resmi olarak benim kız arkadaşım bile değildi. Öpüşmekten öteye geçmemiştik. Beni rahatsız eden suçluluk duygusu. Onu kurtarmak için bir şeyler yapabileceğim suçluluk duygusu.

Sienna'ya her şeyi anlatıyorum, ama o gece olanları ona anlatamadım. Arkadaşımı korumadığım için beni küçümsemesini kaldıramazdım. Onu hayal kırıklığına uğrattığım için.

ON

Uyuyamadım. Sen?

SIENNA

Ben de. Normalde sabahın üçünde bana sadece sarhoşken ne kadar çok sevdiğini söylemek için mesaj atarsın.

TEN

Alkolü bırakmalıyım. arkadaşlarım her hafta onları ne kadar sevdiğimi söylememden bıkmaya başladı.

SIENNA

Telefonundaki herkes bu işkenceye maruz kalıyor mu?

TEN

Profesörüm şu anda yasaklama emri için başvuruda bulunuyor.

SIENNA

Uyumama neyin yardımcı olduğunu biliyor musun?

TEN

Ne?

SIENNA

Müstehcen kitaplar.

Terlerim içinde, penisim seğiriyor. Okuduğum tek kitaplar kurgu olmayan kitaplar, ama bir parçam, geceleri ona eşlik eden müstehcen kitapları açmak istemeden duramıyor. Sosyal medyadaki tüm hesaplarını silip internetten varlığını sildiği için, onun selfie'lerini özlüyorum. Güzel yazlık elbiseler ve kışının hemen altında biten şortlarla çekilmiş fotoğrafları.

Hâlâ internetten varlığını neden sildiğini bana söylemedi. Onu saklanmaya iten ne oldu?

Sadece hayatımı fişten çekilmiş bir şekilde yaşamaya başlamak istediğimi hissettim.

O an, ilk kez onun bana yalan söylediğinden şüphelendim. O günden beri bu içimi kemiren duygudan kurtulamıyorum.

ON

Sadece sıkıcı kitapların uykuya yardımcı olacağını düşünürdüm.

SIENNA

Müstehcen kitaplar tüm sorunları çözer. Cidden. Seni uyutmak için şarkı söylememi ister misin?

Bunun Sienna'nın şakalarından biri olduğunu bilsem de kalbim hızla atıyor. Hiç telefonda konuşmadık ve konuşmayacağız da.

TEN

Evet dersem yapar mısın?

SIENNA

Kesinlikle hayır. Sesim berbat.

TEN

Uyumak için en sevdiğim ses bu.

SIENNA

Komiksin. Dinlemeyi sevdiğin sıkıcı kurgu dışı sesli kitaplardan birini aç, eminim hemen uykuya dalacaksın.

TEN

Onlar sıkıcı değiller. sadece müstehcenlikten başka bir şey okumak istemiyorsun müstehcen şeyler okumakla ilgilenmiyorsun.

SIENNA

Belli ki. Neden başka bir şey okuyayım ki? İyi geceler.

TEN

Tatlı rüyalar.

Telefonumu yatağımın başucundaki masaya bırakıp, gömleğimi çıkarıyorum ve yere uzanıp elli şnav çekiyorum. Artık sadece ter ve acı kafamdaki düşünceleri susturabiliyor. Neyse ki, spor salonunda ve buz pistinde kendimi öldürmek, draft edilme ve bu kasabadan kurtulma şansımı artırıyor.

Anılardan ve artık kabuslarımı süsleyen rüya kızdan uzaklaşmak için.

YUMURTA, pastırma, krep, waffle ve tosttan oluşan zengin bir kahvaltının başında annem somurtuyor. "Tatil boyunca seni neredeyse hiç görmedim."

"Çünkü koç bize sadece on gün verdi anne." Tatilin ilk iki haftasında kampüste kaldık, hokeyle yaşayıp hokeyle nefes aldık. Koç, bir iki öğünde hile yapmamız ve birkaç alkollü eggnog içmemiz için bizi öldürmeyeceğini söyledi, ama on gün boyunca abur cubur yersek öldüreceğini söyledi.

Benim için, ölçülü olmaya çalışmaktansa tamamen uzak durmak daha kolay, bu yüzden annemin üzüntüsüne rağmen Noel kurabiyelerinden uzak durdum. Ama bahar dönemi başlamasına az kaldı, bu yüzden onu memnun etmek için tereyağı sürülmüş birkaç krep yiyeceğim.

"Mike nerede?" Ağız dolusu yumuşak, tereyağlı lezzeti mırıldanarak soruyorum. Basit karbonhidratlar, ekstra enerji için antrenman ve maç günleri için saklanıyor ama siktir et.

Bud ayaklarımın dibinde yatıyor ve ona bir parça domuz pastırması veriyorum. Eve geldiğimden beri yanımdan ayrılmıyor. Belki de sadece beni özlediği içindir, ama bir yanım onun bir şeyler olduğunu bildiğine inanıyor. Normalde, o yaramaz, enerjik bir golden retriever, ama son zamanlarda tek istediği ayaklarımın dibinde yatmak.

Sienna'dan mesaj uygulamamda bir mesaj geliyor. Ucuz, tek kullanımlık bir kameranın ekran görüntüsü.

Masanın altında ona cevap yazıyorum.

ON

Aptal.

"Hâlâ uyuyor." Annem bana ince bir gülümseme atıyor. Her sabah saat gibi şafak vakti uyanıyor. Erkek arkadaşı ise sabaha kadar uyanık kalıp saat dokuzda yataktan kalkmayı tercih ediyor. Annem yemek masasındaki koltuğundan uzanıp elimi sıkıyor. "Nasıl hissediyorsun?"

Chloe öldüğünden beri, daha doğrusu cenazesinden sonra yaşadığım çöküşten beri, annem beni ihtiyatlı gözlerle izliyor. Zaman ayarlı bir bomba, kenarda sallanan antika bir cam. Gözlerini benden bir saniye bile ayırırsa, o anda paramparça olurum.

"Hiç bu kadar iyi olmamıştım."

"Bu sabah yine odanda egzersiz yaptığını duydum. Bu sağlıklı değil, tatlım. Kendini çok zorluyorsun. Chloe yüzünden mi?" Cevap vermediğimde, elimi sıkıyor. Tabii ki Chloe yüzünden. Ve Pop ve Violet yüzünden. Hepsini hayal kırıklığına uğrattığım için. "Onun için yapabileceğin hiçbir şey yoktu, Luke. Kendini cezalandırmayı bırakmalısın."

Onu itip çatalımı sıkıca tutup, tatsız bir lokmayı ağzıma tıktırıyorum. "Bırak şunu anne."

Chloe'nin ölümünü engelleyebilecekken, kendimi cezalandırmayı nasıl bırakabilirim? O gece içmemeliydim. Trey'in içkilere alkol kattığını fark etmeliydim. Arkadaşlarımla sarhoş olmak yerine onunla birlikte olmalıydim. Onu hayatta tutabilirdim.

Chloe'nin ölümünün sebebi ben olmayabilirim, ama onun yanında olmalıydim. Yanında değildim.

Onu korumadım. Hiçbirini korumadım. Bana ihtiyaçları olduğunda onları kurtarmadım.

"Günaydın." Mike, dağınık saçları ve pijama pantolonuyla nihayet yemek odasına girdiğinde esniyor. "Kahvaltı harika kokuyor."

Ma'nın yüzü aydınlanır ve ellerini çırpır. "Oh, ne güzel, kalktın! Artık iyi haberi paylaşabiliriz!"

"Ne iyi haberi?" Konunun değişmesine şimdiden temkinli yaklaşıyorum ama yine de minnettarım.

Ma ve Mike birkaç ay önce terapistin ofisinde yeniden bir araya geldiler. Mike, Sienna ile yeniden bağlantı kurmaya çalışırken başarısız olduğunu anneme anlattı. Sienna'nın Mike'ın mesajlarını aldığını biliyordum ama ona cevap veremiyordu. Boşanma sonrası onu terk eden babasıyla nasıl konuşacağını bilemiyordu. Annem ona ikinci bir şans vermeye karar verdi ama ben hala onların ilişkilerinin arkadaşlıktan öte olduğuna ikna olmuş değilim. Annemin terapiye gitmesinin sebebi de buydu, yalnızdı.

En azından Mike, yıllar önce tanıştığım boş kabuklu adam değil artık. Gözleri boş bakışlı, sanki dünyada hiçbir şeyin onun için önemi yokmuş gibi. Ama 180 derece değişmiş ve Ma ona ikinci bir şans vermek istemiş olsa bile, bu onun Sienna'ya karşı bir şans hak ettiği anlamına gelmez.

Mike sırtarak Ma'nın omuzlarını sıkarken, Ma da megavatlık bir gülümsemeyle haberi veriyor. "Evleniyoruz! Bu cuma!"

Onun sözlerini tekrar tekrar düşünürken, kulaklarımda sıkıcı bir uğultu duyuyorum.

Evleniyoruz. Cuma günü.

Evleniyorlar.

Ne oluyor lan?

Ma'nın parlak gülümsemesi ve Mike'ın ışıltı ışıltı gözleri, benim de onlar için mutlu olmamı beklediklerini gösteriyor, ama onlar birkaç ay önce yeniden bir araya geldiler ve zaten bir kez başarısız bir ilişki yaşamışlar.

Onun heyecanına karşılık vermediğimde yüzü düşmeye başladı. Çatalımı düşürdüm. "Kim kışın evlenir ki?"

"Kışın yapılacak bir tören çok güzel olacak! Kış, yılın en büyülü zamanıdır. Küçük bir tören olacak, sadece sen, Sienna ve yakın ailelerimiz. Sienna'yı hatırlıyorsundur, Mike'ın kızı. Seninle yaşıt sayılır. Eminim ikiniz çok iyi anlaşacaksınız!" Annem sevinçten koltuğunda zıplarken, bu haber beni dişlerimi gıcırdatmaya itiyor. "Bir kız kardeşin olacak Luke! Ne kadar heyecan verici, değil mi?"

Sienna. Kız kardeşim.

Hayır. Hayatta olmaz. Yıllardır her aile toplantısında onu kandıran maskeli adam değilmişim gibi davranmam mı gerekiyor? Tatillerde, masanın altında

Ten'e komik bir meme gönderdiğinde gülmemi bastırmam mı gerekiyor?

Eğer lanet olası bir akrabalığımız varsa, artık yalanı sürdüremeyeceğim. Onu kaybedeceğim.

Mike yıllardır Sienna'ya babalık yapmadı ve benim için de asla babalık yapmayacak. Annem onunla evlenmeye karar verse bile bir aile olmayacağız. Ve Sienna'yı asla lanet olası kız kardeşim olarak görmeyeceğim.

"Umarız gelir," diye ekliyor Mike.

Sienna onun mesajlarına cevap vermeyi reddederse, düğününe gelmeyeceği kesin. "Siz ikiniz sadece birkaç aydır birliktesiniz."

Ma'nın parlak gülümsemesi kaybolur. "Bildiğinde, bilirsin."

Sanki bu, en genel, tekrar tekrar kullanılan Hallmark repliği değilmiş gibi. Ayağa kalktığımda sandalyem gıcırıyor, Bud ayağa fırlıyor ve ben onu takip edemeden odadan çıkıp gidiyor. "İki hafta önce taşınan, hiç tanışmadığın bir kızı olan, neredeyse hiç tanımadığın bir adamla evlenmek istiyorsan, evlen. Ama düğününe gelmemi isteme."

Arkamdan gelen Ma'nın itirazlarını ve Mike'ın mırıldanarak verdiği güvenceleri görmezden geliyorum. Bu düğün gerçekten çok kötü bir fikir ve ben orada oturup onun kibriti çakıp tüm hayatını ateşe vermesini izlemeyeceğim. Benimkini de.

Bölüm 3

Sienna

YATAK ODAMDA, Juliet gözümün etrafında açan mor çürüğü gizlemeye çalışıyor. Kendi makyajı koyu ve kalın, kirpikleri uzun ve etkileyici. Makyajsız olsa bile, Juliet'in gözlerden kaçması zor bir güzelliği var.

Hüsrarla, yüzüklerle süslenmiş ellerini kucağına bırakıyor. Bilezikleri hareketle takırdamaya başlıyor. "İyileşmeden önce daha da kötüleşecekmiş gibi bir his var içimde."

Parlak bir gülümsemeyle karşılık veriyorum. "Hey, en azından beni öldürmediler, değil mi?" En iyi arkadaşım somurtuyor.

"Annen ne dedi?"

"Oh, beni başka bir ülkedeki üniversiteye göndermek istiyor."

Juliet beni eve getirdiğinde annem çılgına döndü ve beni hemen acil servise götürdü. Hemşireler ve doktor beni muayene ederken dinledim ve genel eğitim derslerimi tamamlayıp klinik stajlara başladığımda yapacağım gibi zihnimde notlar aldım.

Prognozum iyi. Birçok görünür çürük ve morluk var, ama kırık, çatlak veya beyin sarsıntısı yok. Bir mucize.

Ama insana sadece bir mucize nasip olur ve Marcus ve adamları bana ikinci kez el koyarsa, yine kurtulabileceğimden emin değilim.

"Açıkçası, bu fena bir fikir olmayabilir. En azından olaylar yatışana kadar." Juliet makyaj malzemelerimi şifonyerin üstüne geri koyuyor.

Ben burun kıvırıyorum. "Koşullar böyleyse, bir daha geri dönmemeyi planlasam iyi olur. Bu kasaba beni sonsuza kadar nefret edecek." Elini tutup sıkıyorum. "Seninle Marcus arasındaki ilişkiyi mahvettiğim için üzgünüm."

Juliet elini benimkinden çekip koluma yumruk atar. "Son kez söylüyorum, özür dilemeyi bırak. O geçici bir ilişkidir ve sen yapman gerekeni yaptın. İyi bir arkadaşlık ettin. Eğer annen seni Londra'daki bir üniversiteye gönderirse, ben de seninle gelirim."

"Ya beni Avustralya'ya gönderirse?"

Dudaklarını büker. "Dev örümceklerin ve katil kanguruların olduğu yere mi? Hayatta olmaz, kendi başının çaresine bakarsın."

Yatağımın yanında telefonum çalıyor. Korku beni sarıyor. Babam aylardır bana mesajlar gönderiyor, bana daha iyi bir baba, anneme daha iyi bir koca olması gerektiği konusunda uzun özürler yazıyor. Boşanmalarından bu yana geçen on yıl boyunca, ilişkimizi doğum günü telefonları ve bayram kartlarıyla sınırlamak yerine, benimle daha fazla ilgilenmesi gerektiği konusunda.

Anlaşılan annem ona Marcus'la olanları anlatmış. Şimdi yeniden baba olmak istiyor. Yıllardır yanında olmamasına rağmen küçük kızını korumak istiyor.

Bir yanımda onu affetmenin bir yolunu bulmak istiyor — herkesi mutlu etmek ve çatışmalardan kaçınmak isteyen, insanları memnun etmeye çalışan yanımda. Diğer yanımda ise onunla tekrar ilişki kurmak istemiyordum. Ama ona hayır diyemiyordum da. Bu yüzden hiçbir şey söylemiyordum, tüm mesajlarına cevap vermiyordum. Aylardır bile vazgeçemedi.

"Sperm donörü mü?" Juliet, telefonuma sanki onu itiyormuş gibi dudaklarını büzüyor.

Başından beri onu engellemem konusunda ısrarcıydı. Yıllar önce babasını kaybeden Ten bile, babamla ilişkiyi düzeltmem için bana baskı yapmadı. Suçluluk duygusu uyandırmaya çalışmadı, "*babam hayatta olsaydı*" gibi saçma sapan şeyler söylemedi. Ne yapmam gerektiğini sorduğumda bile bana net bir cevap vermedi.

Onunla ne tür bir ilişkin olursa olsun, bu senin kararın olmalı.

Telefonumun ekranına baktığımda omuzlarım gevşiyor. Arayan babam değil, Ten'den.

Juliet'in beni aptal gibi telefonuma gülümserken yakalamaması için mesajını okurken dudağımı ısırıyorum.

TEN

Bugün tek kullanımlık kamera alan kim tahmin et? Sen kötü bir etkisin.

Ona parkta olanları anlatmadım. Bu karmaşayı başlatan Marcus ile olan olayı bile bilmiyor. Durumu açıklayan birçok mesaj yazıp sildim, ama sonunda hiçbirini gönderemedim. Ten bir sporcu, NHL'de oynamayı hedefleyen bir hokey oyuncusu. Yaptığımı bilse ne düşünürdü?

Bana olan görüşünün değişmesine dayanamazdım. Annem ve Juliet dışında, bana kalan tek kişi o.

Juliet'in piercingli burnu neredeyse telefonuma çarpıyordu. "Ooh, Ten. Maskeli adamın!"

Onu durduramadan, telefonumu kapıyor. Ona vuruyorum ama o çoktan yataktan kalkmış. "Aptal! Geri ver!"

Juliet'in sırtışı resmen şeytani. "Ona Purge maskesi takmış bir fotoğrafını göndermesini söyle. En sevdiğim o."

Protestomun üstüne zil sesim çınıyor. Juliet, sanki Ten'in beni arayacağını bekliyormuş gibi ağzını açıyor. Ama biz hiç telefonda ya da görüntülü sohbette konuşmadık. Normal yirmili yaşlarındaki gençler gibi DM'ler ve mesajlarla iletişim kuruyoruz, ama bazen onun birdenbire beni aramasını umuyorum, çünkü sonunda sesimi duymak ve benim de onun sesini duymamı istiyor. Bana bir teklifle arayacağını umuyorum: *Hadi buluşalım*.

Ama Juliet'in gözleri ekrana dikildiğinde, bunun Ten olmadığını anlıyorum. "Kim o?"

Ekranı bana doğru çevirir. "Sperm donörü."

"Aman Tanrım." Babam mı *arıyor*? Onunla konuşmak istemediğimi —onlarca mesajı görmezden geldikten sonra—onunla konuşmak istemediğimi anlamalıydı. Midem çoktan düğüm düğüm oldu. "Cevap verme."

Bunun yerine Juliet parmağını ekranın üzerinde kaydırır.

"Juliet, *hayır!*" Telefonu kapmak için uzanırım, ama o telefonu ulaşamayacağım bir yerde tutar. Onu *öldüreceğim*.

"Bay Carter. Nasıl yardımcı olabilirim?" O, benim gösterdiğim iki orta parmağı görmezden gelir.

Hoparlörden gelen babamın belirsiz sesi, bir şekilde hem yabancı hem de tanıdık geliyor. "Merhaba. Kiminle görüşüyorsun?"

Telefonu bana doğru uzatır. Sesi kapatıp, "Ne halt ediyorsun sen?" diye tıslarım.

"Ona siktirip gitmesini söylemelisin. Seni taciz etmeyi bırakıp seni rahat bırakmasını söyle."

O bunu yapabilir, ama benim yapamayacağımı çok iyi biliyor. Uzun ve derin bir nefes alıp, çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Sessiz düğmesine tekrar basıp yüzüme bir gülümseme takınıyorum. "Merhaba baba."

"Sienna!" Sesindeki neşe beni şaşırttı. Hatırladığım babam sessiz, çekingen ve stresli biriydi. Belki de Juliet'le uğraşmak zorunda olmadığı için bu kadar rahatlamıştır.

onu suçlayamam. Onu seviyorum, ama onu suçlayamam. Marcus ve arkadaşları dışında, o tanıdığım en korkutucu kişi. "Nasılsın?"

"Şey... İyiyim." *Vücudumun her yeri tekme ve yumruk yediğim yerlerden ağrıyor ve beynim, benden iki kat daha iri eski bir futbolcu tarafından yere yatırıldığım korkunç anılarla dolu, ama onun dışında tamamen iyiyim.*

"Bu durum için çok üzgünüm, ama bizimle kalacağın için çok heyecanlı olduğumuzu bilmeni istedim. Deb senin için bir oda hazırladı bile."

Kalbim durdu. Neyden bahsediyor bu adam? Deb kim? "Ne?"

"Annen düğünle ilgili tüm detayları sana anlatmıştır eminim, ama adresi sana mesaj atayım da elinde olsun. Elbise konusunda endişelenme, çok rahat bir ortam olacak. Sadece birkaç misafir gelecek."

"Ne düğünü?"

Juliet yatağıma atlar ve "Ne oluyor lan?" der.

Ses tonundaki coşku azalır. "Annen sana söylemedi mi?"

Yatak odamın kapısı gıcırdayarak açılır ve annem temiz çamaşırlarla dolu bir sepetle içeri girer. Bir şeyler dönüyor. Annem kötü haberleri olmadıkça asla çamaşırlarımı yıkamaz.

Benimkiyle aynı renkteki kahverengi saçları, nemliyken üzerinde uyuduğu için fırçalanmamış ve dalgalı. Gömleğinin omzunda gizemli bir leke var ve sadece evde giydiği, eskimiş, solmuş kot pantolonunu giymiş. Marcus'la olan olaydan beri benim kadar stresli ve bu, yüzündeki her çizgide belli oluyor.

Juliet'in yüzümdeki çürüğü kapatmak için yaptığı en iyi ama başarısız girişimine bir bakış atıyor ve iç çekerek sepeti yatağıma koyuyor. "Ona tam da söylemek üzereydim, Mike."

"Tamam." Boğazını temizledi. "Sizi baş başa bırakayım. Beni ara."

Elim titreyerek telefonu kapatıyorum.

Düğün. Bizimle kalmaya geliyor. Annem beni on yıldır görmediğim, uzaklaştığım babamı ziyarete gönderemez. Benim adıma onun düğününe davet kabul etmezdi, arkamdan yapması ise hiç mümkün değil.

"Sperm donörü evleniyor mu?" diye sorar Juliet.

"Bu cuma," diye onaylar annem, sesi de diğerleri gibi yorgun.

Kalbim onun için parçalanıyor. Boşanmadan beri annem bir erkekten diğerine atladı. Hiç söylememiş olsa da, bence babamın yerini alacak birini arıyordu ve hiç bulamadı. Babamın başka biriyle hayatına devam ettiğini bilmek onu çok üzmüş olmalı.

"Neden orada olmam gerektiğini anlamıyorum. O benim balomda ya da lise mezuniyetimde yoktu. Neden onun düğününde olmalıyım?"

"Haklısın," diyor Juliet.

Annem dudağını ısırır. "Ona kalacak bir yere ihtiyacın olduğunu söyledim." Kalbim yerinden çıkacak gibi olur.

"Yaşamak gibi mi?"

Çocukluğumdan beri görmediğim babam ve hiç tanışmadığım yeni karısının yanına taşınmamı ciddi olarak bekleyemez.

"Evet. Şimdilik." Olaydan bu yana geçen aylarda gözlerinin çevresindeki ve kaşlarının arasındaki çizgiler derinleşmişti. "Kalacak güvenli bir yere ihtiyacın var ve Wakefield öyle bir yer değil. Baban, onlarla yaşamaya ve Diamond Üniversitesi'ne transfer olmaya davet ettiğini söyledi. Düğünden sonra yurttan kalmana yardım edecekler. Balayında olacak, ama uzun sürmeyecek ve sen güvenlik görevlileriyle çevrili kampüste olacaksın. Ayrıca nişanlısının Diamond'da bir oğlu var, yani bir şeye ihtiyacın olursa orada birisi olacak."

Juliet ve ben sessizce, gözlerimizi kocaman açarak birbirimize baktık. Annemin, kötü hava durumunu bildirirken kullanacağı türden bir ses tonuyla bana böyle büyük bir bomba attığına inanamıyorum. Sanki hayatımda ilk kez saatlerce uzakta yaşamayacağız da. Sanki tamamen yabancı insanlarla yaşayarak daha güvende ve mutlu olacağım da.

"Ciddi olamazsın."

O, benim bu haberi tam da bu şekilde karşılayacağımı bildiği için iç geçirir. Bu yüzden her şeyi benden gizlice ayarlamıştır. "Senin güvenliğin benim için en önemli şey. Artık burada güvende değilsin, Sienna."

"Haksız değil." Juliet elimi sıkıyor, nadiren gösterdiği fiziksel sevgi göstergesi. O da benim için endişeleniyor.

Annemle bu konuda tartışmaya devam etmek istiyorum, ama o haklı. Burada güvende değilim. Ayrılma ihtimali midemi bulandırsa da, bir parçam Wakefield'dan ve beni hedef tahtasına oturtan futbol takımından uzaklaşmak için can atıyor.

Babam ilişkimizi düzeltmeye çalışıyor ve her ne kadar çok garip olsa da, zamanımın çoğunu kampüste geçireceğim. Belki de o kadar kötü olmaz.

"Peki... ne zaman gideceğim? Başka bir üniversiteye geçiş yapmak en az birkaç hafta sürer." O süre içinde bana ne olacağını kim bilir.

"Başvurunu bir ay önce gönderdim." Annem çamaşır sepetini bıraktı ve iki eliyle saçlarını kulaklarının arkasına attı. Sinirli olduğunda yaptığı bir alışkanlık. "Sadece... sana söylemeye cesaret edemedim. Seni gönderebileceğimden hala emin değildim. Ama bu durumun bu kadar uzun sürmesine izin vermemeliydim. Dün gece çok daha kötü bitebilirdi."

Şimdi elleri titriyor, dudakları da titriyor ve Juliet mavi gözlerini kocaman açarak bana sarılmam için dürtüyor.

Kollarımı anneme doluyorum ve o omzuma gözyaşlarını siliyor. On beş yaşından beri boylarımız aynı ve o zamandan beri o bana annemden çok kardeşim gibi geliyor. Başımızı sokacak bir ev sağlamakla o kadar meşgul ki, market alışverişi yapmayı, fırını kapatmayı ve yatmadan önce kapıyı kilitlemeyi unutuyor. Babamla yaşarsam, anneme kim bakacak?

Olaydan bu yana ilk kez, bizi bu duruma düşüren Marcus'a karşı öfke damarlarımdan kaynıyor.

"Gidemem anne." Onu daha sıkı sarıyorum. "Bana ihtiyacın var."

O başını sallıyor. "İhtiyacım olan şey kızımın güvende olması, ama sen burada değilsin."

"Ama alarmı kurmayı unuttuğunda seni kim uyandıracak? Elektrik faturasının ödenmesini kim sağlayacak? Kim..."

"Ben." Geri çekiliyor, kahverengi gözleri kararlı. "Bana bakmak senin görevin değil, sana bakmak benim görevim. Ben iyiyim." Yanağımdaki gözyaşını siliyor ve telefonuma başını sallıyor. "Babanı geleceğini haber ver."

Bölüm 4

Luke

Buzun üzerine çıktığımda nefesim önümde buharlaşıyor, ufukta şafak yeni yeni söküyor.

Koç burada olduğumu bilse çok kızardı. *Antrenman zamanı ve dinlenme zamanı vardır.* Bu ara da bunun için var. Dinlenmek ve iyileşmek için. Ama zihnimdeki düşünceleri ve anıları silebildiğim tek zaman, vücudumu sınırlarına kadar zorladığım zamandır.

Patenlerim buzı kesiyor, tek başına bir çift, ta ki başka bir hayalet hızla geçene kadar.

Bir zamanlar rüya olarak gördüğüm kızın hayaleti. Şimdi ise kabusum.

Chloe bir rüyadan daha fazlasını hak ediyordu. Tam bir insan olmayı hak ediyordu. Kusurları, tuhaflıkları ve sinir bozucu alışkanlıkları olan bir kız. Çok yüksek sesle çiğneyen, çok konuşan ya da hiçbir yere zamanında varamayan bir kız. Eğer hala burada olsaydı, onun hakkında bu tür şeyleri öğrenebilirdim. Belki de birbirimize hiç uygun olmadığımızı keşfederdik. Belki de arkadaş olarak daha iyi olduğumuzu fark ederdik.

"Luke!"

Kafam buzun diğer tarafına doğru çevrilir, Chloe'nin bana seslendiğine eminim.

Ama ses tekrar geldiğinde, bu sefer ters yönden geliyordu. Etrafta hayalet yoktu.

Bir anne, donmuş göle doğru koşan oğluna bağırıyor ve onu ikna edene kadar tartışıyor.

Kalbim kulaklarımda çarpıyor, bir saattir puck'ı kovaladığım ve zihnim bir an için Chloe'nin ölümden dirildiğine beni inandırdığı için.

Ya da gerçekten aklımı kaçıırıyordum.

Güneş buzun üzerinde parıldarken ve aileler çocuklarını kaymaya getirirken, ben eşyalarımı toplayıp eve doğru yola çıkıyorum, bacaklarım yorgun ve kalbim damarlarımda kan pompalamakta zorlanıyor.

Ama en azından sonuna kadar Chloe'yi düşünmedim, zihnim yanık ve gerginlikle çok meşguldü. Ne yazık ki huzur asla uzun sürmez. O her zaman intikam almak için bana geri döner — uzun sarı saçları, parlak mavi gözleri ve hayat dolu kişiliğine yakışan kocaman gülümsemesi ile. Şimdi tabuttaki ceset.

Ön kapıdan içeri girdiğimde, beynimi kafamdan çıkarmak istiyorum. Elim, telefonuma uzanıp Sienna'ya mesaj atmak için kaşınıyor. En sevdiğim dikkat dağıtıcı şey.

Bud havlıyor ve kuyruğunu sallayarak bana doğru koşuyor.

"Luke?" diye seslenir annem. "Aile odasına gelir misin?"

Çantamı yere bırakıyorum, Bud'ın kafasını okşuyorum ve iç çekiyorum. Aile odası, annemin kötü haberleri verdiği yerdir. Son köpeğimiz öldüğünde, Novaklar Chloe'nin cenaze tarihini açıkladığında, Mike'ın taşınacağını söylediğinde. Beni üzecek tüm kötü haberleri bu odaya saklıyor.

Annem ve Mike bir kanepede oturuyorlar, ben de onların karşısındaki diğer kanepeye oturuyorum, Bud ayaklarımın dibine uzanıyor. Aile odası sert ve resmi, satılık bir evin sahne odası gibi dekore edilmiş ve düzenlenmiş.

Dizlerimin arasında ellerimi sıkıca tutuyorum, ayağım sallanıyor. Bu odadan bir an önce çıkıp bir saat boyunca duşta ıslanmak için sabırsızlanıyorum. "Ne oldu?"

Annem Mike'a bakıyor. Bu, düğünle ilgili bir şey olmalı. Annem benim düğüne katılmamda ısrar edecek ve Mike, onun fikri olduğu belli olan, benim sağdııcı olmamı isteyecek.

Mike sırtıyor. "Sienna bizimle kalmaya geliyor!"

Kalmak için.

Sienna burada *yaşayacak*.

Yasanın gözünde üvey kardeş olacağımız yeterince kötü. Düğüne gelip bir şekilde her şeyi anlayabileceği yeterince kötü. Ama aynı çatı altında yaşamak?

Ten'in gerçek kimliğini anlamaması imkansız. Ten'e her mesaj attığında, benim telefonum çalacak. O akıllıdır, çabuk anlar.

Ve sonra onu sonsuza kadar

kaybedeceğim. "Neden burada

kalıyor ki?"

Annem irkilir ama zorla gülümser. "Kampüsü ona gezdirebilirsin diye düşündüm. Biz balayında olacağız, ama sen ve takım arkadaşların onun yurda taşınmasına yardım edersiniz diye umuyordum."

Tanrım. Benim evimde yaşayacak, aynı üniversiteye gidecek. Sienna ile bir gün yüz yüze görüşürsem, aramızdaki dostluk daha öteye gideceğini hep düşünmüşümdür. Ama ilk günden itibaren onu kandırmayı nasıl başaracağımı hiç çözemedim.

Eğer taşınırsa, bu arkadaşlık sona ermek zorunda. Artık bu oyunu sürdüremeyeceğim. Bu sırrı mezara götürmeyi planladığım sürece olmaz.

Ellerim yumruk haline gelir. "Neden buraya taşıyor?"

Mike rahatsız bir şekilde kıpırdanır. "Onun için en iyisi bu olduğunu düşünüyoruz."

Bunun, sosyal medyadan kaybolmasıyla bir ilgisi var mı? Neden birdenbire "bağlantısız" bir hayat yaşamak istedi? Bana söylemediği bir şeyler var.

Sanırım artık ikimizin de sırları var.

Ayağa kalkarım. Annem bir kez terk ettiği bir adamla evlenmek istediği için, şimdi Sienna'dan vazgeçmek zorundayım. Güvenebileceğim tek kişi, neredeyse her şeyi emanet ettiğim tek kişi. Evren berbat bir yer. "Eşyalarını taşıyacak başka birini bulabilir. Belki, bilmiyorum, babasını."

Annem, Mike'a babamın yapacağı gibi onu savunmasını beklermiş gibi bakar. *Annene böyle konuşma.* Ama Mike bunu yapmaz. O daha akıllıdır, bunun kendisi için iyi sonuçlanmayacağını bilir.

"Son zamanlarda sana ne oldu bilmiyorum Luke," diyor annem arkamdan. "Ama sen bu ailenin bir parçasısın ve düğüne katılacaksın."

Şu anda mahkeme salonundaki ses tonunu kullanıyor. Dalga geçmiyor. Ona dönüp duvara yaslanıyorum, kollarımı kavuşturuyorum çünkü ben de dalga geçmiyorum.

Eğer beni o düğüne götürmek istiyorsa, beni bayılttıktan sonra sürüklemesi gerekecek. Takım elbise giyip bu saçmalığı onaylıyormuş gibi davranmayacağım. Mike iyi bir adam olsa da umurumda değil, o kadar uzun süredir birlikte değiller.

Ama son beş yıldır birlikte olsalar bile, onunla evlenmesini istemem. Sessizce durup, Sienna'yı üvey kardeşim yapmasına izin veremem.

"Biz yetişkiniz ve senin onayın olsun ya da olmasın kendi kararlarımızı kendimiz veririz." Annem şimdi ellerini beline koymuş karşımda duruyor. "Kaç yaşında olduğun umurumda değil, benim çatımın altında yaşıyorsun ve ben hala senin annenim. Düğüne katılacaksın dediysem, düğüne katılacaksın. Ya da okul ve ev masraflarını kendin ödersin."

Demek bu kartı oynuyor. Önümüzdeki dönem için kredi başvurusu yapmak için çok geç ve Diamond Devils hokey takımındaki yerimden vazgeçmem mümkün değil.

Sienna ile konuşmak dışında, kafamı boşaltan tek şey hokey. NHL'ye seçilmek babamın benim için hayalimdi. Onu hayal kırıklığına uğratmayacağım. Bir daha olmaz.

Omuz silkiyorum, dişlerimi sıkıyorum. "Tamam."

Odadan çıkmak için döndüğümde, annem arkamdan seslendi. "Sienna'nın yurt odasına taşınmasına da yardım edeceksin. Belki Wes, Knox ve diğer arkadaşlarından yardım isteyebilirsin."

"Neyse. Duş almaya gidiyorum."

Onunla tanışmamız böyle olmamalıydı. Aslında hiç tanışmamalıydık. Bu çevrimiçi arkadaşlığımızı sonsuza kadar sürdürecektik ve ben maskenin ardındaki hayal kırıklığı yaratan adamı asla ortaya çıkarmak zorunda kalmayacaktım.

Yukarıda, duştan yükselen buharın arasında telefonumu kontrol ediyorum. Sienna'dan gelen mesajları görünce kalbim sıkışıyor.

SIENNA

Görünüşe göre babamın yanına taşınıyorum.

Biraz gerginim.

Eskiden, mesajlarını okuduğum anda cevap verirdim. Her şeyi atlatmasına yardım edeceğimi söyleyerek onu rahatlatırdım. Ona tanıdığım en cesur kız olduğunu söylerdim.

Bunun yerine, uygulama bildirimlerimin sesini kapatıp ekranı kilitleyiyorum.

Bana en çok ihtiyaç duyduğu anda onu görmezden geliyorum. En iyi arkadaşımı görmezden geliyorum.

SIENNA, AİLEMİZİN düğününe gelmedi. Göğsümdeki sıkı düğüm gevşedi. Belki fikrini değiştirmiştir. Annesinin yanında kalıyor ve ben de sırrımı açığa çıkarmayacağım. Onu kaybetmeyeceğim.

Oteldeki resepsiyonda ailem bana hokey, dersler ve kız arkadaşlar hakkında sorular yağıdırıyor. Hokey oyuncularının çoğunun genç yaşta evlenmesi, herkesin benim de üniversiteden bir sevgili bulup onunla evlenmemi beklemelerine neden oluyor.

Otelin barına kaçtığımda, sert, kolalı takım elbiseyi yırtıp atmak ve en sert içkilerinden bir şişe içmek istiyorum.

Bir tabureye oturuyorum ve barmen kimliğimi sormayınca neredeyse dua ediyorum. Yüzümden içki içme ihtiyacımı okumuş olmalı.

Sienna, resepsiyon başladığından beri bana birkaç kez mesaj attı, babasının düğününe gitmeden önce yaşadığı araba sorunlarını ve resepsiyona geç geldiğini, şimdi de içeri girmeye cesaret edemediğini anlattı.

Keşke ona ihtiyacı olan desteği verebilseydim. Kolumu uzatıp babası ve tüm o yabancılarla yüzleşmesine yardım edebilseydim, ama yapamıyorum. Telefonumu cebime geri koyuyorum.

Barda yanımda oturan tek kişiyi gördüğümde nefesim kesildi. Benden daha kötü bir gece geçiren biri.

Önünde, barmen kaldırmadan önce içmiş olduğu birkaç boş bardak duruyor. Elindeki bardak yarısı boş, içindeki sıvı koyu renkli ve bayılmaya neden olacak kadar güçlü.

O, yürek parçalayıcı derecede güzel. Uzun, yumuşak kahverengi saçları dalgalar halinde sırtına dökülüyor, narin bir burnu ve önümüzdeki on yıl boyunca yirmi yaşında kalmasını sağlayacak yuvarlak bir yüzü var. Dudakları ve tırnakları, sanki burada biriyle buluşmayı planlıyormuş gibi canlı bir kırmızıya boyanmış. Bir kız, randevusu iptal olmuş gibi telefonuna bakıp duruyor.

Ya da şakağına o çirkin morluğu yapan pislik heriften kaçıyor gibi.

Onun delici yeşil gözleri bana takılıyor.

Annem düğünü duyurduğundan beri beklediğim an. Artık maskenin arkasındaki gizemli adam değilim ve o da sadece internetteki güzel bir yüz değil. O gerçek.

Sienna Carter.

Ama bu kadar hırpalanmış ve morarmış olarak gelmemesi gerekiyordu. Dişlerimi sıkıyorum, yumruklarımı sıkıyorum. Bunu ona kim yaptı? Onu öldüreceğim.

Dudaklarını büzüyor ve ayağa kalkıyor, her adımında topukları tıklıyor.

Yanımdaki tabureye çöküyor, elbisesinin eteği koyu renk taytlı bacaklarında tehlikeli bir şekilde yukarı kalkıyor. Ağzım kuruyor. Onu *bu halde* göreceğimi milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi.

"Baktığın için kaba davranıyorsun." Diye iç geçirir ve bardağından bir yudum daha alır. Sesi narin bir soprano, yumuşak ve nefesli ve onu tekrar duymak istiyorum. Duymam lazım.

"Öyle duydum." Önümdeki viskiyi kapıp bir yudum alıyorum.

Yakından bakınca, o daha da güzel. Kalın bir makyaj tabakasının altında gizlenmiş doğal güzellik — çirkin morluğu gizlemek için başarısız bir girişim.

Şimdi gerçeği itiraf etme şansım var. Ona kim olduğumu söylemek, Ten'in gerçek kimliğini açıklamak. *Aslında Kaliforniya'lı değilim. Bir uygulama kullanarak sana Kaliforniya alan kodlu bir numaradan mesaj attım. Kim olduğumu asla öğrenmemesi için maske takıyorum. Şimdi senin üvey kardeşimim.*

Tek kullanımlık kamerayı çıkarıp önüne koyuyorum. Tereddütle eline alıyor, dudaklarında şaşkın ama mutlu bir gülümseme belirliyor. "Bu ne için?"

Kalbim kulaklarımda çarparken, dilimi zorlayarak kelimeleri telaffuz etmeye çalışıyorum. Ama ağzımdan çıkan tek kelime: "Resepsiyonda dağıtıyorlar. Ben de bir tane aldım." Elbisesi işaret ediyorum. "Bu yüzden buradasın, değil mi?"

"Resepsiyon için buradaysam, neden seninle burada olayım?" Bana bir fotoğraf çekti ve o morluk ve yaşadığı onca cehenneme rağmen, hala bir yabancıya gülümsemeyi başarabiliyordu.

"Ben de bunu merak ediyorum."

O morluğu izlediğimi fark edince içini çekti. "Sen sormadan söyleyeyim, düştüm."

Tanrım, berbat bir yalancı. O morarmanın düşmeden kaynaklandığına imkan yok. O morarmanın, onun burada olmasının asıl nedeniyle ilgisi olmadığına imkan yok. Ama ben oyuna devam ediyorum. "Öyle mi? Nerede?"

"Buzda." Tatlı bir gülümsemeyle, o kırmızı dudakları sikimi titretir.

Siktir.

Onları sikimin etrafına dolandığını hayal etme, onları sikimin etrafına dolandığını hayal etme... Onları sikimin etrafına dolandığını yüzde yüz hayal ediyorum. İlk kez olmuyor. "Paten kayıyor musun?"

"Hayır. O yüzden düştüm." Kamerayı çantasına koyar ve içkisini bir yudum daha alır, sonra bakışları üzerimde dolaşır. Ateşli yeşil gözleri beni yakar. Beni bu barın üzerine eğmeden önce bana öyle bakmayı bıraksa iyi olur. Zaten yarı ereksiyon durumdayım. "Takım elbise ne iş?"

"Bu otelin sahibiyim."

Benim de aynı derecede bariz yalanıma burun kıvırdı. "Oh, güzel. O zaman odamı daha iyi bir odaya yükseltebilirsin."

Bardağımdaki sıvıyı karıştırıyorum. "Biriyle mi buluşacaksın?"

Bana kirpiklerini kırıştırıyor. "Biriyle buluşsaydım, burada seninle oturuyor olmazdım. Erkeklerin kıskanç ve sahiplenici olmasını severim."

Başka türlü olmasını bilmiyorum. Bir yudum daha viski alıyorum. Zaten kafam dönmeye başladı. Hokey için alkolden uzak durmak beni hafif içici haline getirdi.

"Adın ne?" diye soruyorum, çünkü bilmemem gerekiyor. Yakut rengi dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Gizem."

Demek gerçek isimler yok. Sorun değil. Buna alışkınım.

"Seninki ne?" diye soruyor.

"Müfettiş."

Bu, ondan içten bir kahkaha koparır ve bu, şimdiye kadar duyduğum en büyüğüdür.

Avuç içi uyluğuma konuyor, kırmızı boyalı tırnakları pantolonumun üzerinde kayıyor ve omurgamdan aşağı bir ürperti geçiyor. "Sanırım bu sefil akşamlarımızı canlandıracak bir fikrim var. Eğer benimle odama gelmek istersen."

Tanrım. Bu gece böyle geçeceğini hiç beklemiyordum. Mesajlaşırken tatlı, şefkatli, eğlenceli bir kızdı. Baştan çıkarıcı bir kadın değildi. Ama onun bu yönünü seviyorum.

Hayır, bayılıyorum.

Bunu yapmamalıyım. Onun kim olduğunu tam olarak bildiğim ve onun benim kim olduğumu bilmediği halde. Zaten üvey kardeş olduğumuzu bildiğim halde.

"Merak etme. Sana bağlanmayacağım, numaranı istemeyeceğim, sosyal medyada seni takip etmeyeceğim." Uyluklarımı sıktı. "Sadece sevişmek istiyorum."

Siktir. Artık hayır demek zor. Özellikle de sikim taş gibi sertken.

Siktir et. Sienna benimle sevişmek istiyorsa, ona her santimimi vereceğim. Bir süredir onunla bir gece geçirmeyi hayal ediyordum ve gerçek kimliğimi öğrendiğinde bu benim için tek şansım olabilir.

Onun beni tabureden çekmesine izin verdim. "Odan nerede?"

Bölüm 5

Sienna

BU, MUHTEMELEN şimdiye kadar verdiğim en kötü ikinci karar.

Belki de, uzun süredir görüşmediğim babamın parasını ödediği otel odasına yabancı erkekleri davet etmemeliyim. Ama umurumda değil. Unutmam için, yakışıklı bir yabancıyla ateşli bir seks gecesi geçirmek istiyorum.

Ve tanırım, o çok yakışıklı. Sarı saçları - o kadar koyu ki neredeyse kahverengi sanabilirsiniz - kulaklarının etrafında sevimli bir şekilde kıvrılıyor. Öfkelendiğinde özellikle çekici bir şekilde sıkacağına emin olduğum kare bir çenesi ve kaçtığı acıları ele veren yumuşak gri gözleri var.

Koyu renkli takımı kollarına ve omuzlarına sıkıca oturuyor ve ben onun kıyafetlerini yırtıp altındaki sert, şişkin kasları ortaya çıkarmak için can atıyorum. Muhtemelen bir sporcu, ama sormayacağım. Futbolcu olduğunu söylerse, bunu yapamayabilirim.

Bana o tek kullanımlık kamerayı verdiği anda, bana Ten'i hatırlattı ve bu saçma olsa da, onun yanında kendimi güvende hissettim.

Elini başımın üstündeki kapıya dayayarak beni geriye yaslanmaya ve boynumu uzatarak onun bakışlarına karşılık vermeye zorluyor. Başımı döndüren, misk kokusu burnumu dolduruyor ve kendimi ona bir battaniye gibi sarmak istiyorum. O gri gözler artık yumuşak değil, elektrik gibi.

"Bunu yapmak istediğinden emin misin?" Onun düşük, gürleyen sesi, karnımda hafifçe çırpınan kelekleri tam anlamıyla bir kelek kasırgasına dönüştürdü.

Şu anda bunu yapmak istediğimden eminim.

Boğazımı temizleyip tek bir kez başımı sallıyorum. "Evet. Prezervatif taktığın sürece, bir gecelik seks dışında başka bir şey aramıyorum."

Kaşları, saçlarından birkaç ton daha koyu renkte, yukarı kalkar ve şaşkın bir kahkaha atar. Eskiden çok güldüğünü anlatan, rahat bir kahkaha. Ona olanlar olmadan önce.

O benim için tam bir yabancı olsa da -adını bile bilmiyorum- ve acısının kaynağını bilmesem de, kalbim onun için acıyor. Juliet buna benim ölümcül kusurum diyor. Diğer insanlar için çok fazla üzülüyorum, onların acısını kendi acım gibi hissediyorum. Bu da başımı belaya sokuyor.

"Kondomum yok." Bu sözler ağzından çıkar çıkmaz farkına varır. Umutsuzluk onu sevimli bir şekilde eritir.

"Bende var." Onun yanından geçip bavulundan dev prezervatif kutusunu alıyorum. Diamond Üniversitesi'nde okurken yeterli miktarda prezervatifim olmasını istedim. Tüm sorunlarımı sikişerek unutmayı planlıyorum.

Bu büyük yaşam değişikliği hâlâ gerçekmiş gibi gelmiyor. Yeni bir ev, yeni bir üniversite, yeni bir aile. *Aile* demek biraz abartılı olsa da. Babamı bile zar zor tanıyorum, yeni karısı ve üvey oğlunu hiç tanımıyorum. Benimle ilgilenmek isteyenler mi, kim bilir?

Wakefield'da yaşamak cehennem gibiydi, ama burada olmak da muhtemelen çok daha iyi olmayacak. Tanrıya şükür Juliet sözünü tuttu ve benimle birlikte transfer oldu. Ailesi, Diamond Üniversitesi'ne hızlı bir şekilde kaydolmasını sağlayacak kadar zengin. En azından en iyi arkadaşımın yanımda olması, sefaletin derinliklerine düşmemi engelleyecek.

Babamın düğün resepsiyonunu kaçırıp otel odamda bir yabancıyla seviştiğimi söylediğimde çok gurur duyacak.

Ne kadar katılmak istesem de düğünü kaçırmak niyetinde değildim. Ama boktan arabam çalışmadı, yani Juliet'in babası bana yeni bir akü getirene kadar ayrılamadım. Diamond'a vardığımda düğün çoktan bitmişti.

Ve şimdi babam ve yeni ailesiyle yüzleşmektense, tamamen yabancı biriyle seks yapmayı tercih ediyorum.

Sikişmek üzere olduğum adam yaklaşıyor ve elimdeki prezervatif kutusuna başını sallıyor. "Bu gece buraya kaç adam getirmeyi planlıyorsun?"

"En az yüz."

Burun kıvırıyor ve lanet olsun, benim mizah anlayışımı anlayan erkekler benim zayıf noktam. Takım elbiseli dev adamlar da öyle. Bu adam tüm kriterlerimi karşılıyor.

Prezervatif paketini sallıyorum. "Üniversiteden mezun olanların çoğu lisans derecesinden çok cinsel yolla bulaşan hastalıklarla mezun oluyor, bu yüzden hazırlıklı olmak istedim. Doğum kontrol hapi da kullanıyorum."

Ağzının kenarı sırtarak yukarı kalktı. "Hazırlandığında, gerçekten kendini adıyorsun. Diamond'a mı gidiyorsun?"

"Sen içime girmeden önce birbirimizi tanımak istiyormuş gibi davranma." Prezervatif kutusunu açıp bir tanesini yatağa atıyorum. "Lütfen bana bölümümü ya da o tür saçmalıkları sorma. Benim aradığım türden bir yatak sohbeti değil bu."

Sessizce, elleri cebinde bana doğru yavaşça yürüdü ve ben çoktan yanmak istiyordum. Takım elbiseli erkeklerin kadınları çılgına çeviren yanı nedir? Eğer maske takmış olsaydı, on saniye içinde boşalırdım.

Bana ulaştığında, bir tutam saçımı geriye doğru tarayarak ayak parmaklarıma kadar tüylerimi diken diken etti. "Ne tür bir yatak sohbeti arıyorsun?"

Vay canına. Belki de bu sefer şansım yaver gider ve sıradan, unutulabilir bir seks gecesi yaşamam. "Bilirsin, her zamanki, sıradan şeyler. *İyi kız, gözlerini bana dik, bana yalvar, bana sürün, dayanabilirsin, nefes alıp almayacağına ben karar veririm.*"

Bir saniye için işlevini yitirir. Ben kitapçı bir kızım, bu yüzden tabii ki herkes benim görüldüğüm kadar masum olduğumu varsayar. Sesli kitaplarımı dinlemesi gerek. Beynini eritir.

Kendine geldiğinde, aramızdaki mesafeyi kapatır, parmağını çenemin altına takar. Gri gözleri şehvetle kaplıdır ve onun giysisiz halini görmek için bastıran arzusu olmasaydı, bütün gün o gözlerle bakabilirdim. "Öyleyse," diye mırıldanır, "uslu bir kız ol ve kemerimi çıkar."

Uyluklarım kasılır. *Kahretsin.* Neyi serbest bıraktım ben?

Ona kirpiklerimi kırıp tatlı bir gülümsemeyle, utanç verici derecede beceriksiz ellerimle tokayı açarım. Hayatımda hiç bir erkek beni bu kadar telaşlandırmamıştı. Normalde yatak odasında kontrolü ele alan ve talimatları veren benimdir. Çoğu zaman, beceriksiz bir öğrenciye klitorisnin nerede olduğunu, doğru dil tekniklerini ve kadın orgazmının gerçekte nasıl görüldüğünü, sesini ve hissini öğreten bir öğretmen gibi hissediyorum ve hayır, bunu anlamak imkansız değil. Ben orgazm olduğumda bunu anlamak kesinlikle imkansız değil. Başka biriyle birkaç kez mucizevi bir şekilde orgazm olduğumda, bunu gösterişli bir şekilde yaparım.

Kısmen gerçekten o kadar iyi hissettirdiği için, kısmen de çabaları için onları ödüllendirmek için. İçimdeki insanları memnun etme isteği, ecstasy'nin acısı sırasında bile asla uyumaz.

Ama bu adam talimatlara ihtiyaç duyacak gibi görünmüyor. Aslında, bana daha fazla emir vermesini umuyorum. Yatakta bana hava gibi ihtiyaç duyduğum muhteşem bir erkeğin emirlerine ihtiyacım var.

Sonunda, kemerini son halkadan çıkarıp yere düşürmeyi başardım.

"Şimdi de ceket."

Kalbim daha hızlı atıyor ve 180 cm'den uzun bir adamın ceketini çıkarmak için fizik kurallarını düşünüyorum.

"Ne tür yatak sohbetleri seversin?" diye mırıldanıyorum, ayak parmaklarımla ucuna basarak ceketini omuzlarından kaydırıyorum.

"Bilirsin, her zamanki, sıradan şeyler. *Daha sert, beni boşalt, yutmama izin ver, bu gördüğüm en büyük penis, boşalıyorum.* Bu tür şeyler."

Tanrım. Umarım bu şimdiye kadar gördüğüm en büyük penis olur. Henüz bana dokunmadı bile ama ben çoktan tahrik oldum. Bu heyecanlanma harika mı yoksa işkence mi, emin değilim.

İkisi de. Kesinlikle ikisi de.

Ceketini çıkardığımda, başka talimat beklemem. Boynundaki kravatu gevşetip başından geçiririm. Onunla beni bağlamasını önerebilirdim, ama belki de bu, tamamen yabancı birine karşı yapılacak en akıllıca hareket değildir. Ona ne kadar güvenebileceğimi hâlâ bilmiyorum.

Gözlerini kısarak, parmaklarımla gömleğinin önündeki tüm düğmeleri açmasını izliyorum.

Yaka düğmelerini açtığımda, neredeyse nefesim kesiliyor. Bu adam bir sanat eseri, mermerden oyulmuş sert göğüs ve karın kasları. Avuç içlerim kendiliğinden çıplak tenine konuyor, kadifemsi yumuşak cildini okşuyor.

Rahatsız edici bir şekilde, muhtemelen ilk kez şeker keşfeden bir çocuk gibi görüldüğümü fark edip geri çekildim.

"Ellerini benden çekebilirsin dedim mi?"

Siktir, bu ses. Eğer gerekirse, en sevdiğim kitapları seslendirmesi için ona dizlerimin üstüne çöküp yalvarırım. Gülümsüyorum. "Ellerimi başka bir yerde kullanmak isteyebileceğini düşündüm."

Avuç içimi onun penisi boyunca yukarı doğru kaydırıyorum ve lanet olsun. Bunların hepsinin içime sığması imkansız. Sadece ucu bile geniş ve korkutucu.

Boğazının derinliklerinden yumuşak, düşük bir zevk inlemesi geliyor. Midem takla atıyor. O sesi tekrar çıkarması için her şeyi yaparım. "Onları çıkar," diye tıslıyor, sanki hala onun önünde giyinikmişim gibi taytımı işaret ederek onun önünde tamamen giyinik olmak acı vericiymiş gibi. O hissi bilirim.

Belki karanlıkta Marcus ve arkadaşlarının bacaklarıma attığı tekmelerden oluşan morlukları fark etmez. Elbisemi çıkarmadığım sürece, o

en kötüsünü görmeyecek.

Ben taytımı aşağı indirirken her santimetresini takip ediyor. Zaten çok ıslanmış ve onun için hazırım.

"Şimdi elbise."

Onun yerine pantolonunun fermuarını açıyorum. "Aslında giyinik kalmak istiyorum." Eminim ki, sikini ağzıma aldığımda umurunda olmayacak.

Elimden kurtulur. "Seni buraya kadar takip etmedim çünkü seni çıplak görmek istemedim. Şimdi uslu bir kız ol ve benim için soyun."

Siktir. Böyle azgın şeyler söyleyen bir adamla tartışmak zor. Kimsenin isteğini reddetmemin neredeyse imkansız olduğunu söylememe gerek yok. Eğer istedikleri buysa, eğer bu onları mutlu edecekse, eğer bu yüzden beni daha çok sevecekler ise, yaparım.

"Görünüşüm pek hoş değil," diye uyarıyorum onu. Eğer morluklarım yüzünden benimle seks yapmaktan vazgeçerse, isyan ederim.

Bana kızgın bir bakış atıyor, ama bu bakışta şakacı bir yan var. Normalde yatak odasında da böyle mi, yoksa sadece bana özel mi davranıyor, emin değilim. Her halükarda, kabul ediyorum. "Eğer o elbiseyi şimdi çıkarmazsan, ben çıkarırım."

Siktir et, eğer elbiseyi çıkarmak istiyorsa, çıkaracağım. Yüzümdeki morluk onu kaçırmadıysa, birkaç tane daha kaçırmayacaktır.

Elbisemi çıkarıp, onun önünde straplez sütyenim ve külotumla kalıyorum. Yine de onun yakıcı bakışları altında tamamen çıplak hissediyorum kendimi.

Bakışları morlukların oluşturduğu takımyıldızına takıldığında çenesindeki kaslar seğirdi. Haklıydım, kızginken inanılmaz derecede seksi.

Sesi alçak ve tehlikeli. "Bunu sana kim yaptı?"

Kalbim durdu. Benimle daha yeni tanıştı ve şimdiden benim için dünyayı yakacakmış gibi görünüyor.

"Sana söyledim. Ben..."

"Düşmüş olduğunu söyleme." Uyarısı keskin.

Gerçekçi olarak, tamamen yabancı birinin beni umursamayacağını biliyorum, ama neredeyse umursadığını bana inandırıyor. "Ne olduğu ne fark eder? Bu konuda hiçbir şey yapamazsın."

Yanlış bir söz. Gözleri bulutlanır ve onu içime almadan önce bu tek gecelik ilişkiyi mahvetmek üzereyim.

"Şimdi iyiyim," diye onu sakinleştiriyorum. "Güvendeyim."

Ama ne kadar uzağa kaçarsam kaçayım, asla güvende olamayacağımı düşünüyorum.

O kadar yaklaşıyor ki, göğüslerimiz neredeyse birbirine değiyor. Yani, benim göğsüm ve onun karnı. "Erkek arkadaşın mıydı?"

Kafamı sallıyorum. "Hayır. Eski sevgilim de değil. Ya da ailemden biri. Onlar kilometrelerce uzakta ve artık onlar hakkında konuşmanın bir anlamı yok. Özellikle de biz yabancıyız ve bir daha birbirimizi görmeyeceğiz. O yüzden belki bu konuyu kapatıp şimdi beni sikebilirsin?"

Onu buraya unutmak için davet ettim, beni buraya getiren tüm o bokları tekrar konuşmak için değil.

Şehvet yine yüzüne yansıyor. "Sana sikmeye hazır olduğumda sikerim."

Pantolonunun içindeki kaya gibi sert ereksiyona bakılırsa, beni sikmeye her zamanki kadar hazır olduğunu varsayardım. Beni yatağa fırlatmak ya da dizlerimin üzerine çöküp ona oral seks yapmam için yönlendirmek yerine, kendi dizlerinin üzerine çöküyor.

Bu devasa, heykel gibi adamın önümde diz çökmüş hali kalbimi hoplatıyor. Geniş, damarlı elleri belimin altına kayıyor, nasırlı avuç içleri beni yerinde sabitlerken dudakları karnıma değiyor.

Morluklarımdan birine.

Gecelik bir ilişki göğsümü acı verici bir şekilde sıkıştırmamalı, ama dudakları morluklarıma her dokunduğunda bunu yapıyor. Karnım, kaburgalarım, uyluklarım, baldırlarım. Damarlarımda dolaşan arzunun yakıcı sıcaklığına rağmen titriyorum.

Gözlerim onun şefkatinden yaşarır ve gözyaşlarımı hızla silerek geri çekilirim, çünkü bu geceyi ağlayarak mahvetmem mümkün değildir. Hiçbir erkeği içimde bu kadar çok istememiştim ve bunu mahvetmeye niyetim yok.

Öpücükleri tüy kadar hafif, ama her biri beni ateşe veriyor. Ağzını ağzımda istiyorum.

Ayağa kalkıp omzumdaki çürüğü öptüğünde, yüzünü tutup kendime çekiyorum.

Dudaklarımız beklenmedik bir şekilde nazıkçe birleşir. Erkeklerin bana sadece birkaç hızlı öpücük vermek ya da hemen dillerini ağzıma sokmak istediklerine alışkınım.

Ama o farklı. Sanki dudakları benimkini kucaklıyor. Onlara burada olduklarını ve hiçbir yere gitmeyeceklerini garanti ediyor.

Ben inlediğimde ve ağzı vahşileştiğinde hariç.

İki eliyle çenemi tutar ve beni kendine çeker, dudakları benimkiler üzerinde dolaşır, keşfeder, tadar, zevk alır. Çikolatayı ilk kez tattı ve şimdi bütün kutuyu yutacak.

Daha önce hiçbir erkeği orgazm ettirmekte başarısız olmamıştım, ama bir erkeğin beni yalamasını sağladığım ilk seferdi.

Sonunda saçımı kavrayıp başımı geriye doğru çekerek boynumu ona açtığında, inledim.

Bu onu tamamen serbest bırakır.

Boynumu emiyor, beni kollarında eritiyor. Dizlerim o kadar zayıf ki, hayatım pahasına onun kocaman pazılarına tutunmadan ayakta durmam imkansız.

İlk kez, seslerim bir erkeğin zevki için abartılı değil. Benden çıkardığı her inilti, hıçkırık ve tıslama, ustaca ağız ve ellerinin cildimde yarattığı doğrudan bir sonuç.

Bir elini saçımda tutarken boynuma öpücük izleri bırakıyor, diğer eli ise külotuma kayıyor.

Nefesim kesiliyor. Parmağı bel bandım boyunca kayıyor, temas ettiğinde tüylerim diken diken oluyor.

"İçine girmeden önce bana adını söyleyecek misin?"

Eğer bu, onun şimdi içime girmesini sağlayacaksa, ona adımı, adresimi, doğum tarihimi, sosyal güvenlik numaramı bile söylerim...

Hayır. Kendimi toparlamam lazım. "Bunu bir sır olarak saklayalım." Zaten utanç verici bir şekilde nefesim kesilmiş durumda. "Bundan sonra sosyal medyada beni takip edip evlenmem için yalvarmanı istemiyorum."

Zaten sosyal medyada değilim, ama onun bunu bilmesine gerek yok.

Ben seks istiyorum, ilişki değil. Birçok erkek tek istediğinin seks arkadaşı olduğunu düşünür, ama çoğu sonunda bağlanır ve daha fazlasını ister. Ya da sıkılıp onlardan ayrıldığında, ilk başta bunu sorun etmezler, ama üç ay sonra, senin içine boşaldıkları anılarını kafalarından silemedikleri için geri dönerler.

Ama ilişkiler bana göre değil. Her zaman kalp kırıklığıyla biterler. Boşanmadan beri, annemin zaten kırılğan olan kalbini erkeklerin birbiri ardına kırmasını izlemek zorunda kaldım. Her seferinde parçaları topladım ve ona banyo yapıp yemek yemesini hatırlattım. İlişkilerin sonuçlarına tanık oldum ve kendimi buna maruz bırakmayacağım. Seks beni tatmin etmeye yetiyor ve eğer bunu elde edemezsem, bazı fedakar dahiler vibratörleri icat etmişler.

"Merak etme." O, kalçalarımı okşayarak sırttı. "Seni sosyal medyada takip etmeyeceğim."

Beni pek tanımayan bir erkeğin benimle ilişki kurmak istememesini, özellikle de ben istemediğim halde, hakaret olarak algılamamalıyım, ama

omurgamın kasılmasını engelleyemiyorum.

"Bilmeni isterim ki, ben penis sürmede çok iyiyim ve bu gecenin sonunda seni kesinlikle diz çöküp evlenme teklif eder hale getireceğim."

"Kanıtlarla."

Ben başka bir şey söyleyemeden, kıkırmı tutup beni havaya kaldırıyor. Beni yatağa fırlattığında çığlık atıyorum.

O benim peşimden gelmez. Bunun yerine pantolonunu ve boxerını çıkarır ve şimdi onun her hareketini izleme sırası bende.

Karşımda tamamen çıplak kaldığında, ağzım kurur. Evet, her santimini içime sokması imkansız. Ben hemşirelik öğrencisiyim, vajinanın uyarılınca en fazla 20 santim kadar gerilediğini biliyorum.

Ama denemekten zarar gelmez.

Yatağa benimle birlikte tırmanıyor, ama külotumu yırtıp içime girmiyor. Henüz değil. Kocaman elleriyle straplez sütyenimi başımdan çıkarıyor ve göğüslerime bakarken boğazı titriyor.

Bu adamın her bakışı neden beni ateşliyor?

Kafasını sallar. "Beni böyle görmeme izin vermeyeceğine inanamıyorum." Fısıltısı, şimdiye kadar duyduğum en sessiz fısıltıdır. "Sen güzel bir manzaradan çok daha fazlasın. Çok, çok daha fazlası."

Sıra boğazımdaki yumruyu yutmaya geldi.

Sırtını başlığa dayayarak oturur ve beni kucağına çekerek üzerine oturur. Ama hala benimle sevişmeye hazır değil. Elleri, sanki dünyadaki tüm zaman bizimmiş gibi, tek bir gece değil de, tembelce göğüslerime doğru kayıyor. Göğüslerimi sıktığında, ben nefesimi tutuyorum ve o dudağını ısıtıyor. "Mmm. Bunlar inanılmaz."

Hiçbir erkek vücudumu böyle saygıyla karşılamamıştı. Odama davet ettiğim bu yabancı, şimdiye kadar tanıştığım hiçbir erkeğe benzemediğini anlamaya başlıyorum.

Bazen, Ten ile tanışmanın şöyle bir şey olacağını hayal ediyorum. Maskesinin altında nasıl görüldüğünü veya yüz yüze de mesajlaşırken olduğu kadar iyi anlaşılacak anlaşılamayacağımızı bilmiyorum, ama sadece ben ve vibratörüm varken, Ten ile sonunda yüz yüze tanışacağımızı, onun şimdiye kadar gördüğüm en çekici erkek olacağını ve birbirimizi deli gibi becerebileceğimiz yarı özel bir yer bulacağımızı hayal etmeyi seviyorum. Tabii bunu ona asla itiraf etmem. Biz arkadaşız ve hep öyle olduk. Konuşmalarımızı asla cinsel ya da romantik bir hale getirmedik. Nedenini açıkça konuşmadık ama

ikimiz de seks mesajlaşmalarından çok arkadaşlığımıza değer veriyoruz ve ikimiz de bunu mahvetmek için hiçbir şey yapmak istemiyoruz.

Ancak babamın düğününden bahsettiğimden beri ondan haber almadım ve onu kızdıracak bir şey mi yaptım diye merak etmeye başladım. Hokey sezonu sırasında bile bana 24 saatten fazla cevap vermemezlik etmezdi. Ama beni görmezden geldiği hissini bir türlü atamıyorum ve neyi yanlış yaptığımı ya da nasıl düzelteceğimi bilmiyorum.

Üzerimde duran adam sert meme ucumu dudaklarıyla sarar ve ben Ten'i kafamdan atarım. Başka bir adamla sevişmek üzereyken onu düşünemem.

Meme ucumu emiyor, ben de saçlarını tırmalarken gözlerimi deviriyorum. "Her yerini tatmak için sabırsızlanıyorum."

Vay canına. Bu adamın ağzından çıkan her kelime beni erimiş lav gibi yapıyor. "Bunu yapmana gerek yok," diyorum nefes nefese. "Yeterince ıslandım."

"Biliyorum," diye homurdanıyor, amımı sikine sürüyor, bizi ayıran tek şey külotum. Ucu klitorisime değdiğinde çığlık atıyorum. Evet, boşalmam hiç de uzun sürmeyecek. Onunla olmaz. "Ama benim için sırlıslık olmanı istiyorum."

Bacaklarımın arasında büyüyen acıyı dindirmek için çaresizce kalçalarımı sallıyorum. "Ne istersen yap," diye nefes nefese söylüyorum ve hemen ekliyorum, "Mantıklı sınırlar içinde. Yani..."

Tanrıya şükür, gevezelik etmemi kesip beni sırt üstü çevirir ve her santiminden büyülenmiş gibi vücudumu yavaşça öper, emer ve ısırır. Onun altında titreyip kıvranırım.

Başı bacaklarımın arasında iken, "Bunu çok seveceksin, tatlım" diye fısıldıyor.

Tatlım. İyi kız değil, ama bir şekilde daha iyi. Özellikle de onun her sesine odaklanmayanların neredeyse hiç fark edemeyeceği hafif Güney aksanı ile. Ya da belki de bu adamın ağzından çıkan her kelime varsayılan olarak daha iyidir. Muhtemelen bir market listesi okusa bile beni tahrik edebilir.

"Gerçekten yapmak zorunda değilsin," diye son bir kez daha teklif ediyorum.

Çoğu erkek, özellikle de böyle tek seferlik bir ilişkide, girip çıkmayı sever. Erkekler, sana değer veriyorlarsa seni tatmin etmeyi önemserler, ama çoğu, bir kızı tatmin edecek kadar uzun süre oral seks yapmaya sabırlı ya da dayanıklı değildir. Ya da belki de sorun bende. Belki de daha önce hiçbir erkek beni bu kadar tahrik etmediği için oraya ulaşmam her zaman çok uzun sürmüştür.

Kaşları çatıldı, ama başını bacaklarımın arasında tuttu, bizi ayıran tek şey külotumun ince kumaşydı. "Beni zorlamıyorsun. Sen boşalana kadar amını yalamak *istiyorum*."

Tanrım. Neden her erkek bu kadar açık sözlü ve pornografik olamıyor? Tanrıya şükür ki bu gece otel barında tanıştığım kişi o ve beni hayal kırıklığına uğratacak başka bir aptal değil.

Parmakları külotumun izini takip ederken, beni yutkunmaya zorlarken, gözleri parlıyor. "Beni yine durdurmaya mı çalışacaksın? Yoksa uslu bir kız olup kabul edecek misin?"

Hızla başımı sallıyorum. "Seni durdurmayacağım."

İçimdeki çılgın bir kısmı ona yeterince güveniyor ve bana istediği her şeyi yapabileceğini söylüyor, ama beynimin çok daha küçük ve akıllı kısmı, bunu düşünmekle bile bu azgın kısmı azarlıyor.

Bu tek gecelik bir ilişki olmasaydı, belki yapardım. O benim seks arkadaşım olsaydı, beni sikmesinin tüm farklı yollarını deneyimlemek için günde üç kez onun sikine otururdum. Yaralarımı öpüp, onları vücuduma kimin yaptığını öğrenmek istediği için, o bir erkek arkadaş adayı bile olabilir. Eğer istediğim şey buysa.

Juliet muhtemelen onunla çıkardı, ama ben kıskançlıktan öldürdüm, çünkü o her gün inanılmaz bir ön sevişme yaşarken, ben beceriksiz, sarhoş üniversiteli erkeklerin sert vuruşlarına maruz kalıyordum.

"Aferin benim kızım," diye mırıldanarak külotumu yana çekip amımı ona açıkta bırakıyor. Keskin bir şekilde tıslıyor ve ben donup kalıyorum. "Sen *mükemmelsin*."

Kuklam daha önce kesinlikle mükemmel olarak nitelendirilmemişti. Onun mükemmel olduğunu söylemek üzereydim, ama bu "bu kız beni takip edecek" diye bağırarak değilse, ne bağırır bilmiyorum. Bu yüzden tek çıkabildiğim ses "Teşekkür ederim" oldu.

Başı yaklaşır, yumuşak nefesi bacaklarımın arasında biriken ıslaklığa çarpar. Temas için hazırlanırken nefes almayı keserim.

Ama beni yalamak yerine, amıma hafifçe üfler.

Beklenmedik bir zevkten nefesim kesilir. *Tanrım*. Sanki daha önce hiç insan dokunuşu yaşamamışım gibi. Bu adamın yaptığı her hareket beni ateşe veriyor. Bunun sonunda, onun önünde yanmış bir kabuk olacağım.

Yumuşak bir şekilde kıkırdar, benim tepkilerimden çok fazla zevk alır.

"Sonunda amını yaladığımda" — Uyluklarımı öper — "benim için çılgık atacak mısın?"

benim için çılgık atacak mısın?"

Daha önce yatakta hiç çığlık atmadım. İnledim, evet, inledim, evet, ama hiç çığlık atmadım. Yine de bu adam sonunda beni orgazma ulaştırdığında çığlık atacağıma tamamen eminim. Hayatımda hiç bu kadar cinsel gerilimle dolup taşmamıştım. Çığlıklarım muhtemelen tüm oteli yerle bir edecek. "Olabilir."

"Mmm. Hadi öğrenelim." Daha fazla önsöz yapmadan, dili klitorisime dokunur.

Çığlık attım, sırtım kavislendi. *Siktir*. Tam da ihtiyacım olan şey bu. O. Ona daha çok ihtiyacım var. Hava gibi. Havadan da fazla. "Siktir!"

Dili klitorisime daha sertçe dokunduktan sonra dönmeye başlar. Kalbim göğsümde çarpar, ben de saçlarına tutunurum, çekecek kadar uzun olmasını seviyorum. Beni kendine yaklaştırır, ağzını bana daha sertçe bastırır.

Parmağını içime soktuğunda, gerginlikten, doldurulmuş olmanın enfes hissinden tekrar çığlık atıyorum ve o inliyor. Sadece bu ses bile beni parçalamaya yetiyor.

"*Tanrım*." İnlemesi acı dolu. "Sırılsıklamsın." "Biliyorum," diye nefes nefese söylüyorum. "Bunu bana sen yaptın."

O gülüyor. "Daha fazlasını yapacağım." İkinci parmağını içime soktuğunda tekrar inliyor. Gerginlikten gözlerim yanıyor ve saçlarını o kadar sert çekiyorum ki, kafasından tutamlar koparacağımdan endişeleniyorum. "Çok darsın."

"İçime ne kadar girebileceğinden emin değilim," diye uyarıyorum.

"Sığdıracağız." Dilini klitorisime geri getirir, dudaklarını etrafına sarar ve emer.

Kafamda yıldızlar patlıyor, o klitorisimi sertçe emip parmaklarını içime pompalarken ben nefes nefese inliyorum.

Orgazm o kadar hızlı geliyor ki, buna hazırlıklı olmaya vaktim olmuyor. Amım parmaklarının etrafında bir, iki kez sertçe titriyor ve sonra zevk beni sarstı.

Omurgamdan elektrik akımı geçer. Tıpkı onun tahmin ettiği gibi çığlık atarım, sırtımı geriye doğru eğip ellerimle başını iterek bu ezici zevkten kaçmaya çalışırım. Ama o hız kesmez. Orgazmımın her dalgasında parmaklarını içime sokmaya devam ederken ağzıyla klitorisimi daha da sert emmeye başlar.

Ona durması için yalvarmakla, asla durmaması için yalvarmak arasında kalıyorum.

Ormazımdan gelen baskı azalmaya başlar ve orgazmım geçip kalbim hala çarpmaya devam ederken parmaklarının hareketleri yavaşlar. Zihnim uğulduyor, ama kafamda hiçbir düşünce yok. Tam da istediğim şey.

Ama tahmin edebileceğimden bin kat daha iyi.

Ben kendime gelirken o prezervatifi takıyor. Üç pompalama sonra boşalmak için geri dönüp gevşemiş bedenimi sikmesini bekliyorum, ama bunun yerine sırtını başlığa dayayıp beni bir yastık gibi kaldırıyor ve kucağına bırakıyor. Sert penisi amıma bastırıyor.

"Beni üstüne binmemi istiyorsan, beni bu kadar sert boşaltıp motor fonksiyonlarımı kaybetmeden önce bunu düşünmeliydin." Kollarım kaldırmak için çok zayıf, bacaklarım ise jöle gibi.

"Tek istediğim, beni sikmene izin vermen."

Kalbim hızla atıyor. "Benim de tek istediğim bu. Lütfen yap. Lütfen beni sik." Vurgulamak için onun sikine sürtünüyorum.

Onun alçak gülüşü bacaklarımı kasılmaya zorladı. "Daha önce hiç müstehcen konuşmayı sevmemişim, ama seninle seviyorum."

Elimi onun penisine doladım ve okşadım. Tanrım, çok büyük. "Beni sikersen, istediğin tüm müstehcen konuşmaları yaparım."

Gri gözleri kapandı. "Sikimi içine al, tatlım."

Önce klitorisime penisinin ucunu sürtünce tısladığında sııttım. Beni beklentiyle acı çektirdi, en azından ben de ona aynı şeyi yapabilirim.

Onun ucunu benim yarıktan ovuşturuyorum, ıslaklığımı prezervatifin üzerine yayıyorum ve sonra yavaşça onun üzerine çöküyorum.

Nefesim kesildi, vücudumdaki her kas yanıcı gerginlikle kaskatı kesildi. Onun ucunu içime zar zor soktum ama şimdiden çok dolu hissediyorum.

Elleri kalçalarımı sıkıca kavrar. "Uslu bir kız gibi al."

İyi bir kız olmaya çalışıyorum, gerçekten. Ama daha fazla dayanamayacağım noktaya gelene kadar aşağıya doğru alçalırken, elimi uzatıp onun penisinin geri kalanını hala avuçlayabildiğimi fark ediyorum.

O sırtıyor. "Birkaç santim daha var, tatlım."

"Bazı şeyler imkansızdır ve senin penisinin tamamını içime almak da onlardan biri."

Kafasını sallar, daha önce yaptığı gibi saçımı yumruklar, omurgamdan aşağıya doğru heyecan verici bir titreme gönderir. "Alabilirsin."

Bununla birlikte, saçımı geriye doğru çeker ve penisini içime sokar.

Boğazımdan, beni orgazma ulaştırırkenki kadar yüksek bir çığlık kopar ve başparmağı klitorisimi çılınca dairesel hareketlerle okşayarak vücuduma zevk dalgaları gönderir, gergin kaslarımı gevşetir ve amımı onun için genişletir.

Tırnaklarım çıplak omuzlarına batıyor ve o tekrar içime girdiğinde çığlık atıyorum, zevk patlamaları başımı hafifletiyor ve gözlerimi kaydırıyor.

Beni yerinde sabitlemek için kolunu sırtıma doladı ve bacaklarını altına alarak pozisyonumuzu değiştirdi. Bana bir kez, iki kez girdi, omzuma nefes nefese. "Sikimde zıpla."

Emri nefes nefese, çaresiz, bu yüzden elimden geldiğince güç topluyorum ve kalçalarımı yukarı kaldırıp tekrar aşağıya vuruyorum.

İkimiz de inliyoruz, kalplerimiz birbirimizin göğsüne çarpıyor.

Neden beni sırt üstü çevirip iki saniyede bitirmek yerine üstte tutmak istediğini bilmiyorum, ama ben de memnuniyetle buna uymaya hazırım. Bu aç, iki yabancı için çok derin ve şaşırtıcı derecede samimi, vücutlarımız birbirine dolanmış ve birbirine yapışmış, nefeslerimiz karışmış ve bakışları benimkilere saplanmış.

Birbirimizin adını bile bilmeyen iki yabancı gibi değil, birbirini ömür boyu tanıyan iki insan gibi sevişiyoruz.

Kim olursa olsun, o ölümlü bir insan değil. O bir tanrı.

"Beni boşaltacaksın," diye nefes nefese diyor, ben onun penisi üzerinde daha hızlı zıplarken.

Bir uyarı ve bir yalvarış.

Onu kendime çekip kulağına müstehcen sözler fısıldıyorum. "İçime boşaldığında sikin titremesini hissetmek istiyorum."

İnlemesi ani ve keskin, zevk onu ele geçirirken gözleri yuvarlanıyor. Sırtımı saran kol beni yerinde sabitlerken, ben ona karşı sallanmaya devam ediyorum ve penisi içimde sertçe attığında çığlık atıyorum. "*Siktir.*"

Çoğu erkek boşaldığında itmeyi bırakır, ama o prezervatife boşalırken benim ona karşı sallanmamı engellemiyor.

Hareketlerim gittikçe yavaşlıyor, onun orgazmından onunla birlikte iniyorum, onun benim için yaptığı gibi.

İkimiz de terli ve nefes nefeseyiz, hırıldayarak birbirimize sarılıyoruz.

Vay canına. Bu gerçekten oldu. Hayatımın en iyi seksini tamamen yabancı biriyle yaptım.

Ne yazık ki bu sadece tek gecelik bir ilişki. Bunu ölene kadar günde en az beş kez tekrar tekrar yapabilirim.

Derin bir nefes alıyor ve nedense bu adamın nefesini dinlemek bile seksi geliyor. "Hayatımda hiç bu kadar sert boşalmamıştım."

Göğsüm gururla doluyor. O bilmiyor ama benim büyük bir övgü fetişim var. Övgü fetişim ve maske fetişim, beynimin azgın kısmında sürekli savaş halindeler.

"Ben de."

Daha önce birini mutlu etmek için yalan söyledim. Onun duygularını incitmemek için. Kronik insan memnun ediciler kötü şöhretli yalancılarıdır. Nefes almak gibi yalan söyleriz.

Ama şimdi yalan söylemiyorum. Bu gerçekten hayatımda yaşadığım en zor şeydi. En kötüsü de, muhtemelen bir daha bu kadar zorlanmayacağım.

Kalbimi parçalayan bir şefkatle saçımı kulağımın arkasına koyuyor. "Seninle böyle olacağını biliyordum."

Onun sözleri kalbimi hoplatmasına rağmen, ben sırtıyorum. "Peki bu sonuca ne zaman vardın? Otel odama gitmeden önce birbirimizi tanımak için geçirdiğimiz beş dakika içinde mi?"

"Öyle bir şey."

Sadece nefeslerimizin sesiyle dolu sessizliğin ardından, yerde duran pantolonundan bir zil sesi duyulur.

Ondan kalkıp hemen yorganın altına giriyorum. O yataktan kalkıp prezervatifi çöpe atıp telefonuna bakarken, gerçeklik üzerimize bir kova soğuk su gibi çöküyor. "Siktir. Bunu açsam iyi olur."

"Sorun değil. Teşekkür ederim..." Ne için teşekkür edeyim ki? Beni orgazm ettiğin için mi? Beni siktiğin için mi? Hayatımın boktan halini bir saatliğine unutturduğun için mi? Aylardır unuttuğum en uzun süre. Sonunda, "Birlikte vakit geçirdiğin için" diyebildim.

Bana küçük bir gülümseme atıyor. "Sorun değil." Hızla pantolonunu ve gömleğini giyiyor, düğmelerle uğraşmadan ceketini omzuna atıyor ve kapıya doğru yöneliyor. Tanrım, o kadar seksi ki. Daha güzel bir erkek hiç yatak odamdan çıkmadı. Son bir kez sırtmak için geri dönüyor. "Bana... takılmama izin verdiğin için teşekkürler."

Beni kolayca kızdırmasına gülümsüyorum. Onunla birlikte olmak kolay. Tanıdığım diğer herkesten daha kolay.

Ne yazık.

Bölüm 6

Luke

İLK GÖRÜŞTE AŞK. Hayallerin konusu. Ama işte Sienna Carter, hayatıma girip gözlerimiz buluştuğu anda bana aşık olmamı sağladı.

O her zaman güzel bir kızdı, ama fotoğraflar ona haksızlık ediyordu. Yıllarca süren arkadaşlığımız onu önemsememi sağladı, ama onunla yüz yüze tanışmak, sesini, kahkahasını ve inlemelerini duymak, ona dokunmak, onu kucaklamak, onunla sevişmek... İşte bunlar beni çılgına çevirdi.

Ona aşık oldum, hiç tahmin etmediğim kadar çok.

Otel koridorunda, annemin telefonuna cevap verdiğimde yüzümde bir gülümseme var. "Merhaba."

"Oh, ne güzel! Hala uyanıksın! Resepsiyondan erken ayrıldığında muhtemelen yukarı çıkıp yatmaya gittiğini düşünmüştüm. Otelin lobisine gelebilir misin?"

"Neden?"

"Yatmadan önce yarın sabahki programı bir kez daha gözden geçirmek istiyorum."

Çeviri: Onu ve Mike'ı havaalanına bırakmazsam ve Sienna'nın eşyalarını yurduna taşımazsam beni tekrar tehdit etmek istiyor.

Tek istediğim, hayatımın en iyi seksinden sonra Sienna'nın odasına dönüp uyumak. Onunla seksin iyi olacağını hayal etmişim, ama böyle olacağını hiç tahmin edemezdim. Tanrıya şükür prezervatifleri vardı. Kapı arkamızdan kapandığı anda, onu sikmezsem o odadan hayatımın en kötü mavi testisleriyle çıkacağımı biliyordum.

İnlemeleri, hıçkırıkları, tadı... Onunla geçirdiğim her saniye, kafamdaki tüm düşünceleri silip süpürdü, egomu geri dönüşü olmayan bir noktaya kadar şişirdi. Orgazm olurkenki çığlıkları, onun da benim kadar şiddetli orgazm olduğuna beni neredeyse ikna etti.

Artık üvey kardeş olsak da umurumda değil. O benim.

Annem yine kulağıma konuşuyor ve son bir saatteki büyülü huzur ortadan kalktı. "Otel lobisinde buluşalım."

"Hemen geliyorum."

Lobide, resepsiyondan kalan birkaç kişi odalarına ya da arabalarına doğru yavaşça yürüyorlar. Annem bana el sallıyor ve Mike'ın kucağından atlayarak, hala gelinlikli halde bana sarılmak için koşuyor.

Gerçekten çok mutlu görünüyor ve bunu hak ediyor. Keşke bu, Sienna'nın en sevdiği maskeli adamına mal olmasaydı.

Ma kollarıyla bana sarılır, beyaz elbisesinin kumaşı kırışır ve çiçek kokulu parfümü burnumu yakar. Ben de ona sarılırım. Geri çekilirken ellerini kollarımda tutar ve bana gülümseyerek bakar. "Bir gün sen de aşkı bulacaksın."

Üvey kardeşimle çoktan bulduğumu bilmiyor.

Annemin arkasında, Mike elinde telefonla duruyor. Gülümsayarak bize doğru yürür ve telefonu kapatır. "Sienna geç geldi, ama odasında ve şimdi bizimle buluşmak için aşağı iniyor."

Hayatının en büyük sürprizini yaşayacak. Hepsi de öyle.

Asansör arkamızda çalınca, Mike omzumun üzerinden birine el sallıyor.

Annem nefesini tutar, ellerini birleştirip gülümser. "O mu?" "O," diye onaylar Mike.

"Çok güzel!"

Mike'ın sesi yankılanır. "Sienna!"

Arkamda neşeli bir soprano sesi "Merhaba!" diyor.

Topuk seslerinin geldiği yöne dönüyorum. Yüzümü gördüğünde duruyor ve parlak gülümsemesi kayboluyor.

Birkaç dakika önce okşadığım yumuşak, yuvarlak yüz. Bacaklarının arasında ağzımla onu orgazma ulaştırırken, ecstasy içindeki yüzünün ifadesini izlediğim yüz.

"Seninle tanıştığıma çok memnun oldum, Sienna!" diye seslenir annem ve sesi Sienna'yı yeniden hayata döndürür. Yüzüne bir gülümseme yapıştırır ve bu sefer çok daha yavaş bir şekilde bize doğru yürür. "Ben Deb. Bu da oğlum Luke."

Sienna yanımda durur, kollarını karnının üzerinde sıkıca kavuşturur. Bir saniye benim gözlerime bakar, sonra tekrar başka yere yönelir. "Tanıştığımıza memnun oldum," diye mırıldanır.

Demek böyle oynayacağız. Daha önce tanışmamış gibi davranacağız. Sanki daha önce onun içine girmedim gibi davranıyoruz.

Ma onu kucakladı ve Sienna, Mike'a da aynısını yapmadan önce, onun sırtını garip bir şekilde okşadı.

"Seni çok özledim," diyor ona.

Kafasında dönen düşünceleri neredeyse duyabiliyorum. *Bu lanet olası şeyin olması imkansız. Az önce yattığım adamın benim yeni üvey kardeşim olması imkansız.*

Annem koluma bir tokat atar. "Orada öyle durma tatlım! Ona sarıl. Artık ailenin bir parçasısın."

O bilmiyor ama ben yeni üvey kız kardeşime ailemize sıcak bir hoş geldin vermiştim bile.

Sienna, ona doğru adım attığımda kaskatı kesilir ve ona sarıldığımda elleri sırtımı zar zor okşar.

Vücudu, çıplakken olduğu kadar yumuşak ve çekici. Yeni üvey kız kardeşimi çıplak gördüm. Onu orgazm ettim. Onun içine girdim.

Bunu tekrar yapmak için sabırsızlanıyorum. "Aileye hoş geldin, kardeşim."

Bölüm 7

Sienna

BEN ÖLDÜM.

Eğer ailemiz Luke ile nasıl tanıştığımızı öğrenirse, beni hemen Wakefield'a geri gönderecekler. Marcus ve adamlarının kirli elleri bana uzanacak.

Onlar hala Wakefield'da oldukları sürece, eve dönüş yolculuğuna dayanamayacağım. Havaalanına giderken babam bana milyonlarca soru soruyor.

Her şeyi bilmek istiyor: bölümümü, hobilerimi, gelecek planlarımı. Juliet, babamın bunları öğrenmek için yıllarca vakti olduğunu söylerdi, ama ben onun gerçekten çaba göstermesinden memnunum. Yolcu koltuğunda Deb, el bagajını milyonuncu kez karıştırıyor. Mucizevi bir şekilde, ikisi de benimle Luke arasındaki somut

gerginliği fark etmemişler.

Yanımda, yeni üvey kardeşim inanılmaz derecede rahat. Sanki dün gece birlikte olduğumuzu ailemizin keşfetmesinden hiç korkmuyormuş gibi. İkimizin de bilmeden yeni üvey kardeşimizle yattığımız gerçeği onu hiç rahatsız etmiyor.

Bu sabah, boğazıma düğüm atan gri eşofman altı giyiyor. On iki saatten kısa bir sürede, takım elbiseli sofistike bir adamdan üniversite sporcusuna dönüştü ve kişilik de gardırop değişikliğiyle birlikte değişmiş gibi görünüyor.

Dün gece, kaşlarının arasındaki kırıksıklık ve ağzının kenarındaki çukur, omuzlarında dünyanın yükünü taşıdığını gösteriyordu. Şimdi ise, muhteşem - hayır, muhteşem değil, ortalama, acı verici derecede ortalama - gri gözlerinde bir ışıltı ve adımlarında bir canlılık var. Sanırım sevişmek ruh halini gerçekten değiştirdi. Yeni üvey kız kardeşiyle yattığını öğrenmesi onu mutsuz etmeliydi, ama nedense balayı döneminde olan yeni evli ebeveynlerimizden bile daha mutlu görünüyor.

Yukarıdan, statik sesler gecikmeleri ve kapı değişikliklerini duyuruyor. Ebeveynlerimizi güvenlik kontrolünden geçip kapılarına götürecek olan yürüyen merdivene ulaştığımızda, Deb gözleri yaşlı bir şekilde Luke'a dönüyor. Kollarını ona dolayarak

omzuna yaslanarak ağlamaya başlar. "Başını belaya sokma ve Sienna'ya göz kulak ol."

Bana sırtarak göz kırpar. "Merak etme. Öyle yapacağım."

Midem düğümlenir. Ne halt ediyor bu? Ya babam onu görürse?

?

Ama babama attığım hızlı bir bakış, onun tamamen habersiz olduğunu, meşgul olduğunu doğruluyor.

Gözlüklerini burnunun ucuna koyarak kapı bilgilerini inceliyordu. Babam onu görse bile, dostça bir göz kırpma olduğunu düşünmezdi. Ama ben o göz kırpmanın dostça olmadığını çok iyi biliyordum.

Babam hatırladığımdan çok farklı görünüyor. Kahverengi saçları geniş gri çizgilerle kaplı, kalın çerçeveli gözlükleri ve omuzları kambur. Sanki yerçekimi onu bizden daha fazla ağırlaştırmış gibi. Bir yanım, bunun onun suçluluğunun fiziksel bir tezahürü olduğunu ummaktan kendini alamıyor.

Ama şimdi çaba gösteriyor. Ve yıllardır içimde tuttuğum hayal kırıklığına rağmen, ben de ilişkimizi düzeltmek istiyorum.

"İyi uçuşlar!" diye ciyaktı, kısmen Luke ve onun uzun bakışlarından kurtulmak için beni de yanlarında götürmelerini dileyerek.

"Çok teşekkürler tatlım!" Deb kocaman bir gülümsemeyle bana sarılır. O çok tatlıdır. Gerçekten nazik ve sıcakkanlıdır. Üvey annem olarak sahip olduğum için şanslı olduğum türden bir kadındır.

Dün gece onun oğluyla aramızda olanları bilmesini istemememin bir başka nedeni de bu. Onunla daha yeni tanıştım, şimdiden benim hakkımda kötü düşünmesini istemiyorum. Onun düşününden oğlunu kaçırıp yatmak için baştan çıkaran bir succubus olduğumu düşünmesini istemiyorum.

Annem babamın yanına taşınacağımı duyurduğundan beri, kafamda en kötü senaryoları canlandırıyordum ama hiçbirisi bu kadar kötü değildi.

Hiçbiri, adını bile öğrenmeden yeni üvey kardeşimle yatmamı içermiyordu.

Tanrım, bu çok aptalcaydı. Alkolün suçu olduğunu söyleyebilirim, ama sadece biraz sarhoştum. Dün gece ne istediğimi çok iyi biliyordum: günün, hayatımın boktanlığından uzaklaşmak. Annemden uzak yaşamak, uzun süredir görüşmediğim babamın yanına taşınmak, yepyeni bir aileye katılmak ve on beş yaşımdan beri en iyi arkadaşım tarafından görmezden gelinmek... Unutmam için bir şeye ihtiyacım vardı.

İstediğimi aldım. Ama bedeli çok ağırdı. Özellikle de ailelerimiz yaptığımızı öğrenip beni evden kovarsa.

Onların öğrenmesine izin veremem.

Deb yüzümü avuçlarının arasına alır, losyonunun çiçek kokusu burnuma gelir. "Biz yokken bir şeye ihtiyacın olursa bizi ara. Luke da bir yere gitmen gerekirse ya da hafta sonu eve gelmek istersen yanında olacak. Tamam mı? Bizim evimiz senin evin."

O kadar nazik ki, gözlerim neredeyse yaşaracak. "Teşekkür ederim. Çok minnettarım." "Tabii ki, tatlım! Artık sen de aileden birisin!" Bana son bir kez sarılır,

onun boyuna göre beklediğimden daha sıkı sarılır.

"Sıra bende." Babam öne çıkar ve beni kucaklar. Hâlâ rahatsızlık verici, ama dün gece beni ne kadar özlediğini söylerken samimi olduğunu anlayabiliyorum.

Belki de boşandıktan sonra beni nasıl terk edebildiğini asla anlayamayacağım, ama bu, şimdi kaybedilen zamanı telafi edemeyeceğimiz anlamına gelmez.

Geri çekildiğinde, Deb'in elini gülümseyerek sıkarken omuzlarımdan birine asılıyor. "Son zamanlarda pek çok yeniden bir araya gelme oluyor. Ben şanslı bir adamım."

Onlara nazikçe gülümserim. "Ne demek istiyorsun?"

"Birkaç yıl önce çıkmıştık," diye açıklıyor Deb. "Siz çocuklar hala lisedeyken."

Hiç bilmiyordum. Luke'a bakıyorum. O biliyor muydu? Yüzünden hiçbir şey anlaşılmıyor. "Çok tatlı."

"Neden ayrıldınız?" Luke'un sesi düz. Nedense, anne babamızın birlikte olmasını istemiyormuş gibi davranıyor.

Deb elini ona doğru salladı. "O artık geçmişte kaldı."

Ama babam utangaç bir gülümsemeyle, "Büyümem gereken çok şey vardı," der. Bana başını sallar. "Ve hala Sienna'nın annesini unutamamıştım. Yeniden sevmeye hazır değildim."

Annemi unutamadın mı? Bizi terk ettiğin halde nasıl böyle bir şey söyleyebilirsin? Son on yılı onu özleyerek geçiren oydu. Ama ben çenemi kapalı tutuyorum. Yeniden evlendi ve yeni karısıyla balayına çıkmak üzere. Şimdi önceki evliliğini sorgulamak için uygun bir zaman değil.

Deb kollarını genişçe açtı. "Güvenlikten geçebilmemiz için son bir kucaklaşma."

Babam beni tekrar sıkıca kucakladı. "Döndüğümüzde görüşürüz. *Bir şeye ihtiyacın olursa ara.*"

Luke, iş ortağı gibi elini sıkmaya çalışır, ama babam onu garip bir kucaklamaya alır, ardından Deb de kollarına atlar. Luke sonunda Deb'in kollarından kurtulur ve babam onu yürüyen merdivene doğru yönlendirir. İkisi de tepeye ulaşana kadar el sallayıp bizi özleyeceklerini haykırmaya devam ederler.

Ağır bir avuç içi belimin alt kısmına konar.

Sıçrayarak, Luke'un kollarından kurtulurken ona bakarım. "Ne yapıyorsun?"

Gülümsemesi kurt gibi. "Artık bütün ev bizim."

Ağzım açık kalır. Ciddi olamaz. Ebeveynlerimiz hala gözümüzün önünde, üvey kardeş olduğumuzu yeni öğrendik ve o, onun evine gidip sevişmemizi mi ima ediyor?

Belki de bu onun çılgın mizah anlayışıdır. Bu, sarhoşken neredeyse hiç tanımadığın bir adamla yatınca olan şeydir. Onun yatakta bir Yunan tanrısı olduğunu, vücudunu bir piyano, kendini de bir maestro gibi çaldığını düşünürsün, ama ertesi gün ayıldığında ve o ağzını açtığında, bunun ne kadar büyük bir hata olduğunu anlarsın.

Ama Luke Valentine'ın o halini kafamdan çıkaramıyorum. Otel odamdaki gizemli adam halini, yeni üvey kardeşim halini değil. Hala onun o halini hayal ediyorum, dün geceyi kafamda tekrar tekrar yaşıyorum, yapmamam gerekse bile.

O bir saat boyunca, o benim hayallerimin erkeği idi. *Kesinlikle* öyleydi.

Ama sonra evren bana bir kova buzlu su döktü ve beni uyandırdı.

"Dün gece, artık akraba olduğumuzu öğrendiğimiz konuşmayı kaçırdın mı?" Güvenlik kapısından kaybolan ailemize el sallıyorum.

Midem düğümleniyor. Yanımızdan geçen yabancılar dışında, artık Luke ile tamamen yalnızız.

Gözlerini deviriyor ve onun her hareketinin seksi olmasından nefret ediyorum. *Hayır, o seksi değil. Değil.* "Biz birlikte büyütülmedik."

Aman Tanrım. Cidden mi? Sınırı bu mu? Topuklarımı dönüp çıkışa doğru yöneliyorum, Diamond Üniversitesi'ne gidip eşyalarımı yurda taşıyıp üvey kardeşimden olabildiğince uzak durmaya hazırım. "Yine de yanlış."

"Az farkla." Ben çıkışa doğru ilerlerken, o da yanımda, rahat adımlarla yürüyor. "O zaman bir randevu. Seni istediğin yere götürürüm."

Beynimin aptal kısmı onun teklifiyle yumuşuyor. Ama kafamı sallıyorum

Beni ne kadar kolay takip edebildiğini görmek beni sinirlendiriyor. Sanki ondan kaçmaya çalışırsam

, beni bir saniyede yakalayacakmış gibi. "Yanlış olmasa bile, Wakefield'a geri gönderilme riskini göze alacak hiçbir şey yapmayacağım."

Bu, yüzündeki kendini beğenmiş gülümsemeyi sildi. "Neden? Artık güvende olduğunu söylediğini sanıyordum."

Ailemizin ona ne kadarını anlattığını bilmiyorum. Belli ki, soruyorsa, pek bir şey bilmiyor olmalı ve ben de bunu tekrar anlatmak istemiyorum. Aslında, hiç düşünmek istemiyorum. Vücudumdaki morluklar yeterince hatırlatıyor. "Eşyalarımı yurda taşıyalım, sonra artık benim için endişelenmene gerek kalmaz."

O kendi dersleri ve programıyla meşgul olacak, biz de birbirimizden uzak durabiliriz. Dün gece hiç olmamış gibi davranabiliriz. Hayatımızın en kötü, en iyi hatasını yapmamışız gibi.

Havaalanından çıkıp parlak Ocak güneşinin altına girdiğimizde, Luke beni durdurur, yüzünün sert hatları gün ışığında hâlâ haksız bir şekilde güzeldir. "Senin için hep endişeleneceğim."

Bakışlarının yoğunluğu kalbimi durdurur. "Neden? Beni neredeyse hiç tanıımıyorsun."

"Çünkü artık senin ağabeyimim."

Arabada, Luke devasa, damarlı ellerini kendine sakladığında gergin kaslarım biraz gevşedi. Bir eli tüm yolculuk boyunca vites kolunda, uyluklarımdan sadece birkaç santim uzakta durdu. Neyse ki kış havası sayesinde kot pantolon, kazak ve kalın bir palto giymiştim. Onu baştan çıkaracak açıktaki kalan bir deriyi yoktu.

Üvey kız kardeşi tarafından baştan çıkarılmamalıydı. Tek gecelik bir ilişki üzerinde anlaşmıştık. Çoğu üniversiteli erkek, bir kızla yattıktan sonra ondan sıkılmaz mı? Özellikle onun gibi istediği kızı elde etmeye alışkın yakışıklı erkekler. Belki de sadece benimle dalga geçmek için flört ediyordur.

Üvey kardeşimin boğucu varlığından kafamı dağıtmak için anneme mesaj attım. Bugün saat 10'da vardiyası var ve alarmı kurmayı hatırlamış mı kim bilir.

SIENNA

Uyanık mısın?

Babamı ve karısını
havaalanına bıraktım. Şimdi
kampüse gidiyorum.

Babamın yeni ilişkisi benim kontrolüm dışında olsa da, anneme yeni karısından bahsettiğim için suçluluk duyuyorum. Bu, onun annemi terk etmekle kalmayıp başka birini bulduğunu acı bir şekilde hatırlatıyor. Ve annem hala yalnız.

Beklerken Ten'e bir mesaj yazıyorum.

SIENNA

Hayatım resmen bir felaket.

Gönder tuşuna bastıktan sonra, onun cevabını beklerken mesajlara bakıyorum. Luke'un telefonu cebinde titriyor ama bakmaya tenezzül etmiyor. En azından araba sürerken mesajlaşmıyor. *Biraz* ahlakı kalmış.

Ten'den günlerdir cevap alamamış olmama rağmen - çevrimiçi tanıştığımızdan beri bana en uzun süre mesaj atmadığı süre - bunun tamamen makul bir açıklaması olduğunu umuyorum. Bir yere seyahate çıkmıştı ve telefonunun çekmiyordu. Telefonunun şarjı bitmişti ve henüz yenisini almamıştı. Yakında, sessizliğini açıklayan bir mesaj alacağım ve endişelenip hemen sonuca vardığım için kendimi aptal gibi hissedeceğim.

Beş yıldır neredeyse her gün konuşuyoruz. Şimdi durmaz. En çok ihtiyacım olduğu anda olmaz.

Telefonum çaldığında, kalbim umutla doluyor. Ama mesaj annemden geliyor.

ANNEM

Duşumu aldım ve giyindim. Onlar nasıl? İyi mi?

Luke hakkında anneme mesaj atma düşüncesi yüzümü kızartıyor.

SIENNA

Evet!

Diamond Üniversitesi kampüsü görünür görünmez, nefesimi tutamıyorum. Geniş tuğla kampüs, tarihi Londra'dan çıkmış gibi, çok güzel. Yurt binaları, yemekhaneler, derslikler, spor salonları. Çeşmeler, avlular, banklar ve göletler. Baharda her şey çiçek açtığında bu kampüs muhteşem olmalı.

"Kampüsü beğendin mi kardeşim?" Luke'un derin, şehvetli sesi dün geceki kadar beni tahrik etmemeli.

Burnumu kırıstırıyorum. "İğrenç, bana öyle deme."

"Neden olmasın? Beni seni götürmeme izin vermemenin sebebinin bu
Çık olduğunu söylemiştin.
dışar

1." Uyluklarım sıkıştığında utançtan yanaklarım kızardı. Luke
Nohren Hall'un önüne geldiğinde, araba tam olarak durmadan kapıyı açtım. Fazla
eşyam yok — Juliet, zengin bir ailesi olduğu için istediği her şeyi alabilen kişi
olduğu için, yurt eşyalarımızın çoğunu o getiriyor. Bu yüzden eşyalarımı taşımak
uzun sürmez. Sonra Luke ve ben ayrılabiliriz ve umarım uzun bir süre birbirimizi
görmek zorunda kalmayız.

Elime aldığım kadar çantayı alıp, oda anahtarımı almak için Nohren Hall'a
doğru koşar adımlarla ilerliyorum. Luke arabadan birkaç kutu almak için acele
etmiyor ve ondan uzaklaşmak için acele eden halime gülüyor. Bu durumu komik
bulan biri olduğu için mutluyum.

Sonunda yurda vardığımızda, Juliet'in içeride olmasını umarak nefesimi
tutuyorum. Ama oda tamamen boş.

Kahretsin. Aramızdaki gerginliği yatıştırması için ona ihtiyacım var.

"Hangi yatak senin?" diye soruyor Luke ve bu sözlerin dudaklarından çıkan
baştan çıkarıcı tınısının omurgamdan aşağı bir titreme geçirmesi hoşuma
gitmiyor.

"Bu." O, iki boş yatağın olduğu bu boş oda hakkında parlak fikirler
üretmeden önce çantalarımı yatağın üzerine atıyorum.

Çantamın içinde tek kullanımlık kamera tıkırdamaya başlar ve dün gecedен
bir sürü anı geri getirir. Barda onun yanında otururken, bacağını sıkarken, başı
bacaklarımın arasında inlerken.

Yatağımın kenarına oturarak sırtıyor. "Otel odandaki anılarım canlanıyor."

Kollarımı kavuşturuyorum. O, bu durumun önemini açıkça anlamıyor ve
ben de ona yeni ilişkimizin sınırlarını net bir şekilde açıklamam gerekiyor. "Dün
gece olanlar bir hataydı. Bir daha asla tekrarlanmamalı. Annenin de dediği gibi,
artık biz bir aileyiz. Bu yüzden kimse yaptığımızı bilmemeli ve biz de bu olay hiç
olmamış gibi davranmalıyız. Tamam mı?"

Kaşları çatılır ve ben yutkunurum. Otel odamda olduğu gibi yine o otoriter,
tehditkar adama dönüşmüştür. Ama bu sefer, onun bir sonraki hamlesinden
endişe duyuyorum.

Sonunda Luke Valentine hakkında bilmediğim çok şey olduğunu fark
ediyorum.

İki yavaş adımla aramızdaki mesafeyi kapattı. Kalbim kulaklarımda
yankılanıyordu. "Ben bunun hiç olmamış gibi davranmayacağım. Senin de öyle
davranmana izin vermeyeceğim."

Eli kulakımın arkasını okşadı, nazikçe... ta ki elini boynuma dolayıp beni kendine çekene kadar.

İnliyorum.

"Bu tekrar olacak, Sienna. Bu, senden aldığım tek tat değildi. Benim seni istediğim kadar senin de beni istediğini biliyorum."

Tanrım. O başka biri olsaydı, üvey kardeşim olmasaydı, ona bir kez daha tadına bakmasına izin verirdim. Beni burada sıkmesine izin verirdim.

Ama bu bizim yeni gerçekliğimiz ve o ne isterse istesin birbirimizden uzak durmamız gerekiyor.

Kapının gürültülü bir şekilde çalınması bizi irkiltir.

Luke kapıyı açtığında, dört dev adam ve minik bir kız kapıda duruyor. Hepsi Luke'a sırtıyor, devlerden biri ona sarılmak için üzerine atlıyor ve sırtını okşuyor. "Seni özledik dostum!"

Kızın omuzlarına kolunu dolayan adam bana başını sallar. "Sen yeni kız kardeş olmalısın."

Altı çift göz birden bana çevrilir.

Luke'a sarılan dev, onun yanından geçerek bana elini uzatır ve yüzünde geniş bir gülümsemeye, "Ben Knox," der.

Yeşil gözleri, dalgalı saçları, uzun boyu ve burnundaki çillerle hem seksi hem de çocuksu bir havası var.

"Sienna," diyorum ona.

Parmak uçları şakağımdaki çürüğün üzerinde geziyor. "Burada ne oldu?"

Arkasında, Luke'un öfkesi alevlenir. "Düşmüşüm."

"Çek ellerini, Rockefeller." Luke'un emriyle Knox gülerek elini indirir.

Yanaklarım kızarıyor. Bana nasıl bu kadar sahip çıkabilir? Sadece bir kez seks yaptık. Kıskanç erkek arkadaş rolünü sürdürürse arkadaşları şüphelenmeye başlayacak.

"Sienna, bunlar Wes, Violet, Damien ve Finn." Knox her birini işaret eder. "Birlikte hokey oynuyoruz. Violet hariç. O bir hokey hayranı."

Violet ona dilini çıkarır ve Wes kaşlarını çatarak omuzlarını sıkar. "Ne demezsin."

Wes kesinlikle uğraşılmayacak türden bir adam. Koyu kahverengi saçları dağınık ve mavi gözleri donuk, belki de planladığımız gibi resepsiyonda bizimle buluşmamalarının

Çünkü o ve Violet... meşgullerdi.

Violet, omuzlarına kadar uzanan kahverengi saçları ve kütüphaneci şıklığında gardırobuyla çok sevimli. Gülümsemesi sıcak ve nazik, gözleri yatağımın ayak ucundaki kısmen açık kutuya takıldığında parlıyor. "Aman Tanrım, o bir kitap kızı! Onu şimdiden sevdim!"

"Tabii ki." Onunla hemen arkadaş olacağımızdan yüzde yüz eminim. Tabii Luke ile çok fazla zaman geçirmediği sürece.

"Sen bir hokey hayranı mısın?" diye soruyor Knox. Gözleri beni yiyip bitiriyor, Cheshire kedisi gibi sırtışı karnımı ısıtıyor.

Arkasında, Damien ve Finn de gözlerini benden ayıramıyor. İkisi de tuhaf derecede uzun boylu - hepsi öyle - ama Damien'in kolları ve omuzları daha geniş, gözleri o kadar koyu ki neredeyse siyah. Finn diğerlerinden daha zayıf, ama o yıkıcı mavi gözleri, keskin elmacık kemikleri ve gece yarısı siyahı saçlarıyla bir model olabilir.

Luke, sanki beni takımlarının bir sonraki hokey hayranıymışım gibi bakıyorlar diye üçünü de öldürmek istercesine kızgın bir şekilde bakıyor.

Belki de Luke'un benden uzak durmasını böyle sağlayabilirim. Onun gözü önünde arkadaşlarıyla flört edip, ilgilenmediğimi ona ikna edebilirim. O zaman o da ipucunu anlayıp başka bir kız bulur. Yasal olarak onunla akraba olmayan bir kız. Luke Valentine'in yatağında yakalanırsa, onu bekleyen tehlikelerle yüzleşmek için eve gönderilmeyecek bir kız.

Bu yüzden Knox'a kirpiklerimi kırıyorum. O çok yakışıklı, bu yüzden onunla flört etmek zor olmayacak. "Şu anda öyleyim."

İnanılmaz bir şekilde, gülümsemesi genişler, yeşil gözleri parlar. Ama arkasında, Luke'un kaşları çöker.

Bunun bedelini daha sonra ödeyeceğim.

JULIET ve ben, STEM derslerinin verildiğı, ismiyle müsemma Eureka binasına ilk derslerimize giderken, ona bu hafta sonu yaşadığım tüm utanç verici detayları anlatmak için can atıyorum. Ama son yetmiş iki saatte hayatımın aldığı tüm korkunç dönüşleri itiraf edemiyorum.

Tanrıya şükür, Luke'un arkadaşları bana taşınmama yardım ettikten sonra onu kendileriyle birlikte buz pateni yapmaya ikna etmeyi başardılar. Şeytanlar. Kendilerine böyle diyorlar

ve bu isim onlara kesinlikle yakışıyor.

Juliet onlar gittikten kısa bir süre sonra geldi ve o zamandan beri Luke'dan kaçınmayı başardım, ama eminim bu uzun sürmeyecek. Delice bir şekilde, o bizim tek gecelik ilişkimizin öyle kalmasına pek istekli görünmüyor.

Güneş ışığında, Juliet'in burnundaki piercing parıldıyor. Binaya girmeden önce, Juliet dirseğiyle bana dokunuyor. "Ee? Düğün nasıl geçti? Yeni ailen nasıl? Hepsi tuhaf tipler mi?"

Asansörlerin önünde bekleyen kuyruğu görünce inleyerek onu merdivenlere kadar takip ettim. "*Çok* garipti."

"Üvey annen ne kadar kötü?"

"Hiç de değil. Aslında çok iyi biri. Babam da benim burada olduğum için çok mutlu görünüyordu."

"Çok mutlu olmalı." Babam Juliet'i kazanmak için benden daha çok uğraşacak. O sırtıyor. "Üvey kardeşin nasıl? Yakışıklı mı?"

Kalbim hızla atmaya başladı. "İğrenç. O benim üvey kardeşim."

Juliet ve ben birbirimizden sır saklamayız ve bu sırrı sakladığım için suçluluk duyuyorum, ama Luke ile aramızda olanlar dışarıya sızamaz.

"Ne olmuş yani? Bu, onun yakışıklı olup olmadığını göremeyeceğin anlamına gelmez. O senin gerçek kardeşin değil ki." Tabii ki, tanıdığım en sapkın kızın küçük bir tabuya gözünü bile kırpmayacağını bilmeliydim.

"Seni onunla tanıştırdım, ama o bir sporcu." Bu, Luke'un dikkatini başka birine yöneltmek için mükemmel bir çözüm olurdu, ama Marcus'tan beri Juliet sporculardan uzak durmaya yemin etti.

"Kahretsin. Belki bizim için seksi arkadaşları vardır."

"Var, ama onlar da hokey oyuncusu. Devils takımından."

İstatistiklere Giriş dersime yaklaşırken gözlerini devirdi. "Tamam, gittiğimiz ilk partide yakışıklı erkekler bulup yatacağız."

"Anlaştık." Bu sabah milyonuncu kez telefonumu kontrol ediyorum.

Annem, kapıyı kilitletiğini ve evde yangın çıkmadığını videoyla doğruladıktan sonra çoktan işe gitmek için yola çıkmış. Ben olmadan da iyi olduğu için rahatladım, ama aslında bana ihtiyacı olmadığı için içimde bir parça hayal kırıklığı da var.

Ama göğsümde bir ağrı hissetmemin asıl nedeni, Ten'in hala haber vermemiş olması.

Eğer beni kasten görmezden gelmiyorsa, başına kötü bir şey olmuş olabilir. Ama bu konuda bir şey bilen birine nasıl ulaşabileceğimi bilmiyorum.

Ruhlarımızın en karanlık kısımlarını, en büyük güvensizliklerimizi paylaştık. Babam boşanma kesinleştikten sonra taşındığında kendimi ne kadar terk edilmiş hissettiğimi, annemin üzüntülerini ve kırık kalbini omuzlarımda taşımak bazen beni ne kadar yorduğunu, onu sevmeme ve bana ihtiyacı olduğunu bilmeme rağmen bazen sadece tekrar çocuk olmak istediğimi anlattım. Tanışmamızdan sadece bir yıl önce ölen babasını ne kadar özlediğini, onun için daha fazlasını yapamadığı için hala suçluluk duyduğunu ve o günle ilgili hala kabuslar gördüğünü biliyorum. Ama soyadını bile bilmediğim halde bunların ne önemi var ki?

Ona söylemediğim tek şey geçen yaz yaptığım şey. Hayatımda yaptığım en kötü şeyi itiraf edemedim, ona bile. Ten, hayatımda olanları bilmeyen tek kişiydi ve ben de öyle kalmasını istedim. Her şeyi mahvetmeden önceki geçmiş hayatıma tutunmak istedim.

"Kim mesaj atıyor?" diye soruyor Juliet. "Ten mi?"

Tepki vermemeye çalışıyorum. "Kimse. Aslında birkaç gündür ondan haber almadım. Sanırım beni terk etti."

"Öyleyse, o bir ezik. Onu unut." Sanki önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkiyor. Çünkü Juliet reddedilmenin veya güvensizliğin ne demek olduğunu bilmiyor. "Dersin bittiğinde bana mesaj at, öğle yemeği yiyelim."

Adımlarını hızlandırarak uzaklaşır, botları her adımda yere vurur. Sınıflarının açılmasını bekleyen birkaç sıska çocuk, kalçalarının her sallanışını izler. Onları canlı canlı yerd.

İstatistiklere Giriş dersimdeki profesör bize ders programının genel bir özetini verirken, cebimdeki telefonumdan gelen ilk titreşimi görmezden geliyorum. Ancak telefonum tekrar titrediğinde, kontrol etme isteğine karşı koyamıyorum.

Kendime umutlanmamam gerektiğini söylüyorum ama mesajların ikisi de Ten'den gelmediğinde yine de hayal kırıklığına uğruyorum.

İlki babamdan.

BABA

İlk günün harika geçsin, evlat! Derslerin hakkında konuşmak istersen veya bir şeye ihtiyacın olursa istediğin zaman arayabilirsin.

Diğer mesaj ise bilinmeyen bir numaradan geliyor.

BİLİNMEYEN

O kadar kolay kurtulamazsın.

Kalbim durdu.

Siktir. Bu Marcus olmalı. Ya da eski takım arkadaşlarından biri. Ya beni arıyorlarsa?

Metni ekran görüntüsü alıyorum ve bu noktada mesajımı okuyacağından emin olmasam da, onu Ten'e gönderiyorum.

SIENNA

Bunun yanlış numara olma ihtimali ne kadar sence?

Kalbim çarpıyor. Numarayı engellesem bile Marcus başka bir numara ile bana mesaj atacaktır.

Ten bu mesajı görmezden gelmez. Bana bir nedenden dolayı kızgın olsa bile, beni önemsiyor. Öyle olmasaydı, bunca yıl benim arkadaşım olarak kalmazdı.

Bana cevap yazacaktır. Bu sorunu tek başıma halletmeme izin vermez.

Ama profesör ders salonunun önünde monoton bir şekilde konuşurken ve dakikalar geçip giderken, telefonumun ekranı yanmıyor. Cevap vermiyor.

Belki de aslında u m ursamıyordur. Aramızdaki her şeyin ne zaman değiştiğini ya da neyi yanlış yaptığımı bilmiyorum.

Diamond'a gelmenin tüm sorunlarımın çözümü olacağını düşünmüştüm, ama bunun yerine tüm hayatım yanıp kül oluyor.

Wakefield'dan sadece birkaç saat uzaklıktayım. Marcus bir günde buraya gelebilir. Ya bir şekilde beni bulursa?

Belki de nereye gidersem gideyim, asla gerçekten güvende olamayacağım.

Bölüm 8

Luke

Buzda kayan patenlerin çıkardığı ses ve kulaklarımda yankılanan kalbimin çarpıntısı arasında Knox bağılıyor: "Yavaş ol Valentine! Kendini öldüreceksin."

"Onu dinleme!" diye bağılıyor Damien. "Rockefeller sadece senden daha iyi olacağından korkuyor."

Onlar tartışırken, ikisini de dinlemeden, turuncu koniler arasında puck'ı tekrar tekrar kovalıyorum. Kaskımın altında, saçlarımdan ter damlıyor.

Ama bedenimi ne kadar zorlarsam zorlayayım, Sienna'nın bana gönderdiği ekran görüntüsünün görüntüsü kafamdan çıkmıyor.

Bir pislik onu tehdit etmiş. Ve o telefon numarasının kime ait olduğunu bulmak dışında, onun için yapabileceğim hiçbir şey yok. Onu koruyamam. Ve ona cevap bile veremedim. Arkadaşının yardıma ihtiyacı olduğunda onu görmezden gelen pislik olmaya devam etmek zorunda kaldım.

Çaresiz hissetmekten bıktım artık. Sevdiğim insanları korumak için hiçbir şey yapamıyorum sanki. Ne Pop'u, ne Chloe'yi, ne de Sienna'yı.

"Dün gece eve hokey hayranı kızlar getirdin mi?" diye soruyor Knox.

Sonunda mola verip duvara kayarak nefesimi düzenliyorum. Akciğerlerim oksijensiz kalmış gibi inliyor. "Kiminle yattığın seni ilgilendirmez."

"Anlamadığım şey, onun her gece seksi üvey kız kardeşine nasıl beceremediği," diyor Damien.

Yumruklarım sıkışır. "Kapa çeneni, Vanderbilt. Birbirimizin kız kardeşleri hakkında konuşmayız, unuttun mu?"

Sienna beni bu kadar kaçınmasaydı, romantik bir mum ışığı akşam yemeğinden sonra ona dalmış olurdum. Sanki üvey kardeş olduğumuzu öğrenmek, paylaştığımız akıllara durgunluk veren geceyi bir anda geçersiz kılıyor gibi. Nasıl olur da hiçbir şey olmamış gibi benden kaçabilir? Bir kızı orgazma ulaştırdığımı bilirim ve o da ulaştı. Hem de çok sert. Her öpücük, her inilti, her nefes... Biz tamamen uyum içindeydik.

O kapıdan birlikte içeri girdiğimiz anda. Birbirimize ne yapacağımızı çok iyi biliyorduk çünkü birbirimizi herkesten daha iyi tanıyoruz. Biz birbirimiz için yaratılmışız ve o da bunu çok yakında anlayacak.

"Ve anneler," diye ekliyor Knox. "Her maçta Damien'in annesiyle yatmak istediğimi söylememek benim için ne kadar zor, biliyor musun?"

Damien onun koluna yumruk atar ve sonra bana dönerek müstehcen bir gülümsemeyle şöyle der: "Sadece, üvey kardeş olmanızın beni durdurmayacağını söylüyorum. İkiniz birlikte büyümemişsiniz ki. Onunla yatabilirsin, sadece onunla evlenme."

Ebeveynlerimizin kiminle evli olduğu umurunda değil, onunla evlenmemi engelleyemezler. O benim. Ama ağzımı kapalı tutmak onun benimle kalması anlamına geliyorsa, öyle yapacağım.

Sonunda Sienna'yı kollarımda tutabildiğime göre, onu gözümün önünden ayırmayacağım. Sevdiğim çok fazla insanı hayal kırıklığına uğrattım. Onu hayal kırıklığına uğratmayacağım.

Finn benim yerime turuncu konilerin arasında yerini alıyor ve koniler arasında hızla hareket ederek puck'ı kovalıyor. O, takımımızın en iyi hücum oyuncusu. Genellikle ondan tek kelime bile duymayız, duyduğumuzda da tam bir cümle olursa şanslıyız. Yine de puck hayranları onu seviyor.

"Söyle ona, Ashby!" diye bağılıyor Knox.

Finn omuz silkiyor, gözünü puck'tan ayırmıyor. "Üvey kız kardeşim çılgık attırırdım."

Diğer Devils oyuncularını gülüyor ve ben başımı sallıyorum. "Neyse ki sizin gibi pisliklerin kız kardeşi yok."

"Benim seksi bir kuzenim var." Damien sırtıyor. "Onu da becerebilirim." Knox başını sallıyor. "Çok ileri gittin."

"Siz pislikler antrenman mı yapıyorsunuz, dedikodu mu?" Wes bağıırır. Genelde antrenmanlara ve egzersizlere geç kalmaz, ama kaldığında, bunun Violet Harris'le seviştiği için olduğundan emin olabilirsiniz.

Ben de Violet'le işleri batırdım. Onun yerine Trey Lamont gibi bir pislige inandım. Onun ve diğer birkaç Devil'in onu kaçırıp saldırmasına kısmen ben de suçluyum. Trey'e inanmasaydım, Chloe'nin ölümünden dolayı ona kızmasaydım, Violet'in bir kurban olduğunu, kötü biri olmadığını anlardım.

Geçen dönemden beri, ona davranışımı telafi etmeye çalışıyorum. Hepimizin ona davranışını. Wes, Trey devralana kadar liderlik etti, ama ben de rol aldım. Onu savunabilirdim, katılmayı reddedebilirdim, ama yapmadım. Ben de Violet'e karşı hastalıklı, sapkın intikamımı almak istedim.

Ama bana öç almak yerine, beni affetti. Chloe'nin onda neyi gördüğünü anlıyorum. Neden en iyi arkadaş olduklarını. Chloe'yi kaybettiğine göre, Violet'in hak ettiği arkadaş olmaya çalışıyorum.

"Valentine'in üvey kız kardeşiyle yatmayacağını tartışıyorduk." Knox bana göz kırptı.

Tanrım, onlardan nefret ediyorum. Benim kardeşlerim gibi oldukları için şanslılar. Üvey kız kardeşimi ne kadar sert becerdiğimi onlara anlatmak isterdim, ama Sienna küçük sırrımızı ifşa ettiğimi öğrenirse beni asla affetmez.

Wes, Finn'den puck'ı çalar ve kaleye doğru atar. Puck, kaleye girer. "Violet üvey kardeşim olsaydı, bu beni durdurmazdı."

Dolu bir programım ve yapmam gereken başka işlerim var, ama yine de burada, kampüste üvey kız kardeşimi takip ediyorum.

Başının üzerindeki balkondan, Üniversite Merkezi'ndeki masada onu izliyorum. Dizüstü bilgisayar şarj olurken o yazıyor, parmakları ara sıra klavyeden kayıp bir parça grissini koparıp domates sosuna batırıyor. Parmağından kırmızı sıvıyı her emdiğinde, sikim seğiriyor.

Nedense herkes onun buraya gelme nedenini sır olarak saklıyor. Ama annemin dediği gibi, artık biz bir aileyiz. Artık benden sır saklamak yok. O morlukları ona kim yaptı? Kimden kaçıyor? Neden Ten'e söylemedi? Benden başka neler sakladı?

Hoşlarına gitse de gitmese de, öğreneceğim.

Balkonun altında, Sienna üvey kardeşinin her hareketini takip ettiğinden habersiz, mutluluk içinde kalıyor.

Arkamda, Finn yuvarlak masamızda dizüstü bilgisayarının başında eğilmiş, öğleden sonraki antrenmandan önce yapmamız gereken ödevleri yapıyor. Beslenmeye Giriş dersim için yaptığım saçma sapan ödevler bekleyebilir, bu daha önemli.

"Birinin telefonunu nasıl takip edersin?"

Finn soruma cevap vermiyor. Dizüstü bilgisayarında yazmaya devam ediyor ve ben ona beni duyup duymadığını sormak üzereyim ki ekranını işaret ediyor. Sienna'nın telefonunu nasıl takip edebileceğime dair adım adım bir kılavuz açmış. Tek sorun, telefonu ele geçirmem gerekmesi.

"Teşekkürler." Omzuna hafifçe vuruyorum. "Biliyor musun, sen benim en sevdiğim seçici mutizm hastasımsın."

Bu, eşyalarımı alıp merdivenlerden aşağı inmeden önce, ondan nadir bir eğlence homurtusu koparmayı başarır.

Sienna boş kraker kutusunu atmak için koltuğundan kalkar kalkmaz harekete geçiyorum.

Telefonu çantasından dışarı çıkıyor. Tek yapmam gereken bir GPS uygulaması yüklemek ve konumunu telefonumla paylaşmak. O zaman nereye giderse gitsin onu bulabileceğim.

Ama telefonu aldığımda ekranı kilitli. *Kahretsin*. Her zamanki şifreleri deniyorum ama Sienna, şifresini 0-0-0-0 yapmayacak kadar akıllı. Dur. *Eminim ki... Evet*. Ekran kilidi açıldığında gülümsüyorum. 1-0-1-0. On-on. İşte benim kızım.

Başparmaklarım ekranı kaydırarak uygulamayı indirip konum paylaşımını etkinleştiriyorum.

Onun dikkatli bir ifadeyle bana doğru geldiğini fark ettiğimde, telefonunu arkama sakladım.

Onu böyle seviyorum. Otelde tanıştığım seksi baştan çıkarıcı kadından daha sade. Sosyal medyada paylaştığı selfie'lerdeki kadar çaba sarf etmiyor. Yıpranmış kot pantolonu altındaki çıplak tenini göstermiyor ve süveteri göğsünü örterek mükemmel göğüslerini gizliyor. Hırkasının uzun kolları, altında hala kalmış olabilecek morlukları örtüyor ve eteği poposunun altına kadar uzanıyor, buradaki erkeklerin bakacak bir şey bırakmıyor. Ama ben yine de bakıyorum.

Ona bakmamak imkansız. Onu korumak isteyeceğiniz türden yuvarlak, masum bir yüzü var. Onu kovalamak isteyeceğiniz parlak, ihtiyatlı yeşil gözleri var, çünkü o en güzel av olacaktır. Ve dudaklarınızı arasına sokmak isteyeceğiniz dudakları var. Onu gülümsetmek için bir şey, herhangi bir şey söylemek isteyeceğiniz dudakları.

Hayır, Sienna artık benden asla saklanmayacak.

"Luke." Sesi keskin, sandalyesine otururken bakışlarını benden çantasına çeviriyor.

"Selam, kardeşim." Bu takma adın onu çılgına çevirmesini seviyorum. Kafamı koparmak istiyor ve ben de bunu denemesini çok isterim. İlişkimizin yeni yasal statüsünün pek hayranı değilim, ama onu kızdırmak kanımın sikime akmasını sağlıyor.

Çantasını telaşla karıştırırken kaşları çatıldı.

"Bunu mu arıyorsun?" Telefonunu uzattığımda, onu yakalamak için uzanır.

"Telefonumu nasıl aldın?" Gözleri kısılır ve onun öfkesi beni bu kadar tahrik etmemeli.

"Belki de değerli eşyalarını herkesin alabileceği yerlere bırakmamaya daha dikkat etmelisin."

"Teşekkürler." Elini uzatıyor. "Lütfen telefonumu geri ver."

"Neden bu kadar paranoyaksın?" Kaşlarımı kaldırarak ona bakıyorum. "Bir şey mi saklıyorsun? Çıplak fotoğraflar mı?"

Tanrım, umarım öyledir. Hemen kendi numaramı gönderirim.

Kollarını göğsünde kavuşturur. "Hayır, ama bu benim telefonum ve mahremiyet hakkım var."

"Artık biz bir aileyiz, kardeşim. Aramızda mahrem bir şey yok." Kulağına fısıldamak için ona yaklaşıyorum. "Telefonunda da, kıyafetlerinin altında da."

Sienna telefonu elimden kapar, parmakları tenime değiyor. Bu temas çok kısa sürüyor. Daha fazlasına ihtiyacım var. Hiç kimseyi onun kadar arzulamadım.

"Burada ne işin var?" diye bağırır Sienna. "Beni takip mi ediyorsun?"

"Annem sana göz kulak olmamı söyledi."

"Eminim ki beni *takip etmek* istememiştir. Yapacak daha iyi bir işin yok mu? Ders, antrenman falan? Ya da soyunma odasında arkadaşlarınla takılmak için bir hokey hayranı falan?"

"Benim tarzım değil. Ben tek eşli bir erkeğim."

O iç çeker. "Neden böyle davrandığını gerçekten anlamıyorum. Tabii, o gece harika vakit geçirdik, ama..."

"*Harika* bir gece geçirdik, Sienna. Aklımdan çıkaramadığım bir gece." Bu onu susturur.

Keşke o gece otel odasında olanların sadece rastgele bir tek gecelik ilişki olmadığını bilseydi... O gece, yıllardır bastırılmış bir çekiciliğin ve ikimizin de sahip olduğu en iyi arkadaşlığın doruk noktasıydı.

Yıllardır konuştuğu maskeli adamın ben olduğumu bilemez —asla bilemez—ama belki bilseydi, bu konuda benimle bu kadar sert bir şekilde mücadele etmezdi. Eğer tüm ilişkimiz bir yalan üzerine kurulmamış olsaydı, belki de bizim ebeveynlerimizin medeni durumunu umursamazdı ve aşık olurdu.

Benim için ona aşık olmamın sebebi, başkalarının ne dediği önemli değil.

"En son ne zaman bütün gece uyudum biliyor musun? En son ne zaman kafamda, yanımda yatan kızıdan başka hiçbir şey düşünmedim biliyor musun?" Ona yaklaşıyorum, boynunu uzatıp gözlerime bakmasını sağlıyorum. Yasemin kokusu başımı döndürüyor ve onu kendime sarmak istiyorum. O bacaklarını yüzüme dolamak ve kokusunu içime çekmek, o ağız sulandıran tadı bir kez daha tatmak istiyorum. "Bunu bana sen verdin. Sen izin verirsen ben de aynısını senin için yapabilirim."

Gözleri yumuşasa da burun delikleri genişledi. "Ailelerimizin evlendiğini öğrendiğimizden beri seks söz konusu bile olamaz. Ama konuşacak birine ihtiyacın varsa..."

"Seks yapmamız gerekmiyor. Yerde, yatakta, kanepede, duşta yapabiliriz..."

"Dur." Sienna koltuğundan fırlayarak ayağa kalktı, sandalye parlak zeminde gıcırdadı. Dizüstü bilgisayarını ve telefonunu çantasına tıktırdı, çantayı omzuna astı. "Sana söyledim, bu olmayacak."

O beni itmeden önce çenesini avuçlarını. Bakışları, kendi işlerine ve hayatlarına o kadar dalmış ki bizi fark etmeyen odadaki diğer öğrencilere kayar, ama ona göre biz spot ışığı altındayız. "Ve ben sana olacak dedim."

"Ne yani?" Bana gözlerini kırıştırır, öfkeli gözyaşları parıldar. "Beni zorlayacak mısın?"

Sesi titriyor, ama benim onu zorlayacağımı asla inanamaz. Zorlamak zorunda kalacağımı. Sienna'yı tekrar ele geçirdiğimde, o isteyerek ve hevesle katılacaktır. "Bu sadece seksle ilgili değil, Sienna. Bundan çok daha fazlası. Ve seni zorlamama gerek kalmayacak. Sen yalvaracaksın."

O alaycı bir şekilde gülümser, gözlerini devirir ve yutkunur. "Tabii, haklısın."

Benden uzaklaşmak üzereyken, onu geri çekip eğilip ağzım kulağına değene kadar eğildim. Titredi. "Sikimi yalvarmanı duymak için sabırsızlanıyorum, tatlım."

Bu sözümün etkisiyle yeşil gözleri büyüdü. Benden ne bekleyeceğini bilmiyor. Bir sonraki hamlemi tahmin edemiyor. Bu hoşuma gitti.

Bölüm 9

Sienna

YEMEK SALONUNDA Luke, Violet, Juliet ve devasa takım arkadaşları Devils ile birlikte oturuyor. Göz korkutucu, iri yarı, biraz ürkütücü, yıkıcı derecede yakışıklı bir grup hokey oyuncusu.

Wes Novak, Knox Rockefeller, Damien Vanderbilt ve Finn Ashby. Violet görünüşe göre Wes'i çoktan kendine bağlamış ve onu suçlayamam. Koyu kahverengi saçları ve mavi gözleri çarpıcı.

Luke, avcı gibi odaklanarak her hareketimi takip ediyor. Bir şekilde, odaya girer girmez beni hissedebiliyor, keskin bakışları yüzler denizinden bana odaklanıyor.

Bu sadece seksle ilgili değil, Sienna. Bundan çok daha fazlası var. Birbirimizi beş saniyeden fazla tanımadığımız halde nasıl böyle bir şey söyleyebilir? Elbette seks inanılmazdı, ama o gecenin ona aşık olması için yeterli olacağını düşünecek kadar egoist değilim. Belki de tekrar benimle yatmak için her şeyi söylerdi. Muhtemelen, porno sitelerine giren diğer erkekler gibi, yasak üvey kız kardeşim olduğum için şimdi daha da tahrik olmuştur.

Ondan kaçınmada daha iyi olmalıyım. Bu kampüs o kadar büyük ki, ondan kolayca uzak durabilmeliyim. Bu gece, her şeyi mahvettim.

"Sienna!" Violet el sallıyor.

Çenemi kaldırıp onların masasına doğru yürüdüm, Devils'ın gözleri her adımında üzerimdeydi. Üvey kardeşimin yoğun ilgisi yanaklarımı kızarttı.

Juliet'in yanındaki son boş koltuğa yöneldiğimde, Knox aşağı kayıyor. Beni onunla Luke'un arasına oturmaya zorluyor.

Gülümserim, bu jestine minnettar gibi davranırım ve onu tekmelemeyi hayal etmediğimi gösteririm.

"Bize katıldığın için mutluyum, Sienna." Knox bana sırtıyor.

"Teşekkürler." Finn ve Damien'e cesaretle bir bakış attım, ikisi de beni şahin gibi izliyorlardı. Sanırım Juliet'i yeterince süzmüşlerdi. Ya da belki ikimizi de hayal ediyorlardı.

Luke'a dikkatimin bir parçasını bile ayırmaya cesaret edemiyorum. Tabağımı masaya koyduğumda Juliet'e, "Görüyorum ki herkesle tanışmışsın," diyorum. "Kütüphanede karşılaştık." Violet, sanki bu "Onu ben tanıttım."

Juliet ve Violet. İsimleri birbirine çok benziyor ama birbirlerinden daha farklı olamazlardı. Juliet'in uzun, siyah saçlarında kırmızı çizgiler var, Violet'in ise kısa, sade kahverengi saçları var. Violet kısa ve minyon, Juliet ise neredeyse 1,70 boyunda ve kıskanılacak bir vücuda sahip. Juliet'in burnunda bir piercing, kulaklarında birden fazla halka, kaşında bir piercing ve kollarında ve kim bilir başka nerelerinde dövmelemler var, Violet'in cildi ise tamamen lekesiz. Violet sevimli bir kütüphaneciye benziyor, Juliet ise gotik bir kraliçe. Yine de, üçümüz arasında filizlenen bu yeni arkadaşlık bir şekilde mantıklı geliyor.

"Kütüphaneye mi gittin?" En iyi arkadaşşıma kaşlarımı kaldırarak bakıyorum. Yıllardır ona müstehcen sesli kitaplarımı dinletmeye çalışıyorum, şimdi Diamond Üniversitesi'ne transfer olduk ve birdenbire kitap okumaya mı başladı?

Juliet, koyu renkli göz kalemi ile çerçevesiz gözlerini devirir. "Araştırma için. Seri katiller üzerine bir proje yapıyorum."

"Yaptığın her proje seri katillerle ilgili." "Her proje mi?" Knox eğlenerek kaşlarını kaldırır.

Damien masaya dirseklerini dayayarak öne eğildi. Hiç gülümsediğini sanmıyorum, ama koyu renkli gözlerinde bir ışıltı var. "Görünüşe göre elimizde küçük bir psikopat var."

Juliet örgüsünü omzunun üzerinden atar. Erkeklerin ilgisine alışkındır. Devils ne kadar korkutucu olursa olsun, Juliet'i hiç etkilemez. "Takıntılıyım. Dava açın."

"Oda arkadaşın da bizimle yemek yiyecek mi?" diye Violet'e soruyorum.

O, Devils'a başını sallar. "Onlar benim oda arkadaşlarım. Geçen dönem oda arkadaşşımla aynı odayı paylaşacaktım, ama o çok zeki olduğu için Harvard'a transfer oldu. Bu yüzden Wes'in odasında kalıyorum."

Erkek arkadaşından bahsetmişken, onun bakışları Violet'e kilitlenmiş ve Violet onun bakışlarını yakaladığında gülümsüyor. Onlarla daha yeni tanıştım ama şimdiden gördüğüm en sevimli çift oldular.

Knox homurdanıyor. "Evet, ve bu bizim için çok kötü."

"Sanki siz üçünüz bizden daha gürültülü değilsiniz de," diyor Wes.

Juliet'in gözleri parlar. "Ne?"

"Öyle değil," diye homurdanır Damien. "Biz puck bunnies'imizi paylaşmayı seviyoruz."

"Kim? Sen, Knox ve Luke mu?"

Nedense, Luke'un adı geçince midem bulanır. Onu Damien, Knox ve bir kızla birlikte, sırayla onu becerirken düşünürüm. Antrenmanlardan sonra gecelerini böyle mi geçiriyor?

"Ben, Damien ve Finn," diye düzeltir Knox. "Luke paylaşmaz."

Bir parmak dizime dokunduğunda neredeyse zıplayacaktım, yıpranmış kot pantolonumdan görünen küçük bir deri parçasını nazikçe okşuyordu. Yanımda, Luke'un yüzü ifadesiz kalıyordu. Kimse onun masanın altında üvey kız kardeşine dokunduğunu tahmin edemezdi.

Buradan bir an önce çıkmak için bir bahane uydurup sandalyemden atlamak üzereyken Knox, "Bu gece bara gidiyoruz. Siz ikiniz de bizimle gelmelisiniz," diyor.

"Evet, gelin," diye ekliyor Damien, en iyi arkadaşşıma gözleriyle bakarken sesinde imalarla dolu.

Juliet onu görmezden geliyor, ama Violet'e başını sallıyor. "Sen de gelirse, biz de geliriz." "Ben gelmiyorum," diyorum. Tüm gözler bana dönünce, hemen ekliyorum, "

iyi hissetmiyorum. Sanırım bu gece gelmeyeceğim."

Yeni arkadaşlarım ve birkaç yakışıklı hokey oyuncusuyla dışarı çıkmak, tam da ihtiyacım olan dikkat dağıtıcı şey gibi geliyor, ama Luke da orada olacaksa olmaz. Zaten dikkatimi dağıtmamın sebebi o.

Masanın altında, eli dizimi sıktı, ama bunun bir uyarı mı yoksa tehdit mi olduğunu anlamak için ona bakmayı reddettim.

Luke orada olacaksa, ben uzak durmam lazım. Özellikle alkol söz konusu olduğunda. Geçen sefer, çekingenliğimizi çok kolay ve çabuk bir şekilde yenmiştik.

"Ne? Hayır, yapamazsın!" Juliet, Knox'un üzerinden eğilerek elimi tuttu. Göğüsleri neredeyse Knox'un koluna değiyordu, ama Knox hiç aldırmadı. "Sen de bizimle gelmelisin. Sen olmadan hiç eğlenceli olmaz."

"Ben oradaysam, eğlenceli olur," diye itiraz eder Knox.

"*Lütfen*, Sienna."

Kahretsin. O, benim insanları memnun etme yönümü nasıl kullanacağını çok iyi biliyor. "Tüm bu testosteronu dengelemek için bir kız daha lazım," diye ekliyor Violet. Yanındaki Wes başını sallıyor. "Doğru."

"İçkiler bizden," diye söz verir Damien.

Harika, şimdi de bana karşı birleşiyorlar. Zorla gülümserim. "Sanırım birazcık gelebilirim."

Hepsi buluşma planları yapmaya başlar. Luke'un parmağı dizimde, cildimde rahatça ileri geri hareket etmeye devam eder. Omurgamdan titreme geçer, sütyenimin altında meme uçlarım sertleşir.

Onun elinden kurtulmak için bacaklarımı çaprazlamaya çalışıyorum, ama avucuyla beni sıkıca yerinde tutuyor. Bu, bacaklarımın arasında bir sel yaratmamalı. Onun yüzünden değil.

Neyse ki, o eğilip kulağıma fısıldadığında herkesin dikkati dağılıyor. "Merak etme tatlım. Seni koruyacağım."

Sanki barda diğer erkeklerden endişeleniyormuşum gibi.

Hayır, bana dokunmasından endişelendiğim tek erkek üvey kardeşim.

Violet boş tabağıyla ayakta duruyor. "Sienna, bizimle tatlı yemeye

"

Tabağımdaki yemeğe neredeyse hiç dokunmadım, ama ayağa fırladım.

"Evet!"

Luke'un eli dizimden kalkar kalkmaz, hızla çarpan kalbim yavaşlar. Violet, tatlı barının yakınında kimse duyamayacak kadar uzaklaşana kadar bekler, sonra bana ve Juliet'e gülümser. "Peki, hangi şeytanlara göz koyduğun?"

Hiçbirine ilgi duymadığımı, kimseyle çıkmak istemediğimi ve aslında bekarlık yemini ettiğimi söylemek üzereydim.

Ama şükürler olsun ki Juliet önce cevap verdi. "Hiçbiri benimle ve benim ilgilendiğim tüm sapkın şeylerle başa çıkamaz."

Violet'in sırtışı genişledi. "Ne gibi?"

"Maskeler, boğulma, kan, somnofilya, aşağılama."

"Sıradan şeyler," diye ekliyorum.

Violet kısa bir kahkaha attı. "Senin için mükemmel birini tanıyorum, ama geçen dönem okuldan atıldı."

Juliet koyu kaşlarını kaldırır. İlgisi uyanmıştır. "Ne yaptı?" "Kızların içkilerine ilaç kattı, beni bıçakla kesti ve neredeyse erkek arkadaşımı öldürüyordu."

erkek arkadaşımı neredeyse öldürdü."

Siktir. Kampüsten atılması iyi olmuş galiba. Diğer Şeytanlar zaten yeterince korkutucu, öyle bir adamı saymıyorum bile.

"Vay canına." Juliet'in mavi gözleri büyür, ama ilgisi de artar. O kesinlikle sapkın biridir. "Hapiste mi?"

"Tabii ki hayır." Violet'in ağzı ekşiyor. "Babasının parası onu beladan kurtardı. Buraya geri dönerse şaşırmam. Umarım o zamana kadar mezun olurum."

Vücut ısıım yükseldi. Kahretsin. Umarım ben de mezun olurum. Wakefield'ı, öyle adamlardan uzaklaşmak için terk ettim.

"Birini öldürmeye çalışması dışında, tam benim tipim gibi görünüyor," diye kabul eder Juliet.

"Lütfen." Şakacı bir şekilde gözlerimi deviriyorum. "Bir katili erkek arkadaş olarak seversin."

"*Seri katil*," diye düzeltir Juliet. "Ve buna hybristophilia denir, çok teşekkürler." Devils'ı açıkça incelemek için bana yaslanır. "Hala kampüste olanlar arasında, Sienna'nın üvey kardeşi en sevimli olanıdır bence."

Keşke ona katılmasaydım.

"Ya sen, Sienna?" Violet bana gülümsüyor.

Aklıma gelen ilk ismi söylüyorum. "Knox."

Bana oldukça açık bir şekilde kur yapmıştı. Luke ile geçirdiğim geceyi unutmam ve onun beni rahat bırakması için birinin yardımına ihtiyacım olsaydı, Knox ile bir saat baş başa kalmak kesinlikle işe yarardı. Çekiciliği ve kendini beğenmiş gülümsemesi onu daha da çekici kılıyor. Ego okşamayı iyi biliyor, orası kesin. Muhtemelen yatakta da çok eğlenceli olurdu.

Diğer iki Şeytan da uygun seçenekler. Damien sürekli somurtuyor, kalın kaşları arasında siyah gözlerinin üzerine çizilmiş bir çizgi var. Muhtemelen beni bir bez bebek gibi savurur ve ben her saniyesinden zevk alırdım. Finn sessizdir ama görünüşü yıkıcıdır ve muhtemelen sana dokunduğunda Tanrı'yı görmeni sağlayacak türden biridir. Herhangi biriyle yatıp harika vakit geçirebilirim ve tanıştığımızda hepsinin bana bakışlarına bakılırsa, bana izin vereceklerinden hiç şüphem yok.

Ama onlardan biriyle geçireceğim çılgın bir gecenin Luke'u uzaklaştırmaya yeteceğinden emin değilim. Hatta daha da sahiplenici hale gelebilir. Ve bunu itiraf etmekten ne kadar nefret etsem de, onlardan herhangi biriyle geçireceğim bir gecenin Luke'la geçirdiğim geceye yaklaşabileceğinden şüpheliyim.

"Seni suçlamıyorum." Violet gülümsüyor. "O bekar. Ama kimseyle ciddi bir ilişki kurmak istediğinden emin değilim."

Onu el sallayarak uğurluyorum. "Ben de değilim."

Hiçbir zaman bir ilişki istemedim ve şu anda da kesinlikle istemiyorum.

Juliet görünmez bir şampanya kadehini kaldırır. "Bekar ve mutlu kalmaya."

"Luke'un yeni üvey kız kardeşi olmak nasıl bir şey?" diye soruyor Violet.

Keşke başka bir şey sorsaydı. Luke hakkında konuşmaktansa hava durumunu konuşmayı tercih ederim. "Bu... biraz garip. Tüm durum garip." Hayatımın en büyük understatement'ı. "Babamla pek yakın değilim, bu yüzden kendimi bir yabancı gibi hissediyorum."

"Daha iyi olacak. Luke, tanıdıkça gerçekten iyi bir adam. Chloe'den sonra çok şey yaşadı."

Chloe. O, Luke'un eski sevgilisi olmalı. Belki de tanıştığımız gece onu Chloe'nin düşünceleri rahatsız ediyordu. "Chloe'ye ne oldu?"

Violet iç çeker, yumuşak kahverengi gözleri kasvetli bir hal alır ve bir kurabiye alır. "O öldü. Geçen yaz bir partide oldu. Chloe'nin içkisine ilaç katılmıştı ve ben... onu havuza ittim. Boğuldu."

Juliet, "Kahretsin" diye mırıldanır.

Elimi göğsüme götürdüm. "Aman Tanrım. Çok üzüldüm."

O gecedan beri Violet'in taşıdığı yükü hayal bile edemiyorum. Arkadaşını kaybetmiş ve muhtemelen kendini sorumlu hissediyor.

Dudaklarını hafifçe büzerek küçük bir gülümsemeyi başarır. "Teşekkürler. Wes ve ben birbirimize destek olduk, ama Luke... O kimseye içini açmıyor. Açıkçası onun için endişeleniyorum."

"Onu konuşturacağım." Juliet, Luke'u mikroskop altındaki bir numune gibi inceliyor. "Psikoloji okuyorum."

"Yani onlar arkadaşlıklar mı?" Cevabı zaten bildiğimi hissediyorum, ama Luke'u benden daha iyi tanıyan birinden teyit almak istiyorum.

Violet hemen cevap vermez. Dikkatini tatlı büfesine verir. "Onlar bundan biraz daha fazlasıydılar. Bir kez çıkıp öpüştiler, ama hepsi o kadar."

Juliet, fıstık ezmesi kurabiyesini ağzına atar. "Sence hâlâ ona takıntılı mı?"

Nedense nefesim kesiliyor.

"Tam olarak değil." Violet, Wes'in ona baktığı masaya ve Luke'un bana baktığı masaya göz atıyor.

Göğümdeki düğüm sıkışır.

Diğer Şeytanlar, beline kadar uzanan platin sarısı saçlı bir kıza hayranlıkla bakıyorlar. Küçük, omuzları kambur, köşedeki boş, تنها bir masaya yöneliyor ve tek başına yemek yiyor. Bu mesafeden bile ruhani bir güzelliği var. Onlar gerçekten doymak bilmezler.

"Sanırım bir nedenden dolayı suçluluk duyuyor," diyor Violet. "Kendine karşı çok sert. Ama onu anlıyorum. Ben de Chloe'nin ölümünden dolayı uzun süre suçluluk duydum. O gece hepimiz oradaydık, ama hiçbirimiz onu kurtaramadık."

Juliet'in bakışları bana yönelir. Marcus'a olanlar yüzünden hala üzerimde bir suçluluk duygusu olduğunu biliyor. Belki de yeni üvey kardeşimle benim sandığımdan daha fazla ortak noktamız vardır.

Bölüm 10

Luke

Barda kızlar hala gelmemişler. Elimde içkimi sıkıca tutarken ayağım tabureye vuruyor, Finn, Damien, Knox ve bana yalakalık yapan hokey hayranlarını görmezden geliyorum. Hepsi Wes'le uğraşmamak gerektiğini biliyorlar. Onun gözü sadece bir kızda ve şimdi benim de öyle.

Cebimde telefonum titriyor. Sienna'dan Ten'e bir mesaj gelmiş.

SIENNA

Bu gece dışarı çıkıyorum! Seni özledim.

Mesajın ardından aynada çektiği bir fotoğraf gönderdi. Her kıvrımını saran o küçük siyah elbise ağzımı sulandırdı. Beni cevap vermeye ikna etmek için ne yaptığını çok iyi biliyor. Keşke cevap verebilseydim. Ne giyerse giysin, ona ne kadar güzel olduğunu söyleyebilseydim. Ama bunu benden şahsen duymakla yetinmek zorunda kalacak.

"Sonunda!" Wes, Violet'le buluşmak için yanımdan ayrılırken seslenir.

Arkasında, Juliet daracık, tamamen siyah bir kıyafetle süslenmiş ve Sienna...

Siktir. *Sienna*.

Giydiği küçük siyah elbise hayal gücüne pek yer bırakmıyor. Onun bu elbiseyle nasıl hareket ettiğini gördükten sonra, şimdi daha da güzel görünüyor. Beni gördüğünde bakışlarının kendinden emin bir halden temkinli bir hale dönüşmesine bakılırsa, bu elbiseyi kendisi seçmemiş.

Sienna arkadaşlarını yakalayıp, halka açık bir yerde dans edecek kadar sarhoş olan birkaç kişiyle birlikte dans pistine sürüklüyor. Wes tereddüt etmeden onu takip ediyor, Violet'in kışına sürtünmekten mutlu.

Dudaklarımın kenarında küçük bir gülümseme belirir. Sienna bu gece benden kaçabileceğini sanıyor. Yakında benden asla kaçamayacağını öğrenecek. Kaçmak istemeyeceğini de.

Kızlar dans etmek için bir daire oluşturunca Knox sırtıyor ve bardağını bara vuruyor. "Bu benim işaretim."

Elimi omzuna koyarak onu yerinde tutarım. "Kız kardeşime dokunma."

Bana sırtarak bakıyor. "Sakin ol, Valentine."

Yakındaki bir masada Damien, kucağındaki kızıl saçlı kıza kulağına fısıldarken, Finn ise ona sürtünen bir hokey hayranının kalçasına rahatça elini koyar.

Dans pistinde Sienna çok çekici. Hareketleri garip ve kesik kesik ama gülümsüyor. O müzik ve kahkahalara kendini kaptırırken, benim dikkatli bakışlarım unutuluyor. Otelde tanıştığımız zamanki halini anımsatan bir anlık görüntü: kendine güvenen, cesur, parlak. İçindeki acıyı çok iyi saklıyor. Öyle iyi bölümlere ayırıyor ki, neredeyse onun dövülüp memleketinden kovulmuş bir kız olmadığını düşünebilirsiniz. Karanlık sırlarını mizah ve gülümsemelerin arkasına saklayan türden bir kız.

Gözlerimi ondan ayıramıyorum. Tanıştığımızdan beri ayıramıyorum. Hayal ettiğimden daha büyüleyici.

Sonunda dans pistinden ayrılıp kızarmış yanaklarını yelpazeyle serinletirken, beni görmezden gelmeye çalışıyor. Sanki ben yokmuşum gibi davranıyor.

Onun için sipariş ettiğim içkiyi ona uzatıyorum. "Tanıştığımız geceyi hatırlatıyor."

Burnunu bardağa doğru kıvrıyor. "Buna bir şey katmadığını nereden bileceğim?"

Çenem sıkışır. Chloe'ye olanları duymamış olmalı. "Asla böyle bir şey yapmam. Ne sana ne de başkasına."

Sesimin keskin tonu karşısında yüzü soluyor, bardağı alıyor ama yine de bir yudum almayı reddediyor. "Tamam. İyi."

"Rahat ol. Bu su. Dans ettikten sonra biraz su içsen iyi olur diye düşündüm."

Sonunda Sienna tereddütle bir yudum aldı. Yalan söylemediğimi anlayınca rahatladı ve bardağın yarısını içti. Aramızda birkaç boş tabure bırakarak oturdu. "Lütfen dansımı izlemediğini söyle."

Onun yanına oturmak için hareket ettiğimde, baş döndürücü yasemin kokusu burnuma geliyor ve o gerginleşiyor. Çıplak uyluğu göze çarpıyor, sıkılmak, öpülmek, emilmek için yalvarıyor. "O elbiseyle dansını nasıl izlemeyeyim?"

Sözlerim boğazını titretse de, o gözlerini devirir.

Artık birkaç santim uzaklıkta olduğu için, her santimini gözlerimle tarıyorum. Dekolte kısmının göğüs dekoltesini ortaya çıkardığı yeri, eteğin kışının hemen altında bittiğı yeri, kumaşın belinde sıkılaştığı ve kalçalarını saran yeri. O elbiseyle çok güzel. Her şeyle. Hiçbir şeyle.

Sienna, bakışlarını barmenin arkasındaki alkollü içkilerde sabit tutarak, suyundan bir yudum daha alır. "Bu gece birlikte olmak için üvey kız kardeşin olmayan bir kız bulmalısın. Gece boyunca uyumanı sağlayacak başka bir kız." Barın etrafını işaret eder. "Bir sürü seçenek var."

Keşke onun sadece üvey kardeşim ya da başka bir kız olmadığını bilseydi. O benim her şeyim. Beklediğimi bilmediğim her şey.

Masada, Damien'in kucağında oturan kızıl saçlı kız şimdi elini Damien'in göğsüne ve başka bir erkeğin göğsüne koymuş. Muhtemelen erkek arkadaşı ya da kıskanç eski sevgilisi. Damien, kız için o adamın kafasını koparmaya hazır. Yeni bir kızla bir gece geçirmek için her şeyi yapar.

Sienna, erkek arkadaşı üç metre uzaktayken asla başka bir erkeğe sürünmezdi.

Kafamı sallıyorum. "Başka seçenek yok. Sadece sen varsın."

Bir an için övgüden gurur duyuyor, sonra sevincini tekrar bastırıyor. Kabul etmek istemese de benim iltifatlarımı seviyor. "Bana böyle şeyler söylememelisin."

Bunu Ten söyleseydi, çok hoşuna giderdi.

Damien ve kıskanç erkek arkadaşı çıkışa doğru yürürler ve kavgayı dışarıya taşırlar. Kızıl saçlı kız, iki erkeğin onun için kavgaya etmek üzere olduğunu severek sırtımasına rağmen, arkalarından itiraz eder.

Dişlerimi sıkıyorum. Sienna'yı barda yalnız bırakmak istemiyorum, ama şu anda Damien'in bana ihtiyacı ondan daha fazla.

"Kimse sana bir şey ikram etmesin," diye onu uyarırım ve grubu dışarıya kadar takip ederim.

Soğukta, kızıl saçlı kız minik eteği ve bluzuyla titrerken, erkekler yumruklarını sallayıp birbirlerinin kollarına ve çenelerine mide bulandırıcı sesler çıkararak yumruklar atarlar. Damien, sinirlenmek için yeterince sarhoş, ama rakibi gibi sendeleyip düşecek kadar değil. Benim yardımına ihtiyacı yok ve ben de gerekmedikçe, karnıma dirsek ya da yüzüme yumruk yemek için araya girmeyeceğim. Hokey kavgaları vücuda yeterince zarar veriyor, buz dışında da kavgaya etmek istemiyorum.

Adam yere yığıldığında, kızıl saçlı kadın Damien'in koluna yapışır. Damien onu itekler. Zaten ilgisini kaybetmiştir.

O kapıya doğru giderken omzuna vuruyorum. "İyi misin?" "Harika.

Parmaklarım bile neredeyse hiç acımıyor."

İçeri girdiğimizde, gürültülü müzik sesini bastıran yüksek bir kahkaha bizi karşılar. O yüksek, melodik kahkahayı her yerde tanırım.

Onu kim böyle güldürüyor?

Bölüm 11

Sienna

KNOX, Violet ve Juliet'in dolabımdan çıkardıkları en seksi elbiseye adeta salya akıtıyor.

Bu gece Juliet, kısa siyah eteği ve göğüslerinin hemen altında biten, gömlek olarak nitelendirilebilecek kadar kısa üstüyle gotik bir prenses gibi. Gül desenli tayt bacaklarına yapışıyor ve görünümünü tamamlamak için tek ihtiyacı olan şey bir oniks taç. Violet, uzun, dalgalı eteğini, her kıvrımını saran günahkar kırmızı bir elbiseyle değiştirmiş. Wes'in onayladığına eminim.

Başlangıçta Luke'un bu elbiseyi gördüğünde nasıl tepki vereceğini merak etmediğim için itiraz etmiştim, ama sonunda beni giymem için zorladıkları için mutluyum. Luke, Damien'le birlikte bardan çıkar çıkmaz Knox doğruca bana geldi.

"Sienna seni bekliyor!" Diye gülümsüyor, yanımdaki bara yaslanarak, ağır kolonyasının kokusu burnumu dolduruyor. Çocuk gibi yüzü çoktan kızarmış. Alkolden mi, yoksa deli gibi dans etmekten mi, emin değilim. Her ikisinden de olabilir. "Anladın mı? Sienna seni bekliyor? Viyana gibi..."

Kıkırdadım. "Anladım."

Sudan bir yudum daha alıyorum. Luke, dans pistinde ne kadar terlediğimi fark ettikten sonra bana bir bardak su sipariş etmiş, ama bu beni hiç etkilememeli.

Onun yokluğunun ve her an geri dönebileceğinin acı farkındayım, Knox ise dün yaptıkları antrenmandan komik bir hikaye anlatarak beni eğlendiriyor. Karnımı tutuyorum, gülmekten karın kaslarım ağrıyor, ta ki biri kolumu çekene kadar.

"Hadi." Luke beni Knox'tan uzaklaştırır, çenesi sertleşir ve gri gözleri parlar. "Eve gidiyoruz."

"Öyle yapma Valentine," diye itiraz ediyor Knox.

"Bırak beni!" Onun elinden kurtulmaya çalışıyorum, ama taşla dövüşmek gibi.

Beni kapıya doğru çekerken, arkadaşlarımdan gözlerine bakıyorum. Violet el sallıyor ve Juliet bana mesaj atmamı işaret ediyor.

Luke'un beni hapsetmeyi planladığı yerden kurtarması için ona kesinlikle mesaj atacağım.

Dışarı çıktığımızda, ocak ayının dondurucu havası kemiklerime işliyor. Sonunda onun demir gibi tutuşundan kurtulmayı başarır ve titremeyen vücuduma kollarımı sararım. "Ne oluyor, Luke?"

Bana dönüyor. "Neden tanımadığın erkeklerle takılıyorsun?"

Keskin sesi bir an için beni susturur. Ama kim olduğunu sanıyor da kiminle takıldığımı yargılıyor? Knox'la takıldığım da yoktu ki. Sadece sohbet ediyorduk. Luke Valentine'e hiçbir açıklama borçlu değilim.

Dişlerim takırdayan halde ona gözlerimi kısarak bakıyorum. "Neden neredeyse hiç tanımadığın kızlarla yatıyorsun?"

Tanıştığımız gece benimle birlikte olduğu düşünülürse, o büyük bir ikiye bölünmüş.

"Öyle yapmıyorum." Bana yaklaşıyor ve ben de onun bakışlarına karşılık vermek için çenemi kaldırmak zorunda kalıyorum. Ama geri adım atmıyorum. Bu sefer değil. Üvey kardeşimin beni korkutmasına izin vermeyi bırakacağım.

Luke beni otel odama kadar takip ettiğinde, tek gecelik ilişkilerin onun için sıradan bir deneyim olduğunu düşündüm. İkimizin de karakterimize uymayan davranışlar sergilediğimiz hiç aklıma gelmemiştir.

"Ben de hiç böyle bir şey yapmadım," diye itiraf ettim. "En azından önce isimlerini öğrenirim."

"O zaman neden yaptın?"

Belki de bu konuşmayı burada bitirmeliyim. O gece hiç yaşanmamış gibi davranmalı, sarhoş üniversite öğrencilerinin kulak misafiri olabileceği bir barın önünde bunu tekrar tekrar konuşmamalıyız.

Ama bakışları ağır, cevabı duymak için sessiz bir istekle kaynıyor.

"Sanırım... Sanırım o gece bunu yapmaya istekliydim çünkü babamın düğününde olmak istemiyordum.

Yalnız ve kaybolmuştum, bilmiyorum." Şimdi gevezelik ediyorum, dişlerim takırdayarak ayaklarımız arasındaki birkaç santimlik boşluğu inceliyorum. Onun pahalı botları ile benim eski, parmakları açık, düşmek üzere olan topuklu ayakkabılarım arasında.

Marcus, taşınma ve yeni aileyle ilgili her şeyin stresi, Ten'in beni görmezden gelmesinin verdiği reddedilme acısı, hepsi bir gecede çok fazlaydı. Kaçışa ihtiyacım vardı ve Luke bana bunu sağladı.

"Nedense sana güvenebileceğimi hissettim. Ve o an... sanki seni on dakikadan çok daha uzun süredir tanıyormuşum gibi hissettim."

O tek kullanımlık kamerayı önüme koydu ve bana en iyi arkadaşımı hatırlattı. Özlediğim arkadaşımı. Luke'u sadece bir haftadır tanıyor olsam da, onda tuhaf bir şekilde tanıdık gelen bir şey var. Sanki geçmiş bir yaşamda tanışmışız ve ruhlarımız hala paylaştığımız bağı hatırlıyormuş gibi.

Ama bu hayatta, biz üvey kardeşiz ve aramızda hiçbir şey olamaz. Parmağını çenemin altına koyup, başımı kaldırarak gözlerimizin karşılaşmasını sağladı.

"On dakikadan çok daha uzun sürdü."

Tanrım. Sanki unutabilirmişim gibi. Ne kadar istesem de unutamıyorum.

"Hadi." Arabasına doğru yol gösteriyor ve beni kolumdan ya da elimden tutmadığı için minnettarım. "Seni eve götürüyorum."

İçeri geri koşabilirim. Onunla gitmeyi reddedebilirim. Beni kaldırıp tekmeleyip bağırarak sürüklemek istemediği sürece, beni zorlayamaz. Ama donuyorum, uzuvlarım güçsüz, ve şu anda sıcak yatağım mükemmel geliyor.

Arabasına doğru yürürken, birkaç araç ileride kaldırımda park etmiş kırmızı bir Cadillac görüyorum.

Kalbim duruyor. Marcus'un kullandığı araba.

Ama hayır, burada olamaz. Beni Diamond'a kadar takip etmezdi. Amacı beni Wakefield'dan uzaklaştırmaktı ve bunu başardı. Ayrıca, beni bulmasının imkânı yoktu. İnternette varlığımı sildim ve Juliet'in ailesi ona nerede olduğumuzu söylemiş olamazdı.

Kalbim hızla atarken, birkaç derin nefes alıp sakinleşmeye çalışıyorum.

"Ne?" Luke, arabasının yanında durmuş, kapıyı benim için açık tutmuş, bana kaşlarını çatarak bakıyor.

Kafamı sallayıp zorla gülümserim. "Hiçbir şey."

Arabada telefonumu çıkarırım. Ten'den mesaj gelmemiştir. Her seferinde kalbimin hayal kırıklığıyla sıkışmasından nefret ediyorum. Elbisemle çekilmiş o fotoğrafın ona cevap yazmasını sağlayacağını umuyordum. En azından bana eğlenmemi ya da dikkatli olmamı söylerdi. Ama hala beni görmezden geliyor.

Hayal kırıklığına bir parça da hayal kırıklığı eklenir. Ben yanlış bir şey yapmadım ve ona hiç bu kadar ihtiyaç duymamıştım. Yine de, babamın beni terk etmesinin beni ne kadar mahvettiğini bildiği halde, beni terk etmeyi seçti. O her zaman benim dayanağım olmuştu, ama şu anda berbat bir arkadaş gibi davranıyor. Ama ona bunu söylersem, onu daha da uzaklaştıracığımdan korkuyorum.

Luke ısıtıcıyı açıyor ve ben minnettarlığımı içime atıyorum. Isıtıcıyı açıyor çünkü o da üşüyor, sadece benim için değil. Telefonuma doğru başını sallıyor. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey." Ama bana bakmaya devam ediyor. Ben cevap verene kadar gitmeyeceğiz. "Bir arkadaşımın bir süredir haber almadım."

"Hangi arkadaş?"

Onun kıskançlığına hazırlıyorum kendimi. Sanki beni sahiplenmeye hakkı varmış gibi. Ten'i Luke'tan çok daha uzun süredir tanıyorum. "Adı Ten."

Luke sinyal lambasını yakıp kaldırımından ayrılıyor. "Aptal birine benziyor."

Burun kıvırıyorum. "Onu tanıyorsun bile." "Bana ondan bahset."

Bu hiç de beklediğim bir tepki değildi. Luke'un, Ten'in numarasını silip engellemek için telefonumu vermeme isteyeceğini düşünmüştüm. "O çok komik." Bütün o bayat iç şakalarımızı düşününce gülümsüyorum. "Her zaman doğru şeyi söylemeyi bilir. Maske takıyor, bu yüzden neye benzediğini bilmiyorum, ama onu herkesten daha iyi tanıyorum. On beş yaşından beri benim dayanağım oldu. Ona neredeyse her şeyi anlatırım. Juliet'e anlattıklarımın bile fazlasını."

"Neredeyse her şeyi mi?" Luke kaşlarını kaldırır. "Ona neyi anlatmadın?"

"Ona anlatmadıysam, sana da anlatmam."

Karanlıkta, sokak lambalarının ışığıyla, Luke inanılmaz derecede yakışıklı. Hala gördüğüm en yakışıklı adam. "Şu anda karşında olsaydı, ona ne derdin?"

Tanırım, Ten'e söylemek istediğim o kadar çok şey var ki. Beni endişelendirdiği, deliye çevirdiği, babamın yaptığı gibi kendimden şüphe etmeme neden olduğu için ona vurmak ve bağırarak istiyorum. Ama aynı zamanda ona sarılmak ve teşekkür etmek de istiyorum. Son birkaç yıldır ihtiyacım olduğunda her zaman yanımda olduğu için, babamın beni terk etmesinin benim suçum olmadığını bana güvence verdiği için, beni her zaman sevdiğimi ve değerli olduğumu hissettirdiği için ona teşekkür etmek istiyorum.

"Bana haber vermeden ortadan kaybolduğu için ona pislik olduğunu söyledim," diyorum. "Onu özlediğimi ve bir daha asla böyle bir şey yapmamasını söyledim. Ve bana on düzine çiçek borçlu olduğunu."

"Bu seni daha iyi hissettirir mi?"

"Denemeye değer." Konuyu değiştirmem lazım. Ten hakkında konuşmak, gözlerime tanıdık bir yaşarlık getiriyor. "Son zamanlarda annenle konuştun mu?"

"Evet, her gün mesaj atıyor ve arıyor."

Luke'un her gün annesiyle konuşması aslında çok tatlı. Dişlerimi sıkıyorum. Onun yaptığı her şeyin tatlı olması sinir bozucu. "Babam da öyle. Annem de her gün arıyor ama o Avrupa'da eğlenceli bir hayat sürmüyor."

Luke bakışlarını yoldan ayırıp bana küçük bir gülümseme atıyor. "Babanın seninle ilişkisini düzeltmeye çalışmasına sevindim."

Onun samimiyeti beni şaşırttı. Hâlâ bir yabancından biraz daha fazlası olan biri için beklediğimden daha fazla önemsiyor. "Evet. Ben de."

"Sana kart gönderip doğum gününde arayan bir babadan daha fazlasını hak ediyorsun."

Omurgam gerilir. "Bunu nereden biliyorsun?"

Luke bir saniye tereddüt eder, önündeki yola konsantre olur. "O bahsetmişti. Eminim ki bu onun en büyük pişmanlığıdır, hayatının büyük bir kısmını kaçırmış olması. Ve öyle de olmalı."

Üvey kız kardeşine aşırı derecede sahip çıkan sapkın bir üvey kardeş olmasına rağmen, aynı zamanda düşünceli ve tatlıdır. Bunlar onun en kötü özellikleri olabilir.

"En büyük pişmanlığım, onun gitmesinin sebebi olmam. En büyük pişmanlıklarımdan biri, her neyse."

Luke çenesini sıktı. "Senin yüzünden gitmedi."

"Yoksa neden hayatımdan kaybolmuş olsun ki? Çok gürültücüydim, çok konuşuyordum, yerinde duramıyordum. O ve annem hiçbir şey için kavga etmezlerdi. Sonra boşandılar ve o hiç ortalarda görünmez oldu. Yani onun benim yüzümden gittiğini biliyorum."

"Bu çok saçma."

Luke'un arabasına bindiğimden beri ilk kez ona sert bir bakış attım. Dikkatini yola vermiş, ben de onun profilini hayranlıkla izliyordum. Sert, köşeli çenesi, dolgun dudakları, kulaklarının etrafında kıvrılan koyu sarı saçları. Bir an için üvey kardeşime aşık olamayacağımı kendime hatırlattım. "Neden saçma olsun ki?"

Luke'un kaşları daha da çatılır ve kampüsün yakınındaki kavşağa yaklaşınca hızını keser. "Sen çok yaramaz, çok gürültücü ya da çok fazla değildin. Buna çocuk olmak denir. Ve boşanmalara çocuklar neden olmaz, yetişkinler olur. Babanın çekip gitmesi ve on yıl boyunca ortalarda olmaması senin suçun değil. Bu onun suçu."

Sözleri, havalandırmadan gelen sıcaklığın bile ulaşamadığı göğsümün soğuk bir kısmını ısıttı. Bu sözler, boşanma ve babamla ilişkimizin olmaması konusunda ona içimi döktüğümde Ten'in bana söylediği sözleri tuhaf bir şekilde hatırlattı. *Bu senin suçun değil. Eğer yanında değilse, o zaman seni hak etmiyor demektir.*

Annemle babam ayrıldığından beri, onu uzaklaştıran kişinin ben olduğum için içimi kemiren bir suçluluk duygusu yaşıyorum. Ben olmasaydım, annem çoğu geceleri kanepede ağlayarak kalmazdı. Bir zamanlar babamla paylaştığı aşkı bulmak için bir erkekten diğerine atlamazdı.

Luke orada değildi. Ten de orada değildi. İkisi de durumun tamamını bilmiyor. Ama içimden bir ses onlara inanmak istiyor.

Luke kavşağı geçip Diamond Üniversitesi'ne giden yolu geçince, dirseğimle ona dokundum. "Hey! Dönüşümüzü kaçırdın."

"Diamond'a geri dönmüyoruz," diyor basitçe. Kalbim duruyor. "Nereye gidiyoruz?"

"Söyledim ya. Seni eve götürüyorum."

"Ne? Wakefield'a mı?" Sesim bir oktav yükseldi. Knox'la flört etmeye cüret ettiğim için beni cezalandırmanın yolu bu mu? Beni evden kovmakla mı tehdit edecek? Marcus ve adamlarıyla yüzleşmem için eve mi gönderecek?

"Hayır, *bizim* evimize, Sienna." Erimiş bakışları beni eritiyor. "Evi ve Bud'ı kontrol etmemiz gerekiyor."

"Bud mu? Bud kim?"

"Köpeğim. *Bizim* köpeğimiz," diye gülümseyerek düzeltir.

Kafam karışıyor. "Köpeğin mi var? Bunca zaman onu kim besledi ve dışarı çıkardı?"

Luke omuz silkiyor. "Komşular. Hizmetçi. Ona çok iyi bakılıyor ve ilgi gösteriliyor, inan bana."

"Öyleyse neden geri dönmemiz gerekiyor?"

"Çünkü hizmetçiye oraya gideceğimizi söyledim. Ona bir gün izin verdim."

Tırnaklarım avuç içlerimi ısırtıyor. "Tamam. Neden *benim* de orada olmam gerekiyor? Tek başına gidemez misin?"

Ebeveynlerimiz olmadan Luke'un evinde bir gece geçirmek, olabilecek en kötü fikir. Bizi rahatsız edecek kimse olmayacak. Aceleyle gitmemiz gereken dersler ya da antrenmanlar olmayacak. İçeri dalacak arkadaşlar ya da oda arkadaşları olmayacak.

Sadece ben ve üvey kardeşim. Yalnız.

Kurt gibi sırtışı boğazıma bir yumru getirir. "Çünkü artık biz bir aileyiz, kardeşim."

Bölüm 12

Luke

SIENNA, onu eve götürürken ağzı açık kalır, ta ki Bud havlayıp bize koşarak gelene kadar. Kuyruğunu o kadar hızlı sallıyor ki, kıcı titriyor.

"Ne kadar *tatlısın!*" Dizlerinin üzerine çöküp, Bud onun yüzünü yalarken gülerek onu okşadı.

O zaten onu seviyor. İkimiz de seviyoruz. "Annem senin için bir yatak odası hazırladı." "*Annem* dediğin çok tatlı." Sözler ağzından çıkmadan önce daha iyi düşünmeden ağzından çıkıverdi. "Öyle mi?" Ona sırtarak baktım.

"Sadece hafif bir güney aksanı var. Sakın bunu kafana takma." Bud'ın kulaklarını kaşımaya devam ederken sonunda dikleşti. "Evin çok büyük."

"Annem yargıç. İyi para kazanıyor."

Babamın ona bir milyon dolarlık hayat sigortası poliçesi bıraktığını da unutma. Bunu öğrendiğinde ağladı. Rahatlama ya da mutluluktan değil, hiçbir paranın onun yerini dolduramayacağından dolayı. Hiçbir şey dolduramazdı.

Sienna'nın dikkati, annemin geniş koleksiyonunun bir parçası olan duvara asılı çerçeveli bir fotoğrafa kayar. Anılara adanmış bir duvar. Hayaletlere. Parmağı çerçevenin üzerinde gezer. "Bu baban mı?"

Boğazımdaki düğümü yutuyorum. Babam ve dokuz yaşındaki ben, birbirimize attığımız çamurla kaplı bir fotoğraf. Annem, biz gülüşürken bu fotoğrafı çekmişti. Hâlâ en sevdiğim fotoğraflarımızdan biri. "Bu o."

"Ona çok benziyorsun." Gülümsüyor.

"Evet." Boğazımı temizliyorum. "Odanı görmek ister misin?"

Sienna ipucunu anlar ve konuyu kapatır, başını sallar. Ben merdivenlere doğru yürürüm, Bud'ın patileri arkamızda tıklattır.

Yeni odasının kapısını açtığımda yüzü aydınlanır. Onu mutlu görmekten daha güzel bir şey yok dünyada. "Vay canına. Annen kendini gerçekten aşmış."

En yumuşak Mısır pamuğundan yapılmış beyaz yatak örtüsünü ve ona uyan ipek yastık kılıfını okşadıktan sonra, uzun zamandır görmediği en iyi arkadaşımı gibi karartma perdelerine sarıldı. Şimdi lanet perdeleri kısıkanıyorum. Giyinme odasına açılan çift kapıyı açtıktan sonra banyo kapısını çekip nefesini tuttu. "Kendi banyom mu olacak?"

"Kendi banyon, kendi odan, kendi televizyonun." Ona göz kırptım. "Ama yatağı paylaşacağız."

Bana dönerek, gözleri fal taşı gibi açılmış halde kaşlarını çatıyor. "Luke, hayır..." "Gel, jakuziye katıl."

Dudaklarını büzüyor ve kollarını kavuşturuyor. "Dışarısı sıfır derece." Omuz silkiyorum. "Jakuziyi kullanmak için en iyi zaman."

Kafasını sallar, kapıyı tutar ve yüzüme kapatmak için hareket eder. "Hayır. Ben yatmaya gidiyorum..."

Elimi kapıya vurarak kolaylıkla kapıyı açarım. "Ellerimi kendine saklayacağım. Söz veriyorum. En azından sen bana yalvarana kadar."

"Yalvarmayacağım." Beni uzaklaştırmak için başka bir bahane bulmaya çalışırken boğazı titriyor. "Mayom bile yok."

Sırıtırım. "Sütyen ve külotun var."

Gözlerini devirir. "Seninle birlikte jakuzide iç çamaşırlarımla kalmayacağım."

"Bununla bikini arasındaki fark ne?" Buna hızlı bir cevabı yok. "Aynen öyle. Hadi, aşağı gel. Sıcak su yatmadan önce rahatlamana yardımcı olur."

Tekrar itiraz etmesini beklemeden, havlu almak için odasından çıkarım.

Sıcak küvette on dakika geçirdikten sonra, Sienna hala gelmemişti. Yukarı çıkıp onu dışarı sürüklemek üzereydim ki, sonunda ortaya çıktı.

Kalbim durur. Elbisesi yerine benim formamı giymiş, eteği neredeyse dizlerine kadar uzanıyor.

"Gömleğini ödünç aldığım için kusura bakma." Donmuş güverteyi geçerek jakuziye doğru koşar.

Tanrım. Benim tişörtümü giydiğini görünce üzerimde yarattığı etkiyi hiç bilmiyor. Köpüren suyun altında, penisim sertleşir. Suyu daldığında sütyeninin izleri belirir ve keşke tişörtümün altında çıplak olsaydı diye düşünürüm.

Onu görünce boğazıma takılan taşı yutamadığım için aramızda sessizlik hakim olur. Utangaç yeşil gözleri

gözleri tekrar kaçana kadar, parmakları huzursuz bir enerjiyle saçlarının ucunu çevirir.

Onu bu kadar heyecanlandırmam hoşuma gidiyor. Ona ne yapacağım konusunda ne kadar endişelendiğini. Ona ne yapmamı istediğini.

"Bölümün ne?" diye sordu.

Sorulara hazırlıklı olmalıydım. Ten'in bölümünü zaten biliyor, ama ona yalan söylersem, gerçeği kolayca öğrenebilir. O zaman neden yalan söylediğimi merak eder ve parçaları birleştirir. Daha önce arabada ağzımdan kaçırmıştım. Yıllardır babasının ona sadece kart gönderdiğini ve doğum gününde aradığını nasıl bildiğimi sorduğunda neredeyse paniklemişim. Daha dikkatli olmalıyım. "Kinesiyoloji. Sporcuların sakatlıklarından kurtulmalarına yardım edeceğim. NHL'den emekli olmak zorunda kaldığımda."

Hokey vücudu çok yorar. Çoğu oyuncu kırk yaşından sonra bu sporu yapmaya devam edemez. Lise üçüncü sınıftan beri yedek planımı biliyorum.

"Oh, gerçekten mi? Ten'in ana dalı da o." Onu düşünürken dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. Beni. "Neden bunu yapmak istiyorsun?"

Gerçekten bilmek istediğini mi, yoksa sadece garip bir sessizliği önlemek için sohbet mi ettiğini anlayamıyorum. Gergin olduğunda gevezelik etmesi çok sevimli. İnternette tanıştığım bu kızdan beklemediğim bir şeydi bu. Onu yıllardır tanıyor olsam da, hala öğrenecek çok şeyim var.

Hâlâ benden sakladığı pek çok sır var.

Ten olarak ona ne anlattığımı hatırlamaya çalışarak kafamı yoruyorum. Çok fazla bilgi veririm, şüphelenmeye başlar. Şimdilik, hala hiçbir şey bilmiyor. Onu bu şekilde tutmam lazım. "Babam NHL'de oynuyordu. Sonra sakatlandı ve artık oynayamadı. Hobi olarak bile. Birlikte oynayamamamız onu hep rahatsız etti."

Ama bu, beni her antrenmana ve maça götürmesini asla engellemedi. Tribünlerden en yüksek sesle tezahürat yapan ebeveyn olmasını asla engellemedi. Ben eğlenmek için buz pistine çıkmak istediğimde, gönüllü olarak koçluk yapmasını veya sabahın köründe kalkmasını asla engellemedi. Artık buz pistine çıkamasa bile, ben buz pistindeyken gülümsemeyi asla bırakmadı.

Sienna'nın hak ettiği baba budur.

"Bu... aslında çok tatlı bir davranış." Sienna'nın ağzından çıkan sözler acı bir tonda. Sanki bunu yüksek sesle itiraf etmekten hoşnutsuzmuş gibi.

"Hemşirelik okuyan biri böyle diyor."

Kaşlarını kaldırır. "Bunu nereden biliyorsun? Beni takip ederken mi öğrendin?"

Bir an panikledim. Anonim maskeli adam olarak bana anlattıklarını ve yüz yüze tanıştığımızdan beri bana anlattıklarını takip etmek, çabucak büyük bir karmaşaya dönüşebilirdi. "Mike havaalanına giderken sana bölümünü sordu."

Kız başını sallar. "Doğru. O korkunç derecede garip araba yolculuğu."

"Neden hemşirelik?" Bu, onu pek tanımayan birinin soracağı bir soru. Lise son sınıfta düşündüğü farklı bölümleri onunla uzun uzun tartışmamış birinin soracağı bir soru. Hemşire, doktor, veteriner, öğretmen. Benden farklı olarak, o on altı yaşından beri hayatını planlamamıştı. Ama onun en çok değer verdiği kişi olmak iyi hissettiriyordu. Benim yargıma güveniyordu, onu doğru yola yönlendireceğime güveniyordu.

"Her zaman insanlara bakmışımdır," diyor rahat bir şekilde. "Bu konuda iyiyim."

Harika bir hemşire olurdu. Şefkatli, nazik, empatik. Her erkeğin hastanede uyandığında onun gibi bir hemşireyi hayal ettiğini söylemeye gerek bile yok.

Sienna dudaklarını ısırıktan sonra sordu: "Babanıza ne oldu?"

Kahretsin. Bunu gerçekten, gerçekten düşünmek istemiyorum. Yıllarca babamın son anlarının hatıralarını unutmaya çalıştım, sadece mutlu anıları korumaya çalıştım. Gülümsediği, güldüğü, beni cesaretlendirdiği anları.

Babamın ölümünün ayrıntılarını hiç kimseyle paylaşmadım. Ne arkadaşlarımla, ne Chloe ile, ne de Sienna ile. Tek bildiği, babası öldüğünde Ten'in orada olduğu.

Ama nedense, şimdi ona anlatmak istiyorum. O bilmek istiyor ve belki ona bu konuyu açarsam, sonunda bana neden burada olduğunu söyler.

Kaygan bankta yerimi değiştirip dirseklerimi arkamda serin, kuru betona dayadım. "Beni hokey antrenmanına götürüyordu. Göğsünde ağrı hissetmeye başladı ve yolda savrulmaya başladı." Midem sıkıştı, anılar bir anda geri geldi. "Direksiyonu tuttum ve kamyoneti yolun kenarına çektim. Kamyoneti durdurmayı başardım ve 911'i aradım. Dispatcher bana sağlık görevlilerinin yolda olduğunu söylerken babam bayıldı. Onlar zamanında yetişemediler."

Pop? Pop.

Pop!

Onu salladım. Her an kendine gelip gözlerini açmasını bekledim.

Ama açılmadı.

Son gördüğü şeyin sen olmana sevindim. Annem cenazede bana böyle söyledi. Sanki babamın ölümüne tanık olduğum için minnettar olmam gerekiyormuş gibi. Orada, elini tutuyordum ama yine de onu kurtaramadım.

"Ambulans görevlileri nihayet geldiğinde, o çoktan ölmüştü."

Sienna yaklaşır, yeşil gözleri endişe ve belki de acı ile yumuşar. Sanki benim acımı kendi acısı gibi hissedebiliyormuş gibi. Elini uzatır, teselli etmeye alışkın bir kız gibi, ama sonra geri çeker. Beni teselli etmekte her zaman çok iyiydi. En iyisi.

Beni kaç kez kurtardığını asla bilmeyecek.

"Üzgünüm, Luke," diye mırıldanır. Kaynayan suyun sesinden onu zar zor duyabiliyorum. "Bu çok korkunç."

Başımı sallıyorum. "Berbattı."

"Onu çok özlediğine eminim."

Gözlerimden akan yaşları görmeden önce, bakışlarımı ondan uzaklaştırıp karanlık gökyüzündeki yalnız dolunaya çevirmek zorunda kaldım. "Her gün."

Yine biraz daha yaklaşıyor. Biraz daha yaklaşırsa, çıplak bacağı benimkine değecek ve kendimi tutabileceğimden emin değilim. Kendimi, sikimi onun içine gömmekten ve tüm acı verici düşünceleri uzaklaştırmaktan alıkoyabileceğimden emin değilim.

"Ten de babasını kaybetti. O yüzden bunun ne kadar acı verici olduğunu biliyorum."

Boğazımı temizledim ve sonunda tekrar gözlerine bakabildim. "Sizin aranızda ne var?"

"Ten ve ben mi? Biz sadece arkadaşız." "Emin misin?"

Gözlerini devirdi, ama yanakları kızardı. "Onun neye benzediğini bile bilmiyorum. Ve o Kaliforniya'da yaşıyor."

"Ya senin için buraya taşınıyorsa? Onunla çıkar mıydın?" Onun cevabının ne olmasını istediğimden emin değilim. Biz aynı kişiyiz, ama o bunu bilmiyor. Benim hangi halimi seçerdi?

"Bilmiyorum." Dudaklarını ısırdı. "Muhtemelen arkadaşlığımızı mahvetmekten çok korkardım."

Hayal kırıklığı göğsümü sıkıştırıyor. Şimdi gerçeği söylesem bile, yine de beni istemeyecektir.

"Luke." Sienna tereddütle tekrar yaklaşır. "Chloe'ye ne oldu?"

Omurgam kaskatı kesildi.

Chloe. Chloe'yi nereden biliyor? Violet ona söylemiş olmalı. Sienna'ya Chloe'den hiç bahsetmedim. Onun adını en son ne zaman söylediğimi hatırlamıyorum. Sienna ortaya çıktığından beri kesinlikle söylemedim.

Benden bu kadar çok şey saklarken Chloe'yi öğrenemez. Bu gece Sienna'ya çok şey itiraf ettim. Şimdi sıra onda.

"Gerçekten neden buradasın? Neden Wakefield'dan ayrıldın?"

Sonunda bana gerçeği söyleyecek mi diye düşünürken ağzı açık kalır.

Bir zil sesi etrafımızdaki sessiz karanlığı delip geçer.

Sienna jakuziden atlar, su sıçrar. Islak formam, vücudunun her bir kıvrımına yapışır. Ellerini havluyla kuruladıktan sonra havluyu omuzlarına sarar ve telefona cevap verir. "Merhaba anne! Hayır, aslında yurttta değilim. Luke beni babamın evine getirdi."

İçeri girmeden önce bana kısa bir bakış attı.

Beni sessizlik, su ve ay ile baş başa bırakır. Ben ve kurtaramadığım boğulan bir kızıdan başka hiçbir şey yok.

Annesiyle telefon görüşmesini bitirdikten sonra, Sienna Bud'ın fotoğrafını çekip Ten'e gönderir.

SIENNA

Senin köpekleri sevdiğini biliyorum. Bugün çok tatlı bir köpek yavrusu gördüm. Çok sevimli, değil mi?

Ten'e benden ne zaman bahsedecek? Tanıştığımızda yaptıklarımızı ya da benimle ilgili fantezilerini asla itiraf etmez, ama benim varlığımdan bile bahsetmedi. Ten diğer herkesi tanıyor. Onun için bu kadar önemsiz miyim?

Ona bir saat yalnız kalması için zaman veriyorum, sonra odasına gizlice girip yüzümü maskeyle kapatarak onun uyumasını izliyorum.

Gece lambasının yumuşak ışığının ötesinde, Sienna yatakta kıpırdamıyor. Gözleri, onu izleyen maskeli adamı görmek için açılmıyor. Bir parçam

buraya gizlice girdiğim anda uyanmasını umuyordu. O güzelim ağzını açıp çığlık atmasını, böylece ben de sikimi içine sokabileceğimi umuyordu.

Ama o farkında değil. Derin, uykulu nefesleriyle göğsü yumuşakça inip kalkıyor. Belki de uyku, şu anda huzur bulabildiği tek zamandır.

Eğer izin verse, benimle birlikte bulabilirdi.

Testislerim geriliyor, her zerrem aramızdaki mesafeyi kapatmak, maskemizi yukarı kaydırmak ve ağzımı bacaklarının arasına gömmek için can atıyor. O uykudan yavaşça uyanırken onu sertçe yalamak, bacaklarının arasında kimin kafası olduğunu merak ederken onu orgazma ulaştırmak ve sonunda benim olduğumu anladığında benim sikimde çığlık attırmak istiyorum. Onu inleten, gülümseten, güldüren, çığlık attıran kişi olmak, dünyada istediğim en büyük şey.

Ten onu hayal kırıklığına uğratacaksa, bunu telafi etmek için elimden gelen her şeyi yapmam gerek. Ten'in olmasını istediği adam olmalıyım.

Elimi eşofmanımın belinden geçirip sikimi çıkarırım, sikimin altındaki damar zaten zonkluyor.

Tabanına kadar bir vuruşla, Sienna'nın uyanarak gözlerini kırptığını hayal ediyorum. Gözleri karanlığa alışırken, maskeli üvey kardeşinin uyuyan halini izleyerek mastürbasyon yaptığını görüyor.

Protesto eder, gitmemi emrederdi. Ama ben gitmezdim. Yatağına doğru yavaşça yürürdüm, boğazının inip kalkmasını izlerken sırtarak. Elim saclarına sokup başını sabit tutarken ve sikimi dudaklarının arasına sokarken gözleri fal taşı gibi açılırdı. Protesto boğazında birikir, ama ağzını dolduran sikim yüzünden sesini çıkaramazdı.

Sikim, boğazının arkasına çarpmadan önce kaygan, yumuşak dilini sürterdi. Boğulma hissi sikimden testislerime kadar titreşirdi. Kalçalarımı geriye doğru sallarken hızla artan orgazmla mücadele etmek zorunda kalırdım, sonra sikimi tekrar boğazına sokardım. Tekrar, tekrar ve tekrar.

Sonra külotunu yırtıp çıkarır, onu üstüme çevirir ve o benim sikimi hevesle emerken, ikimiz de kendi ve birbirimizin boşalmasına çaresizce ihtiyaç duyarken, onun ıslak amını yalardım.

Onun gırgırları kulaklarımı dolduruyordu, sonra da amcığı titrerken çığlıkları... Ve ben Sienna'nın boğazına sıcak spermimin her damlasını boşaltıyordum...

Maskenin altında pantolonum, sikimi pompalarken yankılanıyordu. Bulabildiğim en yakın giysiyi kaptım.

Sienna'nın ipeksi, siyah elbisesi.

Sperm patlamadan hemen önce kumaşı penisimin ucuna sardım. İnlememi bastırarak, orgazmımın her dalgasında penisimi okşarken başımı geriye attım.

orgazm dalgasında sikimi okşarken başımı geriye eğiyorum.

Semen Sienna'nın elbisesini kaplar. Bana yaptıklarının kanıtı.

Kalbim deli gibi atarken, mahvolmuş elbisesini yere atıyorum. O hala derin uykuda. Üvey kardeşi, o uyurken odasında ne yaptığının farkında bile değil.

Sienna, benim üzerimde yarattığı etkinin farkında değil. Ama farkına varacak.

Yaklaşıyorum, yanağındaki saçları geri çekmek için kendimi zor tutuyorum. Yatağının başucundaki masada, çantasının içindekileri dökülmüş. Telefonu, cüzdanı, tampon, dudak kremi... ve tek kullanımlık kamera.

Şimdiye kadar onu atmış olabilirdi. O gecenin tüm anılarını silip atabilirdi. Ama ben onun için, onun gösterdiği kadar önemli değilim.

Yakında, benim için her şeyin anlamı olduğunu anlayacak.

Bölüm 13

Sienna

Ertesi sabah Luke'un devasa mutfağına girdiğimde, oda çoktan kızarmış yumurta ve pastırmanın lezzetli kokusuyla dolmuştu. Ocağın önünde, gömleksiz Luke cızırtılı tavada domuz eti şeritlerini çeviriyordu. Ama beni durduran bu değildi.

Düzinelerce çiçek buketler halinde toplanmış, bazıları masanın üzerinde, bazıları tezgahın üzerinde. Güller, zambaklar, laleler. "Bunlar ne için?"

Luke bana yarım bir gülümseme attı. "On düzine çiçek seni daha iyi hissettirir demiştin."

"Bu..." Ona teşekkür etmek için yeterli kelime bulamıyorum. Çiçekler Ten'den gelmemiş olsa bile, bu jest kalbimi ısıtıyor. Tıpkı önümde diz çöküp çıplak tenimdeki morlukları öptüğü zamanki gibi. "Bu... gerçekten çok tatlı. Teşekkür ederim."

"Bu kadar şaşırma. Sonuçta soyadım Valentine."

Onun peynirli tavırlarına gülmeden edemiyorum. "Hepsini yurt odama sığdıramam."

Omuzlarını silkiyor. "Birazını burada bırak, birazını da yanına al. Onlar senin. Onlarla ne istersen yap."

"İnsanlara ne diyeceğim?" Parmaklarımla ipeksi bir taç yaprağını okşuyorum. Üvey kardeşim bana *on düzine* çiçek almış. Bunu nasıl açıklayacağım?

O sırtıyor. "Onlara, seninle bir şansı olduğunu düşünen herhangi bir erkeğin, üvey kardeşin kadar iyi davranması gerektiğini söyle."

Yüzüm kızarır. Luke Valentine, tanıdığım herkesten daha fazla beni suskun bırakır. "Anneme bir buket gönderirim, Deb'e de biraz bırakırım."

"Tabii." Luke, gözlerinde eğlenceli bir ışıltıyla kıyafetlerime başını sallar. "Güzel kıyafet."

"Elbisemi bulamadım." Dün gece Luke'un forması giydikten sonra odamda bırakmıştım. Ama bu sabah tekrar giymek için aradığımda

ortada yoktu.

Bir yanımla rahatlamış durumda. Dün gece Luke beni o elbiseyle gördüğünde bana baktığı şekilden sonra, bu sabah beni yine o elbiseyle görseydi, beni kahvaltısı yapardı.

Dün gece iç çamaşırlarımı ve onun tişörtünü kurutucuya atmayı unuttum, şimdi onun çamaşırlarından çaldığım tişört ve spor şortuyla dolaşıyorum. Bunlar bana çok büyük geliyor, tişört popomun altına kadar uzanıyor ve şort baldırlarıma kadar iniyor, ama o yine de beni, jakuziye katıldığım da yaptığı gibi yiyip bitiriyor.

"Çöpte." Kaşlarımı

çatıyorum.

"Neden?"

Kurt gibi sırtıyor. "Gerçekten bilmek istiyor musun?"

Tanrım. Ona ne yaptı? Kafamı sallıyorum. "Hayır, gerçekten istemiyorum."

Çatalıyla masadaki birkaç tabağı işaret ediyor. "Omlet ve sahan da yumurta var, ayrıca tost için tereyağı, reçel veya fıstık ezmesi. Seçini yap. Pastırma da yakında hazır olur."

Luke Valentine bana kahvaltı hazırladı. Bana on düzine çiçek aldı. Yeni üvey kardeşim onu uzaklaştırmamı zorlaştırıyor.

"Gömlek giymelisin," diyorum ona. "Pastırma yağı seni yakabilir." Bana göz kırpmıyor. "Teşekkürler, Doktor."

Ama ocağın önündeki yerinden ayrılmıyor. Ben de sinirlenip, ona sırtımı dönerek masadaki sandalyeye çöküyorum. Eğer bu evde gömleksiz dolaşacaksa, ben de ona bakmayacağım. Bu noktada, kaslı erkeklerden hoşlandığımı açıkça biliyor. Ama onun beni etkilemesine izin vermeyeceğim.

Dürüst olmak gerekirse, dün gece odama gizlice girmeye çalışmadığına şaşırdım. Yatak odamın kapısında kilit yok ve annemle telefon görüşmem biter bitmez, benimle yatakta yatma sözünü yerine getirmek için odama gireceğinden emindim. Ama girmedim.

Her nasılsa, aylardır ilk kez huzurlu bir şekilde uyuyabildim. Telefonum Juliet'ten gelen bir mesajla titredi.

JULIET

Senin horlaman olmadan çok daha iyi uyudum!!!

"Aptal," diye mırıldandım.

"Ne?" Luke, önüme domuz pastırması tabağını koyar.

"Horladığımı duymadın, değil mi?"

"Oh, o sendin mi? Birinin testere çalıştırdığını sandım." Gözlerimi deviriyorum. "Ha ha."

Luke tek kelime etmeden mutfaktan çıkar. Beni yalnız başına yemek yemeye mi bırakacak? Rahatlama ve hayal kırıklığının karışık duyguları karnımda kıpır kıpır ediyor. Bana alan tanıdığı için minnettar olmam gerek. Üvey kardeş olduğumuzu öğrendiğimizden beri istediğim şey buydu.

Ama dün gece jakuzide yaptığımız konuşma yüzünden içimi kemiren suçluluk duygusundan kurtulamıyorum. Ona babasının nasıl öldüğünü ve sonra Chloe'yi sordum. Onu o acı hatıraları yeniden yaşamaya zorladım. Bana babasına ne olduğunu, babasının son nefesini verirken yanında olmanın yürek parçalayıcı ayrıntılarını anlattı. Onu kurtaramamış. Onun için hiçbir şey yapamamış. Chloe'yi sormak ise haddimi aşmaktı. Soruyu tamamen kaçındı ve konuyu benim ani gelişime çevirdi.

Neyse ki annem aradı. Luke'un gerçeği öğrenmesi iyi sonuçlar doğurmaz.

Tükürük çıplak ayağıma düşüyor. Masanın altında Bud kuyruğunu sallıyor ve sevimli, büyük kahverengi gözlerini bana kırıştırıyor. Gülüyorum ve masanın altına bir dilim domuz pastırması atıyorum. "Luke'a söyleme."

"Ne söyleme?"

O odaya girerken gürleyen sesine irkildim. Onu sadece gri eşofman altı giymiş, çıplak ayakla görmek midemde kelebekler uçuşmasına neden oldu.

Eşofmanını bilerek kalçalarının üzerine sarkıtmış, beline kadar uzanan ağız sulandıran V şeklini gururla sergiliyor. Adonis kemeri. Hemşirelik bölümü öğrencisi olarak erkek anatomisini incelemek zorundaydım ve Luke Valentine gördüğüm en iyi örnek.

Masanın ortasındaki portakal suyunu kapmak için acele ediyorum, sürahidten içmek istiyorum ama bir bardak doldurup bir dikişte içiyorum. "Bud'la pastırmamı paylaştım."

"Dikkatli ol. Seni çok severse, gitmene izin vermez." Luke, önündeki masaya bir dizüstü bilgisayar koyar ve açar. Ekran, şifre girilmesini ister. "Sence Mike'ın şifresi ne olabilir?"

"Neden onun dizüstü bilgisayarına girmeye çalışıyorsun?" "Kirli çamaşırlarını ortaya çıkarmak için," diyor basitçe.

En azından dürüst. Keşke ben de onun kadar açık sözlü ve dürüst olabilsem. "Babamı gözetlemene yardım etmeyeceğim."

Luke bana sert bir bakış attı. "Annemi aldattı, değil mi? Onu tek başına bir çocukla baş başa bıraktı. Kalbini kırdı. Sence annem bunu hak ediyor mu?"

Vay canına. Buna karşı çıkmak zor. Babam şimdi telafi etmeye çalışıyor olabilir, ama Luke onun bir şeyler sakladığını düşünüyorsa, Deb'in de aynı şeyi yaşamasını istemem. Annemin yıllardır yaşadıklarını onun da yaşamasını istemem.

"İpucuna tıkla." Tıkladığında, ipucu ona doğum günümü girmesi gerektiğini söylüyor. Babamın doğum günümü şifre olarak kullanmasına gülümsemeden edemiyorum. "Oh, bu..."

Luke'un parmakları klavyede uçuyor ve giriyor, doğrudan babamın kaydettiği belgelere gidiyor.

Ensemde bir karıncalanma hissediyorum. "Doğum günümü nereden biliyorsun?"

Hemen cevap vermez ve ben tüm olasılıkları düşünürken, sonunda "Biraz takip ettim" der.

Babamın dizüstü bilgisayarına erişimi olan Luke, araştırmasına devam ediyor. Kafamda dönen çılgın düşünceleri bastırmaya çalışarak, yumurta ve pastırmayı ağzıma tikiştiriyorum.

Ya Luke Ten ise? O benim doğum günümü biliyor; babamın yıllardır bana sadece kart gönderdiğini ve doğum günümde aradığını biliyor. İkisi de hokeyi seviyor, aynı bölümü okuyorlar ve ikisi de babalarını kaybetmiş. Ailelerimiz yıllar önce çıkmışlardı ve o Ten'e garip bir şekilde ilgi duyuyordu ama kıskanç değildi. Ten'den istediğim on düzine çiçeği ve tek kullanımlık fotoğraf makinesini, Ten'e istediğimi söyledikten birkaç gün sonra, tanıştığımızda bana verdi ve o ilk gece morluklarımı öptüğü şekilde... sanki beni çoktan önemsiyormuş gibi. Beni çoktan tanıyormuş gibi.

Bu düşüncüyü kafamdan uzaklaştırıyorum. Doğum günümü öğrenmesi çok kolay olurdu ve birçok hokey oyuncusu kinesiyoğ veya fizyoterapist olmayı planlıyor. Birçok insan genç yaşta ebeveynini kaybeder ve babam ona kartlar ve doğum günü telefonları hakkında bilgi verdi. Bana çiçek verdi ve morluklarımı öptü çünkü sahiplenici bir yapısı olmasına rağmen, aynı zamanda şaşırtıcı derecede tatlıdır. Tek kullanımlık kamera ise sadece bir tesadüftü; ailelerimizin düğününde konuklara dağıtılan sevimli, eski moda bir düğün hediyesiydi.

Ten Kaliforniya'da yaşıyor. Hatta Kaliforniya alan kodlu bir telefon numarası var. Ayrıca, Luke sonunda tanıştığımızda bana Ten olduğunu söyledi. İkisinin aynı kişi olma ihtimali çok düşük. Sadece

arkadaşımı özlediğim için öyle olduklarını hayal ediyorum. Bu sadece bir hayalden ibaret.

Telefonum çalıyor, ama bu sefer arayan Juliet değil. Annem ya da babam da değil, tabii ki Ten de değil.

Marcus arıyor.

Bu sefer mesajına bir fotoğraf da eklemiş. Midem düğümleniyor. Bir dizi bıçak ve ip gösteren karanlık bir görüntü.

BİLİNMEYEN

Senin için planlarım var.

"Sienna? Ne oldu?" diye soruyor Luke.

Kalbim hızla atarken, zorla gülümserim ve telefonumu şortumun cebine koyarım.

Luke'un cebine.

"Hiçbir şey. İyiyim." Ayağa kalkarım, iştahım kaçmış olsa da ağzıma bir dilim domuz pastırması tıktırırım ve odadan çıkarım. "Eşyalarımı alacağım, sen de beni kampüse geri götürebilirsin. Juliet'in ders çalışmak için yardıma ihtiyacı var."

"Sienna!"

Ama durmam. Gözyaşlarımın akmasını ona gösteremem. Marcus'un beni kırdığını kimsenin görmesine izin veremem. Bir daha olmaz.

VIOLET kütüphanenin ön masasında çalışırken, ben Juliet'in karşısındaki masada oturuyorum. Psikoloji derslerinden biri için bir seri katilin profilini hazırlıyor ve onu hiç bu kadar çalışırken görmemiştim.

En iyi arkadaşımı seviyorum, ama beni rahatsız ediyor.

Tek kullanımlık kameramla onun fotoğrafını çekiyorum. Gözlerini kısarak bana bakıyor. "Onu nereden buldun?"

"Luke resepsiyonda verdi." Birden utanarak kamerayı çantama geri koyuyorum. Telefonumda kamera var. Ucuz bir kamera taşıyıp, onunla kalitesiz, berbat fotoğraflar çekmemin hiçbir mantığı yok.

"Bu arada, üvey kardeşinle geçirdiğin hafta sonu nasıldı?"

Tanrıya şükür Juliet'in bakışları tekrar dizüstü bilgisayarının ekranına düşer, böylece kızardığımı görmez. "İyiydi."

O notlarını yazmaya devam ederken, ben de telefonumu çıkarırım. Ten'e beş farklı mesaj yazıp silerim. Ona ne diyeceğimi bilmiyorum. Bu daha önce hiç başıma gelmemiştir.

"Kime mesaj atıyorsun?" diye

soruyor Juliet. "Ten'e."

Piercingli kaşını kaldırır. "Sana hayalet gibi davrandığını söylemiştin." "Öyle yaptı."

"Ve hala ona mesaj mı atıyorsun?" Telefonumu elimden alır ve benim attığım, hiçbirine cevap almadığım mesajları kaydırır. "Seni seviyorum ama bu resmen acınası bir durum. Müdahale etmem mi gerekiyor?"

Telefonumu geri alıp çantama koyuyorum. "Bunun beni ne kadar acınası gösterdiğini biliyorum. Ve hissediyorum. Ama onun vazgeçtiğini düşünmesine izin veremem. Artık umursamadığımı düşünmesine izin veremem."

"Neden? O senin için umursamıyor belli ki."

Ben çekinirim, ama Juliet'in tek bir özelliğine güvenebilirim, o da dürüstlüğüdür.

Açık sözlülüğü canımı yaksa da.

"O senin nasıl hissettiğini umursamıyorken, onun nasıl hissettiği neden senin için önemli? Kendine bir iyilik yap: ona mesaj atmayı bırak. Sen daha iyi arkadaşları hak ediyorsun. Bu yüzden ben varım."

Belki de haklıdır. Ten, artık benimle konuşmak istemediği için beni görmezden geliyor olabilir. Benim, aylarca babamın mesajlarını görmezden geldiğimde yaptığı gibi, sonunda ipucunu anlamamı bekliyor olabilir.

Benimle konuşmak isteseydi, konuşurdu. Tıpkı babamın ilişkimizi düzeltmek istediğinde yaptığı gibi.

Başka arkadaşlarım var. Ailem var. Öyleyse neden Ten artık benimle hiçbir şey yapmak istemediği halde hâlâ ona takılıp kalıyorum?

Juliet sırtarak ellerini çenesinin altında birleştirir. "En iyi arkadaşın olarak bana söylemelisin: dün gece üvey kardeşinle yattın mı?"

Ağzım açık kalır ve masanın üzerinden uzanıp omzuna vururum. "Juliet!"

"Ne?" Gözlerini devirir. "Onunla yatmayı düşünmediğini söyle."

Keşke gerçeği bilseydi. Tanrıya şükür bilmiyor. "Onu o kadar sikilebilir buluyorsan, neden sen yapmıyorsun?"

Juliet omuz silkiyor ve dikkatini tekrar dizüstü bilgisayarına veriyor. "Bana iyi bir şey söyle, ben de yapayım."

Göğsümde şaşırtıcı bir hayal kırıklığı hissi belirir. Ya onları tanıştırsam ve Luke gerçekten teklifini kabul ederse? Onun ilgisinin başka birine, onunla akraba olmayan birine kayması beni mutlu etmeliydi, ama bu fikir beni olması gerektiği kadar rahatlatmıyor. "Tamam. Yurda geri döneceğim."

Juliet başını sallar. "Ben burada kalıp bu iş üzerinde çalışmaya devam edeceğim. Saat ikide yurda dönmezsem güvenliği ara. Ya da üvey kardeşini beni kurtarmaya gönder."

Luke'u kafamdan atamıyorum.

Beni Knox ve bardan uzaklaştırırkenki ateşli gözlerinin hatırası. Sıcak küvette beni beklerken çıplak göğsü ve omuzlarının ay ışığında nasıl parıldadığı. Bana kahvaltı hazırlarken gri eşofmanının kalçalarına nasıl sarktığı. Odama gizlice girip benimle birlikte olmak için ne yapacağını hayal etmekten kendimi alamadım.

Gece yatakta kıvrıldığımda, uyluklarım birbirine sıkıca yapışıyor, aralarındaki inatçı, sönük ağrıyı dindirmek için.

O benim üvey kardeşim. Birlikte büyümemiş olsak bile, onu istememeliyim. Anne babamız evli. Aynı aile toplantılarına ve tatil partilerine katılacağız. Anne babamız evliyken Luke ile seks arkadaşı olabileceğimiz bir gelecek yok. Özellikle de Diamond Üniversitesi'nde kalmamın, babam ve üvey annemin burada yaşamama izin vermesine bağlı olduğu bir durumda.

Ama beynimin azgın kısmı bu gece mantıklı kısmını tamamen görmezden geliyor. Mantık bana Luke'u istememem gerektiğini, ondan olabildiğince uzak durmam gerektiğini söylese de, libidom tam tersini haykırıyor.

Otuz dakika boyunca bir o yana bir bu yana dönüp durduktan, otel odasındaki gecemizin anıları zihnimi rahatsız ederken titreme ve terleme arasında gidip geldikten sonra, pes edip telefonumu aldım. En sevdiğim müstehcen sesli kitaplardan birini buldum ve küvette seviştikleri bölüme gittim. Luke beni sikerken kafamı suya batırmasına izin verir miydim, emin değilim, ama kesinlikle diğer her şeyi yapmasına izin verirdim.

Vibratörümü alıp pijama altımın içine sokuyorum. Anlatıcının şehvetli sesi kulaklarımı doldururken, vibratörümün basıncını artırıyorum,

sesli kitabın sesini neredeyse bastırıyor.

Zevk klitorisimden ayak parmaklarıma kadar yayılıyor. Hikayeye konsantre olmaya çalışsam da, Luke'un yüzü sürekli gözümün önüne geliyor.

Küvetteki biziz. Bana masaj yapmak için acele etmiyor. Dikleşmiş meme uçlarımı yoğuruyor, başparmaklarını omuzlarımdaki düğümlere batırıyor, parmaklarını kaygan uyluklarımdan arasına kaydırıyor.

Sonra bana ellerimin ve dizlerimin üzerine çökmemi söylüyor. Dediğini yapıyorum, su sıçırıyor, çıplak kığım banyo suyunun sıcak kucaklamasının dışında serinliyor. Ama uzun sürmüyor, çünkü kocaman elleri kalçalarımı okşamak için yükseliyor.

O sert sikini benim girişime doğru itene kadar... Kapı gıcırdayarak açılır.

Ben Nefesim kesildi, oturuyorum dik dik oturuyorum karanlıkta karanlıkta ve karşılıklı vibratörümü ve sesli kitabı aynı anda kapatmaya çalışıyorum.

Kahretsin. Juliet geri geldi.

Aman Tanrım, aman Tanrım, aman Tanrım. En iyi arkadaş olsak bile, *bu kadar* yakın olmamıza gerek yok.

Karanlıkta, odaya giren Juliet'in ince vücudu değil. Luke'un gri gözleri parlıyor. "Selam, abla. Ne yapıyorsun?"

Kahretsin. Daha önce mastürbasyon yaparken hiç yakalanmamıştım ve bu, hayal ettiğimden daha utanç verici.

Battaniyeyi çeneme kadar çekiyorum. "Buraya nasıl girdin?"

Kapıyı kapatıp bizi tam karanlığa gömmeden önce bir anahtar kartı kaldırır. Nabzım hızlanır. "Oda arkadaşının anahtarını aldım."

"Çaldın demek istiyorsun. Tıpkı telefonumu çaldığın gibi." Omuzlarını silkiyor. "Geri verdim, değil mi?"

Üvey kardeşim kleptoman bir sapık.

Yataktan atlıyorum, bacaklarımdan arası sırılsıklam. Kalbim hızla atarken, onun yanından geçip kapı koluna uzanıyorum. "Çık dışarı..."

Luke beni omuzlarımdan yakaladı ve duvara itti, vücudum sıvaya çarptı.

Nefesim kesilir ve gözlerim karanlığa alıştıkça, gri gözlerindeki ateşi fark ederim. İlk gece yaptığı gibi üzerime eğilir, avucunu başımın üstüne koyar. "O vibratörden çok daha fazlasını senin için yapabilirim."

Onu itmeye çalışıyorum ama o bir tuğla duvar gibi. Yerinden kıpırdamıyor. Karnımın derinliklerinde korku ve arzunun garip bir karışımı birikiyor.

Vibratörümü ve sesli kitabı zamanında durdurmadım. Buraya girdiğinde ne yaptığımı tam olarak biliyor. Onun hakkında fanteziler kurduğumu bilmesine izin veremem. Egosu zaten yeterince şişkin, benim özel fantezilerimi gerçekten istediğim şeyle karıştıracaktır.

Kalbim hızla atıyor. Karanlık yurt odamda yalnızız. Bana her şeyi yapabilir ve ben onu durduramam.

"Gitmelisin." Sesimi güçlü ve emir verici hale getirmeye çalışıyorum, ama sözlerim fısıltı halinde çıkıyor. "Hemen."

Beni döndürüyor ve beni tekrar duvara ittiğinde nefesim kesiliyor, bu sefer sırtım ona dönük.

"Luke..." Gergin sessizlikte sesim titriyor.

Kocaman elleri, ikiz bir gümbürtüyle başımın iki yanına iner. Kalbim durur.

Aramızdaki mesafeyi kapatır, gövdesi sırtıma sürtünür. Sert penisi kıcıma sürtünür. Nefes alamıyorum. Konuşamıyorum. Donup kalırım, nefesimi tutarak bir sonraki hareketini beklerim.

Lütfen bana dokun. Lütfen beni sik. Lütfen.

Ne halt ediyorum ben? Üvey kardeşimle bunu yapamam. Onun altından kurtulmaya çalışıyorum, ama o sadece bana daha sert baskı yapıyor, beni duvara yapıştırıyor. Boğazından çıkan inilti, kollarımda tüylerimi diken diken ediyor.

O eğilir, yumuşak dudakları ve sıcak nefesi kulağıma çarpar. "Beni istiyorsun, Sienna. İsteddiğini al. Sana her şeyi vereceğim."

Boğazıma takılan taşı yutuyorum, *her şey* derken neyi kastettiğini merak ediyorum. "Bu yanlış. Birbirimizden uzak durmalıyız."

Şaşkınlıkla, Luke duvardan uzaklaşır ve vücudumu karanlıkta, onun sıcaklığı olmadan soğuk bırakır.

Ona dönerek, kalbim hala çarpıyor ve dizlerim rahatlamadan dolayı titriyor. Ya da belki şehvetten.

Ama o kapıdan çıkıp gitmedi. Henüz değil. Üvey kardeşim çenemi yukarı kaldırdı. "Bunun için çok geç. Senden asla uzak duramam. Şimdi koş."

"Ne?" Aklım onun emrini anlamaya çalışıyor.

"Koş, Sienna. Benden saklanabilirsen, seni bırakırım. Bu gece için. Ve eğer saklanamazsan..."

Göğsüm sıkışır. Luke Valentine'den kaçmamın imkanı yok. O, hayatının en iyi formunda olan bir hokey kalecisi. *Eğer diye bir şey yok.*

Beni yakalayacak.

"Ya

yakalanırsam?"

O, şehvetli bir gülümsemeyle cevap verdi. "O zaman sana yapmanı istediğini her şeyi yapacağım."

Midem altüst oldu. Bu, hem tam olarak söylemesinden korktuğum hem de söylemesini umduğum şeydi. "Bana yapmanı istediğim hiçbir şey yok."

"Bana yalan söyleyemezsin." Çenemi sıkıştırır. "Gerçekten ne istediğini biliyorum."

Onun elinden kurtuluyorum. "Kampüste beni kovaladığını görenler ne düşünecek?"

Eğer gerçekten söylediği gibi beni istiyorsa, burada kalmamı tehlikeye atacak hiçbir şey yapmazdı.

"Benim olduğumu bilmeyecekler." Kafasına geçirmek için bir maske çıkarır. Ten'in taktığı maskelere hiç benzemiyor — Ghostface maskesi, purge maskesi, Jason maskesi. Hepsi benim favorilerim olmuştu.

Bu maske, şimdiye kadar gördüğüm hiçbir maskeye benzemiyor. Koyu gri renkli, eğik gözleri sanki dünyayı sürekli kendisine bulaşmaya davet ediyor gibi. Ağzının önünde havanın geçmesini sağlayan birkaç küçük delik var ve gözlerinin arasından alnına doğru yıldırım gibi sivri kırmızı çizgiler uzanıyor.

Şeytanın boynuzları gibi.

"Bu son uyarın." Maskenin altından gelen sesi daha da ürkütücü. Vücudumdaki tüm tüylerim diken diken oluyor. "Seni yakalamadan önce kaç."

Sözünü tutup tutmayacağını görmek için beklemedim, döndüm, kapıyı açtım ve kaçtım.

Bulduğum ilk kaçış yolu merdiven boşluğunun kapısıdır. Ona doğru koşarım, yurt odamın kapısı arkamda gürültüyle kapanır ve koridorda yankılanır. Onun gürültülü adımları peşimden gelir.

Merdivenlerin en altına bile ulaşmadan beni yakalayacak.

Orada, herkesin görebileceği bir yerde beni becerecek.

Kabul etmekten nefret etsem de, maskeli bir adam tarafından kovalanmak ve sikilmek en büyük beş fantezimden biridir. Ama o maskeli adam üvey kardeşimse olmaz. Kampüsteki herkesin yeni üvey kardeşlerin ne tür bir ilişki içinde olduğunu öğrenmesi için tek gereken, o içime girerken maskesinin düşmesidir.

Dişlerimi sıkıyorum. Hayır, onun bunu mahvetmesine izin vermeyeceğim. Beni yakalamasına izin vermeyeceğim. Atlet ya da koşucu değilim, ama hiç olmadığı kadar hızlı ve

daha hızlı koşacağım.

Hayatım buna bağılıymış gibi. Çünkü öyle.

Kalbim güm güm atarken, merdivenlerden atlayarak, ayak bileğimi burkma riskini göze alarak, olabildiğince hızlı inmeye çalışıyorum.

Merdivenlerin üstündeki kapı gıcırdayarak açılır. *Kahretsin, kahretsin, kahretsin...*

Ayaklarımın fayanslara sertçe çarpmasıyla eklemlerim şimdiden ağrımaya başladı. Yukarıda, Luke'un ayak seslerinin yankısı gelmiyor.

Cesaretimi toplayıp yukarı bakıyorum. Sanki dünyadaki tüm zaman ona aitmiş gibi, merdivenlerden yavaşça iniyor. Sanki beni yakalamak hiç de zor değilmiş gibi. "Daha hızlı koşsan iyi olur, kardeşim."

Dişlerimi sıkarken yumruğumu tırabzana sıkıca tutturuyorum. *Pislik.* Gerçekten benim için zor olmayacağını düşünüyor.

Ona göstereceğim.

Sonunda birinci katın sahanlığına ulaştığımda, nefesim kesilmiş, ciğerlerim ağrıyor ve kalbim göğüs kafesine çarpıyor. Belki de beni yakalamayı dert etmemekte haklıdır.

Hayır. Kafama girmesine izin vermeyeceğim. Bana dokunmasına izin vermeyeceğim. Üvey kardeşim beni bir ağacın dibinde ya da toprakta sikmesine izin vermeyeceğim. O daha iri, daha hızlı ve daha güçlü olabilir, ama ben zekiyim. Ondan daha hızlı koşmam gerekiyor

—Sadece ondan saklanmam gerekiyor. O kadar uzun süre ki, vazgeçip Şeytanlar'ın evine geri dönsün.

Kapıdan içeri daldım, çılgınca saklanacak bir yer aradım. Dışarıya çıkamam. Üzerimde sadece küçük bir şort ve ince bir tişört var. Luke beni mahvetmeden önce soğuk beni mahvedecek.

Kızların ortak banyosu. Saat neredeyse sabahın biri — orada ona defolup gitmesini söyleyecek kimse olmayabilir, ama ondan saklanmak için en iyi şansım orada.

O kapıyı kırıp içeri girmeden önce, koridordan koşarak tuvalete girdim.

Tuvalet ve duş kabinleri mahremiyet açısından pek işe yaramıyor, ama şimdilik idare etmek zorundayım.

Duş kabinlerinden birine atlayıp kapıyı arkamdan kilitlerim, duvara yaslanıp kalp atışlarım hızlanır ve göğsüm inip kalkar.

On saniye geçer. Yirmi. Otuz. Göğsümde küçük bir umut balonu yükselmeye başlar. Belki beni kaybetmiştir. Belki beni burada gerçekten yakalayamaz.

Yurda dönmeden önce ne kadar beklemeliyim? Bana pusu kurmak için bekliyor olabilir. Çok erken çıkamam.

Kalbim nihayet yavaşlayıp nefesim düzelince, öne doğru adım atıp kilidi açmak için elimi uzattım.

Kapı gıcırdayarak açılana kadar.

Sessiz odada ağır ayak sesleri yankılanır. Kabin kapısının aralığından, karşı duvardaki aynalar sırasındaki yansımayı görürüm.

Maskeli bir adam.

Midem ağzıma gelir. Beni bulacak. Artık ondan saklanmamın imkanı yok.

İçimdeki deli bir kısmı bunu istemiyor. Bir kısmım ise onun beni bulmasını istiyor. "Sienna." Adımı bir soru gibi değil, alaycı bir şekilde söylüyor.

Nerede olduğumu biliyor. O, son darbeyi vurmadan önce avıyla oynayan bir kedi gibi.

Gözlerimi sıkıca kapatıyorum, ayak sesleri yaklaşıyor ve her bir kabinin kapısını gürültüyle açıyor. Yakında benimkine de ulaşacak.

Senden istediğin her şeyi yapacağım.

Ona yapmasını istediğim o kadar çok şey var ki. Her şeyi.

"Bu benim yeni favori oyunum," diyor. "Bir sonraki oyunumuzu sabırsızlıkla bekliyorum."

Şimdi kaçmaya mı çalışayım? Kapıyı açıp yanından geçip kaçayım mı? Yoksa pes mi edeyim? İkimizin de istediği şeyi yapmasına izin vereyim ve kimse bizi yakalamasın diye umayım. Adımları yaklaşırken kalp atışlarım kulaklarımda yankılanıyor.

Banyo kapısı açılırken bir çığlık duyulur.

"Hey!" Keskin, kadınsı bir ses duyulur. Bir RA. "Burada ne yapıyorsun?"

Luke'un gürleyen sesi onu takip ediyor. "Sadece işemeye geldim."

"Çık dışarı. Ve o aptal maskeyi çıkar."

Neyse ki Luke'un ayak sesleri uzaklaşıyor. "Hadi ama, maske seksi." "Uh-huh." RA'nın sesi, onun saçmalıklarını dinlemek istemediğini gösteriyor. sabah saat birde.

Kapı arkalarından kapanır.

Vücudumdaki tüm gergin kaslar bir anda gevşer. Yine de görevli RA'nın müdahale etmesi hayal kırıklığıyla midemi burkar. Beynimin azgın kısmı, Luke'un duş kabini içinde benim için ne planladığını öğrenmek istiyordu.

Bacaklarım titreyerek duştan çıkıp tuvaletin dışına bakıyorum. Kimse yok. Gölgelede beni bekleyen maskeli adam yok. Ondan kaçtım.

En azından bu gece için.

Babamın düğününde bir yabancıyla birlikte olduğum için başıma gelen budur. Tabii ki o da kafayı yemiş. Ve tabii ki, sağduyuma rağmen, ben de buna kapılmışım.

Merdiven boşluğuna yöneldim ve yorgunluktan bitkin bir halde yavaşça merdivenleri çıktım. Şu anda yatağım çok cazip geliyor. Bacaklarımın arasındaki ıslaklık geçmemiştir, hatta kovalamaca ve beklenti onu daha da kötüleştirmişti, ama bu gece orgazm olacak enerjim yoktu. Yarın sabah erken dersim var ve o vibratörü tekrar şortumun içine sokarsam, Luke'un bacaklarımın arasında olduğunu hayal etmekten kendimi alamayacağım konusunda kötü bir his var içimde.

Sonunda merdivenlerin tepesine ulaştığımda, kapı kolunu tutuyorum. Ama kapıyı açmaya başladığımda, kocaman bir el kapıyı kapatıyor.

Biri beni yakalayıp duvara yapıştırdığında nefesim kesildi, kaçışım imkansız hale gelmişti.

Luke maskesi ile üzerimde belirir, elleri kalçalarımı sarsılmaz bir şekilde kavrar.

Vücudumdaki her kas kasılırken nefesim kesilir.

Alnını alnıma yaslar, fırtınalı gri gözleri maskesinin boşluklarından şehvetle parlar. "Seni yakalarsam ne olacağını söylemiştim."

Ben tepki veremedim, maskesini boynuma bastırır, sıcak nefesi küçük deliklerden cildime çarpar. Vücuduyla beni duvara yapıştırır, bir eliyle kalçamı kavrar, diğer eliyle şortumun içine girer.

Onun göğsüne doğru kıvrılıp iterek ondan kaçmaya çalışıyorum, ama benden saklanamazsam ne olacağını bana söylemişti.

Bu olamaz. Onunla olmaz. Yakalanamayız. Bunu yapamayız...

Sıcak parmağı amımın üzerinde kayıyor, sonra beni ayırıyor ve klitorisime kadar uzanan uyarılmamı tetikleyecek kadar içeri giriyor.

O hassas sinir demetiyle keskin temasın etkisiyle dudaklarımdan bir inilti kaçtı.

"Sana orgazm olmanı için yalvar," diye mırıldanır.

Kafamı salladım. Onun için yalvarmayacağım. Beni buna zorlamasına izin vermeyeceğim. Orgazmı ertelemeye, bastırmaya çalışacağım, böylece o istediği tatmini elde edemeyecek. "Hayır."

"Bütün gece bu merdiven boşluğunda kalacağız."

"Beni orgazma ulaştırmadan önce parmağın düşecek."

Yüzünü göremesem de, şeytani gülümsemesini duyabiliyorum. "Beş dakika içinde boşalmazsan, yurduna geri dönebilirsin. Boşalırsan, benim odamda kalacaksın."

Tereddüt ediyorum. Bu bahis adil değil. Zaten çok azgınım ve ikimiz de onun üzerimde yarattığı etkiyi çok iyi biliyoruz. "Hayır, benden uzak durmalısın. Bu yanlış, Luke."

"Yanlış değil ve bunu biliyorsun," diye homurdanıyor. "Biz birbirimiz için yaratılmışız, Sienna."

Donup kalırım. Birbirimizi zar zor tanıyoruz, nasıl böyle düşünebilir? Bir gecelik akıllara durgunluk veren seks, onun ruh ikizimiz olduğuna ikna etmek için yeterli olamaz.

"Ya beş dakika içinde seni boşaltırım ya da seni hemen odama götürürüm." Düşük sesli tehdidi açıldı. Kararından vazgeçmeyecekti. Ya üvey kardeşim merdiven boşluğunda beni parmaklasın ya da odasında beni rehin alsın. "Anlaştık mı, Sienna?"

Adımı söyleme şeklinden nefret ediyorum. O kadar alçak, çekici ve mükemmel ki.

Bunu yapmamalıyız. Üvey kardeşim beni herkesin içinde parmaklamasına izin vermemeliyim, ama başka seçeneğim olmadığı açık.

Ayrıca, orgazmı beş dakika boyunca bastırabilirim. "Anlaştık."

Bu kelimenin gerçekten ağzımdan çıktığına inanamıyorum. Kelimenin tam anlamıyla Şeytan'la anlaşma yapıyorum.

"Aferin benim kızıma." Böyle şeyler söylemeye hakkı yok. Anlaşmanın bir parçası değildi bu. Kurallara aykırı olmalı. Oynadığımız bu yeni, boktan oyunun kurallarına aykırı.

Parmağı aşağı doğru kayıyor ve yavaşça içime giriyor. Bu lezzetli gerginlik karşısında iniltiyi geri tutuyorum. İnlemeden önce nefesi boynuma çarpıyor. "Siktir, çok darsın. İçinde olmayı özlemişim."

Kalbim atlıyor, bacaklarımın arasında acı oluşurken uyluklarım onun elini sıkıyor. *Hayır*. Boşalmayacağım. Onun beni boşaltmasına izin vermeyeceğim. "Ben özlemedim."

Açıldı bir yalandı, ama belki inanırdı.

Luke parmağını içimde tutarken geri çekilir ve maskesinin altından bana öfkeyle bakar. "Bana yalan söyleme."

Parmağı geri çekilir, sonra bu sefer daha keskin ve sert bir şekilde tekrar içime dalar. Cezalandırıcı.

Bağırıyorum. Zevk tehlikeli bir şekilde artıyor, orgazmımın tehdidi yaklaşıyor. Onu bastırmaya çalışıyorum. Beni olması gerekenden çok daha fazla tahrik eden maskeye ya da orgazm olduğumu izlerken nasıl değişeceklerini görmek istememe neden olan fırtınalı gri gözlere bakmamaya çalışıyorum.

Bir dakika geçmiş olmalı. Sadece dört dakika kaldı. Bunu yapabilirim. Eğer dayanırsam, yurda geri dönebilirim. Bir gece daha ondan kaçınabilirim.

Onun beni odasına götürmesine izin veremem. Sadece Şeytanlar'ın çılgınlıklarını duyabileceği o evin inzivasına. Çünkü eğer götürürse, oradan ayrılmak istemeyeceğim.

Luke'un kalçamı kavradığı eli boynuma doğru kayıyor. Onun parmakları boğazımı kavradığında, midemde panik hissederek zorlukla yutkunuyorum. "Luke, yapma..."

"Nefes alıp almayacağına ben karar veririm." *Kahretsin*. Ona söylediğim aynı yatak sohbeti dizlerimi titretir. Benim zaaflarımı bana karşı kullanıyor.

Elini boğazıma sıkarken, başparmağı klitorisime dokunuyor.

Luke sertçe sıkarken, en ufak bir hava akımını bile içime çekerek nefes nefese kalıyorum. İçime bir parmak daha sokuyor, uyarılmamın sesi müstehcen bir şekilde duyuluyor. Başparmağı klitorisimi ovana kadar gerilmeye karşı yüzümü buruşturuyorum, zevk içimi kaplıyor ve adrenalinle karışıyor.

Boynumdan yavaşlayan kan akışı başımı hafifletir, bir şekilde damarlarımda dolaşan zevki artırır.

"Ne kadar iyi bir kızsın," diye inliyor. "Benim için boşalacaksın, tatlım."

O kadar emin, o kadar kendini beğenmiş ki. Beni nasıl dokunacağını çoktan biliyor. Beni sanki yıllardır tanıyormuş gibi vücudumu nasıl oynayacağını biliyor. Parmaklarıyla beni becerirken başparmağı klitorisime sürtünüyor ve orgazm dalgası tehlikeli bir yüksekliğe ulaşıyor.

Boğazımdaki tutuşu gevşiyor, bir saniye nefes almama izin veriyor.

Boşalma. Boşalma...

"Dün gece sen uyurken ne yaptığımı biliyor musun?" Sesi nefes nefese, sanki parmaklarıyla beni sıkmak ona da benim kadar zevk veriyor gibi. "Bir maske taktım, odana gizlice girdim ve sen uyurken seni izleyerek mastürbasyon yaptım."

Donup kalıyorum, bacaklarımda yükselen zevkten, onun parmaklarına karşı duyduğum uyarılmadan nefret ediyorum, o benim

mutlulukla habersizken.

Sertleşmiş penisini bana sürüyor. Kalçaları sanki içimdeymiş gibi ileri doğru itiyor, sanki beni nasıl becereceğini hayal ediyormuş gibi. Beni doldurması için can atıyorum. "Çok güzeldin. Sen uyurken amını yalamak ve gözlerini açmadan seni boşaltmak istedim."

O tekrar boğazımı sıkarken ben onun koluna tutunuyorum. İçimdeki parmaklarının, klitorisimdeki başparmağının, nefesimi kontrol eden elinin, bana sürtünen penisinin verdiği zevk çok fazla oluyor. Dudaklarımı ısıırıyorum. Beni orgazma ulaştıracak ve bunu engellemek için yapabileceğim hiçbir şey yok.

"Sonra, *patlamak* üzereyken, elbiseni tuttum. Üzerine spermimi sıçrattım. Keşke sana onu giydirmiş olsaydım."

Gözlerim yanıyor. Artık orgazmı bastıramam. Sadece beş dakikanın geçmesini umut edebilirim.

Bir anda her şey durur.

Luke'un tutuşu gevşerken, kalbim hızla çarparak, zevkin doruk noktası, eli bacaklarımın arasında hareket etmeyi bırakınca azalır. Ama elini şortumdan çıkarmaz.

Ne halt ediyor bu?

"Sana boşalmanı sağlamak için bana yalvar." Aynı emir.

Gözlerim yaşarır. Boşalmak için can atıyorum, boğazımdan aşağı akmasına izin verdiği hava gibi buna ihtiyacım var.

Ama ona boyun eğemem.

Vücudumdaki her hücre, devam etmesi için ona yalvarmamı, beni o otel odasında orgazm ettiği kadar güçlü orgazm etmesini haykırırsa da, ağzımı kapalı tutuyorum.

Sessizliğim karşısında gözleri kısıılır.

Parmaklarını tekrar içime sokup, ben onun etrafında parçalanana kadar sertçe becermesi için kendimi hazırlıyorum.

Bunun yerine, elini şortumdan çekip boğazımdan elini indirir.

Orgazm tamamen geçince hayal kırıklığı içimi kaplar. Göğsümde bir hıçkırık yükselir. Daha önce hiç bu kadar çok boşalmak isteyip ağlayacak hale gelmemiştim.

Bu, beni Şeytanların evine geri götürüp gece boyunca yatağına bağlamasından çok daha kötü bir ceza.

O geri çekilir, benden uzaklaşır ve merdivenlerden aşağı iner. Tam da istediğim şey olmasına rağmen kalbim parçalanır.

Kendimi buna ikna etmiştim.

"Yani anlaşma iptal mi oldu?" diye sesleniyorum, kalbim hala o zevk dağından inmeye çalışırken, utanç verici bir şekilde nefes nefese.

Onun uzaklaşmasına dayanamıyorum. Tam da onun istediği gibi hissediyorum.

Merdiven sahanlığında durup bana dönüyor. Maskesi hem ürkütücü hem de tahrik edici. "Evet."

İçimde bir rahatlama hissetmeyi bekliyorum, ama hissetmiyorum. Neyim var benim?

"Harika." O, beni ne kadar telařlandırđıđını fark etmeden önce topuklarımın üzerinde dönüp uzaklaşıyorum. Onun uzaklaşmasını izlerken ne kadar hayal kırıklığına uğradığımı.

"Artık odamda sadece bir gece kalmayacaksın. Bütün hafta sonu orada kalacaksın."

Bölüm 14

Luke

HOKEY EVİNE GERİ DÖNDÜĞÜMDE, olan biten her şeyi duyuyorum. Her şeyi.

Yatak odamın duvarının diğer tarafında Knox, Finn ve Damien bir kızı paylaşıyorlar. Onlar kızı odada hareket ettirdiklerinde veya pozisyon değiştirdiklerinde, kızın yüksek çığlıkları ağzındaki penis tarafından hızla bastırılıyor. Üçü de paylaşacak yeni hokey hayranları bulmayı seviyorlar, ama sadece bir veya iki gecelik.

Henüz kalıcı olarak birlikte olmak isteyecekleri bir kız bulamadılar, ama bulduklarında Tanrı onu korusun.

Yukarıda, Wes ve Violet onun odasında sevişiyorlar. Sienna bu kadar inatçı olmasaydı, biz de aynısını yapıyor olabilirdik.

Juliet'in çantasından anahtar kartını çaldıktan sonra, Sienna'nın uyuyor olacağını düşünerek onların yurduna gizlice girdim. Ama kapıyı yavaşça açtığımda, bir erkek sesi ve vibratörün uğultusu odayı doldurdu.

Midem ağzıma geldi. Bir saniye içinde, Sienna'nın başka bir adamla seviştiğini gördüğüme ikna oldum. Öldürmek üzere olduğum bir adam. Takım arkadaşlarımdan biri olması önemli değildi.

Ta ki Sienna yatakta dik oturup, vibratörü ve telefonundan çalan sesli kitabı kapatmak için acele edene kadar.

Bu anı hatırlayınca sikim titredi. Arkamdaki koridordan sızan ışıktaki bile, Sienna'nın göğsündeki kızarıklığı ve bluzunun altındaki kabarık göğüslerini fark ettim. Neredeyse boşalmak üzereydi.

Bütün gece benimle evde geçirdi ama bir kez bile sikimi sürmeye çalışmadı. Ama kampüse geri döndüğü anda kendini kontrol edemiyor. Sanki lanet bir vibratör benim yerime geçebilirmiş gibi. Sadece benim ona hissettirebileceğim şeyleri ona hissettirebilirmiş gibi.

Benim altımda çözülmek üzereyken onu sağından çekmek, tanrılara özgü bir başarıydı. Yalvarmayı reddettiğinde bile, kontrolümü neredeyse kaybedip parmaklarımı tekrar içine soktum, sırf bana nasıl çığlık attığını hatırlatmak için. Bu gece o vibratörü kullanarak orgazm olsa bile

, tatmin olmayacak. Onu o ecstasy zirvesine ben ulaştırmadan tatmin olmayacak.

Benim Ten olduğumu bilseydi, çoktan aşık olurdu. şimdi onu yeniden bana aşık etmem gerekiyor.

Yukarıda duş açılıyor. Wes ve Violet işlerini bitirmişler, ama Knox, Finn ve Damien oyuncaklarıyla henüz oynamayı bırakmamışlar. Damien'in inlemelerini ve Knox'un haykırarak söylediği övgü sözlerini bastırmak için yastığı başımın üzerine sıkıştırıyorum. Zaten uyuyamıyorum. Aklımda Sienna varken uyuyamam.

Telefonum yanıyor.

SIENNA

Juliet sana mesaj atmayı bırakmam gerektiğini düşünüyor.

Bir an için, belki de haklı olduğunu düşündüm. Belki de açıkça mesajlarımı okumayan birine mesaj göndermeye devam etmekle acınası bir durumdayım.

Ama senden vazgeçmeyeceğim. Babamın beni terk etmesinin ne kadar acı verdiğini biliyorum. Seninkini kaybettiğinde ne kadar acı çektiğini biliyorum. Senin de beni terk etmene izin vermeyeceğim ve beni kaybetmene izin vermeyeceğim.

Boğazımda bir düğümle, bir cevap yazıyorum.

TEN

Siktir, Sienna. Özur dilerim.
Seni seviyorum.

Sonra siliyorum. Bu durumun bu kadar uzun sürmesine izin verdiğim için ben bir pisliğim. O ortaya çıktığı anda gerçeği söylemediğim için. Ama artık çok geç. Ona gerçeği söylersem, onu sonsuza kadar kaybederim. Beni asla affetmez.

Ona gerçek numaramdan mesaj atarım.

LUKE

Bana o sesli kitabı
gönder.

Ten'den uzaklaşmaya ihtiyaı var ve ben de hangi kitabı dinlediğini bilmek istiyorum. Neyden zevk aldığını. Birlikte dinleyebiliriz.

Dakikalar geçiyor, Knox'un odasındaki puck bunny'nin sesi gittikçe yükseliyor, inlemeleri yüksek ve sızlanıyor, dişlerimi gıcırdatıyorum. Sienna'nın uyanık olduğunu biliyorum. Beni görmezden geliyor.

LUKE

Cevap vermezsen seni
buraya sürüklemek için
şeytanları gönderirim.

Birkaç saniye sonra, Sienna bana sesli kitabın bağlantısını gönderir.

LUKE

Aferin kızım.

SIENNA

Numaramı nasıl buldun? Hafif takip etme deme sakın.

LUKE

Mike'tan istedim.

Bağlantıya tıklayıp sesli kitabı satın alıp indiriyorum.

LUKE

Hangi bölüm?

Bu sefer, hemen cevap alabilmek için onu tehdit etmem gerekmedi.

SIENNA

On.

Gülümsüyorum. Sesli kitap indirilince kulaklıklarımı takıyorum.

Doğruca onuncu bölüme geçiyorum. Penisler, vajinalar ve itmelerden bolca bahsediliyor. Anlatıcıların seslendirdiği her inilti, Sienna ile otel odasında geçirdiğim gecenin anılarını canlandırıyor.

İnlemeleri, nefes nefese kalışları, küçük inlemeleri. Bastıramadığı her zevk sesi, başımı saran bacaklarının her sıkışması, parmaklarımla orgazm olurken vajinasının her kasılması. Hayal edebileceğimden çok daha iyi.

Sweatshirt'üm ön sıvıyla ıslanmadan önce sikimi çıkardım. Penisimin altındaki damar zonkluyor ve ben aşağı doğru okşuyorum. *Siktir*.

Yumruğumu her pompaladığımda, Sienna benim sikimi sürüyor. Sıkı, ıslak amcığı benim sikimi yukarı aşağı kayıyor, ıslaklığı taşaklarıma damlıyor.

O gece otel odasında benim için sırılsıklam olmuştu. Onu kovalayıp merdivenlerde köşeye sıkıştırdıktan sonra sırılsıklam olmuştu. O ince şortu kenara itip sert sikimi

içine sokmamak için tüm irademi kullanmam gerekti. Bacağını yukarı kaldırıp, benimle sevişmeyi ne kadar sevdiğini ona hatırlatmak için.

Bunu tekrar hissetmem lazım. Benim sikimi acımasızca ona sokarken, onun sıkı duvarlarının benim sikimi sımsıkı kavradığını hissetmek. O boşaldığında spazmlarını hissetmek, gözlerinin dönmesini izlemek, ta ki benim adımı haykırıncaya kadar...

Elim yatağın başucundaki masaya çarptı, çılgınca aradım ve tam zamanında bir avuç mendil kaparak sikimden fışkıran spermi yakaladım.

Zevk içimi kaplar ve ağır nefeslerim kulaklarımda hala çalan sesli kitabı bastırır.

Ama bu gerçek şeyle karşılaştırıldığında hiçbir şey. Sienna'nın içine boşalmakla karşılaştırıldığında hiçbir şey. Ona olan ihtiyacım en ufak bir şekilde bile giderilmiyor. Her kuru mastürbasyonla ona olan iştahım sadece artıyor.

O benim olana kadar asla tatmin olmayacağım.

KNOX, otobüse binmeyi beklerken omzuma vurur. "Yolda biraz uyu, Valentine. Kendini çok zorluyorsun. Berbat görünüyorsun."

"Teşekkürler," diye homurdanıyorum.

Ama o haklı. Kollarım ve bacaklarım güçsüz, ellerim efordan titriyor. Normalde, yeterince protein almadığımda böyle olurum, ama bu öğleden sonra antrenmandan önce doyurucu bir kahvaltı, öğle yemeği ve akşam yemeği yedim ve protein tozu takviyesi aldım. Yine de derslerden sonra ağırlık odasına gitmek beni bitkin düşürdü ve bu akşam Wildcats ile maçımız var.

Ama kafamdaki uğultu sessizleşti, tüm düşüncelerim vücuduma yayılan acıya odaklandı. Artık Sienna'dan başka huzur bulabildiğim tek yol bu.

"Evet. Yarın dinleneceğim."

"Üvey kız kardeşin bu akşam ne yapıyor? Maçtan sonra onu Finn ve Damien'le birlikte odama gelmeye ikna edebiliriz diye düşünüyordum. Onu çok eğlendireceğiz."

Omzuna yumruk atıyorum, kollarım çok zayıf olduğu için ona zarar veremiyorum. "O da maça geliyor."

Kaşlarını kaldırır. "Öyle mi? Umarım benim formamı giyer." "Kapa çenenin, pislik."

Knox kahkahalarla gülüyor, otobüse doğru yürürken nefesi havada buharlaşıyor. Wes, Finn ve Damien çoktan koltuklarına oturmuş, maçtan önce konsantre olmak için kulaklıklarını takmışlar.

"Luke!" Kaldırımından Sienna el sallıyor, uzun saçları arkasında dalgalanırken bana doğru koşuyor.

Yerden çantamı alıp omzuma asıyorum ve ona gülümsüyorum. "Hazır mısın?"

"Ne oluyor?" Beni baştan aşağı süzer. Kabarık kışlık montu ve örgü şapkasıyla çok sevimli görünüyor, burun ucunda pembe bir leke var. "911'e mesaj attın!"

"Doğru."

Bana çılgınca eliyle işaret eder. "Sen tamamen iyisin!" "Evet, ama otobüs geldi. Maça gidiyoruz."

"Bunun benimle ne ilgisi var?" "Sen de geliyorsun."

Bir adım geri çekilir, kollarını kavuşturur. "Hayır. Seninle hiçbir yere gitmiyorum."

"Hadi ama, seni doktorlardan birinin yanında staj yapman için gönüllü olarak kaydettim. Onlara senin pratik deneyime ihtiyacın olduğunu söyledim." Ona sırtarak gülümsedim. Onun bana dokunması için yaralanmış gibi yapacağım.

"Ben doktor bile olmayacağım."

Omuz silkiyorum. "Yine de aynı şeyleri bilmen lazım. Hadi."

Ona uzandığımda, geri çekilir ve topuklarını döndürür. "Hayır. Onlara hastalandığımı söyle. Ben gidiyorum."

"Sana yardım etmeye çalışıyorum." Ama o uzaklaşmaya devam ediyor. Çenemi sıkıyorum. Beni terk etmesini izlemekten nefret ediyorum. "Ailenin boşanmasının sebebi sen değilsin."

Bu onu durdurur. Tereddütle bana döner, yeşil gözleri yumuşar. "Neden bahsediyorsun?"

"Babanın kumar bağımlılığı var." Mike'ın dizüstü bilgisayarını araştırdığımda birçok ilginç bilgi buldum. Gizli saklı işler yapmak bu ailede gelenekmiş. "Annen, onun on binlerce dolarlık kumar borcu olduğunu öğrenmiş olmalı. Ailesini değil, bağımlılığını tercih etti."

Muhtemelen bu yüzden annem ilk çıktıklarında onu terk etti. Borçları silindi, ama bunun annemin

cömertliği mi yoksa bilgisizliği mi yüzünden bilmiyorum. Parayı Mike'a kendi isteğiyle mi verdi yoksa Mike onu çaldı mı? Artık parayı geri alamayacak, ama bunu bilmeye hakkı var ve Mike onu tekrar soymadan önce ondan boşanması gerekiyor.

Sienna sessiz kalır, bu bilgiyi sindirirken dudağını ısırır. "Yani sence o, annenin parasını kullanıyor mu? Kumar alışkanlığını beslemek için mi?"

Omuz silkiyorum. "Belki. Muhtemelen. Ona bulduğum şeyi söyleyeceğim."

Sienna tartışmaya çalışmaz. Başını sallar, her zaman doğru olduğuna inandığı şeyin, yani anne babasının boşanmasından kendisinin sorumlu olduğunun bir yalan olduğunu hala düşünür. "Bana söylediğin için teşekkürler."

"Ailenin başına gelenler senin suçun değildi, Sienna. Yeterince iyi olmadığın ya da terk edilmeyi hak ettiğin için olmadı." Kimse ona bunu inandırmamalıydı. Ailesi, ayrılıkları yüzünden kendini nasıl cezalandırdığını fark etmeliydi. Herkesin yükünü sanki kendi yüküymüş gibi üstlenmesini, herkesin sorunlarını çözmek zorunda olduğunu düşünmesini.

Belki de onu buraya getiren budur.

Dudaklarını ısırır ve gözyaşları akmadan önce bana atılır, kollarını belime dolayarak sıkıca sarılır. Kalbim çarpar.

"Teşekkür ederim," diye mırıldanır. Şampuanının tatlı yasemin kokusu burnuma gelir ve onu kendime daha da yaklaştırırm, o geri çekilene kadar kokusunu içime çekerim, boynunu uzatıp gözlerime bakar. "Baban ve Chloe'ye olanlar da senin suçun değildi. Umarım bunu biliyorsundur."

Çenem sıkışır. Babama olanlar, onun anne babasına olanlara hiç benzemiyor. O, onların evliliğini kurtaramamıştı, ama ben babamın hayatını kurtarabilirdim. Chloe'ninkini de kurtarabilirdim.

Önümüzdeki otobüse başımı sallayarak işaret ettim. "Otobüse binerek bana teşekkür edebilirsin."

Yolda on dakika geçtikten sonra, tüm Devils ya gürültü önleyici kulaklıklarını takmış, oyun oynamak için telefonlarını çıkarmış ya da uykuya dalmışlardır.

Arka sırada yanımda oturan Sienna tamamen uyanık. Dikkatli. Ben onun her göz kırpışını, her nefesini takip ederken, o da benimle göz teması kurmamaya odaklanmış durumda. Gergin bir enerjiyle kıpır kıpır, benimle kilitli pencere arasında barikat kurmuş durumda. Böylece kimse ona ne yaptığımı göremez.

Geçen gece kovalanıp köşeye sıkıştırıldıktan sonra, benim bir sonraki hamlemi merakla bekliyor.

"Beni gölge etmek için gönüllü olduğun doktor nerede?" Dudakları şüpheyle kıvrılıyor.

"Rahat ol. Oyunda sana öğretecekleri çok şey var." Yaklaşıyorum, dudaklarım kulak kepçesine değiyor. "Ama önce sana öğreteceğim birkaç şey var."

Yanakları lezzetli bir kızarıklıkla ısınır. Paltosu kucağına serilmiş, avuçlarıyla sabitlenmiştir. Sanki bu, ona dokunmamı engelleyecekmiş gibi. Ama bu sefer maskem yok ve daha dikkatli olmamız gerekecek.

"Paten dersleri değilse, onlara ihtiyacım yok." Gözlerimi karşılayamadan, pencereden dışarıya, hızla geçen asfaltı izlemeye devam ediyor.

Onu bana dönmeye zorladığımda, yanakları benim pürüzlü, nasırlı parmaklarımın altında ipeksi bir pürüzsüzlükte. Onun içine girdiğim aynı parmaklar. Bu temasla kollarımda tüylerim diken diken oluyor. "Görünüşe göre ihtiyacın var," diye mırıldanıyorum. "Sana yalvarmanı söylediyimde, yalvaracaksın."

Elim yüzünden kayıyor ve kucağındaki paltonun altına giriyor, uyluğunu kaplayan kotun üzerinde kayıyor.

Benden uzaklaşmaya çalışır, ama gidebileceği yer sınırlıdır. Benden kaçamaz. Dişlerimi sıkarım. "Benden kaçmaya çalışmayı bırak."

"Üvey kız kardeşini ellemeye çalışmayı bırak," diye tıslar. Etrafına hızlıca bakarak, kimseyi duymadığımızı, önümüzde duran meraklı Knox'u bile duymadığımızı anlar.

Onun uyluğunu sıkıca kavrayarak onu yerinde sabitliyorum. "Parmaklarımla seni orgazma ulaştırmak üzereyken şikayet etmiyordun."

"Bunun ne kadar pervasız ve aptalca olduğunu biliyorsun, değil mi?" Otobüsün içindeki insanları işaret ediyor. "Çok fazla tanık var. Birisi öğrenirse ne olacağını biliyorsun."

Elim kot pantolonunun düğmesini bulur. "O zaman sessiz olsan iyi olur."

O tekrar itiraz etmeden, fermuarını aşağı çekip elimi külotunun içine sokuyorum.

Parmağım klitorisine dokunur dokunmaz, nefesi kesildi ve bana karşı koymayı bıraktı. Bunu çok istiyordu. Neredeyse benim kadar.

Nefesim kulak kepçesini okşuyor. "Eminim benim için çoktan ıslanmışsındır."

Bunu inkar bile edemez. Elbette öyledir.

Onun kulak memesini dişlerimin arasına alıp klitorisini nazikçe dairesel hareketlerle okşarken gözleri yuvarlanıyor. Kalçaları istem dışı olarak elime doğru itiliyor, daha fazlasını istiyor. Ona vermek istediğim her şeyi istiyor.

Boğazımdan bir kıkırdama çıkar. "Ne kadar ıslak olduğunu söyle bana." "Sahra kadar kuru," der, elime sürtünürken bile.

Dilimi şaklatıyorum ve parmağım aşağıya doğru iniyor, onu ayırıp girişine dokunuyor, uyarılmasının kanıtını klitorisine kadar sürükleyip dairesel hareketler yapıyorum.

Sienna, kaçmak üzere olan iniltiyi bastırmak için dudağını sertçe ısırır. "Siktir..."

Küfürü kaçmadan önce durdurur ve ona olan etkimin bir başka kanıtını daha verir.

"Sana orgazm olmanı için yalvar." Merdiven boşluğunda bana yalvarmazdı. Şimdi yalvaracak.

Ağzım boynunu bulur, oraya nazik bir öpücük kondurur, sonra dilim tabandan kulağına doğru okşar, tatlı tadı beni neredeyse tutuşturmaya yeter. Ardından gelen tüm vücudunu saran titremeyi durduramaz. "Aferin kızım. Ağzımın sana dokunmasını ne kadar sevdiğini göster bana."

Kafasını sallıyor, kelimeleri bir araya getiremiyor. Parmağım onun içine girerken boynunu emiyorum. İnlemesi kaçmadan önce elini ağzına kapatıyor.

Diğer kolumu omuzlarına doladım, elini ağzından çekip kendi elimle kapattım, dudakları avucumun altında yumuşak ve esnekti.

Sienna etkili bir şekilde susturulduğunda, elim külotunun içinde onu daha hızlı çalıştırıyor, parmağım içeri girip çıkarken başparmağım klitorisini acımasızca dairesel hareketlerle okşuyor. Bu hem onun cezası hem de ödülü.

Hala kucağında duran paltoya sarılıyor, otobüsün arkasında gerçekleşen müstehcen eylemi örtbas etmeye çalışıyor.

Tek ses, kumaşın hışırtısı ve kulağına fısıldadığım düşük inlemeler. "Yaptığım her şeyin senin için olduğunu ne zaman öğreneceksin? Seni takip ediyorum, sana zevk veriyorum, seni koruyorum. Benim ol, Sienna. Benim ol ve sana istediğin her şeyi vereyim. Her fantezini gerçeğe dönüştüreyim."

Göğsü daha hızlı inip kalkıyor. Devam edersem, orgazmın onu sarmasını engelleyemeyecek.

Elimi dudaklarından çekiyorum ama kolumu omuzlarına sıkıca sarıyorum. "Yalvar bana, Sienna."

Gözleri kapalı, zevk onu ele geçirmiş, ama sessiz kalıyor.

İkinci parmağımı da amına soktum, daha sert, daha derine girip çıkarken, avucumun içi klitorisine tekrar tekrar vuruyor, boğazının derinliklerinden inlemeler çıkmasına neden oluyordu. Onun uyarılması parmaklarımı ıslatıyordu ve sikim seğiriyor, onun içine girmek için can atıyordu. "Yalvar lan. Yoksa bu otobüsteki herkes senin boşaldığını duysun."

Parmaklarımla onu sikmeye devam ederken yeşil gözleri açılır. Blöf yapmıyorum. Onu boşaltacağım ve bu otobüsteki herkesin ne yaptığımızı öğrenip öğrenmeyeceği ona bağlı.

"*Lütfen.*" Yalvarış, dudaklarından çaresiz bir fısıltı olarak çıkar. "Lütfen ne, tatlım?"

Tırnaklarını ceketinin yumuşak, kabarık kumaşına geçirir. "Lütfen beni boşalt."

Sadece sözleri bile beni inlemeye zorluyor. Elim yine ağzını kapatıyor ve başparmağım klitorisini bulurken kulak memesini emiyorum.

Bacaklarının arasındaki ıslaklık, parmaklarımı kolaylıkla içine sokup çıkarmamı sağlıyor ve külotunu ıslak bir karmaşaya dönüştürüyor.

Duvarları parmaklarımın etrafında sıkılaşıırken, kimin duyduğu, kimin gördüğü veya kimin bizi keşfettiği umurumda değil. Ona bunu yapmayı asla bırakmak istemiyorum. "Benim için gel, Sienna."

Kollarımda parçalanırken uzuvları gevşiyor. Elime karşı çığlık atıyor, ağır avucum onu sessiz tutuyor. Duvarları parmaklarımın etrafında tekrar tekrar sıkışıyor, gözlerimi deviriyorum. Hayatımın en kötü mavi testisleriyle bu otobüsten ineceğim.

Elim onu tekrar dünyaya geri getiriyor, parmaklarımın hareketleri yavaşlıyor ve başparmağımın klitorisine uyguladığı baskı hafifliyor. Avucumun altında, nefes nefese, göğsü inip kalkarken, çaresizce nefes almaya ve kendini toparlamaya çalışıyor.

Sonunda, elimi kot pantolonundan çekip koltuğuma geri oturuyorum. "Aferin sana." Onun içindeki parmaklarımı ağzıma sokup emiyorum. Lanet olsun, tadı çok güzel.

Sienna gözlerini kısarak paltosunu kucağıma atar. "Ne yapıyorsun?"

Eli paltonun altına kayıyor, eşofmanımın üzerinden kayarak bel bandımı buluyor. Aşağı çekiyor ve paltonun altındaki ereksiyonumu ortaya çıkarıyor. Testislerim geriliyor.

"Sienna." Onun adı, bir talep ile bir
Yalv
arır. "Bakalım bu sefer sessiz kalmaya çalışacak *mısın*?" Bana kirpiklerini
kırıştırıyor
ve elini uzun bir hareketle yaladı. *Tanrım*. Sonra elini ceketin altına kaydırды ve
penisimi kavradı.

Elini sıkıp aşağı doğru okşarken penisim elinde zıplıyor. Bu hareket
kalbimin çarpmasına neden oluyor. Kahretsin, bu haliyle çok seksi. Ona
sırıttıyorum. "Belki de seyirci istiyorum."

"Otobüste üvey kız kardeşinle oynadığını öğrenirlerse seni takımda
bırakacaklarını mı sanıyorsun?" Küçük sırtışı, elinde hangi kartların olduğunu
çok iyi bildiğini gösteriyor.

Ama otobüsün arkasında bana mastürbasyon yapmanın beni ona daha fazla
aşık etmeyeceğini düşünüyorsa, çok yanılıyor. "Kimsenin bizim hakkımızda bir
şey öğrenmesini istemediğini sanıyordum."

Elini, ağzımı sulandıran küçük parmaklarıyla penisimin etrafına dolayarak
okşamaya devam ediyor, her santimetresine tükürüğünü yayıyor. "Onlara izin
vermeyeceksin. Çünkü verirsen, beni başka bir yere gönderirler ve bir daha bana
dokunamazsın."

Çenem sıkışıyor. Haklı, bunu asla izin vermeyeceğim. Onsuz bir gün daha
geçirmem için cehennemde kar yağması lazım. Onsuz beş yıl nasıl hayatta
kaldım, bu bir mucize. Bir daha hayatta kalamayacağım.

Eli benim sikimi bıraktığında, midem ayaklarıma kadar iner. O merdiven
boşluğunda benim ona yaptığım gibi beni asılı bırakacak.

Ama sonra parmak uçları taşaklarımı okşadıktan sonra avuç içleriyle
kavradı. Dişlerimin arasından tısladım. *Kahretsin*. Bu kızın gerçek olması
imkansız. O çok mükemmel. Tanıştığımızdan beri bunu biliyorum. Benim için
fazla mükemmel. Onu asla hak edemeyeceğim.

Eli tekrar sikime kayıyor ve tekrar okşuyor. Bu sefer, başımın altını okşuyor
ve başparmağının her dokunuşunda sikim seğiriyor. İnlememi bastırmak için
dudağımı ısıırıyorum.

Kibirli bir sırtışla gülümser. "İki dakika içinde boşalacaksın, değil mi?" Tsk
tsk. "Biraz daha dayanırsın sanmıştım."

Dişlerimi sıkıyorum. Eğer böyle oynamak istiyorsa, maça kadar
dayanacağım. "Dikkatli ol, tatlım."

Kulağıma fısıldamak için eğildi. "Boşalmak için bana yalvar."

Yumruklarım sıkıştı. Durumu tersine çeviriyordu. "Sienna..."

Aniden başı omzuma düşer ve eli hareket etmeyi bırakır. Protesto etmek üzereyken, Knox'un koltuğun üstünden bana baktığını fark eder ve sıçrarım.

"Kusura bakma dostum. Seni korkutmak istemedim." Gülümser. "Sakızın var mı?"

Omzumda, Sienna uyuyormuş gibi yapıyor, ama eli hala benim sikimi sıkıyor.

"Hayır." Çantamda tam bir paket var, ama hayatta kıpırdamam.

Knox, benimle Sienna arasında bakışlarını gezdiriyor. "O çok tatlı. Eve giderken benim omzumda uyuyabileceğini söyle ona."

Ona orta parmağımı gösteririm ve o gülerek koltuğuna geri oturur. Kalbim hala deli gibi atıyor. *Tanrım*. Ucuz atlattım.

Sienna elini sweatshirt'ünden çekiyor ve testislerim sıkışıyor, rahatlamak için can atıyor. "Ne yapıyorsun?"

"Uyuyorum." Bana mide bulandırıcı bir gülümseme attıktan sonra başını cama yaslayıp gözlerini kapattı.

Hayatta olmaz. Maç boyunca elinin pantolonumun içinde olduğunu düşüneceğim. Eli testislerimi okşarken ağzının penisimde olduğunu düşüneceğim.

"Sienna," diye uyarıyorum.

"Maçtan önce biraz dinlensen iyi olur, tatlım."

Bölüm 15

Sienna

BİRİSİNİN GÖZLERİ üzerimde.

Karanlık bastıktan sonra kütüphaneden çıkmakla aptallık ettim, özellikle de dün gece Devils'ın Wildcats'e karşı oynadığı maçtan sonra geç saatlere kadar ayakta kaldıktan sonra. Şaşırtıcı bir şekilde, Luke benim sağlık ekibini takip ettiğim konusunda yalan söylemiyordu. Omuz çıkığı ve kasık incinmesi gibi yaygın hokey yaralanmaları hakkında bilmem gerekenden çok daha fazlasını öğrendim.

Eve dönerken otobüste Luke çok yorgundu, uykuya daldı, ama ben onun numara yaptığını düşünerek gözlerimi kapatamadım.

Ders çalışırken, zihnim Luke'u düşünmekle, otobüste yaptığımız yolculuğun anılarıyla tamamen meşgul olduğu için konsantre olmak neredeyse imkansızdı. Hala yaptığımız şeye inanamıyorum ve daha fazlasını istememeliyim.

Şimdi, kütüphanede üç saat geçirdikten sonra, yorgun ve paranoyaklığın ötesindeyim.

En azından Juliet veya Violet'e benimle gelmelerini istemeliydim. Bu karanlık kampüste, kıyamet sonrası bir filmdeki tek kurtulan gibiyim. Birkaç lamba ve güvenlik çağrı kutusu yolumu aydınlatıyor, ama kampüs bu saatte terk edilmiş durumda.

Yine de gölgelerde birinin olduğunu ve attığım her aceleci adımı izlediğini hissediyorum.

Kollarımı vücuduma sıkıca sarıyorum, kışlık montum ve başımdaki kapüşonuma rağmen kutup soğukunda titriyorum. Belki de yeterince kalın giyinmişimdir, böylece yumruk ya da bıçak darbesi alsam bile çok fazla zarar görmem.

Telefonum çalışıyor ve ben irkiliyorum. Annemle birlikte, lise mezuniyetimde gülümsediğimiz fotoğrafımızı görünce rahat bir nefes alıp telefonu açıyorum. "Merhaba anne. Şimdi yurda dönüyorum."

"Oh, iyi." Nefesi kesilmiş. "Kitap kulübünden yeni döndüm ve şimdi ocakta kızarmış peynir var."

"Kitap kulübü mü?"

Hayatında kitap kulübünden hiç bahsetmemişti. İş ve erkekler dışında tek hobisi, en sevdiği dizileri tekrar izlemektir.

"Evet! Harika! Kızlarla çok iyi anlaşıyoruz. Ve bu ay bazı *harika* yeni kitaplar keşfettik." Sesi gerçekten çok mutlu geliyor. Umutlu.

Keşke ben hala evdeyken bu keşfi yapabilseydi.

Suçluluk duygusu, bu müdahaleci düşüncenin ardından geliyor. Onun için mutlu olmalıydım, bunu kendimle ilgili hale getirmemeliydim. "Bu harika. Keyif aldığın için sevindim."

"Senin günün nasıldı?"

"İyi." Derslerim, okul ödevlerim ve Juliet ile yemekhaneden akşam yemeği için ne aldığımız hakkında sıkıcı bir açıklama yapma isteği duyuyorum, ama Luke'un babam hakkında bana söylediklerini kafamdan atamıyorum.

Kumar bağımlılığı. Annem bana söylemediyse, muhtemelen bilmemi istemiyordur. Ama Luke'un bu konuda haklı olup olmadığını doğrulamam gerekiyor.

Normalde, olası kişilerarası çatışmaları halının altına süpürürüm. Ama bu sefer yapamıyorum. "Sen ve babam kumar bağımlılığı olduğu için mi boşandınız?"

"Sana söyledi mi?" Sesi bir oktav yükseldi.

Bu sözler beni mideye yumruk yemiş gibi etkiledi. Hayatımın geri kalanında boşanmalarının suçlusu olduğumu düşünmeme izin mi verecekti? Ya da belki de benim içimde sakladığım suçluluk duygusundan haberi yoktu.

"Hayır, ben... kendim anladım." Luke'un gözetleyerek öğrendiğini itiraf edemem. Luke hakkında ona itiraf edemeyeceğim çok şey var. Merdiven boşluğunda, deplasman maçına giden otobüste, tanıştığımız gece otel odamda bana yaptıkları...

— "Yani doğru mu? Onun kumar oynaması yüzünden boşanmak mı istediniz?"

O içini çekti. "Tam olarak değil. Boşanmamızdan birkaç yıl önce, daha mesafeli ve gizemli davranmaya başladı. Sonunda ne yaptığını öğrendiğimde, onunla yüzleştirdim. Ona bir seçim sundum: ya kumar oynamaya devam ederdi ya da ailesini elinde tutardı. O da seçimini yaptı."

Belki de bu itiraf, babamın beni değil slot makinelerini tercih ettiğini öğrendiğim için kendimi berbat hissetmemi sağlamalıydı. Ama bunun yerine, içimi bir rahatlama kapladı.

Babamı ben uzaklaştırmadım. Kendi isteğiyle gitti. Boşanmaları benimle hiçbir ilgisi yoktu. Suçlu ben değilim. Annemin son on yıldır kırık bir kalbi olması benim yüzümden değil.

Telefonun arka planında bir alarm çalmaya başlar. "Kahretsin!" diye tıslar annem. "Kızarmış peyniri unuttum. Hey, tatlım, kapatmam lazım. Yurda vardığında bana mesaj at. Seni seviyorum!"

Telefonu kapatır kapatmaz, bilinmeyen bir numaradan mesajlar geldiğini fark ettim. Muhtemelen Marcus'tan, ama bunu kanıtlamamın bir yolu yok.

BİLİNMEYEN

Seni buldum.

Bir sonraki mesaj, kampüste tek başıma yürürken çekilmiş bir fotoğrafım. Kalbim güm güm atarken, hızla arkama dönerim ve neredeyse telefonumu düşürürüm. Ama hiçbir şey yok. Beni takip eden kimse yok.

Hall. Kalbim çarpıyor ve Nohren'e kadar koşarak gitmek istiyorum.

Fotoğrafa daha yakından bakınca, farklı bir kıyafet giydiğimi ve güneş hala batmamış. Ama o benim nerede olduğumu biliyor. Bir şekilde izimi sürmüştü.

O zaten buraya gelmiş. Beni nasıl bulacağını biliyor ve her an tekrar ortaya çıkabilir. En beklemediğim anda. Tamamen yalnız ve savunmasız olduğum anda. Tıpkı o gece Stephen ve Kade'in beni bulduğu gibi.

Hiçbir şey öğrenemedim mi? Ne kadar aptalım.

Gözlerim yaşlarla doluyor. Keşke Ten ile konuşabilsem. Keşke ona her zamanki gibi içimi dökebilseydim ve o da sadece onun bildiği şekilde beni teselli etseydi. Ama ondan haber almayalı haftalar oldu. Son zamanlarda hayatımda büyük değişiklikler yaşadım ve o beni görmezden geliyor. Artık umursamadığı belli ve ondan haber almayı ummayı bırakmalıyım.

Ama ondan vazgeçemem. Ve bu yüzden ona olduğu kadar kendime de kızgıyım.

Öfkeyle bir mesaj yazıyorum.

SIENNA

Şu anda bir arkadaşına gerçekten ihtiyacım var ve senin bu davranışın gerçekten çok kötü.

Arkamda bir çıtırtı duyuyorum.

Loş ışıklı otoparkta kırmızı bir şey görürüm. Barın önüne park etmiş olan Cadillac.

Marcus.

Kaldırımda aceleyle yürüyorum. Buradan bir an önce gitmem lazım. Başka insanların olduğu bir yere, eğer bana elini sürerse tanıkların olacağı bir yere. Village'ın köşesini döndüğümde, maskeli bir adam yoluma atlar.

Boğazımdan bir çığlık kopar.

Dört iri yarı maskeli adam kahkahalara boğulur.

"Vay canına!" Knox maskesini kaldırır ve hırıltılı bir ses çıkararak belinden eğilir.

"Yüzünü görmeliydin!"

Koluna vuruyorum. "Senin neyin var böyle?"

Arkasında Wes ve Damien maskelerinin altından sırıtışlarını gösterirler. Maskesini çıkarmayan tek kişi Finn'dir, ince, güzel şekilli yüzü maskenin altında tamamen gizlidir, gözleri ve ağzı x işaretleriyle kapatılmıştır.

"Kolayca korkuyorsun." Damien'in sırıtışı, ağzından çıkan alçak sesli sözlerle birlikte hiç bozulmaz.

"Siz karanlıkta maske takmış dört dev adamsınız. Tabii ki çığlık atacağım."

"Dört kişi olduğumuzu bilmiyorum." Damien, Wes'in omzuna vurur. "Ama üçümüz seni çığlık attırabiliriz."

Knox'un parlak gözleri dans ediyor ve maskelerin benim için işe yaradığını itiraf etmeliyim. Birçok sapkın şeye meraklıyım, ama ben bile üç devasa hokey oyuncusuyla aynı anda başa çıkabileceğimi sanmıyorum. İyileşme süresi haftalar sürerdi.

Hiçbirinin hayalini kurduğum Şeytan olmadığını söylemeye gerek bile yok. Hiçbiri, hayatımda hiç olmadığı kadar iki kez orgazm olmamı sağlayan Şeytan değil. Ama o Şeytan hakkında hayal kurmamam gerektiği kesin, yüzde bin eminim.

"Burada ne yapıyorsunuz?"

"Luke bizi gönderdi," diyor Wes ve gülümsemeleri ürkütücü bir hal alıyor.

Bu ne demek oluyor? Açıklamadan çok tehdit gibi geliyor. "Ne için?"

Kulağımda bir uğultudan biraz daha fazla olan alçak, sessiz bir ses. "Senin için."

Finn. Ben fark etmeden arkamda kaybolmuştu.

Ağzımı açamadan, bir el dudaklarımı kapattı. Bir diğeri gözlerimi kapattı.

Hiçbir uyarıda bulunmadan beni yakaladılar.

ŞEYTANLAR beni tekmeleyip bağırarak paylaştıkları eve sürüklüyorlar. En azından, onların tutuşuna karşı tekmelemeye ve bağırmaya çalışıyorum.

Luke, Wakefield'da bana gerçekte ne olduğunu bilseydi, takım arkadaşlarının bana bunu yapmasına izin verir miydi?

Belki de yalan söylüyorlardı. Belki de onların ne yapmaya çalıştıklarından haberi yoktu. Ama Wes bizi kampüsten uzaklaştırırken, hiçbiri benimle ilgili planlarından bahsetmedi.

Uzaklara gitmiyoruz. Lamont Row'daki bir evin önünde durduğumuzda kalbim deli gibi atıyor.

"Hadi, güzelim." Knox'un kolumu tutuşu yumuşar. "İçeri girelim."

"Ne yapıyorsun?" Onuncu kez soruyorum. "Bağırırım."

Marcus, Stephen ve Kade beni yakaladıklarında neredeyse hiç direnmedim. Eğer Şeytanlar da aynısını yapmak istiyorlarsa, tüm gücümle, dişimi tırnağıma takarak direneceğim.

Damien'in yüzünde yavaşça yıkıcı bir gülümseme belirir ve elini ağzıma kapatır. "O zaman seni sessiz tutmamız gerekecek, değil mi?"

Onların kollarında vahşi bir kedi gibi çırpınsam da, dördü beni çok az çaba sarf ederek içeri çekmeyi başardılar.

Loş ışıklı evde, kalbim göğsümden fırlayacak gibi. Mutfak zemininin ortasında bir çift spor ayakkabı atılmış, tezgahın üzerine bir forma fırlatılmış, lavaboda bir yığın bulaşık var.

Burası onların evi. Şeytanların evi.

Damien sonunda elini ağzımdan çekiyor. Artık beni sessiz tutmak için endişelenmiyorlar. "Bırakın beni!"

Knox, Damien ve Finn beni yatakta paylaşmak istediklerini gizlemiyorlar. Ama Wes? O Violet'e umutsuzca bağlı. Neden bu işe karışsın ki?

Tabii o da benimle yatmayı planlamıyorsa. Bu durumda o, diğerlerinden daha da pislik olur, tabii bu mümkünse. Violet, hepsine kıyasla melek gibi. Eminim erkek arkadaşının neyin peşinde olduğundan haberi yoktur.

Bana yapmak üzere oldukları şeyi.

"Odasını tertemiz yapana kadar gitmene izin vermeyeceğini söyledi." Wes koridoru işaret etti ve midem şiddetle kasıldı.

"Kim?" Cevabı zaten bilmeme rağmen, zorla soruyorum. "Üvey kardeşin." Knox bana sırtıyor. "Ona bir borcun olduğunu söyledi."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Ne olmuş yani? Artık onun hizmetkarı mıyım?"

Knox omuz silkiyor. Finn hala maskesini çıkarmamış ve güzel yüzü gizli olduğu için daha rahat görünüyor.

Luke'un takım arkadaşlarına beni kaçırıp hizmetçi olarak çalıştırmak için yaptırmadığını biliyorum. *Artık odamda sadece bir gece kalmayacaksın. Bütün hafta sonu orada kalacaksın.*

Luke beni burada tutmayı planlamıyor olamaz. Diğer Devils, onun odasına kimi kilitletiğini öğrenecek. Şüphelenmemeleri imkansız.

Bir dakika önce, o parlak zırlı şövalye, benim hak etmediğim bir prens. Bir dakika sonra, her anlamda bir şeytan oluyor.

Ve dördü de buna uymakla aynı derecede kötüler. Luke'un kirli işlerini yapmakla.

"Üvey kardeşinle yatıyor musun?" Damien kollarını kavuşturur, kocaman pazıları şişer.

Üçü de eğlenmiş görünüyor ve eminim Finn de maskesinin altında aynı sırtışı takınıyordur.

"Hayır!" Dudaklarımı ısırıyorum, bu kelimenin çok savunmacı gelmediğini umuyorum, doğru olsa da. Onunla yatmıyorum, sadece bir kez oldu ve o zamandan beri olmadı. Ama bir daha olmayacağından emin olamıyorum.

"İstiyor musun?" Knox'un sorusu diğerlerini güldürüyor. "Hayır."

Yüzüm şu anda kıpkırmızı olmalı. "Hepiniz iğrençsiniz."

"O zaman onun odasını bitirince bize gel." Knox kendi odasına yöneldi, böylece beni nerede bekleyeceğini tam olarak biliyorum.

Diğer Şeytanlar kıpırdamıyor, kaçmamı önlemek için kapıyı koruyorlar.

"Git hadi." Damien kıcıma sert bir şaplak atarak beni gölgelerin derinliklerine doğru itti. "Hazır başlamışken, evin geri kalanında da üstsüz hizmetçi hizmeti ver."

Dişlerimi sıkıp mutfaktan çıkıyorum, hangisiyle uğraşmak istediğimi bilemiyorum: arkamdakiler mi, yoksa yatak odasında beni bekleyen mi?

koridorda koridorda koridorda koridorda koridorda
koridorda koridorda koridorda koridorda koridorda koridorda koridorda
koridorda koridorda koridorda koridorda koridorda koridorda koridorda
koridorda koridorda koridorda koridorda koridorda

kulak misafiri olan kulakları, Luke'un yatak odasının kapısı sessizce diğer tarafta bekliyor.

Kapıyı çalıyorum. Sessizlik. Ayak sesleri ya da cevap veren bir ses yok.

Belki de Devils yalan söylemiyordu, belki de Luke gerçekten odasını temizlemem için beni buraya çağırmıştı. Ne pislik herif.

Dişlerimi sıkarak, kapı kolunu çevirip omzumla kapıyı açtım.

İçerisi tertemiz. Neredeyse hiç kullanılmamış gibi. Kirli giysiler çamaşır sepetine atılmış, düzenli bir masada bir dizüstü bilgisayar, ders kitapları, defterler ve bir lamba dışında pek bir şey yok. Yarı açık dolaptan hokey ekipmanları görünüyor.

Ne oluyor? Odası dağınık bile değil. Aslında beni temizlemeye zorlayabileceği hiçbir şey olmadığı için şikayet etmemem gerekir. Yatak bile yapılmış, battaniyenin ve çarşafın köşeleri sanki beni karşılamaya hazırmış gibi düzgünce kenara katlanmış.

Arkamda kapı tıklayarak kapanıyor. Sonra kilitleniyor.

Hızla arkama dönüyorum. Gömleksiz Luke, pembe bir kelepçe tutuyor. Ağzım kuruyor. O sinir bozucu derecede seksi gri eşofman altı, kalçalarının üzerinde düşük oturuyor, bel bandına kadar uzanan derin *V kesimi* nefesimi kesiyor.

Ondan tiksirmek, onun tuhaf davranışlarından iğrenmek istesem de, dizlerimin titremesine engel olamıyorum. Devasa vücudu karanlık odanın gölgesinde beliriyor, parmağında kelepçeleri sallarken, pazılarındaki ağız sulandıran kasları gerginleşiyor.

Minimal ışıktaki bile gri gözleri parlıyor, bana odaklanıyor. Ben karınca, o mikroskop. Her küçük hareketimi, ellerimin her gergin hareketini, ceketimin altında göğüslerimin inip kalkmasına neden olan her sığ nefesimi takip ediyor.

İtiraf etmek istesem de istemem de, üvey kardeşim benim sahibim. Kampüsteki en iri adamlara maske takıp beni karanlıkta kaçırmalarını emredebilir, hepsi beni ona getirmek için.

En kötüsü, bunların hiçbirisi onu benden korkutmuyor. Sadece onu daha çok istememe neden oluyor.

"Artık senin hizmetçin olduğumu düşünüyorlar." Kollarımı kavuşturuyorum. Karşı duvarda bir pencere var. O birinci katta; pencereye atlayıp, onu açıp dışarı atlayabilirim.

Ama olduğum yerde kalıyorum. Ondan kaçmak istemiyorum. Beni deli gibi hissettirse de, burada onunla kalmak istiyorum. Luke Valentine'in benim için ne planladığını öğrenmek istiyorum.

"Senin benim kız arkadaşım olduğunu düşünmelerinden daha iyi, değil mi?" Yavaşça ilerliyor. "En azından şimdilik."

"Ben senin kız arkadaşın *değilim*." Nabzım hızlanıyor.

"Olacaksın." Yüzümü avuçları arasına alır ve ben onun dokunuşuna yaslanmak isterim. Pes edip istediğimi almak isterim. "O zaman karım olacaksın."

Omurgam kaskatı kesilir. Evet, üvey kardeşim resmen hayal görüyor. "Beni neredeyse hiç tanımıyorsun ve bu benim ilgimi çekse bile, anne babamız hala evli. Bunun yasadışı olduğundan eminim, olmasa bile en azından sosyal olarak kabul edilemez."

"Başkalarının ne düşündüğü kimin umurunda?" Gri gözleri fırtınalı bir hal alır. "Biz birbirimiz için yaratılmışız. Önemli olan tek şey bu. Ailelerimiz zaten birlikte kalmayacak."

Ailelerimizin ayrılabilceği fikrini hiç düşünmedim bile. Daha yeni evlendiler ve birlikte çok mutlu görünüyorlar. Ama ikisini de o kadar iyi tanımıyorum. "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Daha önce de ayrılmışlardı. Annem onun kumar oynadığını, onun parasıyla ne yaptığını öğrenince aklını başına toplayacaktır." Yüzümü okşayan el saçlarıma kayıyor. "Seni elde etmek için her şeyi yaparım, Sienna. Her şeyi."

Anne babamızın ayrıldığı ve Luke ile benim birlikte olabileceğimiz bir gelecek ihtimaliyle, içimde hastalıklı bir umut balonu yükseliyor. Bir evliliğin bitmesini ummamalıyım. Ben bencilm, kafam karışık. Keşke beni bu hale getiren Luke'u suçlayabilsem, ama tanıştığımızdan beri ona olan arzumla mücadele ediyorum. Ve feci şekilde başarısız oluyorum.

"Her şeyi mi? Beni bırakmayı da mı?" İstedğim şey bu *olmalı*. Ama içimden hiçbiri bunu istemiyor.

"Anlaşmamızı hatırlıyorsun. Seni tüm hafta sonu benimle kalacaksın." Kalbim hızla atıyor. "Takım arkadaşların zaten bizden şüpheleniyor."

O, bu çok da önemli değilmiş gibi omuz silkiyor. "Onlara geç çıktığını söylerim. Senin burada olduğunu bile bilmezler. Tabii sen çılgılık atana kadar."

Donakalırım. "Luke, kimse bilemez..."

"Biliyorum." Gri gözleri soğuklaşır. "Kimse bilemez. Ben senin kirli küçük sırrını."

İnanılmaz bir şekilde, göğsüm suçluluk duygusuyla sıkışır.

"Sen de benim kadar bunu istiyorsun. Şimdi kıyafetlerini çıkar, Sienna." Gürleyen emir, uzuvlarımı sıvılaştırır. Yatağından bir gömlek alır ve bana atar. "Bunu giy."

Yumuşak pamuğu ellerimle yakalayıp siyah ve kırmızı dikişlerini inceliyorum. Onun forması.

Tereddüt ettiğimde, "*Hemen*" diye bağırır.

Sesi ayak parmaklarıma kadar iniyor. Yavaşça kıyafetlerimi çıkarıyorum, her birini yere attığımda bakışları beni yakıyor.

"Sütyen ve külot da," diye emrediyor, iç çamaşırlarım beni koruyan tek şey kaldığında.

Onun talimatına uyarım, arkama uzanıp sütyenimin kopçalarını açarım ve askıları kollarımdan aşağı kaydırırım. Göğüslerim ortaya çıkar ve nefesleri hızlanır.

Külotumu bacaklarımdan aşağı kaydırduğımda, her hareketimi takip eden gözleri başımı takip ediyor.

Onun önünde tamamen çıplak kalır kalmaz, onun formayı başımdan geçiriyorum. Sırtımda "*Valentine*" yazıyor. Beni ona ait olarak işaretliyor.

Evin başka bir yerinden ağır bir bas sesi geliyor. Biri odasından yüksek sesle müzik dinliyor. Şeytanlar sonunda kapının önündeki yerlerini terk ettiler.

Kaçmaya çalıştığımı görünce Luke beni yatağa fırlatır ve nefesi mi keser. Kalbim güm güm atıyor ve dudaklarımdan köşesine küçük bir gülümseme yerleşir.

Luke ellerimi yakaladı ve kelepçeledi, soğuk metal bileklerimi sardı.

"Ne yapıyorsun sen?" Metale karşı direniyorum ama kelepçeler yerinden oynamıyor.

İnce bir ip ile kelepçeleri yatak başlığına bağlar. O ip nereden çıktı? "Sana söyledim. Hafta sonu burada kalacaksın."

"Ne yani, beni kırk sekiz saat boyunca yatağına bağlı tutacak mısın? Bir ara tuvalete gitmem gerekeceğini biliyorsun."

"Tuvalet hemen orada." Bir kapıyı işaret ediyor. Tabii ki odasında tuvalet de var. Beni burada kilitlediğini kimsenin fark etme şansı yok.

Daha fazla ip bulduktan sonra, bileğimi yakaladı. Kalbim gırtlığıma kadar çıktı ve ona tekme attım, ama o, bileğimi sert bir şekilde yakaladı ve ayağımı yatağına koyup iple yatağına bağladı.

"Dur!" diye tıslarım, o da diğer ayak bileğime uzanır.

Kalbim, bana bundan sonra ne yapacağını merakla bekleyerek çarpıp durmamalı. Göğsüm adrenaline kızarmamalı ve bacaklarım, bacaklarımın arasında oluşan ağrıyı dindirmek için birbirine yapışmaya çalışmamalı.

Arkadaşlarını beni kaçırmaları için gönderdi ve şimdi beni yatağına bağladı. Bütün hafta sonu beni burada tutmayı ve kim bilir ne yapmayı planlıyor. Ve delice bir nedenden dolayı, hiç de korkmuyorum. Her fırsatta onunla kavga etmeme rağmen, kızgın bile değilim. Bunun yerine, bütün vücudum beklentiyle canlı bir tel gibi çatırıyor.

Beni bu kadar zorladığından sonra, ellerinin üzerimde olmasını korkutucu bulamıyorum. Ne kadar yanlış ve tehlikeli olursa olsun.

Bağlanıp sikilme fantezimi bilemez. Beni, Ten dahil, kimsenin bilemeyeceği kadar iyi tanıyor.

Luke yataktan kalkıp yatağının yanındaki çekmeceyi karıştırmaya başladığında vücudumdaki her kas gerildi. Ne arıyor olabilir? Prezervatif mi?

"Benden kaçmayı bırakacaksın, Sienna." Ölümcül sesi omurgamdan karıncalar geçiyor. "Saklanmayı bırakacaksın. Başkalarının ne düşündüğünü veya ne istediğini umursamayı bırakacaksın ve benimle olacaksın. Çünkü birlikte olduğumuzda doğru olduğunu biliyorsun. Çünkü birbirimize olan en iyi şey olduğumuzu biliyorsun. Ve bunu sana bütün gece hatırlatacağım."

Yatağa tekrar yaklaştığında, pembe bir vibratör tutuyor. Çok tanıdık gelen bir vibratör.

"Vibratörümü mü çaldın?" Juliet'ten çaldığı anahtar kartını bulup parçalamam gerek.

"Ödünç aldım."

"Tıpkı telefonumu, elbisemi ve Juliet'in anahtarını ödünç aldığın gibi." Omuzlarını silkiyor. "Yeni anlaşmamıza hazır mısınız, tatlım?"

Bağlı olduğum için tartışacak bir kozum yok. "Ne anlaşması?" "Bana benim olduğunuzu söylerseniz, gidebilirsiniz. Geceleri sizi kucaklamama, derslerinize kadar size eşlik etmeme ve sizi güvende tutmama izin verin. Maçlarıma gelin, beni destekleyin ve size her gün sizi ne kadar önemseydiğimi göstermeme izin verin." Vibratörü açmadan uyluğumun üzerinde gezdiriyor. Nefesim kesildi. "Ya da tüm hafta sonu bununla seni defalarca orgazm ederim." sen pes edene kadar."

Luke benden seksten daha fazlasını istiyor. Bu sadece üvey kız kardeşi hakkındaki sapkın fantezileriyle ilgili değil. Neden benden daha fazlasını istediğini hala bilmiyorum, ama ne kadar pervasızca olursa olsun, ben de ondan daha fazlasını istemeye başlıyorum. Kesinlikle *daha fazlasını* istiyorum.

Ona teslim olmak istediğimi hiç bilmiyor. Onu uzaklaştırmaya çalıştığımda, onun yasak olduğunu ve onu istememem gerektiğini kendime ikna etmeye çalıştığımda göğsümde nasıl bir acı hissettiğimi bilmiyor. Onu hayatıma alırsam, babamın anneme yaptığı gibi bana da zarar vereceğinden ne kadar korktuğumu bilmiyor. Ten'in bana yaptığı gibi. Beni terk edeceğinden korkuyorum, çünkü her zaman böyle olur.

Bu yüzden çenemi kapalı tutuyorum.

Bakışları hayal kırıklığıyla önümde uzanan vücuduma düşüyor. "Sanırım kararını verdin."

Başka bir şey söylem e d e n , gözlerimi kapatmak için tişörtümü yukarı çekiyor.

Luke vibratörü çalıştırınca, vibratörden sıkıcı bir vızıltı geliyor. Silikonu vücudumda gezdirirken, çıplak tenime uyguladığı titreşimli baskı bana yabancı geliyor ve kalp atışlarım hızlanıyor. Silikon meme ucuma ulaştığında, baskıyı artırınca nefes almayı kesiyorum.

Ne kadar iyi hissettiğimi belli etmemek için dudağımı ısırıyorum. Meme ucum sertleşir ve bacaklarımın arası ıslanır.

Kısa bir an için, ellerini ve ağzını kullanmasını diliyorum. Otel odamda, merdiven boşluğunda, otobüste yaptığı gibi parmaklarını içime sokmasını.

"Söylemeye hazır mısın?" diye mırıldanır. "Kabul etmeye hazır mısın?"

Birkaç saniye sessizlik geçer, sonra Luke vibratörü göğsümden kaldırır ve klitorisime vurur.

Bağlandığım yerlere karşı direnerek çılgılık atarım. Bağlar yerinden kıpırdamaz, sadece ayak bileklerimi, bileklerimi ve omuzlarımı lezzetli bir şekilde ağrıtıyor. *Evet, devam et. Durma.* Sözler ağzımdan çıkmadan önce onları geri yutuyorum.

Ağzı, sertleşmiş meme ucuma iner ve onu ağzına alır. Nefesimi keserek ona doğru eğildim.

Beklenmedik dokunuşunun şoku, bir sonraki dokunuşun nerede ve ne zaman olacağını bilmemenin yarattığı beklenti, bunu çok daha tatlı hale getiriyor, zevki damarlarımdan daha güçlü bir şekilde pompalamaya başlıyor.

Vibratörün basıncını, klitorisimde sert bir şekilde titreşene kadar artırıyor, elektriksel patlamalar beni ayak parmaklarımdan kafa derime kadar sarsıyor.

"Luke!" Adını bir uyarı olarak söylemek istemiştim, ama o bunu cesaretlendirme olarak algılamış olmalı ki, silikonu o hassas sinir demetine daha sert bastırıyor. Topuklarım kendiliğinden yatağı gömölüyor, ondan uzaklaşmaya çalışıyor.

"Benden kaçmaya çalışma, Sienna. Asla başaramayacaksın." Ağzını meme ucuma indirir, olabildiğince derine emerek diğlerinden çok daha kötü bir şekilde taciz eder. Altında kıvranarak çığlık atarım. "Her santimin bana ait."

Amım zonkluyor, uyarılma birikiyor ve kıcımın altındaki çarşafa akmak üzere. Ezici zevk gözlerimi yakıyor ve boğazımdan istemeden çıkan inlemeleri bastıramıyorum.

"İşte böyle, tatlım," diye mırıldanıyor, oyuncağın ahlaksız uğultusu arasında zar zor duyuluyor. "Benim için boşal."

Göğüs kafesindeki kalbim çılgınca atıyor. İstesem bile orgazmımı tutamıyorum. Zevkin doruk noktası, kaçak bir tren gibi üzerime doğru geliyor.

Vibratörün amansız baskısı altında klitorisim zonklarken, amım titriyor ve kafamda havai fişekler patlıyor. Bacaklarımdan arasındaki ezici hissiyattan kurtulmak için bağlarımdan kurtulmaya çalışıyorum ama Luke pes etmiyor. Vibratörü bana yapıştırılmış halde tutuyor, hala en yüksek ayarlardan birinde çalıştırıyor.

"Dur!" diye nefes nefese, gözyaşları dolarak söylüyorum. Stimölasyon çok fazla. Daha fazla dayanamıyorum.

Parmağı aşağıya inip uyarılmamı karıştııyor, ama vibratörü çıkarmıyor. "Bunu durdurabilecek tek kişi sensin."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Doldurulmak, onun beni gerip tekrar tekrar içime girmesini hissetmek için can atıyorum, o ise vibratörü klitorisimde tutmaya devam ediyor, ta ki onun penisi içimdeyken orgazm olana kadar.

Ama ona boyun eğmem. Boyun eğmem. Ona bedenimi verebilirim, ama kalbimi veremem.

Sessizliğime, duymak istediğı ama ona söyleyemediğim sözlerin yokluğuna tsk tsk diyor. "O zaman sana bir tane daha vermek zorunda kalacağız. Ve bir tane daha. Ve bir tane daha."

Beklenti ve panik iç içe geçiyor. Luke bu odadan çıkmama izin vermeden önce bana kaç orgazm yaşatacak? Kalbim patlamadan önce bedenim kaç tane orgazma dayanabilir? Sanki on tur yüzmüşüm gibi hissediyorum.

Yumuşak bir tıklama sesiyle, vibratörü en yüksek ayara getirir.

Boğazımdan bir çığlık kopar, hala hassas olan klitorisim vibratör tarafından parçalanırken sırtım kavislenir. Bağlarımı ne kadar çırpınsam da bir faydası olmaz. Luke yüzümdeki formayı aşağı çeker ve kalçamı yatağa sabitler, bacaklarımı genişçe açarak klitorisime titreyen vibratörü dayamaya zorlar.

İkinci orgazm içimi sararken, yüzümden gözyaşları akıyor, uzuvlarımdaki son enerji kırıntıları da tükeniyor.

Bu sefer, Luke, kalbim çarparak sakinleşirken vibratörün basıncını düşürdü. Rahatlama kemiklerime yayıldı. Belki de bu tatlı işkence sona ermiştir.

"Boşaldığında çok güzelsin." Silikonu aşağı indirip girişime bastırır. Benimle oynuyor.

Övgüye kapılmamaya çalışıyorum.

Vibratörü, bıraktığında ve geri çekildiğinde üzerimde kalacak şekilde yerleştirir. Panik her kasımı sıkıştırır. "Nereye gidiyorsun?"

Cevap vermeden çekmecesini tekrar karıştırıyor. Bu sefer bir maske çıkarıp yüzünü kapatıyor. Kalbim duruyor.

Sonra bir çakmak bulur ve başparmağıyla çakar, alev birdenbire canlanır. Karanlıkta, gölgeler maskesinin üzerinde dans eder. Odanın etrafındaki mumları yakar.

"Çok romantik." Göğsüm sıkışsa da, sözlerime alaycı bir ton katmaya çalışırım.

İşini bitirdiğinde, oda tatlı bir yasemin kokusuyla dolar ve açıkta kalan tenimde tüylerim diken diken olur. Ten'e en sevdiğim koku olduğunu söylediğim koku.

Luke, aradığını bulana kadar yerde duran giysilerimi karıştırır. Bana verdiği tek kullanımlık kamera.

"Ne yapıyorsun?"

Kamerayı başımın üstüne tutar ve fotoğraf çeker.

"Luke!" Bağlandığım yerlerden kurtulmaya çalışırım.

"Sil şunu!"

Maskenin altındaki ağzını görmem gerekmiyor, sırtıttığını biliyorum. "Rahat ol. Benden başka kimse görmeyecek."

Kamerayı yatağının başucundaki masaya bırakıp vibratörü tekrar eline alır ve bacaklarımdaki dağınıklığın içinde onu döndürür. İnlerim. "Lütfen."

Ama artık ne için yalvardığımı bilmiyorum. Durup beni serbest bırakması için m i , yoksa devam edip beni tatmin etmesi için mi?

"Ten ile hayal ettiğin şey bu muydu? Sonunda karşılaştığınızda hala maske takıyor olacağını ve seni defalarca orgazm ettireceğini mi?"

"H-hayır." Her santimim gergin. Onun duymak istediği cevabın ne olduğunu bilmiyorum, gerçeği mi yalanı mı?

Vibratörü klitorisime vuruyor ve ben çığlık atarak sertçe sarsılıyorum. Kaslarım şimdiden ağrıyor. "Yalan söyleme, Sienna."

"Evet," diye nefes alıyorum. "Ben de öyle hayal etmiştim."

Ya şüphelerim yanlışsa? Ya Luke gerçekten Ten ise? Bu, beni izleme şeklinin yoğunluğunu, birbirimizi pek tanımamıza rağmen kaderimizde birbirimize ait olduğumuzu ısrarla söylemesini açıklardı. Çünkü belki de birbirimizi herkesten daha iyi tanıyoruz.

Ama neden bana söylemedi? Neden Ten'in beni terk ettiğini düşünmeme izin verdi? Eğer o gerçekten Ten ise, bana daha önce söylemediği, arkadaşımın beni terk ettiğini düşünmeme izin verdiği için pisliğin tekidir.

Yine de bir parçam hala öyle olmasını umuyor. Yıllardır arkadaşım olan maskeli adamın, benden doyamayan hokey kalecisi olduğunu umuyor.

Luke vibratörü yavaşça amıma sokuyor ve ben şişmiş, aşırı hassas klitorisime çarpmasını bekliyorum. "Ten'i unut. Benimle tanışmadan önceki tüm erkekleri unut. Çünkü sana bunu yapacak tek kişi benim. Seni böyle hissettirecek tek erkek benim."

Ten'i unut. Belki de aynı kişi değildirler. Çünkü Ten, arkadaşlığımızı unutmamı asla istemezdi. Onu asla unutamayacağımı bilirdi ve arkadaşlığımız bitse bile, bunu asla istemezdim.

Wakefield'dan buraya geldiğimde, işlerin böyle gelişeceğini hiç beklemiyordum. Yeni üvey ailemin benimle bir şey yapmak isteyeceğini ummaya cesaret edemedim, hele ki... bunu.

Üvey kardeşimle aramızdaki bu berbat, sapkın, tabu ilişkiyi.

Göz kapaklarım ağırlaşıyor, vibratör sonunda klitorisime ulaştığında kapanmaya hazır ve zevk içimi kapladığında vücudumdaki her kas gerginleşiyor.

"Bir tane daha hazır mısın, tatlım?"

Bölüm 16

Luke

Sienna'nın orgazm olmasını izlemek, güneşin doğuşunu ve üzerinize parlamasını izlemek gibidir. Nefesi giderek sığlaşır, sanki kendini tutabilecekmiş gibi alt dudağını ısırır ve göğsü kızarır. Orgazm sonunda onu sarstığında, sırtı kavislenir ve çığlık atar, bu ses benim kulağıma müzik gibidir.

Beşinci orgazmda, ıslak, titrek bir haldeydi. Uylukları şiddetle titriyor, bacakları ve kolları gevşek, yanakları makyajla lekelenmiş, gözleri kızarmıştı. Çok güzeldi.

Beklediğimden daha dayanıklı. Saat ikiye gelmesine rağmen pes etmiyor.

Sessizliği beni mahvediyor. Benim olmak yerine bunu saatlerce sürdürmeyi tercih ediyor.

Birbirimiz için ne kadar mükemmel olursak olalım, beni istemiyor.

Gerçekte kim olduğumu bilseydi, çoktan pes eder miydi? Ama o itirafın nasıl sonuçlanacağını çok iyi biliyorum: beni terk eder ve bir daha arkasına bakmazdı.

Sonunda, tuvalete gitmesine izin verdim. Banyoya sendeleyerek girdi, hem solgun hem de kızarmış, yorgunluktan göz kapakları düşmüş ve saçları dağınık haldeydi. *Bu*, onun en sevdiğim hali. Bebek gibi süslenmemiş, benim kişisel oyuncağım gibi mahvolmuş hali.

Bu buzdağının görünen kısmı. O gece otel odasında olanlar sadece başlangıçtı. Bize bir şans vermeyi reddederse, aramızdaki ilişkinin ne kadar daha iyi olabileceğini asla bilemeyecek.

Gözleri bulanık bir şekilde geri geldiğinde, yavaşça eğilip kot pantolonunu alır.

"Olmaz." Onu kucaklayıp, benimle duvar arasındaki yatağa yatırıyorum ve kolumu onun üzerine atıyorum. "Hiçbir yere gitmiyorsun. Bütün hafta sonu benimle kalacaksın."

O kaskatı kesilir. "Luke," diye sızlanır. "Artık dayanamıyorum."

Gülümserim ve onu yan çevirip kendime doğru çekerim, üzerimize battaniyeyi örterim. "Biliyorum tatlım. Biraz uyumanı sağlayacağım." Kısa bir süre rahatlar, ta ki ben "Sabah alacaksın" diye ekleyene kadar.

Protest edecek kadar gücü kalmamıştır ve saatlerce onun kıvranışını ve ecstasy içinde çılgınlıklarını izledikten sonra testislerim ağrıyor olsa da, ikimiz de birkaç dakika içinde uykuya dalarız.

Uyandığımda, o hala yanımda derin uykuda. Yüzümde kocaman bir gülümseme belirir. Ben de o da bebekler gibi uyuduk. Her gece onu kollarımda istiyorum. Benim mükemmel kızım.

Sessizce yataktan kalkarım. Her ihtimale karşı, kıyafetlerini bulamayacağı dolaba atarım ve mutfığa giderim. Beslenmeye ihtiyacı olacak.

Yumurtalar kızartılıp pastırma yanarken, kapı gıcırdayarak açılır ve Knox gözlerini ovuşturarak odasından çıkar. Beni görünce uykulu bir kahkaha atar. "Dün gece odanda çılgık atan kız kimdi? *Lütfen* üvey kız kardeşin olduğunu söyle."

Kahretsin. Müzik o kadar yüksek sesliydi ki, kimse bizi duyamaz diye düşünmüştüm. "Bilmiyorum. Adını unuttum."

Bana alaycı bir gülümseme atar. "Ama ona kahvaltı hazırlıyorsun?" "Enerjisini yüksek tutmalıyım."

Bu onu güldürdü. "En sevdiğim türden bir hokey hayranı. Sienna'ya ne oldu?"

"Dün gece odamı temizledikten sonra yurduna döndü."

"Ona, bir dahaki sefere benim odamı temizlemeye gelebileceğini söyle. Onu bütün gece meşgul ederim."

"Kız kardeş kuralı," diye hatırlatıyorum ve sessiz kalması için ona birkaç parça yanmış domuz pastırması atıyorum. Onları yiyip bitiriyor ve dolaptan mısır gevreği arıyor.

Odamda Sienna olduğunu bilse bile kimseye söylemezdi. Ta ki Sienna gelip onu bununla alay etmek için ağzını açana kadar. O zaman Sienna beni öldürürdü.

Kapıyı açıp arkamdan kilitlediğimde Sienna kıpırdanır. Ona tabak ve çatal uzatırım, o da tatlı bir gülümsemeyle oturur ve alır. Tanrım, onun yüzüne o gülümsemeyi koyan kişi olmayı seviyorum. "Teşekkürler."

Hâlâ benim formamla, dağınık kahverengi saçları kumaşın üzerine dökülüyor. Onu her zaman odamda böyle görmek istiyorum. Yalnız olduğumuzda benim formamla ya da çıplak.

Esniyor. "Dün gece kabus görmedim." "Genelde kabus görür müsün?"

Gözleri tabağına düşer, fazla itiraf ettiğini fark eder. Ağzına bir parça domuz pastırması atar. "Genelde. Önemli bir şey değil."

Bana kabuslarından hiç bahsetmedi, on yaşındayken bile. Sessizliği beni sinirlendiriyor. Onu ne kadar sevdiğimi anlamıyor mu? Onun için her şeyi yapacağımı? Benden hiçbir şeyi saklamasına gerek yok.

Her gece zihnini rahatsız eden korkunç şeyler her neyse, eminim buraya gelmek için kaçtığı pislikle bir ilgisi vardır. Ona mesaj gönderen pislikle.

Yatağın kenarında onun yanına oturuyorum, yine onun sıcaklığına yakın olmak istiyorum. "Benim de yoktu."

Uzun zamandır ilk kez, gece boyunca huzurlu bir şekilde uyudum. Tek bir rüya bile hatırlamıyorum. Tek hatırladığım, kollarımdaki Sienna'nın yumuşak sıcaklığı.

Kaşlarını kaldırıyor, burnu neredeyse tenime değecek kadar bana dönüyor. "Kabuslarında ne görüyorsun?"

Ona daha önce ne demiştim? Ten olarak, Pop'un ölümünün kabuslarını gördüğümü itiraf etmiştim. Etrafımızdaki hava, onun şüpheleriyle ağırlaşıyor. Elimi çıplak uyluğuna koyuyorum ve başparmağımla yumuşak tenini okşuyorum. "Seni kaybetmek."

Tamamen doğru değil, ama yalan da değil. Sienna'yı kaybetmek en büyük korkum. Gözleri yumuşar. "Çünkü babanı kaybettin. Ve Chloe'yi."

Başımı salladım. "Seni de kaybetmek istemiyorum."

Dudaklarını ısırır ve tüm dikkatini tabağına verirken aramızda sessizlik olur. Çünkü kaybetmeyeceğime dair söz veremez.

KÜTÜPHANEDE, Wes ödünç verme masasının arkasında Violet ile flört ediyor. Sienna, Juliet ile bir masada otururken, birkaç hokey hayranı masamıza üşüşüyor. Biri Knox'un kucağında, ikisi Damien'in kucağında yer kapmak için kavga ediyor ve biri Finn'in önündeki masaya tünemiş, bacaklarını onun zevkine göre neredeyse tamamen açmış durumda. Kucağımda yalvaran sarışını çoktan ittim, bu yüzden Damien için kavga ediyorlar.

Cesaret edemeyeceğini bilsem de, o yeri Sienna için boş bırakmak istiyorum.

Devils onu kaçırdığından beri ona alan tanımaya çalışıyorum. En azından gölgelerden. Beni göremeyeceği bir yerde gizlenerek, gözlerimi ondan ayırmadan

ona beni özleme şansı vermek istedim, ellerimin ve içimdeki sikimin, kulağına fısıldadığım övgülerimin ve dikkatimin onu ateşe verişinin özlemine, ta ki sonunda aklını başına toplayana kadar.

Sienna'nın masasında Juliet koltuğundan kalkar. Bana sırtarak baktığında midem düğümlenir.

Sienna ona buraya gelip benimle konuşması için cesaret vermiş olmalı.

Ancak Juliet elini omzuma koyduğunda Sienna'nın gözlerinde kıskançlık kıvılcımı parlar. Sıkı siyah eteği o kadar yukarı çıkmıştır ki, neredeyse kışının kıvrımlarını görebiliyorum.

Sienna, benim dikkatimi Juliet'e çevirmemi, kalbimde ona ayırdığım yeri doldurabilecek başka bir kız bulmamı istediğini düşünüyor olabilir, ama kıskançlık onu çoktan yiyip bitiriyor.

Elimi Juliet'in beline koyup onu kendime doğru çekerim. Sienna çenesini sıkar ve gözlerini ders kitabına çevirir, ama okumuyor.

Juliet önümdeki masadaki yeri kapınca itiraz etmiyorum. Bacaklarımın arasına botunu koyup öne eğiliyor, göğüs dekoltesi tamamen ortada. Onun ezici parfümü burnumu dolduruyor Burnuma doluyor. Çok güçlü. Sienna'nın kokusu daha ince, daha yumuşak. Tıpkı kendisi gibi.

"Onu istiyorsun, değil mi?" Juliet, masadaki diğerlerinin duyamayacağı kadar sessizce fısıldar. "Anlıyorum."

Sırıtişından, pantolonumdaki şişkinliğin onun için olmadığını, üvey kardeşim için olduğunu bildiğini anlıyorum. Gözlerimi ondan ayıramadığım üvey kardeşim. En iyi arkadaşı önümde otururken, göz ucuyla beni izleyen üvey kardeşim.

"Sienna kurallara uyan ve insanları memnun etmeye çalışan biridir. Arkadaşlığımız boyunca onu yoldan çıkarmaya çalıştım, ama görüldüğünden daha dirençli. Onu elde etmek istiyorsan, ikinizin arasındaki ilişkiyi gizli tutmalısın. Ben sır tutabilirim, ama bunlar?" Gözlerimi işaret ediyor. "Onlar tüm dünyaya üvey kız kardeşini ne kadar çok sikkmek istediğini anlatıyor. Ben destekliyorum. O da seni istiyor, itiraf etmese de. Ama kimse şüphelenmesin diye istemiyormuş gibi davranmayı daha iyi öğrenmelisin. Aksi takdirde, seninle uğraşmaz. Risk almaz."

Ne kadar süredir en iyi arkadaş olduklarını bilmiyorum, ama kabul etmekten nefret etsem de, Juliet Sienna'yı benden daha iyi tanıyor ve muhtemelen bu konuda haklı. Üvey kız kardeşim için hissettiklerimi saklamakta berbat bir iş çıkardım. Bu kampüsteki herkes, o yanımdayken yüzüme bir bakış atarak

odada ve onu ne kadar çok sikmek istediğimi biliyorum. Onu ne kadar çok önemsemiğimi. Onun için bu dünyanın her bir parçasını parçalarım.

Neyse ki, o beni görmezden gelip kaçındığı için kimse aramızda bir şey olduğundan şüphelenmiyor. Herkes bu çekiciliğin tek taraflı olduğunu düşünüyor. Tek şüpheli olan kişi, Sienna'yı en iyi tanıyan kişi, en yakın arkadaşı.

Bencil davrandım, hazır olmadığı halde onunla birlikte görünmek istedim. Ama hiç olmaması yerine gölgede kalmasını tercih ederim.

Juliet'in nefesi kulağıma çarpıyor. "Ona iyi davran, Valentine. Yoksa benimle uğraşmak zorunda kalırsın."

"Ona iyi bakacağım. Ben harika bir ağabeyim." "Dikkatli ol."

Juliet sırtıyor. "Beni gerçekten tahrik edebilirsin."

Sienna'nın küçük performansımıza ne kadar kıskançlık duyduğunu bildiğimden kaşlarımı kaldırıyorum. "Seni ne tahrik eder?"

Omuzlarını silkiyor. "Karanlıkta beni kovalayan maskeli bir adam. Bıçak oyunu.

Uyku fetişi. Biraz acı, biraz zevk." Burnumdan soluyorum. "Ne dengesiz psikopatlar."

Juliet için çok yazık, Trey Lamont geçen dönem kampüsten atılmıştı.

Hayallerindeki erkeği kaçırdı.

Ama bunun uzun sürmeyeceğini biliyoruz. Trey'in babası Atletizm Başkanı. Babasının parası ve nüfuzu sayesinde kampüse ve Diamond Devils takımına geri dönecektir. Bu sadece an meselesi.

"Şimdi masama geri dönüyorum. Ben uzaklaşırken kıcıma bakıyormuş gibi yap."

"Neden bana yardım ediyorsun?"

"Senin için değil," diyor basitçe. "Onun için. Sienna benim en iyi arkadaşım. Çok şey yaşadı ve mutlu olmayı hak ediyor."

Artık gözlerimi Sienna'dan ayıramıyorum. Ders kitabının sayfalarını çevirirken yanakları pembeye dönmüş. Kıskançlığının somut kanıtı. "Gerçekten neden burada? Neden kaçıyor?"

Juliet sertleşir. "Hazır olduğunda sana anlatır." Masadan atlar, mavi gözleri arkadaşı için endişeyle yumuşar. "Sadece ona göz kulak ol, tamam mı? Onu koru."

"Koruyacağım. Her şeyden."

Bölüm 17

Sienna

SIGMA CHI bir kızı nasıl sarhoş edeceğini iyi bilir. Bana tadı hissedilmeyen votkalı meyve suyu verin, ben de kardeşlik evindeki en mutlu kız olayım.

Terli bedenlerle dolu loş ışıklı oturma odasında, Juliet, Violet ve ben dans eden tek kişileriz. En azından, birine sürtünmeden dans ediyoruz.

Luke'un bana aldığı yeni siyah elbiseyi giyiyorum. Yatağımın üzerine, üstünde bir not olan kutuyu bırakmış. *Sigma Chi partisine bunu giy.*

Son elbiseyi mahvettikten sonra bana yeni bir elbise almak en azından yapabileceği şeydi, ama yine de kutudan çıkardığımda aptal gibi sırtıyordum.

Juliet, belimden eğilerek yaptığım saçma sapan, sırık gibi dans hareketlerime gülerek bağırıyor. "Sen çok sarhoşsun!" diyor.

Violet kıkırdıyor. "İkiniz de öylesiniz." "Sen değil misin?" diye hıçkırıyorum.

"Wes sadece ben ayıkken benimle sevişmekten hoşlanıyor." Maskesi olmasına rağmen, odanın diğer ucundan onu izlediğini anlayabiliyor. Ona parmaklarını sallıyor ve o da çenesini ona doğru kaldırıyor.

"Bu gece maskeli bir adamla yatacağın için çok kıskanıyorum!" Müziğin sesini bastırarak bağırıyorum.

"Sen de yapabilirsin." Violet sırtıttı ve kalabalığı işaret edene kadar Luke'u kastettiğini düşünerek paniğe kapıldım. "Bir sürü seçeneğin var."

Bu gece tüm Devils maskeli. Ghostface, Punisher, Jason. Kafatası maskeleri, purge maskeleri, gaz maskeleri. Bir tanesi hariç tüm Devils. Luke gelmemiş.

En azından öyle olduğundan eminim. Artık onları ayırt edememeye başladım ve bunun maskelerden mi yoksa alkolden mi kaynaklandığından emin değilim. Üniversite hokey takımlarında *yirmi beş* oyuncu olduğunu kim bilebilirdi ki?

Juliet, kanepede sakallı bir adamı işaret ediyor. "O adamla öpüşeceğim. Hoşça kalın, sürtükler." Başka bir şey söylemeden

sendeleyerek uzaklaşıyor. Luke'un gelmesini beklemediğine şaşıyorum.

İkisini bir araya gelmeleri için teşvik ettiğim için kıskançlık duymamalıyım. Sadece önerimi bu kadar kolay kabul edeceklerini düşünmemiştim. Ya da tam da gözümün önünde.

Tanrı aşkına, lanet olası bir *kütüphanede*. Artık kutsal yer kalmadı mı?

En iyi arkadaşımın Luke ile flört ettiğini görmek en büyük korkumu doğruladı: Onun başka biriyle birlikte olmasını istemiyorum. Onun benim olmasını istiyorum.

Juliet adamın kucağına çıktığında ve adamın gözleri fal taşı gibi açıldığında Violet kahkahalara boğulur. Ama Juliet onu öptüğünde, adam itiraz etmez ve elleri Juliet'in kalçalarına iner.

Wes, Violet'in arkasında belirir ve kollarını onun beline dolamıştır. Violet, kollarında dönerek ellerini onun boynuna dolamıştır. Ben unutulmuşum ve ikisini de suçlayamam. Şu anda terli yabancılar arasında dans etmektense, maskeli seksi bir adamla dans etmeyi kesinlikle tercih ederim.

Artık tek başıma dans ettiğim için, içkimdeki son damlayı da içiyorum. En son ne zaman bu kadar sarhoş olduğumu hatırlamıyorum. Başım dönmeye başlıyor, ama bacaklarım hala beni ayakta tutmayı başarıyor.

Gaz maskeli bir adam önümde duruyor.

Maskenin altındaki soğuk, boş bakışlı ela gözleri gördüğümde donup kalıyorum. Kalbim yerinden çıkıyor.

Marcus.

Bir adım geri atıyorum ve terli, kıvrılan bedenlere çarpıyorum. Sonunda beni tekrar buldu.

Arkadan iki koca kol belimi sarıyor. Müziğin gümbür gümbür basları uğultuya dönüşüyor.

"Selam, güzelim." Kulağıma fısıldadığı sözler, ağzını kapatan maske nedeniyle boğuk çıkıyor.

Önümde, gaz maskeli adam kalabalığın içinde kaybolur.

Dönüp bakıyorum, Jason maskesinin ikiz deliklerinden yeşil gözleri görünüyor ve kimliğini ele veriyor. "Knox, selam." Hızla çarpan kalbim yavaşlıyor. "Vay canına. Seni gördüğüme *gerçekten* çok sevindim."

Maskesinin deliklerinden gülümsemesini görüyorum. "Hareketlerini beğendim." Yaklaşıyor ve göz teması kurmak için çenemi kaldırmak zorunda kalıyorum. "Sana birkaç tane daha göstereyim mi?"

İma çok açık. Sanırım Damien'in beni çılgık attırma teklifini yerine getiriyor.

Luke'un beni tüm hafta sonu odasında tuttuğunu bilmiyor olmalı. Aksi takdirde, bana dokunmaya cesaret edemezdi.

Başka bir sıcak vücut sırtıma bastırıyor. İkisi beni sıkıştırıyor, aralarında sıkıştırıyorlar. Nabzım boğazıma kadar çıkıyor.

"İkimiz de yapabiliriz." Damien'in cezalandırıcı maskesinin kenarı boynuma değiyor, elleri kalçalarımın konuyor.

Maskenin altında Luke olduğunu hayal ederek titriyorum. Luke'un elleri üzeri m d e .

Luke, gri gözlerinde şehvetle bana bakıyor.

Ama beni yiyip bitiren gözler gri değil, yeşil.

Kafamı sallıyorum. "Aslında, gitsem iyi olacak."

Luke, beni takım arkadaşlarının arasında sıkışmış halde bulursa, tüm kardeşlik evini yakar. Daha da kötüsü, incinir. Ona bunu yapamam.

Onun Ten olduğundan neredeyse eminim. Yasemin kokulu mumları yakıp bana kabuslarından bahsettikten sonra, tanıdığımdan beri babasının ölümünün kabuslarını gören Ten aklıma geldi.

Luke ve Ten'in aynı kişi olma ihtimalinin yürek burkan mı yoksa yüreklendirici mi olduğuna karar veremiyorum. Arkadaşımı çok özledim ve bir yanım, onun başından beri tam önümde olma ihtimalinden teselli buluyor.

Ama diğer bir yanım, onun bunca zaman rol yaptığı ihtimalinden dolayı yıkılmış durumda. Bu büyük sırrı sakladığı ve bunun bana ne kadar acı verdiğini umursamadığı için.

Luke, Ten ise, otelde birlikte olduğumuzda kim olduğumu biliyor olmalı. Sadece arkadaşı değil, üvey kız kardeşi. Her şey o kadar berbat ki, uzun süre düşünmek bile istemiyorum. Çünkü o zaman, eğer bu doğruysa onu affetmemin imkânsız olduğunu fark edebilirim.

Knox'un elleri elbisenin eteğine kayıyor ve beni kendine çekiyor. Bir saniye içinde Damien de onu takip ediyor ve benden daha önce olduğundan daha sert bir şekilde bana bastırıyor. Damien'in uzun ereksiyonu kot pantolonunun üzerinden kıcıma sürtünüyor, Knox'un ki ise karnıma batıyor.

Knox saçlarımı omzumdan geriye doğru tarar. "Seni yukarıda bekliyor."

Luke.

Şu anda aramızda bir şeyler olduğunu biliyor olmalılar. Belki Luke haklıdır, belki sırrımızı saklarlar. "Kimseye söylemeyeceksin, değil mi?"

Arkamda Damien kıkırdıyor. "Söylememize gerek yok."

Yanaklarım kızardı. Luke'un yatak odasında beni kesinlikle duymuşlardı.

Ama umursamıyorum. Beni ona götürmelerini istiyorum. Alkol beynimi lapa yapıyor. Engellerimi unutmamı sağlıyor.

"Kimseye söylemeyeceğiz. Bizimle gel," diye fısıldıyor Knox. Kısmen emir, kısmen yalvarır.

Zaten biliyorlar. Kimseye söylemeyecekler ve ben de artık direnmekten vazgeçtim.

Ayrıca, Knox ve Damien ile birlikte ayrıldığımı gördüklerinde, bu partide herkes benim üvey kardeşimle değil, onlarla birlikte olduğumu düşünecek.

"Evet," diye nefes alıyorum.

Damien başka bir şey söylemeden elimi tutar ve kalabalığın içinden beni çeker, terli bedenleri kolaylıkla ayırır. Knox hemen arkamızdadır ve kalbim deli gibi çarpmaktadır.

Beni üst kata çıkarırken görüşüm bulanıklaşır ve bir basamakta tökezlerim. Knox, benden daha sarhoş ya da en az benim kadar sarhoş olduğu için biraz fazla gülüyor. Damien bunu neredeyse fark etmez, tüm dikkati koridorun sonundaki kapıya ulaşmaya odaklanmıştı.

Loş ışıktaki kapı kolunu çevirir ve Knox kıcımı tutar, beni irkiltir. "Ne halt..."

Damien beni karanlık yatak odasına götürüyor, odayı aydınlatan tek ışık dışarıdaki sokak lambası ve yakındaki kavşaktaki yanıp sönen trafik ışığı, odanın geri kalanını ürkütücü bir ışıkla kaplıyor.

Yatağın ucunda biri oturuyor. Başka bir maskeli Şeytan. Ama bu Luke değil.

Midem burkulur.

"Sienna bizimle biraz eğlenmek istiyor, Finn." Knox, elini belime koyarak beni karanlık odanın içine doğru itti.

Finn yavaşça ayağa kalkar ve midem bulanır. Üçü de.

"Bekle..." Geri çekilemeden Damien beni duvara itti ve ciğerlerimdeki havayı boşalttı. Kafam sıvaya çarptığında nefes nefese kaldım. Bütün oda dönüyordu.

Damien kenara çekilir, elini omzumda tutarak beni duvara yapıştırır.

Knox diğer omzumu tutar ve açıktaki kalan cildimi yatıştırıcı dairesel hareketlerle okşar. "Ellerimizin ve dudaklarımızın üzerinde olması için hazır mısın, güzelim?" Luke ile tanışmadan önce, Knox'un övgü dolu sözleri dizlerimi titretirdi. Ama vücudum bu tatlı sözlere tepki vermiyor, çünkü bunlar üvey kardeşimin ağzından çıkmıyor.

"Gitsem iyi olacak." Sarhoş sözlerim titrek bir şekilde çıkıyor.

"Hiçbir yere gitmiyorsun." Damien'in sesi sert ve keskin.

Finn bir gölge gibi hareket ederek tam önüme gelir. Sonunda bakışlarım ona kilitlendiğinde, parmağını çenemin altına koyar ve onu kaldırarak, onun arındırma maskesinin altında göremediğim gözlerine bakmamı sağlar. Ama o her şeyi görür.

Boğazımda bir yumru oluşur ve Finn önümde diz çökünce nefes almayı keserim.

Aman Tanrım. "Ne yapıyorsun..."

Finn'in nasırlı elleri uyluklarımın üzerine konar, yavaşça yukarı doğru kayar ve tüylerim diken diken olur. Onu durdurmak için kelimeler bulamam.

Kalbim deli gibi atıyor. Finn'in elleri, uyluklarımdan yukarı doğru, santim santim kayarken, elbisenin eteğinin altına girene kadar, şaşırtıcı ve acı verici bir şekilde hassas.

Parmaklarıyla külotumun kenarını yakaladığında kalbim durdu. "Ben..."

"Seninle çok eğleneceğiz," diye söz veriyor Knox. Bir anda, Finn külotumu ayağıma kadar indiriyor.

Soğuk hava bacaklarımın arasını öper ve ben onları durduramadan, bir çift dudak boynuma dokunur. "Üçümüzün de içinde olmasını seveceksin."

Kapı gürültüyle açılır, topuz duvara çarpar. Koridordan gelen ışık odaya dökülür, bir kova buzlu su bizi derin uykumuzdan uyandırır.

Başka bir maskeli adam bize doğru döner. Maskesindeki iki delik, ateşli gri gözlerini ortaya çıkarır.

Luke'un bakışları, sanki ona eğlenceye katılmasını önerecekmişim gibi içimi delip geçiyor. Beni onların elinden çekip alıyor, parmakları koluma batıyor.

"O benim üvey kardeşim, pislikler. *Sarhoş* üvey kardeşim." Knox hıçkırır. "Hepimiz sarhoşuz."

"Kız kardeşler yok kuralı," diye bağırır.

"Partiyi bozma, Valentine," diye itiraz eder Damien. "Kız kardeşin nihayet biraz eğlenmek üzereydi."

Luke, tek kelime etmeden beni odadan dışarı sürükler. "Onu nereye götürüyorsun?" diye bağırır Knox. "Ayılmaya."

En azından, onun böyle dediğinden eminim. Etrafımda görüntüler ve sesler dönüyor, kelimeler bana ulaştığında sanki sudan söylenmiş gibi bozuluyor.

Beni küçük bir banyoya çekip, parlak floresan ışığı açıyor. Güneşin altında yanan bir vampir gibi gözlerimi koruyorum ve ışığı tekrar kapatıyorum.

Luke bana doğru dönüyor, beni kaldırıyor ve o kadar hızlı bir şekilde lavaboya çarpıyor ki, çığlık atıyorum. Lavabo, sadece ince elbise kumaşıyla örtülü olan kıcıma buz gibi geliyor.

"Ne yapıyorsun sen?" diye bağıyorum.

"O üçüyle ne halt ediyorsun?" Yüzünü kapatan maske, homurtusunu bozuyor. Midemi düğümleyen bu durumdan nefret ediyorum.

"Knox, *seni yukarıda görmek istediğini* söyledi. Sanırım seni kastetti."

Luke sert bir hareketle enseme tuttu. "Benim için mi yukarı çıkıyordun?"

Dudaklarımı ısıyorum. Ona yalan söyledim ve ondan pek çok sır sakladım. Artık dürüst olmalıyım. "Evet."

Luke maskeyi yırtıp attı ve beni kendine çekti, dudaklarımız çarpıştı.

Dudakları benimkilere bastırırken nefes almadım, kıpırdamadım.

Dili dudaklarımın arasından kayınca, ağzına inlerim. Beni kalçamdan tutup kendine doğru çeker, amım ona çarpar.

Ben inlerim, o da ağzımın içine inler. Bu ses bacaklarımı titretir.

Luke dişlerini alt dudağıma batırınca kalbim hızla çarpmaya başlar ve ben nefesimi tutarım. Ellerim kendiliğinden göğsünden gömleğinin yakasına kayar ve onu kendime doğru çeker.

Kendini bana bırakır. Dilimi emer, uyluklarım kalçalarının etrafında titrer. Yüksek inlemelerim, onun boğuk inlemeleriyle karışarak küçük banyoda müstehcen bir yankı yaratır.

Fermuarını bacaklarımın arasına sürttüğünde, hassas sinir demetine temas eder ve ben çığlık atarım.

O çığlığımı yutuyor, beni daha da kendine çekiyor, böylece ona yapışıyorum. Ta ki öpüşmeyi kesip önümde dizlerinin üzerine çökene kadar.

Luke'un parmağı yarıklarımın klitorisime doğru kayıyor ve boğazımdan düşük bir inilti çıkıyor. "Hiçbiri sana buraya dokundu mu?" diye homurdanıyor.

Hızla başımı sallarım. Herhangi biri bana dokunmuş olsa bile, bunu Luke'a itiraf etmek şu anda inanılmaz derecede tehlikeli görünüyor. Bana zarar vermeyebilir, ama o yatak odasındaki üç şeytanı da öldürür. "Onların bana dokunmasını istemedim. Sadece senin."

Parmağını içime sokup kıvırıyor. Nefesim kesiliyor, uyluklarım birbirine sıkışıyor. "Sen benimsin, Sienna." İkinci parmağını da ekliyor ve ben gerginlikten inliyorum. "Bunu asla unutma."

İstesem bile unutamazdım.

Ona sormak için can attığım sorular dilimin ucunda. *Maskenin arkasındaki adam sen misin? Yıllardır arkadaşım olan adam? Neden hala saklanıyorsun?*

Ya o Ten değilse? Onların aynı kişi olduğunu umduğum için kırılır ve incinir. Hayır, onunla yüzleşmeden önce daha fazla kanıta ihtiyacım var. Bir önseziden daha somut bir şeye.

Küçük bir gıcırtı. Bakışlarım kapıya kayıyor. Kapalı mı? Karanlıkta anlayamıyorum.

Luke'un dudakları klitorisimi bulur ve emer. Kalçalarım ona doğru savrulur, zevk dayanılmazdır. Kimse önümde diz çökmüş bu adamla boy ölçüşemez. Kimse Luke Valentine ile boy ölçüşemez.

Gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Üvey kardeşim ağzını ve parmaklarını bacaklarımın arasına sokuyor. Ve ben ona izin veriyorum.

O sinir demetini emdikçe klitorisim zonkluyor ve parmakları kayganlaşıyor, içime kolaylıkla girip çıkıyor. Elinde biriken uyarılmadan memnuniyetle mırıldanıyor.

Ne kadar yanlışı olursa olsun, hiç kimseyi bu kadar istememiştim. Beni her şekilde ona özlem duymaya zorluyor.

"Boğulacaksın." Bu sözler sarhoş bir coşkuyla ağzımdan dökülüyor.

"Senin içinde boğulmaktan mutluluk duyarım," diye mırıldanıyor.

Orgazmımın ilk dalgası klitorisimden geçerken, amım parmaklarının etrafında sıkışır.

Çığlığımı bastırmak için ağzımı elimle kapatıyorum, hayatım pahasına lavabonun kenarını sıkıca tutuyorum.

Luke parmaklarını içimde pompalarken, ağzı beni yutmaya devam ediyor ve tüm vücuduma zevk dalgaları gönderiyor. Gözlerim yaşarır, zevk bana fazla gelir, ta ki o klitorisimi ağzından çıkarana ve parmakları yavaşlayana kadar.

Maskesini alır ve başının üzerine geçirir. Bir eliyle kalçamı kavrar, diğer eliyle gri eşofmanının içine uzanır.

Her an, sikini çıkaracak, içi me girecek ve beni burada sikmeye başlayacak.

Ve ben onu
durdurmayacağım.

Hayır. *Siktir.*

Durdurmam lazım.

"Dur!" Ellerimi Luke'un göğsüne dayadım, bu o kadar beklenmedik bir hareketti ki ikimiz de şaşırdık ve o geriye doğru sendeledi. "Dur. Bunu yapamayız. Burada olmaz."

Maskenin arkasından gri gözleri kararır. "Seni sikmem lazım, Sienna."

Tanrım, bu altı kelime bile bacaklarımı açıp ona izin vermek istememe yetiyor. "Yapacaksın, ama... burada değil. Lanet olası bir partideyiz. Bu çok aptalcaydı."

Lavabodan atlayıp kapıyı yumruklarım. Korkarım ki, kapı açılır.

Ona dönüp tıslarım, "Kapıyı kapatmadın mı?"

"Dışarıda bizi izleyen kimse var mı?" diye sorar. Nedense tamamen sakindir.

Koridor boş. Yalnızız. Çarpınan kalbim yavaşlar. Bizi gören biri olsaydı, duyardık. Üvey kardeşlerin tuvalette seviştiğini görselerdi, mutlaka bağırırlardı.

Titrek adımlarla odadan çıkıyorum. "Daha dikkatli olmalıyız."

Bana katılırken kışımı sıkıyor. "Merak etme tatlım. Kimsenin seni benden almasına izin vermeyeceğim."

Bölüm 18

Luke

Üvey kız kardeşimin tadı hala dilimde.

Ona el sürmeye cüret eden takım arkadaşlarımı öldürürüm. Üçü onu duvara sıkıştırmış, elbisesinin fermuarını açmışlardı. Külotu çıkarılmıştı.

Onları yakalamak için geri dönmedik. O pisliklerden biri şu anda muhtemelen onun külotuyla mastürbasyon yapıyordur.

Sienna onlar için sadece bir hokey hayranı. Sıradan bir kız. Ama o bundan çok daha fazlası.

Bu hafta sonu maçım yok, bu yüzden annem balayından döndükleri için bizi eve çağırdı.

Yemek masasında yanımda oturan Sienna, annem ve Mike'ın dersleri ve arkadaşları hakkında sorduğu sorulara cevap verirken kucağındaki peçeteyle oynuyor.

"Biriyle çıkıyor musun, Sienna?" Annem bir kuşkonmaz sapını keserken gülümsüyor.

Gülümsememi zorlukla bastırıyorum.

"Kimseyle ilgilenmiyorum," diyor Sienna tiz bir sesle ve ensemden bir sıcaklık yayılıyor. Tabii ki ilgilenmiyor. "Ya da şu anda bir ilişki aramıyorum."

"Peki ya sen, Luke?" diye sorar annem.

Kendinden emin bir gülümseme atıyorum. Bununla eğleneceğim. "Bir kız var.

Benden oldukça hoşlanıyor gibi görünüyor."

Annem nefesini tutar, gözleri parlar, Sienna ise yanımda kaskatı kesilir. Ne düşündüğünü tam olarak bilmek için zihnini okumama gerek yok. *Umarım öyle değildir.*

"Kim o?" Annem gülümserken, Mike de "Nasıl biri?" diye sorar. Üvey kız kardeşime sırtıtarak bakarım. "Sienna'nın arkadaşı."

Gözleri kısılır.

"Hadi, bana ondan bahset tatlım! Bu kız hakkında her şeyi duymak istiyorum."

"O çok güzel." Bakışlar öldürebilseydi, Sienna beni canlı canlı yakardı. "Kahverengi saçlı, yeşil gözlü..."

Uyarı olarak uyluğumu çimdikledi. Gerçekten de burada oturup, gözümde sadece o varken, en iyi arkadaşının ne kadar seksi olduğuna dair bir hikaye uydurmamı mı bekliyordu?

"Oldukça acımasız olabilir." Bacağımı ondan çekiyorum. "Ama aynı zamanda çok da sert biridir. Çok zorlu şeyler yaşamış, ama yine de bir şekilde çok tatlıdır. İnsanları önemser. Hak etmeseler bile."

Mike çatalını bana doğru uzatır. "Kalıcı bir ilişki gibi görünüyor."

Ma bir dilim turta alır ve tabağına bırakır. "Harika birine benziyor, tatlım. İşler ciddileşirse, onunla tanışmak isterim."

Ona bunu zaten yaptığını söylemeden önce, Sienna koltuğundan kalkar, anneme yemek için teşekkür eder ve yatmadan önce duş alacağını söyler.

Bir yanım onu takip edip duşa girmek için can atıyor, ama önce anneme yeni kocası hakkında öğrendiklerimi anlatmam gerekiyor. Evlendiği adam hakkındaki gerçeği öğrendiğinde, evliliğini iptal ettirebilir ve Sienna ile ben artık gizlice buluşmak zorunda kalmayız. Birbirimizi deli gibi sevişebiliriz ve kimsenin haberi olmaz.

Sienna odadan çıkar çıkmaz, Mike boş tabaklarımızı toplayıp mutfığa gidip bulaşık makinesine koyar. "Cüzdanımı alacağım!"

"Benim çantamı da al lütfen!" diye seslenir

annem. "Nereye gidiyorsunuz?"

"Arkadaşlarımızla çiftler buluşması var."

Gülümsememi bastırıyorum. Sienna ve ben evi baş başa kalacağız.

"Gitmeden önce seninle bir şey konuşmam lazım."

Annemin kaşları çatılır. "Bir sorun mu var?" "Sen yokken Mike hakkında bazı şeyler öğrendim."

Gözleri birden açılır. "Luke! Neden böyle bir şey yaptın?"

"O bir kumarbaz, anne. Sen evlenmeden önce çok fazla borcu vardı. *Çok fazla*. Sanırım borcunu ödemek için senden para çaldı. Senin paranın peşinde. Hala mal varlığının yarısını kaybetmeden evliliğini iptal ettirebilirsin."

Korkuyla nefesini kesmek ya da Mike'ı savunmak yerine, annem beklediğim son şeyi yapar: kahkahalara boğulur.

Kolumu sıkar ve suyundan bir yudum almaya çalışır, ama gülmekten kendini alamayıp bardağına tükürür.

"Bunun neresi komik, anlamıyorum."

"Ah, tatlım. Beni korumaya çalıştığın için teşekkür ederim, ama bunların hepsini zaten biliyorum."

"Biliyor muydun?"

Daha fazla kıkırdama. "Tatlım, terapistimin ofisinde yeniden bir araya geldik. Sana söylemiştim."

"Evet, terapiye gittiğini söylemiştin, ama Mike'ın neden orada olduğunu söylememiştin. Ben de bunun onun boşanmasıyla ilgili olduğunu düşündüm."

Omuz silkiyor. "Öyleydi. Ve bağımlılığı. Ama bunu bana söylemek bana düşmezdi."

."

"Peki ya tüm borçları? Sence senin parayı almak için para için seninle yatmaya çalıştığını düşünmüyor musun?"

Omzuma vurur. "Benim oğlum böyle konuşmaz. Ve hayır, Mike benden borçlarını ödemem için yardım istemedi. Benden bir kuruş bile istemedi, ben teklif ettim. İlişkimiz ciddileştikten sonra. Ve borcunu çoktan ödedi."

"Gitmeye hazır mısın, canım?" Mike, cüzdanını cebine koyup annemin çantasını ona uzatarak seslendi.

Annesi ona gülümser, ayağa kalkar ve başımın üstüne bir öpücük kondurur. "İyi geceler tatlım. Beni bekleme."

Hayal kırıklığı göğsümde bir düğüm oluşturur. Mike'ın kumar bağımlılığı haberi onları ayırmalıydı. Onları ayırmalıydı ki sonunda Sienna'yı istediğim gibi elde edebileyim.

Mike, benim Sienna'yı sevdiğim gibi onu sevmiyor bile. Her hareketini takip etmiyor, onun önünde olduğu her saniyeyi yüzünün her santimini ezberlemeye çalışarak geçirmiyor, onun önünde olduğu her an ona dokunmak için uzanmıyor, çünkü o yakınındayken ona dokunmamaya dayanamıyor.

Ve Ma, Sienna'nın bana baktığı gibi ona bakmıyor.

Yine de onlar birlikte olabiliyorlar. Sienna ile istediğim her şeye sahipler, biz ise sadece gölgelerde birbirimize sahip olabiliyoruz.

Bölüm 19

Sienna

UYUYAMIYORUM. Luke birkaç metre ötedeki yatak odasında olduğu sürece uyuyamıyorum. Kapımda kilit olmadığı sürece uyuyamıyorum.

O gece benim yurduma gizlice girdiğinde hissettiğim aynı duygu ile doluyum - ona karşı huzursuz bir ihtiyaç.

Luke gerçekten Ten ise, aramızdaki şeyin seksten çok daha fazlası olduğu konusunda haklı. Yıllardır maskenin altındaki yüzü hayal ettim ve Luke hayal ettiğimden bile daha yakışıklı. Ten, şimdiye kadar sahip olduğum en iyi arkadaşım, bu dünyada en çok güvendiğim kişi ve her zaman bir gün tanışıp aşık olacağımızı umdum. Bunun sadece aptalca bir fantezi olduğunu, asla gerçekleşmeyeceğini düşündüm.

Onu affetmem zaman alacak ve bana neden ortadan kaybolduğunu açıklaması gerekecek, ama sır saklayan tek kişi o değil. İkimiz de suçluyuz ve en büyük ikiyüzlü olmadan ona karşı bunu kullanamam.

Belki ona benim sırrımı söylersem, o da bana kendininkini söyler.

Kalbim güm güm atarken, yatak odamın kapısını açıp koridordan onun odasına doğru koşuyorum. Cesaretim kaçmadan, bunu hemen yapmalıyım.

Odaya vardığımda kapısı kapalı. Yumruğumu kaldırıp kapıyı çalmak için tereddüt ediyorum. Ona olanları anlatırsam, geri alamam. Bu her şeyi değiştirebilir. Hakkımda her şeyi öğrenecek ve maskenin altındaki adamın gerçek kimliğini ortaya çıkarabilir.

Sırlarımızı paylaşmak bizi birbirimize yaklaştırabilir. Ya da ayırır.

Hangisinden daha çok korktuğumu bilmiyorum.

Yutkunuyorum, kalbim çarpıyor ve kapıyı çalıyorum. Bütün ev sessiz. Kapının ötesinde hiçbir hareket yok. Birkaç saniye bekledikten sonra tekrar çalıyorum. Hala hiçbir şey yok.

Kapı kolunu çeviriyorum. O daha önce odama gizlice girmişti, hem de birden fazla kez, artık bu iyiliğin karşılığını verme zamanı geldi.

Ama kapı kolu dönmüyor. Kilitlemiş. Beni dışarıda bırakmış.

Göğsümdeki küçük umut balonu sönüyor. Ya Luke on yaşındaysa ve beni yine dışarıda bırakırsa? Ya ikisini de kaybedersem?

Bu kaybın üstesinden gelebileceğimden emin değilim.

Kendine gel. İnternette tanıştığım bir arkadaşımın beni terk etmesi ve üvey kardeşimin bana olan ilgisini kaybetmesi yüzünden kendimi toparlayamıyorsam, ben de acınacak biriyim demektir. Annem gibi, kalbimdeki boşluğu dolduracak bir erkek arıyorum.

Arkamı dönüp odama geri dönüyorum.

KARANLIĞIN ÖRTÜSÜ ALTINDA, parkta koşuyorum, bankları ve ağaç sıralarını geçiyorum. Ebeveynler ve çocuklar koşarak geçmemi izliyorlar, ama hiçbiri bana yardım etmiyor.

Hiçbiri beni kovalayan adamları durdurmuyor.

Ayak sesleri arkamda gürültüyle yaklaşıyor, gittikçe yaklaşıyor.

Nefes nefeseyim, vücudumdaki her kas yanarken elimden geldiğince hızlı koşuyorum. Ta ki adımlarım yavaşlayana kadar. Batakılıkta koşuyorum.

Ağır nefesleri kulaklarıma çarpıyor. Beni yakaladılar.

Marcus'un sesi kafamda yankılanıyor. *Seni bulduk.*

Loş odanın karanlığında gözlerimi kırpıyorum. Güneş ışığı, pencereleri kapatan karartma perdelerinden sızıyor.

İlk başta, beni uykumdan uyandıranın kabus olduğundan eminim. Ta ki bacaklarımın arasında ıslak ve yumuşak bir şey okşayana kadar.

Uyluklarımı birbirine sıkıştırmaya çalışıyorum, ama aralarında sert ve yuvarlak bir şey var.

Bilincim yavaş yavaş yerine geliyor. Şortum ve külotum yok. Biri battaniyenin altında saklanıyor, dilini amıma sokup çıkarken benim tadımı beğenerek inliyor. Ne zamandır bana bunu yapıyor? Bacaklarımın arasındaki dağınıklığa bakılırsa, bir süredir beni yalıyor.

Ağzı klitorisime yapışıyor ve sertçe emiyor. Ne olduğunu tam olarak anlamadan, amım titriyor ve sırtım kavisleniyor, orgazm beni vuruyor.

Kaçan bozuk iniltiyi engelleyemiyorum, kalbim göğsümde çarpıyor. Zevk içimi kaplıyor ve beni tam bilince getiriyor.

Ne oldu lan?

Battaniyenin altında hareket ediyor, sonra ortaya çıkıyor. Onu tanımaya çalışmak için gözlerimi kırpıyorum, ama yüzü bir maskeyle örtülü. Nohren Hall'da beni kovaladığı gece taktığı maskeyle aynı — gri, çatık gözlü ve kırmızı şeytan boynuzlu.

"Bizim evimizdeyiz," diye fısıldadım. "Yakalanabiliriz."

Luke başını sallar, parmaklarını çenemin üzerinde gezdirir. "Onlar dışarı çıktılar."

Ev bize kaldı. Ona uyumlu bir gülümseme veriyorum. Umurumda değil. Eğer üvey kardeşsek, onu istiyorum. Her gece böyle yatağında olmasını istiyorum ve bununla mücadele etmekten yoruldum. Bu konuyu aramızda sır olarak saklayabiliriz.

İkimiz de sır saklamakta çok iyiyiz.

O üzerime eğilirken, kollarındaki sert kasları kavriyorum. "Az önce kapını çaldım. Cevap vermedin."

Sesi alçaldı, yoğun ve boğuk bir sesle, elini saçlarıma geçirdi. "Şimdi buradayım. Hiçbir yere gitmiyorum."

Ne söyleyeceğini her zaman çok iyi bilir. Tıpkı Ten gibi.

"İyi." Kollarını sıkıyorum, gözlerim yaşlarla doluyor. "Tam da seni istediğim yerde."

Boğazı titrer. "*Beni* istiyor musun, Sienna?"

İşte beklediği şey buydu. Bana olan duygularının karşılıklı olması. Onu önemsiyorum, bunu biliyorum. Ve onu istiyorum. Her santimini. "Evet. Seni istiyorum, Luke. Gerisi umurumda değil. Ailelerimiz ya da başkaları. Tek bildiğim... seni istiyorum."

Üzerime eğildi, maskesinin burnu boynuma değdi ve boğazımda bir inilti yükseldi. Adrenalin ve arzu karışırken, bacaklarımın arasında ıslaklık birikti.

"Seni çok uzun zamandır istiyorum." Ağzının önündeki birkaç iğne deliğinden Luke'un sıcak nefesi çıplak tenime çarptı. Onun sıcaklığı altında çoktan yanıyordum. Sonra o kadar alçak sesle mırıldandı ki, neredeyse duyamadım, "Ne kadar uzun zamandır olduğunu bilemezsin."

Maskeyi köprücük kemiğimden göğsüme doğru kaydırıyor ve yol boyunca yumuşakça üflüyor. Tüylerim diken diken oluyor. Uzun zamandır maskeli bir adamla yatakta birlikte olmayı hayal ediyordum, ama maskenin altında Luke olduğunu bilmek bunu bin kat daha iyi hale getiriyor.

Aniden doğrulup, sıcaklığını da beraberinde götürerek beni soğukta bırakınca, neredeyse protesto etmek için sızlanacaktım. Ama fırsat bulamadan, beni

beni oturur pozisyona getirir, ilk gece yaptığı gibi nazıkçe tişörtümü başımdan çıkarır.

Göğüslerim onun önünde sallanıyor ve maskenin arkasından gözleri onlara yapışmış durumda. Beni yiyip bitiriyor. "Ne kadar süreceğini söyle, Luke."

"Ne kadar zamandır ne?"

"Beni ne kadar zamandır istiyorsun?"

Kısa bir süre sertleşir, sonra mırıldanır, "Seninle tanıştığım andan beri."

Otel barında mı, yoksa internette mi demek istiyor? Neden gerçeği itiraf edemiyor? Ben neden edemiyorum?

Bu düşünceyi bir kenara itiyorum. İkimiz de ruhlarımızı tamamen açığa çıkarmaya hazır değiliz. Ama buna hazırız.

"Beni suçlayabilir misin?" Beni tekrar aşağı itip iki eliyle göğüslerimi kavrar, acı sınırına kadar sıkar. Nefesim kesilir, onu hiç olmadığı kadar çok isterim. "Her santimin inanılmaz."

Maskeli burnunun ucu göğüslerimin arasından göbeğime doğru kayıyor. Maskeyi bir kalça kemiğinden diğerine doğru kaydırıyor. Tüm sinir uçlarım onun dokunduğu yerde toplanıyor ve her dokunuşu beni ateşe veriyor.

Maskenin arkasından dökülen saçlarını tutuyorum. "Her santimin ağız sulandırıcı."

Ben onun altında çekip kıvranırken o homurdanıyor. "Seni tekrar almak için beklemek işkence gibiydi."

Kalbim patlamak üzere ve ben nefes nefese, "O zaman beklemeyi bırak," diyorum.

Kıkırdaması omurgamda yankılanıyor ve tanrım, bu sesi çok özlemişim. "Beni çok uzun süre beklettin, Sienna. Şimdi ben de sana aynı şekilde işkence edeceğim."

Siktir. Bu uzun bir gece olacak.

"Giysilerini çıkar," diyorum nefes nefese. Ben onun önünde tamamen çıplakken, o tamamen örtülü. Yüzü bile. Sert, yıkıcı vücudunu özlüyorum. Onun bana yaptığı gibi onu da yiyip bitirmek istiyorum.

Kafasını salladı. "Henüz değil. Bundan çok daha uzun süre acı çekeceksin."

Lanet olsun. Beklemek zaten dayanılmaz. İtirazım bir iniltiyle ortaya çıkıyor. "*Hayır.*"

Luke yataktan kayıyor. Dizlerinin üzerine çöküyor. Kalbim duruyor.

Ta ki beni yatağın kenarına çekerek tekrar hayata döndürene kadar. Bacaklarımı omuzlarına atar, genişçe açar. Çıplak amım onun önünde parıldıyor.

Yine de maskesini çıkarmıyor. Bunun yerine eğiliyor, maskesiyle klitorisime dokunarak amıma üflüyor.

Onun altında titriyorum. Bacaklarımı daha sıkı kavrar, sıcak boynuna sıkıştırır.

İkimiz de yanıyoruz. İkimiz de patlamanın eşiğindeyiz.

Islak amıma tekrar üflediğinde, çarşafı kavradım. Onun altında kıvranmaktan kendimi alamıyorum. Ama beni o kadar sıkı tutuyor ki, onun kucağında neredeyse hiç hareket edemiyorum.

Yavaşça üflemeye devam ediyor, maskesi klitorisime hafifçe dokunuyor. Bu ezici hisler beni çıldırtıyor. Acı çekmeme, daha fazlasını istememe neden olacak kadar, ama beni doruğa ulaştıracak kadar değil.

Eğer bu, benim ona çektirdiğim ıstıraba benziyorsa, ben bir canavarım. Bu adamın bana dokunmasına izin vermeden bir gün daha geçiremem.

Sonunda, maskeyi kafasından atıyor. Yoğun, baştan çıkarıcı, fırtınalı gözleri kafatasımın içine işliyor. Hiçbir erkek Luke Valentine'in bana baktığı gibi bakmadı. "Gözlerini benden ayırma, tatlım."

Luke'un dili yarıklarımı yalarken, söyleneni yapıyorum.

Dili gergin sinir demetine değdiğinde, çılgılık atıyorum. Tanrıya şükür, ailemiz dışarı çıkmış. Onlardan biri buraya koşup bu gürültünün ne olduğunu sormaması imkansız.

Sadece Luke'un üvey kız kardeşinin bacaklarının arasında diz çökmüş olduğunu görecektlerdi.

Dili tekrar beni okşadığında, sadece boğuk inlemesi bile uyluklarımdaki kasları gerginleştirir. *Tanrım*. Zaten tekrar boşalmanın eşiğindeyim.

Luke Valentine'in üzerimde yarattığı etki tehlikenin ötesinde. Felaket gibi.

"Tadın çok güzel, tatlım." Dili klitorisimin üzerinde dönüyor, damarlarımdan şok dalgaları yayılıyor, sonra da çarşafa damlayan heyecan selini yalıyor.

Parmağını içeri soktuğunda, istem dışı olarak onu sıkıca kavradım. "Çok iyi hissettiriyorsun."

Dudaklarından çıkan inilti müstehcen. "Siktir, Sienna. Çok darsın. İçine girip sikimi sıkıştırmak için sabırsızlanıyorum."

Beklenmedik bir panik dalgası omurgamdan yukarı doğru yayılır. Ciddi bir hata yaptım. Luke'un penisi, bunu son yaptığımızda zar zor içime sığmıştı.

Benim tedirginliğimi hissetmiş olmalı ki, ikinci parmağını da içeri sokarak beni onun için genişletiyor. Birlikte inliyoruz. Bir erkeğin inlemesi beni patlatmaya yetmemeli, ama yetiyor. Tanrım, yetiyor.

"Bu sefer benim sikimde boşalacaksın. Ve sonunda içine girdiğimde, sana kolaylık göstermeyeceğim. Sert ve hızlı sikileceksin."

Geçen sefer bana nazik mi davrandı? Hayatta olmaz...

Luke'un dili klitorisime geri dönüyor, nefesimi kesiyor. Dudakları o hassas düğmeyi sararak emdiğinde, sırtım kavisleniyor ve çarşafı yırtarak yataktan çekiyorum. Çığlıklarım odada yankılanıyor.

"Tanrım, bu ses çok seksi," diye mırıldanır.

Bu adamın bana istediği her şeyi yapmasına nasıl bu kadar uzun süre izin vermedim? Demir gibi bir iradem olmalıydı. Şimdi ise tamamen parçalanmış durumda.

Orgazmın doruğa ulaşmaya başladığı anda, Luke klitorisimi ağzından çıkarır ve parmaklarını amımdan çıkarır. Zevkin doruğuna ulaşmak üzereyken birdenbire zevkin elimden alınması gözlerimin kenarlarını yakar. "Hayır. Lütfen durma. Daha fazlasına ihtiyacım var."

Luke aniden ayağa kalkıp beni karnımın üstüne çevirdiğinde çığlık attım. Yeni pozisyona alışmam için bana fırsat vermeden kalçalarımı yukarı kaldırdı.

Gömleğini ve pantolonunu çıkarırken elleri cildimden sadece kısa bir süre ayrılıyor. Soyunurken onu hayranlıkla izliyorum, gergin cildinin altındaki sert kasların dalgalarını hayranlıkla seyredivorum. O mükemmel. Hayran olunacak, incelenilecek bir örnek.

Karanlıkta onu izlediğimi fark edince, yüzünde bir gülümseme belirir. Titreyen penisini kavrar ve uzun, yavaş bir hareketle okşar. "Seni sikerken beni izle, Sienna."

Adım, onun dudaklarından çıkarken müstehcen geliyor. Dört harfli bir kelime. R dereceli. Bakire kulaklara uygun değil. Kahretsin, beni utandırıyor.

Ama onun dediğini yapıyorum, dirseklerimin üzerine eğiliyorum ve o sikinin ucunu benim girişime bastırırken gözlerimi ondan ayırmıyorum.

Beni hızlı ve sert sikmeye söz vermesine rağmen, sikini yavaşça, kasıtlı olarak içime sokuyor.

Gerilmeye tepki olarak tıslıyorum. İçimdeki penisinin yakıcı hissi, beni yine yatağa tırmanmaya zorluyor. Daha ne kadar dayanabileceğimi bilmiyorum.

Eli kayarak klitorisimi okşuyor, acıyı ezici bir zevkle karıştırıyor ve orgazmı yeniden inşa ediyor. "Aferin benim iyi kıza."

Onun homurtusu beni titretir. Yanağım yatağa düşer, boynum gevşer ve gözlerim kapanır.

Kıçıma attığı keskin bir tokat beni nefes nefese bırakır ve gözlerimi açtığımda onun bana öfkeyle baktığını görürüm. "Sana ne demiştim? Gözlerini benden ayırma."

Neye bulaştım ben böyle? Luke Valentine ile tanıştığım anda hayatımın sonsuza dek değişeceğini bilmeliydim.

Gözlerimi açık tutmaya zorluyorum ve o yavaşça kalçalarını geriye doğru sallarken ona bakmaya devam ediyorum. İçimde sadece ucu kaldığında, birdenbire sonuna kadar içeri giriyor.

Boğazımdan bir çığlık kopar ve Luke penisini içime tekrar tekrar sokarken yatak her hareketimle sallanır. Bu yoğunluk başımı hafifletir. Daha önce seksten bayılmadım ama Luke beni bayılana kadar sikerse şaşımam.

Tırnaklarım yatağa batıyor ve o bir eliyle kalçamı sıkıca tutarken, diğer eliyle klitorisimi çılgınca okşuyor ve zevkimi hiç olmadığı kadar yüksek seviyelere çıkarıyor.

"Çok iyi hissettiriyorsun," diye nefes nefese diyor, derinin deriye çarpmasıyla neredeyse duyulmaz bir sesle. "Seni spermimle boyayacağım."

Benden çekilmesini bekliyorum, ama o bu lezzetli işkenceye devam ediyor, acımasızca içime girip çıkıyor. Ne kadar boşalmak isterse istesin, önce benim boşalmamı sağlayacak. Bu sefer içime giren penisi beni çığlık attırıyor.

Klitorisime daha sert bastırdığında, tanıdık orgazm crescendo'su giderek zirveye tırmanıyor. Etkisine hazırlandığım için bacaklarım ve kollarım geriliyor.

Luke'un fırtınalı gri bakışları benimkilere saplanıyor, beni ikiye bölüyor. Dudaklarından çıkan inilti ve yalvarış karışımıyla söylenen adım, benim sonum oluyor. "*Sienna*."

Rahatlama içimi kaplar ve gözlerim onu artık takip edemez, çünkü gözlerim ezici zevk dalgalarının içinden geçer.

Boğazım, ağızımdaki tıkaçtan dolayı kısıılır ve Luke, darbelerinin sık ve kesik kesik hale gelmesiyle bir dizi küfür ve övgü fısıldar.

O aniden içimden çıkınca, ben de sarsılıp, bağırarak yatağa yığıldım. Sıcak sperm önce kıçıma, sonra sırtıma sıçradı. O benim boynum muydu? *Tanrım*. Beni spermleriyle boyayacağını söylerken ciddiymiş.

Hâlâ nefes nefese ve güçsüzüm, hiç de iyileşmiş değilim, Luke geri dönüp bir havluyla spermimi temizlerken. "En azından sonrasında centilmen davranıyorsun," diye mırıldanıyorum.

O sırtarak, "Bir dahaki sefere, senin yalayabileceğin bir yere boşalacağım" der. Dudaklarımı araladığımda, "Ya da belki de ağzına boşalırım. O zaman temizlemek zorunda kalmazsın" diye ekler.

Daha önce birinin spermini yutmak için can attığımı söyleyemem, ama Luke Valentine tamamen farklı bir canavar. Bir şeytan.

Luke yatağıma tırmanır ve üzerimize battaniyeyi atar.

"Ne yapıyorsun sen?" Ona dönerek onu itmeye çalışıyorum, ama o kolunu belime dolayarak beni kendine doğru çekiyor.

"Yatmaya gidiyoruz. Yarın büyük gün." Bu kadar yakinken çok güzel. Yüzünün her santimini ezberlemek istiyorum ki rüyalarımda görebileyim.

"Yarın ne var?"

"Ailelerimiz bizi aramaya gelmeden önce seni yavaş ve nazık bir sevişmeyle uyandırmayı planlıyorum."

Ailemizin buraya gelip bizi yakalama ihtimali beni paniğe sevk ediyor. "Bunu bilmemeliler."

Beni sıkıca sarıyor.

"Öğrenmeyecekler." "Hâlâ ayrılacaklarını düşünüyor musun?"

Tereddüt ettiğinde kalbim sıkışıyor. "Bilmiyorum," diye itiraf ediyor. "Ya ayrılmazlarsa ne olur?" diye fısıldıyorum.

Eli saçlarıma uzanır ve saçlarımı kulağımın arkasına iter. "Sen her zaman benim olacaksın, Sienna. Ne olursa olsun. Kimse aramıza giremez."

"Peki ya aralarına girerlerse?" Gözlerimden dökülmek üzere olan yaşları geri çekiyorum. "Beni burada kalmama izin vermek zorunda değiller. Eğer öğrenirlerse..."

"Öğrenmeyecekler." Sesi sert ve emindir. "Kimseye söylemeyeceğiz. Mezun olana kadar. O zaman istediğimiz yere gidebiliriz ve ben seni koruyacağım."

"Bizi gizli tutmak senin için sorun değil mi?"

Bana küçük bir gülümseme atıyor. "Çılgın arkadaşın beni ikna etti."

Juliet. Demek ki flört etmiyorlardı. Daha çok komplo kuruyorlardı.

Gülümsüyorum.

Tanrım, onu seviyorum.

"Seni elde tutmak için her şeyi yaparım. Her şeyi. Bu, toplum içinde elini tutamamak anlamına gelse bile. Bu, odada başka biri varken seni öpememek anlamına gelse bile, bu beni ne kadar öldürürse öldürsün. Sen benim olduğun sürece, gerisi önemli değil."

Kalbim coşuyor. O bu fedakarlığı yapmaya hazır. Benim için. Beni elde tutmak ve güvende tutmak için.

Ama beni güvende tutmak için Marcus'la olanları bilmesi gerekiyor. Gerçeği bilmeye hakkı var. "Sana bir şey söylemeliyim."

Beni saran kolu sertleşir. "Ne?"

Titrek bir nefes alıyorum. "Tehditkar mesajlar alıyorum ve... Sanırım bunlar memleketimden birinden geliyor."

Kırmızı Cadillac'ı gördüğüm zamanları ve partide Marcus'a ait olduğunu düşündüğüm maskenin altındaki ela gözleri anlatabilirdim, ama onun gerçekten Marcus mı yoksa başka biri mi olduğundan hala emin değilim. Ya da sarhoş paranoyası.

Sadece bu sözleri yüksek sesle söyleyerek, göğsümden küçük bir yük kalkıyor. Artık bu yükü tek başıma taşımak zorunda değilim.

Luke benden uzaklaşarak gözlerimin içine bakıyor, kaşları çatılmış. "Kim?"

Ona gerçeği söyledikten sonra bana eskisi gibi bakmayacağından korktuğum için kalbim deli gibi atıyor. Ama bu sırrı daha fazla saklayamam.

"Adı Marcus." Oturup derin bir nefes alıyorum, hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum. "Geçen yaz, bir şey gördüğümü sandım. Kötü bir şey. Gerçekten *çok* kötü bir şey." Bu anı, yüzlerce kez izlediğim bir film gibi zihnimde tekrar canlanınca boğazıma bir yumru oturuyor. "Bir suç."

Luke, ben konuşmaya devam ederken sözümü kesmiyor, sessiz ve hareketsiz, sadece eliyle kolumu okşuyor. Teselli ediyor. Cesaret veriyor. Luke Valentine'in kollarında olduğumdan daha güvende hissettiğim bir yer yok.

Sonunda ona her şeyi anlatıyorum.

O gece Juliet mesajlarıma cevap vermiyordu. Birlikte takılmak için planlarımız vardı, ama daha önce Marcus'la önce buluşmak isteyebileceğini söylemişti. Telefonlarıma da cevap vermediğinde, onu nerede bulabileceğimi biliyordum.

Ortaokuldayken ailesi onun için devasa bir ağaç ev inşa etmişti. Gerçekten *devasa*. Reality TV programlarında gördüğünüz ağaç evlerden biri gibi. Orası bizim kalemiz, kalesimiz olmuştu. Sadece bize ait bir yer istediğimizde gittiğimiz yerd. Sıcak yaz gecelerinde orada uyurduk bile.

İlk gittiğim yer orasıydı. Belki beni bekliyordu ve telefonu şarjı bitmişti. Juliet mesajlaşmada pek güvenilir biri değildi, ama neredeyse her zaman

planlarını yerine getirirdi. Hiçbir şey olmasa bile, Juliet nadiren tahmin edilebilir olsa da güvenilirdir.

Kapıdan gizlice geçip Juliet'in devasa aile mülküne girdim. Kocaman evinin birinci katındaki birkaç ışık, bakımlı ön bahçeye sızıyordu. Ön kapıya giden taş yürüyüş yolunun her iki yanını, baldır yüksekliğinde lambalar süslüyordu. Juliet'i ziyaret etmek, bir kaleye girmek gibiydi. Onu bu kadar sevmeseydim, onun fantastik hayatını kıskanırdım.

Ama Juliet'in neler yaşadığını biliyordum ve kıskanılacak bir şey yoktu.

Ailesinin Mercedes'i garaj yolunda yoktu, ama Juliet'in Audi'si vardı. Marcus'un Cadillac'ı da öyle.

O zaman geri dönmeliydim. Juliet'in o gittikten sonra bana mesaj atmasını beklemeliydim. Ama ön kapıya doğru yürüdüm ve kapı kolunu çevirdim. Kilitliydi. Kapıyı çaldım, zili çaldım. Sessizlik.

Ben de hırsız gibi evin etrafında dolaşıp arka bahçeye girdim ve yüksek ağaç evine çıkan merdivenin dibinde durdum. Hiçbir şey duymadım, ses yoktu. Muhtemelen yine bir çıkmaz sokaktım. Juliet ve Marcus muhtemelen odasında sevişiyorlardı, bu yüzden benimle burada buluşmak isteyecekti. Onu bekleyecektim.

Merdivene tırmandım, her basamak ağırlığım altında hafifçe gıcırıyordu. Ağaç ev artık yıllar öncesine aitti, merdiven eskimiş ve on dokuz yaşındaki halimizden çok, on iki yaşındaki halimizin ağırlığını daha iyi taşıyordu.

Burası bizim güvenli yerimizdi. Sığınağımız. Öyle kalması gerekiyordu. kalması gerekiyordu.

Merdivenin tepesine ulaştığımda, karanlıkta kambur duran birini birini seçebildim.

Bekle. Bir değil, iki tane. Biri dört ayak üzerinde duruyordu, diğeri ise altlarındaki ahşap zeminde yatıyordu.

Juliet'in ailesi ağaç evine ışıklar taktırmıştı. Karanlıkta buraya geldiğimizde her zaman onları açardık.

Ama Marcus onları kapalı tutmuştu.

İlk olarak onun homurtuları duyuldu. Sonra kalçalarının hareketleri.

Yüzüm kızardı ve onlar beni fark etmeden aşağı inmek üzereydim ki, onun boynuna sıkıldığı ipi gördüm.

Onun altında, Juliet sessizdi. Onun erkeklerle seks yaparken sık sık duyduğumdan, yatakta sessiz olmadığını biliyordum.

Kesinlikle sessiz değildi.

Daha da kötüsü, hareket etmiyordu. Onun altında gevşek bir şekilde yatıyordu, başı yana eğilmiş ve gözleri kapalıydı.

En yakın arkadaşım baygındı. Marcus ise...

Ondan sonra, kafamda hiçbir düşünce kalmadı. Vücudum panik moduna geçti, sanki kendimi hareket ederken izliyormuşum gibi kendi kendine hareket ediyordu, ama zihnim hiçbir şeyi kontrol edemiyordu. "*Ne oluyor?*"

Marcus ipi düşürdü ve beni gördüğü anda durdu. Juliet'in üstünden kalkarak, kemerini şingirdatarak pantolonunu giydi.

Oksijen yetersizliğinden yüzü kızarmıştı. İp ile onu ne kadar sıkı boğduğu belliydi.

"Ona ne yapıyorsun lan?" Çığlık boğazımdan o kadar şiddetli çıktı ki, ses tellerinin titreşiminin iz bırakıp bırakmayacağını merak ettim.

Ellerini kaldırdı. "Göründüğü gibi değil. O istedi."

O istedi. İzin almadan istediklerini alan erkekler için bu savunma kaç kez kullanıldı?

Hayır. Juliet olmaz. En iyi arkadaşım olmaz. Zaten yeterince acı çekmişti. Bu canavarın paçayı kurtarmasına izin vermeyecektim.

Sıcak gözyaşları gözlerimi yakıyordu, ama gözlerimi kırıp onları silmeye çalıştım. Daha sonra ağlayacaktım.

Şu anda, bu orospu çocuğunu ondan uzaklaştırmam gerekiyordu.

Titreyerek aralarına girdim ve merdiveni işaret ettim. "Git."

Tereddüt etti ve kalbim durdu. Buraya silahsız gelmiştim. Kendimi ve en iyi arkadaşımı savunacak hiçbir şeyim yoktu. O bir futbolcuydu. İkimizi de incitebilirdi.

"Hayır. Sana söylüyorum, o bunu istedi. Uyanmasını bekle..." "*Defol git!*"

Öfke gözlerimi kör etti. Ona saldırırken ona doğru atıldım ve ittim.

"Sienna!" Karanlıkta küçük, boğuk bir ses duyuldu. "Hayır! Yapma!"

Ama çok geçti. Ayağı merdivene takıldı ve kolları havada çırpınırken geriye doğru yuvarlanıp karanlığa düşerken ciğerlerim dondu.

Düşerken çığlık atmadı.

Bir saniye sonra, vücudu yere çarptığında mide bulandırıcı bir ses duyuldu.

Juliet titrek bacaklarıyla ayağa kalktı ve çıkışa doğru koştu. "Ne yaptın sen? O yanlış bir şey yapmıyordu!"

"Seni bilinçsiz hale getirdi!" Gözyaşları yanaklarımdan süzüldü, Marcus'un ona yaptıklarını ona benim söylemek zorunda kalmam kalbimi parçaladı. "O..."

O, kararlı bir şekilde başını salladı. "Öyle değildi! Ben öyle istedim. *Lanet olsun!*" Juliet merdivenden aşağı indi ve onun adını haykırarak onu salladı. Marcus'un bacağı yanlış bir açıyla bükülmüştü. Midem bulandı ve kusmak istedim.

Şimdi, Luke ile o geceyi yeniden yaşarken ellerim titriyor. "Juliet nefes oyununu denemek istedi. Marcus onu bayılına kadar boğdu ve kendine gelene kadar durdu. Sonra Juliet isterse tekrar yaptı. Juliet bunu polise anlattı, bu yüzden suçlamada bulunmadılar. Juliet beni hemen affetti; neden öyle yaptığımı biliyordu. Ama Marcus..." Gözlerimi sıkıca kapatıyorum ve Luke oturup beni kendine çekiyor. "Bacağı ve sırtında aldığı yaralar kalıcıydı. Fizik tedavi ona yardımcı olabilir, ama bir daha asla futbol oynayamayacak. Bursunu bırakmak zorunda kaldı. Takımını ve geleceğini bırakmak zorunda kaldı. Hepsi benim yüzümden."

Luke elini çenemin altına koyarak bakışlarımı kendine çevirdi. "Sen yanlış bir şey yapmadın, Sienna. O durumda herhangi bir iyi insanın yapacağı şeyi yaptın. Bir suça tanık olduğunu düşündün ve onu durdurdun. Bunun en iyi arkadaşının başına gelmesi durumu daha da kötüleştirdi."

Kafamı sallıyorum. "Uyanana kadar beklemeliydim. On saniye daha beklemeliydim. O zaman açıklayabilirdi ve Marcus incinmezdi..."

"Senin suçun *değil*." Onun inancı beni mahvediyor ve hıçkırıklar beni sararken başımı göğsüne gömüyorum. Kollarını bana sıkıca sarıyor, sanki beni asla bırakmayacakmış gibi sıkıyor. "Eğer sana böyle bir şey yapıldığını görseydim..." Duruyor, sesli bir şekilde yutkunarak kendini topluyor. "Onu öldürürdüm."

Daha da çok ağlıyorum. Konuşamayacak kadar. Luke Valentine benim için birini öldürebilir. Nedense, bunu yapacağını bilmek için onun sözünü duymama gerek yoktu.

"Sana saldıran oydu." Luke'un sesi artık daha yumuşak, ama sözlerinin altında bir öfke akımı var. "Ondan kaçmak için buraya taşındın."

Hıçkırarak, kendimi toparlayıp ağlamaklı bir sesle konuşmaya çalışıyorum. "Evet. O ve iki arkadaşı. Parkta bana saldırdılar. Ama ben buradan ayrıldım çünkü tüm kasabayı bana düşman ettiler. Herkes onu

altın çocuk, yıldız sporcu olarak görüyordu, ben ise bir hiçtim. Ben sadece Juliet'in en iyi arkadaşıydım, zengin çocuklara yapışan, tek annesi olan zavallı bir kızdım. Annem ve ben, bana yaptıkları için cezalandırılmayacaklarını biliyorduk. Aileleri kolluk kuvvetlerinde çalışıyordu. Wakefield'daki herkes Marcus'un tarafını tuttu ve ben onların kötü adamı oldum."

"Onlar için senin ne olduğun kimin umurunda," diyor Luke basitçe. "Sen Juliet için bir kahramansın. Önemli olan bu."

"Onun kahramanı değilim." Yine boğazıma düğümlenen hıçkırıkla boğuluyorum. "Onun hayatını mahvettim. Marcus'la olan şansını mahvettim ve şimdi benimle buraya gelmek için tüm hayatını alt üst etti. Ben bir yüküm."

Juliet için, annem için, babam için, Deb için, Luke için. Herkes için bir yük.

Luke oturur ve beni kendine doğru çekerek üstüne oturur. İki eliyle yüzümü tutarken burunlarımız birbirine birkaç santim uzaklıkta. "Sen bir yük *değilsin*, Sienna. Juliet seni sevdiği için buraya seninle birlikte taşındı. O senin en iyi arkadaşın ve eminim ki roller tersine dönseydi o da aynı şeyi yapardı. Seni buraya kadar takip etmesinin sebebi bu, çünkü sen onun en iyi arkadaşısın. Ve o gece bunu kanıtladın."

Gözlerimi kırıştırarak gözyaşlarımı tutmaya çalışırken burnum yanıyor.

"Burada olduğun için mutluyum. Çünkü Wakefield'dan ayrılmasaydın, seninle asla tanışamazdım." Eli çenemi okşuyor ve kristal gibi parlak gözleri yüzümü izliyor. "Ve seninle tanışmak başıma gelen en güzel şey." Kollarımı ona doluyorum, yüzümü omzuna gömüyorum ve kendimi yine kaybediyorum. En son ne zaman bu kadar ağladığımı hatırlamıyorum, ama içimden bir arınma geliyor.

Sanki bu gözyaşlarını yıllardır içimde tutuyormuşum gibi. ömür boyu ve sonunda onları dışarı çıkarmak çok iyi hissettiriyor.

Seninle tanışmak başıma gelen en güzel şey. Sanırım bu benim için de başıma gelen en güzel şey. Luke beni hiç kimsenin yapamadığı kadar güvende, seksi ve mutlu hissettiriyor. Beni koşulsuz sevildiğimi hissettiriyor.

Ve sanırım ben de ona aşık olmaya başlıyorum.

"GÜNAYDIN, GÜZELİM." Luke'un sabah sesinin gürültüsü, hafif güney aksanıyla birleşince ayak parmaklarım kıvrılıyor.

Gözlerimi açmadan önce eli çenemi okşadı ve dudaklarını dudaklarıma değdirdi. Güneş ışığı karartma perdesinin kenarlarından sızıyordu. Keşke bütün gün burada kalabilseydik. Hiçbir şeyin ve hiç kimsenin olmadığı bu mutluluk dolu balonun içinde kalabilseydik.

Dili dudaklarımla arasından kayıyor ve beni sırt üstü çevirip elini karnımın üzerine kaydırıyor...

Bir kapı çalması beni irkiltiyor. "Sienna? Uyanık mısın?"

Kahretsin. Lanet olası babam.

Luke'u yataktan itmeden önce, çenemi tuttu. "Onunla yüzleş." "Ne?" diye tısladım. "Hayır! Git saklan."

Gözleri kısılır. "Bizim hakkımızda değil. Seni terk etmesi hakkında. Ona bunun seni nasıl hissettirdiğini söyle."

"Tamam." Onu yatağın kenarına doğru itiyorum. "Git artık!"

Çıplak kıcı ağız sulandırıcı bir şekilde kıyafetlerini kapıp dolaba giriyor ve sessizce kapıyı kapatıyor.

"Bir saniye!" diye bağıryorum, aceleyle gömleğimi ve şortumu giymeye çalışırken. "Girin!"

Benim iznim olsa bile, babam kapıyı yavaşça açıyor. "Günaydın, evlat. Üzgünüm, seni uyandırmak istemedim. Genelde saat kaçta kalktığını bilmiyordum."

Ona gülümsüyorum. "Sorun değil. Uyanıktım. Telefonumla uğraşıyordum."

"Oh, iyi." Her adımında tereddütlüymüş gibi odama girer ve yatağımın kenarına oturur. "Artık evdeyiz, durumunu kontrol etmek istedim. Okula alıştığın ve burada rahat olduğundan emin olmak için."

Tanrıya şükür. Luke ile aramızdaki ilişkiyi bilmiyor. Vücudumdaki tüm gergin kaslar gevşiyor. "Aslında harika. Burada kesinlikle rahatım. Deb çok iyi biri."

Gülümser. "O çok iyi biridir," diye onaylar. "Onu sevdiğine sevindim. Peki Luke?"

Gerginleşirim, dolaptan boğuk kahkahasını beklerim, ama o sessiz kalır.

Ama haklı. Sonunda babamla yüzleşmem gerekiyor. Her şey hakkında. "O da iyi biri. Kendimi gerçekten hoş karşılanmış hissediyorum." Boğazımı temizlerim, babamla hangi konuyu daha az konuşmak istediğimden emin değilim: yeni üvey kardeşim mi, yoksa ebeveynlerimin beni terk etmesi mi? "Aslında seninle konuşmak istedim."

O, bu konuşmanın geleceğini biliyormuş gibi dudaklarını sıkıştırarak dikleşti. "Tabii ki. Aklında ne var?"

"Neden bizi değil de kumar oynamayı seçtin?" Bu sözleri yüksek sesle söylemek bile gözlerime yeni gözyaşları getiriyor. Acıyı gömdüğümü, bölümlere ayırdığımı sanıyordum, ama şimdi bu soru ortaya çıktığına göre, yeni bir acı dalgası üzerime çöküyor.

Babam bakışlarını ellerini birleştirmiş olduğu kucağına indirir. Kafasını sallar. "Çok üzgünüm, Sienna. Hiçbir mazeretim yok. Sana sadece terapide öğrendiğim şeyi söyleyebilirim: bağımlılık bir hastalıktır. Bazen hayatımızın en kötü kararlarını vermemize neden olan bir hastalık. En çok sevdiğimiz insanları incitmemize neden olan bir hastalık." Bir an durur, kendini toparlamak için bir dakika bekler. Onun boğulduğunu görmek gözlerimi daha da yaşartır. "En büyük pişmanlığım seni ve anneni terk etmek. Annen doğru kararı verdi, ben durduramadığımda benden ayrılmamı istedi." Boynunun arkasını ovuşturur, kısa, kendini küçümseyen bir kahkaha atar. "O zamandan beri onun için daha iyi biri olmaya, onu hak etmeye çalışarak yıllarımı geçirdim. Ama geçen yıl terapiye başlayana kadar, gerçekten... her zaman olmak istediğim adam olmaya çalışmaya başlayamadım. O zamana kadar, bozuk evliliğimi düzeltmek için çok geç olduğunu biliyordum. Ama seninle." Eli dizime konuyor ve sıkıyor. "Hak etmediğim bir ikinci şans olsa bile, hala baban olmamı kabul edeceğini umuyordum."

Onu kucaklayıp ağlarken bana sarılmasını istiyorum, ama kendimi tutuyorum ve titreyen dudağımı ısıırıyorum. "Bu gerçekten çok acı verdi. Bana sadece bayramlarda kart gönderirdin. Doğum günümde bir kez garip bir telefon aldım. Benim yüzümden gittiğini sandım." Ellerim ve sesim titriyor, ama bunu söylemeliyim. Ona her şeyi anlatmalıyım. "Bu beni berbat hissettirdi. Sevmeye layık değilmişim gibi. Kimseyi bana kızdırmamalıydım, yoksa beni terk ederlerdi ve bir daha onları göremezdim. Tıpkı senin gibi."

Yaklaşır, elini dizime koyar ve sıkar. "Çok üzgünüm..." "Ve annem."

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken nefesim kesilir. Yıllarca acıyı içimde sakladığım için göğsüm

, yıllarca acıyı içimde tutmaktan ağrıyor. "Kaç kez eve geldiğimde onu kanepede ağlarken bulduğumu biliyor musun? Sen bizi parçaladın. Ama beni parçalamanı atlatabilirdim, ama onu parçalamanı atlatamadım. Annemi değil."

Babam sonunda beni kucaklayıp kendine çekerek, odunsu kokusuyla sardığında, hıçkırıklar içimi parçaladı. Yıllardır

ihtiyacım olan kucaklama. Sanki bir ömür boyu sürmüş gibi.

" ok  zg n m, Sienna," diye tekrarlar, sesi titriyor.  kimiz için de güçlü kalmaya  al şiyor. Sadece birimizin a lamaya, teselli edilmeye hakkı olduğunu biliyor. "Seni ve anneni incitti im için özür dilerim. Nasıl baba olunaca ını bilmiyordum. Ya da nasıl koca olunaca ını. Zar zor insan olabiliyordum." Bo azını temizler. "Ama bu bir mazeret değil. Davran şlarım için asla mazeret g stermeyece im. Hatalıydım ve beni affedememenizi anlıyorum. Bunu beklemiyorum. Ama hayatımın geri kalanını, asla ba aramasam bile, hak ettiğiniz baba olmaya çalışarak ge irece im."

Onun g  s ne başımı yaslayarak onaylıyorum. Onu tamamen affedebilecek miyim, terk edilmenin acısı gerçekten geçecek mi, bilmiyorum. Ama onu hayatımda istiyorum. Bir zamanlar sahip olduğumuz baba-kız ilişkisini düzeltmeye çalışmak istiyorum.

 kimiz de sonunda kendimizi topladı ımızda, geri çekilir ve yana ımdaki gözyaşını siler. "Kendini su ladı ın için  zg n m, Sienna. O duyguyla bu kadar uzun süre ya adı ın için  zg n m. Ama sen kesinlikle hiçbir Şey yapmadın. Lütfen bunu bir daha asla düşünme. Bir saniye bile."

Konu amadan başımı sallıyorum ve onun beni tekrar kucaklamasına izin veriyorum. Uzun zamandır omuzlarımda duran tanıdık, ağır yük kalkmış gibi hissediyorum.

Bunu benim için Luke yaptı. O olmasaydı, babamla asla y zle emezdim. Çok ihtiyacım olan kapanışı asla elde edemezdim.

Birbirimiz için ne olursak olalım, ne olursa olsun, ona bunun için her zaman minnettar olacağım.

Bölüm 20

Sienna

KÜTÜPHANEDE, Juliet telefonuna eğilmiş, oturduğumuzdan beri ödevinden sıkılmış durumda. Luke ile olan gizli ilişkiyi ondan saklayabildiğime inanamıyorum. Derslere giriyor, hokey maçlarında Devils'ı destekliyor ve arkadaşlarımızla akşam yemeği yiyorum, sanki her şey normalmiş gibi. Sanırım bu bizim yeni normalimiz. En azından Luke ile ilişkimizi açıkça yaşayabileceğimiz zaman gelene kadar. Eğer o zaman gelirse tabii.

Juliet'in ekranında, kahverengi saçlı, ciddi yeşil gözlü, kırmızı-siyah Devils forması giymiş, yıkıcı derecede yakışıklı bir adamın fotoğrafının yer aldığı bir makale var.

Onu dirsekliyorum. "Ne yapıyorsun?" "Trey

Lamont hakkında bir makale okuyorum."

"Wes'i öldürmeye çalıştığı için okuldan atılan adam mı?"

Kırmızı çizgili siyah saçları yüzünü neredeyse tamamen kapatan Juliet başını salladı. "Evet, o."

"Ona karşı morbid bir hayranlık duymaya başlamadığını söyle. Violet'e zarar verdi, hatırladın mı?" Tüylerim diken diken oldu. Trey Lamont'un arkadaşımıza yaşattığı cehennemi düşünmek bile istemiyorum. Ve Wes'e.

"Biliyorum. Yaptığı şey korkunç. Ama... Bilmiyorum. Bence bu hikayenin daha fazlası var."

Gözlerimi devirdim. "Suçlulara cinsel olarak ilgi duyan insanlar için kullanılan o parafilin adı neydi?"

"Hybristophilia. Evet, bende olduğunu

biliyorum." "En azından bunun farkındasın."

Juliet yeni takıntısının nesnesi hakkında okumaya devam ederken, ben telefonumu kontrol ediyorum.

Bildirim yok. Ten'e birkaç gündür mesaj atmayı unuttuğumu fark edince suçluluk duygusu dalga dalga üzerime geliyor. *Unuttum*. Onu, yıllar önce internette tanıştığımızdan beri hiç unutmadım.

buraya geldiğimden beri onu unutmadım. Yıllar önce internette tanıştığımızdan beri.

Luke bana Ten'i unutmamı söyledi ve ben de unutmaya başlıyorum.

Belki de unutmamı, hayatıma devam etmemi istiyor ki, maskenin arkasındaki adam gerçekten oysa gerçeği itiraf etmek zorunda kalmasın. Ama Ten'e ondan vazgeçmeyeceğimi söyledim. Babam, mesajlarına aylarca cevap vermediğim halde benden vazgeçmedi ve şimdi ilişkimiz her zamankinden daha iyi. Ten'den vazgeçmeyeceğim. Mesajlarımıza bakmak yerine, dizüstü bilgisayarındaki e-posta tarayıcısını açıyorum.

Ten'e uzun zamandır e-posta göndermedim. E-postaları, birbirimize gönderdiğimiz uzun mesajlar, uzun soluklu güncellemeler ve tutarsız, E-postalar özeldi. Herkese mesaj atardık, ama o mektupları sadece birbirimize gönderirdik.

Dudaklarımı ısırarak ne söyleyeceğimi düşünmeye çalışıyorum. Luke ve Ten aynı kişi ise, onu sonunda bana açılması için ikna etmem gerekiyor.

Sevgili Ten,

Görünüşe göre artık hokey maçlarına gidiyorum. İnanabiliyor musun? Spordan nefret eden kız, üniversite maçında hokey formasıyla oturmuş takımı destekliyor. Kanıt istiyorsan sana fotoğraf gönderebilirim.

Maçlarında sana tezahürat yapmayı hayal ettiğimi sana hiç söylemiş miydim? Tribünlerdeki en gürültülü kişi ben olurdum. Baban sana tezahürat yapamasa bile, dışarıda birinin sana o kadar yüksek sesle tezahürat yaptığını, boğazı ağrıyana kadar bağırdığını bilmek sana yardımcı olur diye umuyordum. Muhtemelen konuşamayacak hale gelirdim, ama bu senin oynamana yardımcı olsaydı, buna değerdi. Seni mutlu etseydi.

Daha fazla haber: babamla konuştum. Boşanmadan sonra nasıl gittiği hakkında. Biliyorum. Şok edici, değil mi? Bana tüm bu süreçte yardım ettiğin için bunu bilmek isteyeceğini düşündüm. Artık ilişkimiz hakkında daha iyi hissediyorum. Çok daha iyi. Gerçekten çaba gösteriyor ve bana ve anneme yaşattıkları için kendini kötü hissediyor. Onu tamamen affetmenin ve ilişkimizi düzeltmenin yolunu hala arıyorum. Belki bu her zaman zor olacak, ama bu denemeye değmeyeceği anlamına gelmez.

Luke'dan bahsetmiştim, değil mi? Yeni üvey kardeşim. Aslında dürüst olabilmem için bana cesaret verdi. Gerektiğinde insanlarla yüzleşebilmem için. Hâlâ öğrenme aşamasındayım ama giderek daha iyi oluyorum. İkiniz çok iyi anlaşırsınız bence. Aslında birbirinize çok benziyorsunuz. İkiniz de hokeyi seviyorsunuz, ikiniz de babanızı kaybettiniz ve aynı mizah anlayışına sahipsiniz

Son zamanlarda o benim dayanağım oldu, tıpkı senin her zaman olduğun gibi.

Umarım iyisindir. şu anda ne yaşıyorsan yaşı, hazır olduğunda ben buradayım.

*Sevgiler
, Sienna*

Derin bir nefes alıp, Gönder tuşuna bastım. Belki bu, Ten'den sonunda bir cevap almamı sağlar. Özellikle geçen gece ona sırrımı açtıktan sonra, Luke'un sonunda gerçeği itiraf etmesini sağlar. Aramızda artık sır kalmasını istemiyorum ve doğruluğunu teyit edene kadar onun ve Ten'in aynı kişi olduğuna tam olarak ikna olmayacağım. Luke kendini açıklayıp, beni terk ettiği ve eski yaraları açtığı için onu affettikten sonra, her zamankinden daha yakın olabiliriz. Onun dünyadaki en sevdiğim insanlardan biri olabileceği aklıma gelmeden önce, hiç mümkün olduğunu düşünmediğim kadar yakın.

Dizüstü bilgisayarımı kapatıyorum. "Eşyalarımı yurda bırakacağım, sonra Village'da buluşuruz."

Juliet başını sallar, ama gözleri telefon ekranındaki Trey Lamont'un resmine kilitlenmiştir. Yemin ederim, şimdiden ona aşık olmuştur.

Dışarıda, bahar nihayet çiçek açıyor. Çorak toprağın arasında çim kümeleri beliriyor ve kampüsün bu sessiz, terk edilmiş tarafında küçük yaprak tomurcukları açıyor.

Park yerinin seyrek kısmından geçerken bir korna çalar. İrkılırım ve sürücüye parmak hareketi yapmaya hazırlanırken, tek başına duran arabayı fark ederim.

Kırmızı bir Cadillac.

Camlar çok koyu olduğu için içeriyi göremiyorum, ama görmeme de gerek yok. Sürücü kapıyı gıcırdatarak açar ve dışarı çıkar.

Marcus.

Bölüm 21

Luke

DEVILS buz üzerinde koşuşturuyor, birbirlerine bağıyorlar. Hepsi enerji dolu, ama ben çoktan bitkin düşmüşüm, ağın önünde zar zor ayakta duruyorum. Daha önce spor salonunda kendimi çok zorladım. Antrenmandan önce kendimi bu kadar yormamalıyım, ama ağırlıkları kaldırırken tek düşünebildiğim, Sienna ile ilişkimizi daha ne kadar saklayabileceğimizi.

Üvey kardeşimle aramızda olanları anneme açıklarsam, bizi birbirimizden uzaklaştırır. Sienna'nın korktuğu gibi onu eve göndermez, ama bizi ayırır. Belki Sienna'yı ülkenin diğer ucundaki özel bir üniversiteye gönderir. Belki beni Kanada'ya gönderir. Ya da belki yine para kozunu oynar; üvey kız kardeşimden uzak durmazsam, okul masraflarımı ödemeyi keser.

Sienna ortaya çıktığında, benimle hokey arasında hiçbir şeyin araya giremeyeceğine emindim. Benimle geleceğim arasında. Benimle babamın hayali arasında.

Ama Sienna için her şeyi bıraktım. Onun güvende olması için eşyalarımı toplayıp Avrupa'ya taşındım. Onu yanımda tutabilmek için. Babam beni gülümseyerek uğurladı.

Sonunda bana yeterince güvenip Wakefield'da olanların gerçeğini anlattı, ama şimdi kendi sırrım beni rahatsız ediyor. Gerçeği itiraf etmek için çok geç. Onu kandırdığımı öğrenirse, Ten'in gerçek kimliğini öğrenirse, beni asla affetmez. Ve onu suçlayamam.

Görüş alanımın kenarında, siyah ve kırmızı bir ışık bana doğru fırlıyor, ama zamanında tepki veremiyorum.

Damien bana çarparak beni yere düşürür ve acı içinde uzuvlarımdan yayılan bir ağrı ile beni acımasız buzun üzerine gönderir.

Kaskımın altında beynim dönüyor.

Diğer Devils oyuncularını saniyeler içinde Damien'in üzerine çullanır. Finn Damien'i ilk döven olur, onu kısa süre sonra Knox takip eder ve "Kaleciyle uğraşma!" diye bağırır.

Devils onu duvara sıkıştırırken Damien, "Dikkatini verse ayakta kalırdı!" diye bağırır.

"Buzdan çık, Valentine!" Koçun emrinin bana yönelik olduğunu anlamam bir saniye sürer.

Dizlerim titriyor ama ağrıyan omurgam beni ayakta tutmayı başarıyor. "İyiym koç."

Saniyeler içinde aramızdaki mesafeyi kapatır, elini sırtıma koyar ve beni buz pistinden çıkarır. "Kız kardeşin, antrenmanlarda kendini çok zorladığını söyledi. Antrenmanlar ve maçlar için yeterli gücün olması için dinlenmen lazım, anladın mı?" Beni çıkışa doğru iter. "Vücudunu NHL'deyken yıprat, şimdi değil."

"Ama Koç..."

"Duymak istemiyorum, Valentine." Bana sırtını dönmüş bile. "Bu geceki antrenman bitti."

Koç kararını verdiğinde fikrini değiştirmez. Ben de bankın yanına doğru yönelirim ve beni buzdan attığı için koça kızgın olsam da, yüzümde bir gülümseme belirir. Sienna koça benimle ilgili endişelerini anlatmış. Artık bana ne kadar değer verdiğini saklamıyor.

Soyunma odasında, duşa girmeden önce telefonumu kontrol ediyorum. Ten'e bir e-posta göndermiş. Okudukça göğsüm sıkışıyor, her kelimeyle kendimden daha çok nefret ediyorum.

Onun tribünde beni desteklediğini hayal ettiğim süreyi bilmiyor. Kalabalıkta benim formamı giymiş, yüzünde muhteşem bir gülümsemeyle onu gördüğümde kendimi dünyanın en şanslı adamı gibi hissettiğimi bilmiyor.

Babasıyla yüzleştiği için mutlu ve bana yardım ettiğim için teşekkür etti. Sonunda beş yıllık arkadaşına benim adımı söyledi. Onu özlüyor. Benim kadar bizim arkadaşlığımızı özlüyor.

Umarım iyisindir. Şu anda ne yaşıyor olursan ol, hazır olduğunda ben buradayım.

Suçluluk duygusu beni yiyip bitiriyor ve daha ne kadar dayanabileceğimi bilmiyorum.

Ama itiraf etmeme gerek kalmayabilir. Zaten şüphelenmeye başladı.

Bence ikiniz çok iyi anlaşırsınız. Aslında birbirinize çok benziyorsunuz.

Gizli kimliğimi saklamakta berbat bir iş çıkarıyorum. Sürekli ağzımdan kaçırıyorum. Sadece Ten'in bileceği şeyleri biliyorum. Beni istediğini söyledi, ama gerçeği öğrendiği anda bu değişecek.

Duş alıp üstümü değiştirdikten sonra biri beni dürttü. Finn'in simsiyah saçlarından damlalar çenesine damlıyordu. Kaşlarını çatarak telefonunu bana uzattı.

"Ne?" Telefonunun ekranında bir harita görüyorum. Neye baktığımı anlamam bir dakika sürüyor, sonra birden farkına varıyorum.

Finn, Sienna'yı taciz eden pisliğin numarasını bulmayı başarmıştı.

Ama haritaya göre, o Wakefield'da değil.

Telefonumu elime alıp Sienna'nın numarasını arıyorum. *Kahretsin, kahretsin, kahretsin.* Telefon çalıyor. Ve çalıyor.

"*Siktir.* Cevap vermiyor." Telefonumu cebime tıkıştırıp çantamı kapar ve kapıya koşarım. "Gitmeliyiz."

O piç kurusu Diamond'da. Kampüste sevişiyor.

Bölüm 22

Sienna

KALBİM AYAKLARIMA DÜŞTÜ. Marcus bu sefer kimliğini gizlemek için maske takmıyor. Güneş hala batıyor; kampüsteki ıssız bir otoparkta, güpegündüz bana saldırmazdı. Değil mi?

Beni nasıl buldu? Kırmızı Cadillac'ını gördüğümünden beri beni takip ediyor, saldırmak için uygun anı bekliyor. Sigma Chi partisinde maskenin altındaki o ela gözler gerçekten ona aitti.

Knox ve Damien beni yukarıya çekmek için ortaya çıkmasalardı bana ne olurdu?

Şimdi bana ne olacak?

Bana doğru attığı her adımda, midemdeki düğüm gittikçe daha da sıkılaşıyor.

Marcus'un kaybedecek hiçbir şeyi yok. Onun NFL'deki şansını ve Juliet'le olan şansını çoktan elinden aldım. Üniversite futbol takımındaki yerini, topallamadan yürüme yeteneğini. Hayatını mahvettim.

Ağaç evdeki o gece gibi, üzerimde tek bir silah bile yok. Ödünç aldığım ders kitaplarıyla dolu bir sırt çantası ve eski bir dizüstü bilgisayardan başka kendimi savunmak için kullanabileceğim hiçbir şeyim yok.

O zaman üstünlüğü bana bırakmıştı. Bunun bir daha olmasına izin vermeyecektir.

Parktaki o gecenin anıları bir anda zihnime geri geliyor. Marcus karnıma yumruk atıyor, beni donmuş zemine itiyor, üstüme çıkıyor ve kot pantolonumun fermuarını açıyor.

Yapmadığım iğrenç bir şey için beni suçlayabileceğini mi sanıyorsun? Hayatımı mahvedip paçayı sıyrabileceğini mi sanıyorsun? Beni suçlayacaksan, suçlu olsam da olur.

"Arabaya bin." Yılan gibi ses omurgamdan aşağı kayıyor. Kabuslarımda duyduğum ses, sanki kulağıma fısıldıyormuş gibi net.

Bir adım geri çekildim, kalbim göğüs kafesime çılgınca çarpıyordu. Topallasa bile, kaçarsam beni yakalayacaktı. Ama denemeliydim. "Hayır."

Derin bir kaş çatması, yüzünü hatırladığım canavara dönüştürdü. "Kaçabileceğini mi sanıyorsun? Hiçbir şey olmamış gibi saklanabileceğini mi? Hayır, yaptıklarından paçayı sıyıramazsın."

Bir adım daha geri çekildim. Bir adım daha. Panik içimi kapladı ve gözlerimi yakmaya başladı. "Özür dilerim. Çok özür dilerim, Marcus. Ben..."

"Sen bunu istememiştin," diye homurdanıyor. Rahat ve sendeleyeni adımlarına rağmen, aramızdaki mesafeyi çok hızlı kapatıyor. "Ama sen istemiştin. Beni o lanet ağaç evden ittin. Cinayete teşebbüs suçlamasıyla yargılanmadığın için şanslısın."

"Eğer geri alabilseydim..." Gözyaşları yüzümden akıyor, ama cümleyi tamamlayamıyorum.

Sen yanlış bir şey yapmadın, Sienna. O durumda herhangi bir iyi insanın yapacağı şeyi yaptın. Bir suça tanık olduğunu düşündün ve onu durdurdun. Bu senin hatan değil.

Luke haklı, Marcus'a olanlar benim suçum değildi. O durumda herkesin yapacağı şeyi yaptım. Ve geri almazdım. Aslında, Juliet'in birlikte olduğu kişi böyleyse, onu ittiğim için memnunum. Keşke nefes almayı da bıraksaydı.

"Yapamazsın." Marcus'un sesi arkamdaki kütüphane duvarından yankılanıyor. "Şimdi bu konuda bir şeyler yapmam gerek. Sen benim hayatımı mahvettin. Şimdi ben de seninkini mahvediyorum."

Hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım. Ağaç evinde de, parkta geçirdiğim o gece de değil. Artık Marcus'un neler yapabileceğini biliyorum. "Sen miydin? Bana o mesajları gönderen?"

Kahkahası neşesiz. "Hiç cevap vermedin. Hiç hoş değildi."

Beni kasabadan kovmak Marcus'a yetmedi. Arkadaşlarıyla karanlıkta beni dövmek onu tatmin etmedi. Neyin tatmin edeceğini bilmiyorum ve öğrenmek de istemiyorum.

Bir adım daha geri çekildim, ama sırtım sert tuğlaya çarptı. *Siktir.* Beni köşeye sıkıştırdı. "Beni nasıl buldun?"

Sırıltısı ürkütücü. "Demek henüz bulamadın."

"Neyi bulmadım?" Kalbim o kadar hızlı atıyor ki, ağızımdan çıkan kelimeleri zar zor duyabiliyorum.

"Telefonunu ver." Elini uzatıyor. Artık sadece birkaç adım uzakta. Bu benim son şansım. Kaçmam lazım... *"Siktiğimin telefonunu ver."*

Ona sırt çantamı fırlatıyorum, çanta beton zemine gürültüyle düşüyor. Telefonum içinde değil, ama onun arama yapması bana biraz zaman kazandırabilir. Çantayı ters çeviriyor, içindekileri kaldırıma döküyor. Dizüstü bilgisayarım, defterlerim, kalemlerim ve tek kullanımlık kameram beton zemine gürültüyle düşerken ben de irkiliyorum.

Marcus hiç düşünmeden dizüstü bilgisayarımı iğrenç bir çıtırtı sesiyle ezip geçiyor.

Sonra da kamerayı.

Kalbim onunla birlikte paramparça oldu. *Hayır*. Luke'un tanıştığımız gece bana verdiği kamera. Bu dönem çektiğim tüm fotoğrafların bulunduğu kamera.

"Nerede?" diye bağırır, ayaklarıyla dağınıklığı yayarak.

Yardım çağırmamı engellemek için telefonumu istiyor. Dikkatini ayaklarının dibindeki eşyalarım vermişken, ben dönüp kaldırımdan aşağı koşuyorum.

Marcus beni kütüphanenin tuğla duvarına çarparak ezdiğinde nefesim ciğerlerimden dışarı fırladı. Tüm vücudum ağrıyordu, ciğerlerim havaya muhtaçtı, onun ağırlığı beni hareketsiz bir şekilde yere bastırıyordu. "Benden bir daha kaçamazsın."

Ela gözleri parlamıyor, cansız. Boş. Hayatında tek bir amacı, tek bir son görevi var.

Beni yok etmek.

Hasta bir gülümseme yüz hatlarını bozuyor. "Üvey kardeşin tarafından becerilmek nasıl bir duygu?"

Kalbim duruyor.

O *biliyor*. Ben ve Luke'u biliyor. Bunu nasıl öğrendi? "Herkesin senin üvey kardeşinin küçük bir seks kölesi olduğunu olduğunu herkesin bilmesini sağlayacağım." Beni öne doğru çekip tuğla duvara çarptırıyor.

Acı dolu bir çığlık dudaklarımdan dökülür. "Marcus, *lütfen*..."

Arkasında, lastikler park yerini dolduruyor. Marcus, uzun farlar gözlerini kamaştırırken ve korna kulaklarımızı sağır ederken dönüyor.

İlk araba kayarak durur, ardından bir diğeri. Dört Devil dışarı çıkar. Knox, Damien, Finn ve Luke.

Marcus beni bırakıp dört dev hokey oyuncusuyla yüzleşir. Daha önce hiç hissetmediğim bir rahatlama hissi beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertir. Kalbim göğsümde patlamasın diye zayıf bir girişimde bulunarak kalbimi tutarım ve ondan uzaklaşmak için elimi tuğla duvara dayayarak koşarım.

"Ondan uzak durun!" Luke, Damien, Knox ve Finn Marcus'u çevrelerken, Marcus ile benim aramıza girer.

Mucizevi bir şekilde, Marcus teslim olarak ellerini kaldırır. O bile onlara karşı hiç şansı olmadığını bilecek kadar akıllıdır.

"Dört karşı bir pek adil sayılmaz, değil mi?" diye sordu.

"Bizi tanımadığı belli." Knox'un kendini beğenmiş sırtışında ilk kez kötücül bir hava belirir.

"Adalet umurumuzda değil," diye Damien hırsla bağırır. "Kampüsümüzden defol, köpekçik."

Marcus'un yanakları koyu kırmızıya döner, öfkesi gözlerini karartır. "Biz Bulldoglarız."

"Siz bir hiçsiniz." Luke'un koruyucu kolu beni kendine doğru çeker.

Finn kollarını kavuşturarak yaklaşınca Marcus geri çekilir. "Sakin ol. Gidiyorum."

Arabasına doğru yürürken bana son bir kez sert bir bakış atar. Bu bakış hem bir tehdit hem de bir sözdür.

Luke beni Marcus'un görüş alanından uzaklaştırmak için arkasına iter. "Kendi iyiliğin için bir daha buraya gelme. Bu, yaptığın son şey olur."

Marcus park yerinden hızla ayrılır ve kırmızı Cadillac'ının tamponu gözden kaybolana kadar omuzlarım gevşemez.

Kollarımı Luke'un boynuna atıp göğsüne burnumu sürterim. "Teşekkürler!" Diğer Devils'lara da eklerim, "Hepinize."

Onlar, zafer kazanmış olmaktan çok, somurtkan bir ifadeyle başlarını salladılar.

"Seni nerede bulacağını nereden bildi?" Luke'un kaşları gözlerinin üzerinde alçalmıştı.

"Bilmiyorum. Ona sordum, o da '*Demek henüz bulamadın*' dedi. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Onun burada olduğunu nasıl bildin?" O anda ortaya çıkmaları bir mucizeydi. Marcus hayatının bittiğini düşünüyordu —biraz hapis cezası ne fark eder ki?

"Finn." Luke takım arkadaşına başını salladı. "O pisliğin numarasını bulmayı başardı."

Tanrıya şükür Finn var. Tanrıya şükür hepsi var. Özellikle Luke. "Numarasını nasıl buldun?"

Ona gösterdiğimi hatırlamıyorum.

Bir saniye gerginleşti, sonra itiraf etti: "Telefonundan."

Kabul et, Luke. On olduğunu kabul et. Neden hala benden saklıyorsun? Seni sevdiğimi biliyorsun, her iki halini de. Maskeli adamı ve üvey kardeşi.

Seviyorum. Onu seviyorum. Kendime itiraf etmek ne kadar korkutucu olsa da. Ona bunu yüksek sesle itiraf edebileceğim, kalbimi riske atabileceğim zamanı bilmiyorum.

Ama şu anda benden sakladığı ya da saklamadığı sır hakkında onunla tartışacak kadar yorgunum. Tek istediğim, onunla sakın bir yere gitmek ve tüm bunları unutmak.

Finn diz çöküp Marcus'un yere düşürdüğü eşyaları topladı ve çantamı ve parçalanmış kameramı bana geri verdi.

"Teşekkürler," diyorum, ama ona gülümsemeye kendimi zorlayamıyorum. Bu kamera benim için düşündüğümünden daha önemliydi. Parçalanana kadar bunun farkında değildim.

Luke yüzümdeki bariz üzüntüyü fark etmiş olmalı. "Sana yenisini alırsın."

Aptalca gözyaşları gözlerime doluyor ve diğer Devils'ın lanet olası bir kamera için ağladığımı görmemeleri için başımı çevirmek zorunda kalıyorum. "Sorun değil."

"Evde görüşürüz?" Knox, Luke'a sorar.

Luke tek bir kez başını sallar, sonra elini belime koyar ve beni arabasına götürür. Diğer üç Devil diğer arabaya biner ve uzaklaşır. Luke çantamı alır ve yolcu koltuğuna atar, sonra kamerayı benden alır ve inceler.

Küçük bir parçayı çıkarırken gülümser. "Film hala sağlam. Artık fotoğraf çekemeyebilirsin, ama çektiğin fotoğrafları bastırabilirsin."

Yine kollarıma atlarım, içimi rahatlık kaplar.

Luke beni kapıya doğru bastırır ve kucaklamaya karşılık verir. Bu kucaklama sıkı ve sıcaktır. Asla bitmesini istemediğim türden bir kucaklama. "Artık kampüste tek başına dolaşmanı istemiyorum. Bir yere gitmen gerekirse, beni ara, seni götüreyim."

"Beni her yere götürmek için çok meşgulsün. Derslerin, antrenmanların var ve..."

"Senin için asla çok meşgul değilim. Bir yolunu bulurum." Sesi, bana sarılan kolları kadar yumuşak ve yatıştırıcı. "Gerçekten gelemesem, Devils'tan birini gönderirim."

Gözlerimi devirdim. "Tabii. Sanki daha önce beni kaçırmamışlar gibi."

"Artık sana bir şey yapmaya kalkışmazlar. Biliyorlar."

"Neyi biliyorlar?"

"Senin yasak bölgede olduğunu." Gri gözleri beni delip geçerken, kalbim hızla çarpmaya başladı.

"Marcus bizim hakkımızda biliyor, Luke."

Kaşları gözlerinin üzerine çöktü ve omurgası sertleşti. "Bu mümkün değil."

"Üvey kardeşimle sevişmekten hoşlanıp hoşlanmadığımı sordu, yani evet, görünüşe göre mümkün." Titreyen dudaklarımı ısırıyorum. "Herkesin bunu bilmesini sağlayacağını söyledi."

Luke beni tekrar kendine çekti. "Kanıtı yok. Seni korkutmak için öyle söyledi. O pisliğin bunu nasıl öğrendiğini bilmiyorum, ama başka kimse öğrenmeyecek, tamam mı?"

Onun haklı olduğuna tam olarak ikna olmasam da başımı sallarım. Marcus öğrendiğine göre, başka biri de öğrenebilir. Kampüsteki biri muhtemelen ona bu bilgiyi vermiştir.

Luke kapımı açar ve direksiyonun başına geçer, arabayı çalıştırır. "Kampüste yalnız kalırsan ve bana ulaşamazsan, kampüs güvenliğini arayıp sana eşlik etmelerini istemelisin. Onlar bunun için varlar."

Onun emrine isteksizce uymayı kabul etmek için ağzımı açmadan, radyo çalmaya başlar.

Korkarım ki, telefonum Bluetooth hoparlöre bağlanarak kütüphaneye giderken dinlediğim sesli kitabı yüksek sesle çalmaya başladı.

Onun yumuşak göğüslerini sıkıyorum...

"Aman Tanrım!" Radyonun düğmesini çevirip, kalbim güm güm atarken sesi sonuna kadar kısarım.

"Siktir et." Luke sinsi bir gülümsemeyle düğmeyi tekrar çevirir ve sesi eskisinden daha da yükseltir.

Yumuşak meme ucunu dudaklarımın

arasına alıyorum. Yüzüm yanıyor. "Luke,

yapma..." "Giysilerini çıkar."

"Ne?" diye bağırırım.

"Duydun beni." Arka koltuğa doğru başını sallar. "Arka koltuğa geç ve kıyafetlerini çıkar. Senin dinlemeyi sevdiğin sesli kitapları canlandırıyoruz."

Gülümsüyorum. Şu anda tam da ihtiyacım olan dikkat dağıtıcı şey. Ama... "Az önce birinin bizi öğrenmesinden bahsetmiştik. Daha dikkatli olmalıyız."

Issız otoparkı işaret ediyor. "Burada başka kimse var mı?"

Haklı. Tamamen yalnızız. Ben de dediğini yapıyorum, o da yanıma otururken arka koltuğa tırmanıyorum.

Karşımda durduğunda, yanaklarımı nazikçe okşadı ve kalbim sıkıştı. "Seni neredeyse kaybedecektim, Sienna. Bunun beni ne kadar paramparça edeceğini biliyor musun?"

Neredeyse tekrar ağlamaya başlayacağım. Ellerimi onun ellerinin üzerine kaydırıyorum, başparmağımla yumuşak tenini yukarı aşağı okşuyorum. "Kaybetmedin. Kaybetmeyeceksin."

Gözleri kapanır ve ağzımı ağzına yaklaştırır, beni yeni bir saygıyla tadar ve değer verir. Marcus'un beni köşeye sıkıştırdığını görmek onu sandığımdan daha fazla sarsmış.

Eğer onun da ihtiyacı buysa, bana olabildiğince yakın olmak, bunu ona seve seve veririm.

Gömleğimi başımın üstünden çekip çıkarır, her hücrelerinden çaresizlik sızarken beni olabildiğince çabuk soyarken, sesli kitap hala ateşli sahneyi anlatmaya devam eder.

Meme ucunu elimden geldiğince sertçe ağzıma aldığımda, o da nefesini tuttu. Elim bacaklarının arasına kaydı, böylece ona sert davrandığımda benim için ne kadar ıslandığını hissedebildim.

Sanki sesli kitap ona emir veriyormuş gibi, Luke meme uçlarımı o kadar sert emiyor ki, yarın izleri kalacağından eminim. Nefes nefese, yumuşak saçlarını tırmalayıp ona doğru eğiliyorum.

Luke'un eli bacaklarımın arasına iner, parmağı orada onu bekleyen ıslaklığı yukarı doğru kayar. Hışırdamaya başlarım, anlatıcının şehvetli sözleri ve üstümdeki Luke'un sıcaklığı beni çoktan acıtmaya başlamıştır. Belki de onunla olduğum sürece her seferinde en iyi anlar olacaktır.

Ağzı ağzıma iner ve parmağını içime daldırır. Dudaklarına karşı inlerim ve dili beni yutmak için içeri girer, parmağı nazikçe beni gererek planladığı her şeye hazırlar.

Onu sırt üstü çevirip, dilimle doğrudan amına daldım.

"O gece, vibratörünle o sesli kitabı dinlerken seni yakaladığımdan beri sana bunu yapmak istiyordum."

Sözlerim nefes nefese çıkıyor. "Keşke daha önce yapsaydın."

"Dilediğine dikkat et. Kaybettiğim zamanı telafi edeceğim." Beni arka koltuğa iterek başım kapıya çarpana kadar itti ve sesli kitap anlatıcısının talimatına uygun olarak dilini amıma daldırdı.

Aman Tanrım. Onun saçlarına tutunuyorum, bacaklarım onun başını sıkıca sarıyor, o ise aç bir adam gibi beni yalıyor. Dilinin beni ayırıp uyarılmamı yalamasının ıslak, çiğneme sesleri müstehcen ve o başını bana daha sert bastırdıkça göğüslerim sallanıyor.

O dilini klitorisime sürtünce zevk klitorisime yayılır. "Siktir!" diye inlerim. "Bu harika. Durma."

Kalbim gümbür gümbür atıyor ve sonunda klitorisime sürtünen dili beni doruğa ulaştırdığında patlıyor. Amım titriyor ve o orgazmımı hissetmek için parmağını içime sokuyor. Onun inlemesi benim inlemelerimi neredeyse bastırıyor, benim zevkim onun için neredeyse kendi zevki kadar somut.

Sonunda zevkin doruğundan inmeye başladığımda, sesli kitabın anlatıcısının sesi tekrar kulaklarımı doldurur.

Ona toparlanma şansı vermeden onu karnının üstüne çevirip içine giriyorum, orgazmının sancıları arasında amının titremesini hissetmek istiyorum.

Luke beni yüzüstü çevirir ve bacaklarımı ayırır. Uçunu girişime doğru iter ve ben orgazmdan hala nefes nefeseyken kendimi hazırlarım.

Yüzümü deri koltuğa bastırır ve içime girer. Çığlık atarım, bacaklarım istem dışı kapanmaya çalışır ama o aralarında olduğu için kapanamazlar.

Luke iki elini sırtıma koyarak beni altında tutarken, beni deriye doğru sertçe itiyor. Onun acımasızca itişleri ile gerginlik yoğunlaşıp neredeyse acı verici hale gelirken ben çığlık atıyorum.

Ama onun bu hayvani tarafı ve klitorisime sürtünmesi, bana tekrar zevk veriyor.

Ona tekrar tekrar girerken çığlıkları kısılıyor. Sikişirken çok güzel görünüyor.

Luke eğilip kulağıma fısıldıyor, "Seni sikmeyi seviyorum, Sienna."

"Güzel," diyorum nefes nefese. "Asla durma."

"Durmayacağım." Yemini alçak sesle ve samimi.

Dikleşir, itişleri daha sert ve daha hızlı hale gelir. Acımasızca. Deriye doğru çığlık atarım, zevk içimi kaplarken ve orgazm doruğa ulaşırken tutunacak bir şey ararım.

"Siktir, Sienna!" Luke'un inlemesi keskin ve benim amım onun sikini sarmalarken son bir kez daha içime giriyor, son damlasını da içime boşaltıyor.

İkimiz de nefes nefese kalmayı bırakana kadar bekledim ve o benden ayrılıp yavaşça çekilmeden önce, dizlerimin üzerine çöktüm.

Başı yana eğilir, yüzündeki şaşkınlık çok sevimli. "Ne yapıyorsun..." Hala sert olan penisini tutup, boyunu okşarım. Nefesi kesilir. "Fantezilerimi gerçeğe dönüştürdün," derim. "Şimdi ben de aynısını senin için yapmak istiyorum aynı şeyi yapmak istiyorum."

"Sienna." Adım boğuk bir şekilde çıkıyor.

Tanıştığımızdan beri benim için çok şey yaptı. Yapabileceği her şeyi yaptı. Artık ona iyiliğini geri ödememin, onun için ne kadar çok şey yapmaya hazır olduğumu göstermemin zamanı geldi.

"En büyük hayalimi çoktan gerçeğe dönüştürdün." Dudaklarımı onun ucuna doladığımda eli saçlarımı okşadı ve inledi. "Seni o otelde gördüğümde, bana gülümsediğinde."

Onun sözleri beni tekrar ağlatmadan önce gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Ona aşık olmak beni ne kadar korkutursa da, artık bunu inkar edemem.

Dilimi onun ucunda gezdirirken aşağı doğru okşamaya devam ediyorum. Diğer elimle testislerini avuçluyorum. "Diğer fantezilerin neler?"

Bana bakarken kurt gibi bir gülümseme yayılır. Alt dudağını ısırduğunda, neredeyse alev alacağım. "Bu uzun bir gece olacak, tatlım."

Devils onu kampüsten kovduğundan beri Marcus'tan hiç mesaj almadım ve kırmızı Cadillac'ını görmedim. Sonunda tekrar nefes alabiliyorum.

Luke arabamda bir takip cihazı buldu, bu da Marcus'un beni nasıl bulduğunu açıklıyor. Cihazı parçaladı, böylece tek başıma bir yere gitsem bile Marcus beni tekrar takip edemeyecek. Belki sonunda güvende olacağım.

Violet beni başka bir Sigma Chi partisine davet etti ve bu sefer en sevdiğim elbiseyi giymekte tereddüt etmedim. Luke'un ağzının suyunu akıtacağını bildiğim elbiseyi.

Önce Wes, Damien ve Knox'u buluyoruz. Violet hemen Wes'in yanına gidiyor ve Wes, onu öpmek için çenesini yukarı kaldırıyor. Göğsüm sıkışıyor. Keşke Luke ve ben de bunu yapabilesek. Ama ilişkimizi henüz kamuoyuna açıklayamayız

. Mezun olduktan sonra meraklı bakışlar ve tuhaf tepkilerle başa çıkacağım, ama şimdilik sırrımızı herkesten saklamalıyız.

"Finn nerede?" diye müziğin sesini bastırarak bağıryorum.

Damien köşeyi işaret ediyor, Finn orada içkisini yudumlarken önündeki iki kızın birbirine sürtünmesini izliyor. Bakışları başka yere kaymasa da, yüzünde hiçbir ilgi belirtisi yok.

Arkadaşlarıma, "Hemen dönerim" diyorum.

Finn, yanına birkaç santim kala durduğumda bana neredeyse hiç bakmıyor. Luke gerçekten onlara ellerini çekmeleri konusunda uyarmış.

"Luke'un numarasını nasıl buldun?"

Bir yudum daha aldıktan sonra bakışlarını kızlara çevirdi. Ağzını açmadı. Bu adamın nesi var böyle? Yakışıklı olabilir, ama sessiz, gizemli tipler bana pek uymuyor. Benim tipim, alfa karakterli, takıntılı, golden retriever gibi bir erkek.

"Benim için bir numarayı takip edebilir misin?" Ona Ten'in numarasını göstermek için telefonumu uzattım.

Tek bir kez başını salladı ve telefonunu çıkarıp numaranın fotoğrafını çekti.

"Teşekkürler."

Finn tek kelime etmez, dikkati zaten numarayı aramaya odaklanmıştır. Göğsüm umutla sıkışır. Eğer numarayı Luke veya Deb'e bağlayabilirse, Ten'in gerçekte kim olduğunu kesin olarak öğrenirim.

Arkadaşlarıma yanına döndüğümde, Luke gelmeden iki saat boyunca dans edip içki içerek eğleniyoruz.

Marcus hakkında ona daha önce güvenmeliydim. Marcus'un kampüse gelip beni köşeye sıkıştırmasının onun kafasını gerçekten karıştırdığına eminim. Zaten babasını ve Chloe'yi kaybetmişti. Devils zamanında gelmeseydi, beni de kaybedebilirdi.

"Mola vermem lazım!" diye bağıryorum ve boş bir koltuk bulup üzerine çöküyorum.

Luke'dan buraya geleceğine dair bir mesaj yok, ne giymemi istediğine dair bir emir de yok. Ona bir mesaj atıyorum. Cevap gelmeyince bir tane daha atıyorum.

SIENNA

Sigma Chi partisine geliyor musun?

Neredesin?

Cevap yok. Belki Devils'ın evinde bayılmış. Daha büyük olasılıkla spor salonunda çalışıyordur.

Yine de, boynumun arkasında bir ürperti hissediyorum. Luke'un beni görmezden gelmesine alışkın değilim ve bu bana Ten'i çok fazla hatırlatmaya başladı. Bana aynı şeyi iki kez yapamaz.

Violet kalabalığın içinden bana doğru ilerliyor. Arkasında, Juliet, Trey Lamont'a çok benzeyen kahverengi saçlı ve yeşil gözlü rastgele bir adamla dans ediyor.

Yanımda, Violet kanepeye çöküyor. "Ne oldu?" Sahte bir gülümseme takınıyorum. "Hiçbir şey."

Violet gözlerini kısarak bana bakar, ama yüzündeki nezaket hiç kaybolmaz. "Bu dönem en iyi partisinde muhteşem görünüyorsun, ama sanki biri köpeğini tekmelemiş gibi görünüyorsun. Neyin var söylemeden buradan ayrılmıyorum."

Ona anlatmak istediğim çok şey var. Marcus'un Luke ve benim hakkımda her şeyi bilmesi, onun bir şekilde ilişkimizi ifşa edeceğinden korkmam, Luke'un sakladığı gizli kimliği ve en kötüsü, Luke'un hayatını gerçekten daha iyi mi yoksa daha kötü mü yaptığım.

Arkamızda, alçak bir ses yankılanıyor: "Luke nerede?" Wes kanepenin üzerinde dikiliyor, Finn ise onun yanında sessiz bir gölge gibi duruyor.

"Bilmiyorum." Violet'in bakışları partide dolaşüyor. "Onu görmedim."

Finn yanımdaki kanepenin koluna oturur ve bana mesajlaşma uygulamasını gösteren telefon ekranını gösterir.

"Bu ne?"

Telefonumu işaret ediyor. Ondan bulmasını istediğim numara. "Sence bana bir uygulamadan mesaj mı atıyor?"

Finn başını sallar ve telefonunu cebine geri koyar.

"Peki bu ne anlama geliyor? Kaliforniya'dan mı mesaj atıyor?" Kalbim kulaklarımda yankılanıyor. Ten gerçekten Kaliforniya'daysa, haftalardır Luke hakkında yanılmışım demektir.

Hangi sonucun daha hayal kırıcı olacağına emin değilim: maskeli adamın tamamen bir yabancı olması mı, yoksa üvey kardeşim olması mı?

Finn omuz silkiyor ve sonunda konuşmak için ağzını açıyor. "Her yerde olabilir."

Ten bana dünyanın herhangi bir yerinden mesaj atıyor olabilir. Belki de hiç Kaliforniya'da yaşamamıştır.

Kanepeden kalkarım. Maskenin altındaki adamı tanıyorum. Kahkahasını, sesini, yüzünü, adını. Sinirlendiğinde çenesini sıkışmasını, boşaldığında inlemesini, kalabalık bir odada gri gözlerinin anında benimkileri bulmasını.

Ten değil. Luke.

Bunca zaman maskeli adam Luke'tu. Bana yalan söyledi, kimliğini sakladı ve ortadan kayboldu... Ne için?

Nedenini bilmem gerek.

"Luke'u bulmalıyız."

Bölüm 23

Luke

Nihayet Mike'ın kumar bağımlılığını anlamaya başlıyorum. Eminim ki, onun kumardan aldığı haz, benim spor salonunda veya buz pistinde aldığım hazla aynıdır.

Sienna'ya zarar veriyorum. Babası onu terk ederek hayatının en büyük acısını yaşattı, şimdi de ben aynı şeyi yapıyorum. Yıllardır ona güvenen arkadaşı, dayanağıydım, ama onun da babası gibi, bunun ne kadar acı vereceğini çok iyi bilerek onu terk ettim. Çünkü onu kaybetmenin acısını kaldıramıyorum.

Onu Marcus'la görmek mideme yumruk yemiş gibi oldu. Onu kaybetme ihtimali beni tren çarpmış gibi vurdu. Bir daha bu kadar şanslı olmayacağım ve onu kaybetme riskini göze alamam. Şu anda acı verse de, Ten'i eninde sonunda unutacaktır. Onun onsuz yaşayamayacağı kişi benim.

Spor salonunun çift kapısı açılır. Knox, Damien ve Juliet sarhoş sarhoş sendeliyorlar. Violet bile gülerek sarhoş ve Finn'in tipik emin, sağlam yürüyüşü ara sıra yanlış adımlarla renkleniyor.

Wes ve Sienna tamamen ayık olan tek ikili. Hokey kaptanı olan Wes, sezon boyunca alkol almamaya çok dikkat ediyor. Sienna ise şüphesiz partide oturmuş benim için endişeleniyordu. Bu yüzden hepsi buradalar.

Spor salonu, ben ve ağırlıklarımın metalik sesleri dışında neredeyse tamamen boştur. Dambılları bıraktığımda ter yüzümden akıyor. "Burada ne halt ediyorsun?"

"Sen burada ne yapıyorsun?" Wes karşılık veriyor.

"Çok fazla çalışıyorsun Luke." Violet araya girer, çünkü onunla kavga etmeyeceğimi bilir. "Arada bir partiye gidip eğlenmelisin. Dinlenmelisin."

Onları görmezden geliyorum, sanki sözler onun dudaklarından çıkmış gibi Sienna'ya delici bir bakış atıyorum. Ona bakışımı ayırmadan diğerlerine, "Sarhoş kışklarınızı eve götürün. Üvey kız kardeşimle konuşmam lazım," diyorum.

Violet, Sienna'ya sempatik bir gülümseme atar ve Juliet, "*İyi şanslar*" der, ama Wes hepsini dışarı çıkarırken hiçbiri itiraz etmez.

Sienna, ben ayağa kalkıp yavaşça ona doğru yürürken yutkunur. Alnımdan ve boynumdan ter damlar, gömleğimi ıslatır.

"Senin için endişeleniyorum." Sesi titriyor. "Böyle kendini zorlamaya devam edersen incineceksin, ve zaten yeterince incindin."

Aramızdaki mesafeyi kapatıp ona uzanıyorum, yumuşak yanağını okşuyorum. Tanrım, bana bu kadar değer verdiği için ona sonsuza kadar minnettar olacağım. Neredeyse benim ona değer verdiğim kadar.

"Vücudunu cezalandırır gibi mahvetmeyi bırakmalısın. Senin bir sorunun yok. Babanın, Chloe'nin, Violet'in ya da benim başımıza gelenlerin hiçbiri senin suçun değil." Eli yanağımı okşuyor, omurgamdan aşağı bir ürperti geçiriyor ve aynı anda bana sıcak bir rahatlık veriyor. "Sen beni kurtardın. Sen çok iyisin Luke. Sandığından çok daha iyisin."

Dudaklarım dudaklarına çarptı. Sienna benim hak ettiğimden çok daha iyi.

Dudakları benimkilere uyum sağlar. Gömleğime tutunur ve beni kendine çeker, alt dudağıma dişlerini geçirip emmeye başlar. Dilimi dudaklarının üzerinden geçiririm, o inleyene kadar onunla dans ederim. O benim ellerimde hamur gibi olana kadar dilini emerim.

"Sen *beni* kurtardın, Sienna. Birçok kez nasıl devam edeceğimi bilemedim. Sonra seni düşündüm."

O ilk gece otelde kalbimi çalan o muhteşem yeşil gözlerinde gözyaşları parlıyor. "Yaralanırsan, artık hokey oynayamayabilirsin. Seçilemeyebilirsin."

Başımı sallıyorum, başparmağımla yanağını okşuyorum. Gözleri neredeyse kapanıyor. "Eğer istediğin buysa, biraz gevşeyeceğim. Tamam mı?"

O başını sallayarak ağzını açar, ama ben ona cevap verme şansı vermeden onu kucaklayıp öperim ve soyunma odasındaki duşlara taşırım.

Onu yere indirdiğimde, yüzünü okşuyorum ve o bana gülümserken tişörtünü çıkarıyorum.

Sienna ile otel odasında geçirdiğimiz o ilk gecenin anıları akla geliyor. Bana odasına gelmek isteyip istemediğimi sorarken bana kirpiklerini kırıştırmaması, ceketimi omuzlarımdan çıkarmak için parmak uçlarına basması, morluklarını görmemem için uğraşması, her dokunuşunun beni ateşe vermesi.

Parmakları terimi umursamadan yanağımı okşadı. "Seninle tanıştığıma gerçekten çok mutluyum Luke."

İki elimle yüzünü tutuyorum. Vücuduna bakmayı seviyorum, ama ruhuna bakmayı daha çok seviyorum. "Seninle tanıştığıma çok mutluyum, Sienna. Benden istersen, senin için tüm dünyayı paramparça ederim."

Küçük gülümsemesi beni eritir. "Biliyorum."

Onu duşa taşıyorum ve geri kalan kıyafetlerimizi çıkarırken suyu açıyorum. Suyun altına giriyor ve gözleri kapanıp başı geriye doğru eğilirken, su çıplak tenini ıslatıp mükemmel vücudundan aşağı akarken onu seyrediyorum.

Sienna gözlerini açtığında, gülümseyerek bana doğru yürüdü. O gece otel barında taktığı gülümsemeyle. "Seni temizleyeyim."

Şampuanı alır ve bana daha aşağı eğilmemi söyler, ellerini arkasındaki duvara dayayarak şampuanı saçlarıma sıkar ve sonra saç derimi masaj yapar. İçimden çıkan iniltiyi engelleyemem.

Saçımdaki köpükler durulanıp omuzlarımdan aşağı akarken, beni sabunla ovuşturur, yüzümü, omuzlarımı, sırtımı, göğsümü, karın kaslarımı yıkarken her santimini hayranlıkla inceler. Sonra beni duvara iter ve dizlerinin üzerine çöker.

Neredeyse inleyecektim. "Bu manzaradan asla bıkmayacağım."

Övgüye gülümser, sonra sikimi avuçlar ve dilini ucunda dolandırır. Başımı duş duvarına yaslar, kafasını tutar ve inleyerek adını söylerim.

Ağzı, elini takip ederek aşağıya doğru kayıyor ve uçum boğazının arkasına çarptığında hafifçe öğürüyor. Beni emmeyi bırakmasın diye gülmemi zorla bastırıyorum. Bu kadar şanslı olduğumu hiç bilemezdim. "Çok iyi gidiyorsun tatlım."

Sienna diğer eliyle testislerimi avuçlar ve ben dişlerimin arasından tıslarım. "Bu nasıl?"

Sözcüklerin dudaklarından çıkan şehvetli tondan, bunun ne kadar inanılmaz bir his olduğunu tam olarak bildiğini anlıyorum. "Sakın durma."

"Sen boğazıma boşalana kadar durmayacağım," diye söz veriyor. "Her damlasını."

Tanrım. Tutunacak bir şeye ihtiyacım olduğu için parmaklarımı saçlarına geçiriyorum. "Bir başka fantezimi daha gerçeğe dönüştürüyorsun."

Ağızındaki sikimi gülümser, sonra dilini sikimin ucunda döndürür. Testislerim gerilir ve ağzına patlamak üzere olan yükümü daha ne kadar tutabileceğimden emin olamam.

Elini testislerime koyup nazikçe sıkarken, penisimi emiyor, ucu boğazına tekrar tekrar çarpıyor. Her boğulma ile, ağzına boşalmaya gittikçe yaklaşıyorum.

"Her damlasını istediğinden emin misin?" diye nefes nefese soruyorum.

O başını sallar, ağzı kaygan penisimde giderek daha hızlı yukarı aşağı hareket eder. Saçlarını yumruklarım, *her damlanın* her birini yutmak anlamına geldiğini fark ettiğinde ayağa kalkmasını veya kaçmasını engellerim.

Sienna, beni çıldırtacak kadar testislerimi sıkıyor ve ben, sikim ağzına boşalmadan önce onu uyarma fırsatı bulamıyorum, sıcak sperm boğazının arkasına çarpıyor. O, öğürüyor, sendeliyor ve şaşkınlıkla gözlerini genişletiyor, ama iyi bir kız gibi bunu kabul ediyor, boğazına döktüğüm her damlayı yutuyor.

Göğsüm inip kalkıyor, kalbim hızla atıyor, orgazmın doruğundan iniyorum. O, kendini beğenmiş bir gülümsemeyle yavaşça ayağa kalkıyor ve ben, onun önünde nefes nefese kalan zavallı, azgın bir ergen gibi duruyorum. "Başka hangi fantezilerini gerçekleştirebilirim?"

Sadece onun ağzından çıkan bu kelimeleri duymak bile kanımın tekrar sikime akmasına neden oluyor. Onun kıcını tutup kendime doğru çekiyorum, böylece çıplak vücutlarımız birbirine yapışıyor, sivri meme uçları göğsüme değiyor. "Seni buraya götüreyim."

Vurgulamak için kaygan kalçasına yankılanan bir şaplak atıyorum.

Gözleri büyüdü ve bu fikri hemen reddedeceğini düşündüm, ama dudaklarını ısırıldı. "Bunu daha önce hiç yapmadım."

"Biliyorum, tatlım. Bu yüzden yapmak istiyorum. Her yerinde iyi hissetmeni istiyorum."

Dönerek, ıslak saçları sırtına dökülürken avuçlarını karşı duvara dayadı. "Öyleyse beni iyi hissettir."

Duvardan iterek kalçasını tutuyorum, arkasına uzanıp klitorisini okşayarak beni için hazırlıyorum. Temasla inliyor. Kulağıma müzik gibi geliyor.

Sikimi avuçlayarak, neredeyse her santimini amına sokarım, acele etmeden ve onun alışmasına izin vererek. "*Aman Tanrım*," diye nefes alır.

Duvarları penisimi sıkıca kavrar ve kasları gevşeyene kadar klitorisini daha sert ovuştururum. Yavaş ve kararlı bir şekilde ona girerken birlikte inleriz. Duvarları tekrar beni sıkmaya başladığında, içinden çıkarım. O inler.

"Biliyorum, tatlım. Ama bundan sonraki kısmı çok seveceksin."

Onun amından gelen uyarılmayı yukarı doğru çekiyorum, parmağımı döndürüp daldırıyorum.

O hemen etrafımı sıkılaştırır, kendini hazırlar.

"Rahatla." Onun kıcını okşayarak, diğer elimle klitorisini okşarken nazikçe parmağımı soktum ve tekrar tüm vücuduna zevk yaydım.

Sonunda, benim itmelerime karşılık vermeye başlar. "Lütfen durma." "Seni sikmeyi asla bırakmayacağım." Parmağımı çıkarır ve ucunu penisimi girişine dayadım, hala klitorisini okşuyordum. "Şimdi kıcını alacağım, tatlım."

"Evet."

Ucumu içeri kaydurdım, kıcının hassas alt kısmı cennetti ve inledim. Keskin inlemesi duş duvarlarında yankılandı. "İyi misin?"

"Ben... Sanırım." Onun kararsızlığı beni geri çekilmeye hazır hale getirdi, ta ki o "Devam et" diyene kadar.

"Aferin kızım. Dayanabilirsin." Penisim kıcına daha derine giriyor ve inlemeleri tizleşiyor. Klitorisini sertçe ovuşturuyorum ve o bana tekrar karşı koyana kadar yavaşça itmeye devam ediyorum. "Bunu sevdiğini söyle."

"Bunu seviyorum," diye inledi. "Beni sevdiğini söyle." Donakaldı. "Ne?"

Kalbim güm güm atıyor, ve sadece onu siktiğim için değil. Kafasını çevirip omzunun üzerinden bana bakmasını sağlıyorum. "Beni sevdiğini söyle, Sienna. Benim seni sevdiğim gibi."

Bunu bilmem lazım. Onun dudaklarından duymam lazım. Aşık olan sadece ben değilim.

Sienna geriye uzanıp yanağımı okşadı, gözleri şefkatle doluydu. "Seni seviyorum Luke. Tıpkı senin beni sevdiğin gibi."

Göğsüm o kadar sıkışıyor ki acıyor. Onu daha sıkı sarıyorum. "Bunu söylemeni ne kadar uzun zamandır beklediğimi bilemezsin."

Sanki bir ömür boyu gibi geliyor.

"Ben de." Dudaklarında baştan çıkarıcı bir gülümseme belirir. "Açıkçası, bunu daha önce söylemeni bekliyordum."

Ona sertçe girerim, onu inlemeye zorlarım. "Artık bunu her zaman duyacaksın, tatlım."

Onu yavaş ve sert bir şekilde becerirken nefesim düzensizleşir. O duvara dönerek avuçlarını düz bir şekilde duvara dayar, kasları gerilip zevk doruğa yaklaşırken avuçlarını yumruk haline getirir. "Tanrım. Luke..."

Bu, Sienna'nın önümde çözülmeden önceki tek uyarıydı. Klitorisi parmaklarımin altında titrerken çığlık attı ve ben de onunla birlikte boşalmak için sert ve hızlı bir şekilde kıcına girip çıkmaya devam ettim.

Orgazm, onun inlemelerinin senfonisiyle beni sarar, zevk gözlerimi yakar. Onun üzerine yığılana ve kulağına inleyene kadar sikimi onun içine sokmaya devam ederim, yumuşak, ıslak vücudu zevkten kıvrılır.

İkimiz de sakinleşip nefesimizi toparlamaya çalışırken, o nefes nefese, "Vay canına. Bunu tekrar yapmalıyız," diyor.

Gülüyorum ve sonunda kendimi ondan ayırıyorum, kalbim hala çarpıyor. "Yapacağız, tatlım. Hayatımızın geri kalanında her gün istediğin her şeyi yapacağız."

Dönerek bacakları titriyor, ayakta kalabilmek için duvara yaslanıyor. Yeşil gözlerinde endişe beliriyor.

Sırıtırım. "Seni eve taşımamı ister misin?" "Evet. Ama önce giyinmeme izin ver."

"Tabii ki. Beni dışında kimse seni çıplak göremez." Onu duştan çıkar, ikimiz de kurulanıp giyiniriz.

Gizemli bir şekilde sessizleşir, dudağını ısıtır.

"Hazır mısın?"

Sadece başını sallar ve beni kapıya doğru takip eder, sonra birden durur. "Sen o musun?"

Sorusu beni şaşırttı. "Kim?" "Ten."

Midemi bir ağırlı kaplar.

Sienna cebinden kamera filmini çıkarır ve inceler. "Tanıştığımız gece, bana o tek kullanımlık kamerayı verdin. Ten'e bir tane istediğimi söyledikten hemen sonra. Babamın bana sadece kart gönderdiğini ve doğum günümde aradığını biliyordun. Bana sormadan telefon numaramı almıştın. Sen ve Ten ikiniz de hokey oynuyorsunuz, maske takıyorsunuz ve babalarınızı kaybettiniz. Hatta aynı bölümü seçtiniz. İkiniz de bana, annemle babamın ayrılmasının benim suçum olmadığını söylediniz. İlk kez konuşmaya başladığımızda, Ten bana birdenbire mesaj attı, tam da annemle babamın ilk kez çıktıkları sıralarda. O otel odasında, sanki beni çoktan sevmişsin gibi morluklarımı öptün." Sözleri boğazına düğümlenirken gözleri parlamaya başlar. "Beni öptün ve sanki beni uzun zamandır tanıyormuşsun gibi dokundun. *Seninle böyle olacağını bildiğimi* söyledin. Ben daha yeni tanıştığımızı düşünürken, sen bana takıntılıydın. Ama Finn bana numaranın bir uygulamadan geldiğini söyleyene kadar, Kaliforniya alan kodundan bana nasıl mesaj attığını anlamamıştım."

Yumruklarım sıkışır. Lanet olası Finn. Hiç konuşmayan adam, ağzını açacağı tek seferde bunu mu seçmek zorundaydı?

"Tek emin olmadığım şey, neden yalan söylediğin. Neden adın hakkında yalan söyledin? Kaliforniya'da yaşadığın hakkında? Ve neden yüzüme karşı yalan söylemeye devam ettin? Neden beni de terk ettin?" Dudakları titriyor ve benim kalbim de onunla birlikte kırılıyor.

Şimdi ona gerçeği söylersem onu kaybedeceğim, bu çok açık. Ama onu kaybedemem. Sonunda beni seviyor. Sonunda benim oldu ve onu kaybetmeyi göze alamam, bu ona sonsuza kadar yalan söylemek anlamına gelse bile.

Aramızdaki mesafeyi kapatıp çenesini kaldırarak parlak gözlerini benimkilere bakmaya zorluyorum. "Sana Ten'i unutmanı söyledim. Seni terk eden bir pislik ve seni hak etmiyor. Artık ona ihtiyacın yok Sienna. Ben varım."

"Sen onun olduğunu biliyorum, Luke," diye fısıldadı. "Neden kabul edemiyorsun?"

Kafamı sallıyorum, bunun bizim için en iyisi olduğunu bilsem de kendimden nefret ediyorum

Bu yalan bizi bir arada tutacak. Gerçek ise bizi ayıracak. "Değilim. Arkadaşını özlediğini biliyorum, ama sen *beni* seviyorsun. Sana onun hiç yapamadığı kadar iyi davranacağım. Onu unut, tamam mı? Onsuz daha iyisin."

Aramızda sessizlik hakim olur, Sienna'nın belirsiz bakışları benimkilerden hiç ayrılmaz. Kalbim deli gibi atıyor. Bana inanmıyor. Yalan söylediğimi biliyor ve şimdi onu daha çok kızdıracak şeyin ne olduğunu bilmiyorum: ilk başta yalan söylemiş olmam mı, yoksa hala yalan söylemeye devam ediyor olmam mı?

Sonunda başını sallar. Kollarını bana doladığında vücudumdaki tüm gergin kaslar gevşer. Bana inanıyor. Bu aptal sır bizi ayırmayacak.

Ben de ona sarıldım. "Seni seviyorum, Sienna. Çok seviyorum."

Sessizliğin içinde geçen her saniye, kalp atışlarım kulaklarımda yankılanıyor.

Sonunda, "Ben de seni seviyorum" diye mırıldanıyor.

Tanrıya şükür. Onu daha sıkı sarıyorum. Bir daha asla bırakmayacağım.

SAHADAN DIŞINDA, kalabalık çılgına dönüyor. Bu, sezon boyunca oynadığımız en kötü ma ve bunun suçlusunu sadece ben değilim. Sienna haklıydı, çok fazla zorladım. Başım dönüyor, baş dönmesi tüm dünyayı yan yatırıyor.

Tribünlerden tezahüratlar ve yuhalamalar yankılanırken, Wes ve Koç emirler yağdırıyor. Knox, Damien'e bağırıyor, Damien de Finn'e bağırıyor. Ama rakiplerimizin mavi-beyaz formaları buz üzerinde çok hızlı hareket ediyor ve puck'ı ele geçiriyor.

Damien'in yüzü kaskının altında domates kırmızısı. Kazanmak için öldürmeye hazır. Wes sinirli, baőarısızlıklarımız hakkında bağırıyor. Knox bile sopasını birinin kafasına kırmak istiyor.

Benim neyim var böyle? Maçtan önce spor salonunda bu kadar zorlamamalıydım. Enerjimi gerçekten önemli olan buzda saklamalıydım. Rakiplerimizin puck'ı dört kez ağımıza sokmasına izin verdim. Takımımı hayal kırıklığına uğratıyorum.

Kalbim kulaklarımda atıyor, boğazım kurudu. Suya ihtiyaım var. Oturmam lazım.

Gözlerimi kapatmam lazım...

Rakip takım oyuncularını benim kaleme doğru koşarken, savunmamız onları durduramıyor ve patenler buz üzerinde gürültüyle kayıyor.

Devils benim adımları haykırıyor. Bana güveniyorlar. Onları tekrar hayal kırıklığına uğratamam.

Rakiplerimizin arasında gidip gelen pakı takip etmeye çalışıyorum, ama başım dönüyor.

Ağı korumak için dizlerimin üzerine  kt ğ mde, görüşüm kararır.

Bölüm 24

Sienna

TIBBİ PERSONEL Luke kendine geldikten sonra onu buz pistinden çıkarır. Kalbim göğsümde çarpıyor ve ona koşmak istiyorum, ama personel onun hayati fonksiyonlarını kontrol edip, o bankta elektrolit suyu içerken onu izlemesini bekliyorum.

Violet elimi okşadı. "Eminim iyidir."

"Bilmiyorum," diyor Juliet. "O düşüş muhtemelen beynini sarsmıştır."

Personelin tavırlarına bakılırsa, durum çok ciddi değil. Umarım dehidratasyon, hipertermi veya düşük tansiyondan başka bir şey yoktur. Onun iyi olduğuna karar verip iyileşmesi için onu bırakır bırakmaz, ayağa kalkıp tribünlerden aşağı koşuyorum.

Hala bana Ten olduğu konusunda yalan söylediğini bilsem de, onu umursamaktan vazgeçemiyorum. Onun için endişeleniyorum. Keşke ona karşı kalbimi kapatabilsem, bazı standartlar belirleyip bana yalan söyleyen bu adamı sevmekten vazgeçebilsem. Bu kadar önemli bir konuda yalan söylemeye hazırsa, kim bilir başka neler hakkında yalan söylemeye hazırdır. Bana gerçeği söylemeyi reddediyorsa, ona nasıl güvenebilirim ki?

Bu noktada, maske takıp adı ve bulunduğu yer hakkında yalan söylemesi bile umurumda değil. On beş yaşındaydık ve o, benimle konuşmak için aptalca, dürtüsel bir karar verdi. Luke olarak benimle konuşmuş olsaydı, sosyal medyadan annesini kolayca bulabilir ve annesinin babamla olan ilişkisini öğrenebilirdim. Bunu bilseydim, Luke'a hiç açılmak istemeyebilirdim. Asla arkadaş olamazdık.

Bunu affedebilirdim. Yıllarca yalanını sürdürdüğü için bile onu affedebilirdim. Ama otelde karşılaştığımızda gerçeği söylememesi? Tam olarak kim olduğumu bildiği halde bana yabancı olduğumuzu inandırıp benimle yatması? Ona tüm sırlarımı açığa vurduktan sonra, sonunda cesaretimi toplayıp onunla yüzleştikimde yüzüme karşı yalan söylemesi?

Onu bunun için nasıl affedebileceğimi bilmiyorum. Şimdilik, hala hiçbir şeyden habersiz olduğumu düşünmesine izin vereceğim. Luke ve Ten'in gerçekten aynı kişi olduğuna dair sağlam bir kanıt bulana kadar yalanına inandığımı düşünmesine izin vereceğim. İnkâr edemeyeceği kanıtları bulduğumda bana bir daha yalan söyleyemeyecek. Sonunda, *sonunda* gerçeği öğreneceğim.

Ondan sonra... Bana bu kadar uzun süre yalan söylemesinin affedilebilir bir nedeni olup olmadığına karar vermem gerekecek.

Sonunda bankın önüne geldiğimde, Luke'un gri gözleri parladı. "Merhaba tatlım."

"İyi misin?"

"İyiyim. Sen burada olduğun için çok daha iyiyim." Onun parlak gülümsemesi dizlerimi titretir ve şu anda onu sevip sevmediğinden emin olamam. Bakışlarını arkamdaki seyircilere çevirir. "Üvey kardeşini kontrol etmek için koştuğun için insanların ne düşüneceği konusunda endişelenmiyor musun?"

"Umurumda değil." Bu dürüstlük beni bile şaşırttı. İlk kez, başkalarının ne düşündüğü gerçekten umurumda değil. Ben ve Luke hakkında değil. Onu sevdiğim hakkında değil.

"Hey!" Juliet bize doğru koşarak gelir, her adımında beyaz altın takıları şingirdar. Yüzünde korku değil, dehşet vardır. Telefonunu uzatır. "Biri ikinizin videosunu Devils'ın sosyal medya sayfasına yüklemiş."

Kalbim gırtlığıma kadar çıkıyor. "Ne videosu?"

"Herkes izliyor. *Hemen* kaldırmanız lazım."

Luke, Juliet'in uzattığı telefonu alır ve "*Kahretsin*" diye mırıldanır.

Omzunun üzerinden videoyu izlemek için eğildim. Midem ağzıma geldi.

Video, kısmen açık bir kapının küçük boşluğunda çekilmiş. Banyoda Luke önümde diz çökmüş, ben ise önündeki lavaboda bacaklarımı açmış kıvranıyorum. Luke maskesini alıp doğrulduğunda yüzündeki ifadeye bakınca hiç şüphe kalmıyor.

Partideyken biri bu videoyu çekmiş. O, kapı hala açıkken banyoda beni yalarken.

Yanaklarım yanıyor. Herkes bu videoyu izleyebilir. Devils'ın halka açık sosyal medya sayfasında yayınlanmış. Herkes üvey kardeşimin dilinde orgazm olduğumu izleyebilir.

Luke, Juliet'e telefonu geri atıp çıkıyor. "Ekipman müdürünü bulacağım. O videoyu *hemen* kaldırıyoruz."

Ağzımı kapatıyorum. "Marcus."

Juliet'in mavi gözleri büyüdü. "Bunu Marcus'un yaptığını mı düşünüyorsun?"

Gözlerim yaşılarla dolarken başımı sallıyorum. "O, Luke ve benim hakkımda her şeyi biliyordu. Nasıl olduğunu bilmiyorum ama... o da partideydi. Maskenin altındaki gözlerini tanıdığımı sandım ama hiç düşünmemiştim ki..."

Juliet kollarıyla beni sarar, ben yıkılırken beni kendine çeker ve omzuna yaslanıp ağlarım. "Bundan paçayı kurtaramayacak," diye söz verir, ama artık çok geç.

Zaten kaçtı.

Marcus, Luke'u ve beni banyoda birlikte buldu. Bizi filme aldı ve intikamını almak için mükemmel fırsatı bekledi.

Hayatımı mahvetmek için, tıpkı söz verdiği gibi.

Bölüm 25

Luke

EKİPMAN YÖNETİCİSİ, ona bildirdiğim anda videoyu kaldırdı, ama hasar çoktan verilmişti. Üç hokey annesi, oğlunun ve yeni üvey kız kardeşinin yer aldığı seks kasetini bilip bilmediğini anneme sorduktan sonra, annem beni ve Sienna'yı eve çağırdı.

Bud, ailemizin oturma odasındaki gerginliğin farkında değil, çünkü ebeveynlerimiz karşımızdaki kanepede oturuyorlar. Ellerimize salya akıtıyor ve kuyruğunu o kadar sert sallıyor ki, sehpadaki boş bardağı deviriyor.

Sienna'nın annesi Wakefield'dan arabayla geldi, böylece hepimiz bu durumu nasıl çözeceğimizi düşünebileceğiz. Bu tür videolar porno sitelerine yüklenmeden sosyal medyada beş dakika bile kalmaz. O videonun şu anda internetin neresinde dolaştığını kim bilir.

Yanımdaki kanepede Sienna tahtadan yapılmış gibi kaskatı kesilmiş durumda. Bu onun en kötü kabusu: sırrımızın ortaya çıkması. Artık herkes kapalı kapılar ardında ne yaptığımızı biliyor. Ve görünüşe göre herkesin gözü önünde.

Benim neyim var lan? Neden kapıyı kilitlemeyi düşünmedim? Her şeyi mahvettim. O videoyu çeken ve Devils'ın sosyal medya sayfasını hackleyip herkesin görmesi için paylaşan pislik Marcus olsa bile, Sienna'yı hayal kırıklığına uğratan benim. Onu korumayı başaramadım.

Tek yaptığım onu incitmek.

Ma, sert içki bardağında koyu renkli bir sıvıyı yudumluyor. Mike, karşı kanepenin kenarında oturmuş, ellerini yüzünde gezdiriyor. Sienna'nın annesi odada hepimizin arasında dolaşıyor. Onunla ilk kez tanışmayı böyle ummuyordum. Kesinlikle vermek istediğim ilk izlenim bu değildi. Artık benim kızı için yeterince iyi olduğumu asla düşünmeyecek.

Kahverengi saçları Sienna'nınkiyle aynı renkte ama omuzlarının hemen üstünde kesilmiş. Sienna'nın ince yapısı annesinden, yeşil gözleri ise

babasına çekmiş. Annesi odada dolaşırken, saçlarını takıntılı bir şekilde defalarca kulaklarının arkasına koyuyor.

"İkiniz çok şanslısınız ki benim kolluk kuvvetlerinde bağlantılarım var." Annem fincanını sehpa koyar. "O videonun internetten silinmesini sağlayacağız. Videoyu kimin yayınladığını bulabiliriz, ama bu zor olacak. En iyi senaryo: Onları intikam pornosu yaymakla suçlayabiliriz, ama bu tür davalarda adalet sağlamak zor."

Sienna, *intikam pornosu* sözünden rahatsızlık duyarak yerinden kıpırdanır. Onu bu lanet olası karmaşaya bulaştırdığıma inanmıyorum.

"Siz ikiniz ne düşünüyordunuz?" diye bağırır Sienna'nın annesi. Yanımda duran kızı irkilir. "Bu, senin yapabileceğin en aptalca şey olabilir. Partide sarhoşken biriyle yatmak mı? Sen sosyal medyanın olduğu bir çağda büyüdün. Ben bile senin yaşında böyle bir şey yapmamam gerektiğini biliyordum, oysa o zamanlar hepimizin cebinde kamera yoktu."

"Özür dilerim," diye mırıldanır Sienna, bakışları kucağında sıkıca tuttuğu ellerine sabitlenmiş halde.

Tanrım, onu bu halde görmek dayanılmaz. O kasılırken bile bacağını sıkıyorum. "Benim hatam. Hepsi benim suçum."

Annesi sinirli bir nefes verir. "Bu noktada kimin hatası olduğu önemli değil. İkiniz de oradaydınız, ikiniz de batırdınız. Şimdi odaklanmamız gereken şey o videoyu kaldırmak."

"Halledeceğiz, Sarah," diye Mike onu sıcak ve yatıştırıcı bir sesle teselli eder.

O, Sarah'ya adeta hayran kalmış. Artık ellerini yüzünde gezdirmediği için gözleri Sarah'dan ayrılmıyor.

Sarah ona başını sallayarak zayıf bir gülümsemeyle karşılık verdi. Gözleri Mike'inkilerle buluştuğunda bakışlarında acı vardı.

Mike, Sarah'ya babamın anneme baktığı gibi bakıyor. Benim Sienna'ya baktığım gibi.

Hâlâ Sienna'nın annesini unutamamıştım. Yeniden sevmeye hazır değildim. Yıllar önce annemle neden ayrıldıklarını sorduğumda bize böyle söylemişti.

O zamandan beri onun için daha iyi biri olmaya, onu hak etmeye çalışarak geçirdim yıllarımı. Ama geçen yıl terapiye başlayana kadar, her zaman olmak istediğim adam olmaya gerçekten çalışmaya başlayamadım. O zamana kadar, bunun için çok geç olduğunu biliyordum.

Sezgilerim doğruydu. Mike, Ma'yı benim Sienna'yı sevdiğim gibi sevmiyor.

Çünkü hala eski karısını seviyor. Ve görünüşe göre, bu his karşılıklı.

"Peki ya bu ikisi?" Ma, Sienna ile beni işaret etti. Üçü de gözlerini bize dikti.

Sienna'nın bacağı avucumun altında kaskatı kesildi, ama ben kıpırdamadım. Onu bırakmayacağım. Bizi ayırmalarına izin vermeyeceğim. Bu geçici bir ilişki değil. Biz birbirimizi seviyoruz, bu odadaki evli çiftten çok daha fazla.

"Sienna'ya aşığım." Ona bakıyorum, ama o bana bakmayı reddediyor. Kucağından başka bir yere bakmayı reddediyor. "Biliyorum, her şeyi mahvettik. Yaptığımız aptalcaydı, *benim* yaptığım aptalcaydı ve yarattığım karmaşa için özür dilerim. Ama bizi ayırmak istiyorsanız, onu benim soğuk, ölü ellerimden zorla almanız gerekecek."

Ma ağzını kapatır, gözleri parlar.

Mike, Sarah'ya bakar ve kararı ona bırakır. Sarah bize kaşlarını çatar. İtirafım onu bana ısındırmış gibi görünmüyor. Sorun değil. Sienna'yı elde tutmak için gerekirse, hayatımın geri kalanını onun onayını kazanmaya çalışarak geçireceğim.

"Şimdilik, o videoyu internetten kaldırmaya odaklanalım. Sonra ilişkinizi konuşuruz." Kollarını kavuşturur. "Bu mesele çözülene kadar ikiniz burada kalacaksınız. *Ayrı* odalarda."

Bölüm 26

Sienna

Yatağımın yanında telefonum ışıklandığında, Luke'un odasına gizlice gelmemi istediğini düşünürüm. Ama hayır. Bugün yeterince ortalığı karıştırdık zaten.

Ama mesaj Luke'dan değil. Deb'den geliyor.

DEB

Selam tatlım. Aşağı gelebilir misin?

Yol boyunca kalbim ağzımda atıyor. Tatlı Deb, sonunda oğlunu intikam pornosu davasına karıştırdığım için beni azarlayacak mı? Oğlunu doğru yoldan saptıran şeytan kadın olduğumu mu söyleyecek? Benimle tanışana kadar o uslu bir hokey kalecisiydi.

Beni ne kadar sevse de, ortaya çıktığımdan beri hayatının daha iyiye gittiğinden emin değilim. Tek yaptığım, geçmişimin karanlık gölgelerini onun kapısına getirmektir. Şimdi onu da benimle birlikte bu kabusu sürükledim. O seks kaseti, Diamond Devils takımındaki yerini tehlikeye atabilir. NHL'deki şansını mahvedebilir.

O ve babasının paylaştığı rüya. Benim yüzümden kayboldu.

Annem, babam ve Deb muhtemelen beni bekliyorlardır, böylece beni bir gecede şehirden uzaklaştırmak için gizli bir plan yapabilirler. Luke öğrenip peşimden gelmeden beni bir yere gönderebilirler. Ya da Marcus.

Mutfakta, Deb masada oturmuş, Bud ayaklarının dibinde hafifçe horluyor. Yürüyüşümü durduruyorum. Onu yalnız bulmayı beklemiyordum.

Aile odasından büyükbaba saati tik tak ediyor. Luke'un bana aldığı çiçek buketi tezgâhın üzerindeki vazoda soluyor. Deb, kupasını bir şarap kadehi ve bana gülümsemediğinde dudaklarını lekeleyen koyu kırmızı bir sıvıyla değiştirmiş.

Rahatlama hissi damarlarımdan akıyor. Onlara yaşattığım onca şeye rağmen, hala bana gülümseyebiliyor. Hala yaşattığım onca şeye rağmen.

"Otur tatlım." Beni bekleyen kadehe şarap dolduruyor.

Onun isteği üzerine, bir şeyler yapmak için kadehimdeki şarabı çalkalayıp bir yudum alıyorum. "Gerçekten çok üzgünüm, Deb. Her şey için."

Yüzündeki nazık gülümseme hiç kaybolmuyor. "Oğluma aşık olduğunu ne zaman anladın?"

"Şey..." Beynim karışıyor. Bu ters psikoloji mi? Oğlunun üvey kız kardeşi ile olan ilişkisini gerçekten bilmek isteyemez.

Kadehindeki şarabı çeviriyor. Belki sarhoştur ve sabah bu konuşmanın tamamını unuttur. "Sorun değil. Ailen bunu hoş görmeyebilir ve ben de bu durumdan pek memnun olmasam da, gerçek aşkın durdurulamaz bir güç olduğunu biliyorum. Hiçbir mantık ya da mantık seni bundan vazgeçiremez. Oğlumun sana bakışlarını bir süredir fark ediyorum. Hiç kimseye öyle bakmamıştı."

Boğazımdaki düğümü yutuyorum. "Sonunda Marcus ile olan olayı ona anlatabileceğimi hissettiğimde... ona aşık olduğumu anladım. Ama Marcus kampüse geldiğinde beni koruduğunda... o zaman çoktan aşık olduğumu anladım." Gözyaşlarımı tutmaya çalışarak şarap kadehini sıkıca tutuyorum. "Ama geriye dönüp baktığımda, bana o tek kullanımlık fotoğraf makinesini verdiğinden beri ona aşık olduğumdan eminim."

Otel odamda diz çöküp morluklarımı öptüğünde. Bana "*Seninle böyle olacağımı biliyordum*" dediğinde. Ailemin ayrılmasının benim suçum olmadığını ısrarla söylediğinde. Sırf ona kendimi daha iyi hissedeceğimi söylediğim için bana on düzine çiçek aldığında.

Ona uzun zamandır aşığım. O da bana aşık olduğu sürece. Sadece bunu fark etmem daha uzun sürdü. Kabul etmem.

"Luke sana babasıyla nasıl tanıştığımı hiç anlattı mı?" Deb'in sesi şefkatli ve nostalji dolu.

Kafamı sallıyorum, sormayı bile düşünmediğim bir hikaye için sabırsızlanıyorum. "Luke babası hakkında pek konuşmaz."

O içini çekiyor, bakışları tavana kayıyor, sanki anıları bir ekranda izliyormuş gibi. "Marketteydik ve ikimiz de aynı cips paketine uzandık. Son paket. Sonraki on dakikayı, diğerinin alması için ısrar ederek geçirdik, ta ki o sonunda cipsleri alıp benimle paylaşana kadar." Dudaklarından yumuşak bir kahkaha dökülüyor. "Cipsleri bitirdikten sonra iki saat boyunca o otoparkta oturduk, sadece konuşup güldük. O adam beni kimse gibi güldüremezdi. İlk görüşte aşk değildi

ya da öyle bir şey değildi; ben buna inanmazdım. Ama içimden bir ses onun özel biri olduğunu söylüyordu ve haklıydım."

Onunla birlikte gülümsemeden edemiyorum, ama içimde, onun ve Luke'un çok sevdiği adamla asla tanışamayacağım için küçük bir sızı hissediyorum. "Bir fotoğrafını gördüm. Birbirlerine çok benziyorlardı."

Gülümsüyor. "Oh, *tıpatıp* aynılar. Aynı yaşta olsalardı, ikiz olduklarını düşünürdün."

Odadaki dev fili ne zaman sormalı diye düşünürken aramızda sessizlik hakim oldu. Önümdeki şarap kadehini sımsıkı tuttum. Deb bana karşı açık davranıyor ve beni evine kollarını açarak kabul etmiş olabilir, ama birbirimizi o kadar da iyi tanımıyoruz ve ben kimseyi kırmak istemiyorum. Ama yıllardır babama sormak istediğim soruları da sormadım ve bu ikimize de yarar sağlamadı.

Luke bana sormamı söylerdi. Onun cesur kızı olmamı söylerdi. "Deb?"

"Evet, tatlım?"

"Babamı seviyor musun?"

Soru aramızda kalır. Deb bir an fazla tereddüt eder. "Onu önemsiyorum."

Luke hakkında bu soruya ben böyle cevap vermezdim. "Biliyorum.

Ama... onu seviyor musun?"

Bana babamla nasıl tanıştığını anlatmak istemedi, Luke'un babasıyla nasıl tanıştığını anlatmak istedi.

Deb şarabından bir yudum alır, bardağı boşaltır ve iç çeker. "Bence Mike hala anneni seviyor."

Hızla başımı sallarım. "Hayır, o seni seviyor..."

"Sarah her zaman onun için tekti. Her zaman onu geri kazanmayı diledi, ama onu hak ettiğini hiç hissetmedi."

Artık bunu inkar edemem çünkü babam bizi terk ettiği için onunla yüzleştiğimde bana neredeyse aynı şeyi söylemişti.

"Yalnızlık bizi bir araya getirdi. Ama bunun bizi bir arada tutmaya yetecek kadar güçlü bir bağ olduğunu sanmıyorum." Bana dönüyor. "Sence annen hala Mike'ı seviyor mu?"

"Bana hiçbir şey söylemedi." Ama annem bunu hiç yüksek sesle itiraf etmemiş olsa da, onu tanıyorum.

Boşanmadan bu yana yıllar boyunca çektiği acıyı biliyorum. İlişkilerinin sona ermesiyle ne kadar kötü başa çıktığını biliyorum. Onu korumak için yalan söyleyebilirdim.

Deb'in duygularını anlıyorum, ama Luke'un yalanlarının bana ve benim yalanlarımın ona ne yaptığını biliyorum.

Deb gerçeği duymayı hak ediyor. Hepimiz hak ediyoruz. "Ama bence o hep onun yerini alacak birini aradı ve hiç bulamadı."

Daha önce oturma odasında, babama özlem dolu gözlerle bakmıştı. Bir zamanlar paylaştıkları aşk için. Bir zamanlar birlikte yaşadıkları hayat için. Arkadaşlarımın da Luke'a bakarken beni yakaladıklarından emin olduğum gibi. Ebeveynlerimiz evli olduğu sürece asla sahip olamayacağımız bir gelecek için.

"Tahmin etmek gerekirse... Bahse girerim ki hala ona aşık."

TELEFONLAR, fısıltılı konuşmalar ve patlamalarla geçen stresli bir günün ardından, Deb avukatını ve ekibini davaya dahil etmeyi başardı, böylece bunu kimin yaptığını bulup videoyu internetten silebilecekler.

Ama ben bunun arkasında kimin olduğunu zaten biliyorum. "Marcus yaptı."

Üçü de mutfak masasında bilgisayar ve telefonlarının başında eğilmişken bana döndüler, Deb'in yanında klasörler ve bir yığın çıktı vardı.

Babam onun karşısında otururken, annem avuçlarını masaya koymuş olarak yanında duruyor. Bana kaşlarını çatıyor. "Marcus o videoyu nasıl ele geçirmiş olabilir?"

"Kendisi çekti." Dudaklarımı ısırıyorum. Onu Marcus'tan kaçmak için gönderdiğinden sonra onu endişelendirmek istemediğim için kampüste Marcus'la yaşadığım olayları ona hiç anlatmadım. Ve Devils onunla yüzleştikten sonra, Marcus'un bir daha benimle uğraşmaya cesaret edemeyeceğini yanlışlıkla düşündüm. "O partide onu gördüğümü sandım, ama maske takıyordu ve ben de içiyordum, bu yüzden... Hayal gördüğümü düşündüm."

Annem babama sert bir bakış atar. "Bunu biliyor muydun?"

Babam somurtarak başını sallar. "Bunların hepsi benim için yeni haber."

Annem gözlerini kapattı. Onu son iki gündür hiç bu kadar hayal kırıklığına uğratmamıştım. "Seni nasıl buldu?"

"Luke arabamda bir takip cihazı buldu. Onu benim göremeyeceğim bir yere, arabanın alt kısmına takmış."

"Neden bize söylemedin, evlat?" Babamın ağzından bu sözler yenilgiyle dökülüyor. Sanki hatayı yapan ben değil de oymuş gibi.

Dudaklarımı ısıyorum. "Sizi endişelendirmek istemedim."

"Tek yapmam gereken şey senin için endişelenmek, Sienna."

Annemin yüzü bu sözlerle yumuşar. Ta ki Luke, olaya katkıda bulunmak için dizüstü bilgisayarını taşıyarak arkamdan odaya girene kadar. Boş eli belimin alt kısmına dokunur ve herkes bizim hakkımızda zaten her şeyi bildiği halde irkilirim. Seks kasetimiz takımımızın resmi sosyal medya sayfasına düştükten sonra ailelerimiz hasar kontrolü yapıyorlar. Onlara bu fırtınayı nasıl yarattığımızı hatırlatmamalıyız.

"Şimdi tüm bunları hallettiğimize göre, ikiniz hakkında konuşmamız gerekiyor." Annem kollarını kavuşturur.

Midemdeki kalın düğüm sıkışıyor. Bu, korktuğum an – ailelerimizin bize ayrılmamız gerektiğini söylediği an. Eve geri gönderileceğim, ya da en azından Luke'dan uzaklara. Birlikte olmamızın yanlış olduğu, ama hiçbir şeyin bu kadar doğru hissettirmediği bir an.

Luke elini sırtıma koyduğunda, ona izin veriyorum. Şu anda her zamankinden daha fazla onun tesellisine ihtiyacım var. Bu, onu son kez alabileceğim an olabilir. "Anne, lütfen..."

"Sienna'yı seviyorum. Biz
yetişkiniz..." "Birlikte
kalabilirsiniz."

Herkes, ellerini masanın üzerinde birleştiren Deb'e döner. Onun sözleri anlaşılana kadar birkaç saniye sessizlik geçer.

Annemin başı şaşkınlıkla yana eğilir. "Deb, ne yapıyorsun...?" "Evliliğin feshini istiyorum."

Luke'un sırtımda olan eli belime kayarak beni kendine doğru çeker. Gözlüklerinin arkasından, babamın gözleri büyür. Ama ayağa kalkıp itiraz etmez. Ne oluyor lan?

"Deb... ne?" Annem kekeler. "Neler oluyor?"

Deb, anne ve babama küçük bir gülümseme atar. "İkinizin arasındaki sevgiyi görüyorum. Ölen kocamla ikinci bir şansım olsaydı, bunu hemen değerlendirirdim. Seni önemsiyorum Mike ve ikinizin de gerçekten sevdiğiniz kişiyle birlikte olmanızı istiyorum."

Annem kararlı bir şekilde başını sallar. "Mike *seni* seviyor, Deb. Seninle evlendi." Babama döner, ama o sessiz kalınca, "Değil mi?" diye sorar.

Ama babamın ağzı kapalı kalıyor. İkinin de bakışlarına karşılık veremiyor.

Aman Tanrım. Luke haklıymış. Bu zamana kadar ilişkilerinde bir terslik vardı.

Babam ve Deb birbirlerini sevmiyorlar. Birbirlerini önemsiyor olabilirler, birbirlerine razı olup yalnızlıktan kurtulabileceklerine kendilerini ikna edecek kadar, ama ikisi de eski eşlerine duydukları duyguları birbirlerine karşı hissetmiyorlar.

Annemle babam hâlâ birbirlerini seviyorlar. Bunca yıl sonra, evlilikleri bitmiş olsa bile, birbirlerini sevmekten hiç vazgeçmediler.

"Gerçekten sorun değil." Deb'in gülümsemesi inanılmaz derecede sıcak. "Sizin ikinizin sahip olduğu şeyi istiyorum. Benim ve kocamın sahip olduğu şeyi." Bana ve Luke'a dönünce gülümsemesi daha da genişliyor. "Sizin ikinizin sahip olduğu şeyi."

Luke beni daha sıkı sarar ve belki de artık beni asla bırakmak zorunda kalmayacaktır. Deb, dün gece ona söylediklerimi açıkça ciddiye almıştır. Bunun *böyle* sonuçlanacağını hiç beklemiyordum.

"Başka bir evliliği mahvetmekten sorumlu olmayacağım." Annemin sesi titriyor, gözleri parlıyor.

"Umarım buna gerçekten inanmıyorsundur." Deb boşanma bombasını attığından beri ilk kez babam sesini bulur. Ama bu Deb'i teselli etmek ya da onunla kalması için ikna etmek için değildir, annemi teselli etmek içindir. "Bu evliliği mahvetmekten sorumlu değilsin ve bizimkini mahvetmekten de kesinlikle sorumlu değildin."

Annem, babamın sözleri onu daha da boğduğu için hiçbir şey söyleyemiyor.

Babam bana ve Luke'a başını sallar. "Bize biraz zaman verir misiniz?"

Luke elimi tutup beni odadan dışarı çıkarır, kafam hala karışık. Hayatımın aldığı keskin dönüşü hala sindirmeye çalışıyorum. Hepimizin hayatının.

Arkamızda Deb, "Evrakları çoktan doldurdum," diye mırıldanıyor.

Bölüm 27

Sienna

LUKE VE BEN MERDİVENLERDEN YUKARI KOŞUYORUZ, Luke yatak odasının kapısını arkamızdan kapatırken kalbim deli gibi atıyor. "Hay sıçayım! Bu gerçekten oldu mu?"

Deb evliliğin feshini istiyor. Ailelerimiz ayrılıyor. Çünkü ailelerimiz hala birbirlerini seviyorlar.

"Evet, oldu." Luke da benim kadar şok olmuş.

"Kendimi çok kötü hissediyorum. Dün gece Deb'e annemin hala babamı sevdiğini söyledim. Hiçbir şey söylememeliydim." Ayrılmalarının sebebi bense, yıkılırım. Hayatımın yıllarını, bir evliliği mahvettiğime inanarak geçirdim. Bir evliliği daha mahvettiğimi bilerek yaşamak istemiyorum.

"Kendini kötü hissetme. Söylediğin iyi oldu. Birbirlerine uygun değiller." Luke beni teselli etmek için kollarımı okşuyor. "Sence anne baban tekrar bir araya gelir mi?"

"Bu olasılığı kafamda canlandıramıyorum bile." Göğsümde bir umut balonu yükseliyor. "Ama belki ikisi de daha mutlu olurlar. Annen incinmişse özür dilerim."

Deb için kalbim acıyor. Umarım o, hepimiz için cesur bir yüz takınırken, aslında babama hepimizin fark ettiğinden daha fazla sevgi beslemiyor.

"Annemin babam gibi birini bulmasını tercih ederim. Hepimizin seninle olduğum kadar mutlu olmasını tercih ederim." Yaklaşarak elini saçlarıma geçirir. "Seni seviyorum, Sienna."

"Ben de seni seviyorum." Bu sözler, bir saniye bile tereddüt etmeden ağzımdan dökülüyor. Bana hala kaç tane yalan söylediğini bilmesem de. "Yani, evliliğin feshi kesinleştikten sonra... artık üvey kardeş olmayacağız."

"Aynen öyle." Gülümser. "Ve dönem bittiğinde, tatili birlikte geçirebiliriz. Koç muhtemelen bir iki hafta daha antrenmana gelmemizi isteyecek

bir iki hafta daha antrenmana gelmemizi isteyecektir, ama yaz için biraz tatil yapabiliriz."

"Sonunda birlikte olabiliriz." Deb'in açıklaması her şeyi değiştirir. Yakında, artık aile olmayacağız. Artık birbirimize, özel hayatımızda olduğu gibi, herkesin içinde de özgürce davranabileceğiz. Tabii, bazı şeyler yine de gizli kalmalı. Bu konuda dersimizi aldık. "Tabii Marcus'la olanlardan sonra benimle olmak istemiyorsan..."

"Siktir et Marcus'u." Luke'un gri gözleri fırtınalı. "Siktir et o videoyu. Bana bir daha ona elimi sürme fırsatı vermemesini umsa iyi olur. Annem halleder. Yarın, o siktiğimin videosu hiç var olmamış gibi olacak."

"Peki ya takım ne olacak? NHL ne olacak? Bu senin *hayalin*, Luke. Ya tüm bu boktan durum hayallerini mahvederse?" Gözyaşlarımı silerek gözlerimi kırptıyorum. Onun hayallerini gerçekleştirememesinin sebebi olmak istemiyorum. Bana kızmasını istemiyorum.

Luke çenemi okşadı. "*Sen* benim hayalimsin, Sienna. Seninle olmak bir hayalin gerçekleşmesi. Hiçbir şey seninle kıyaslanamaz. Sen yanımda olduğun sürece draft edilip edilmediğim umurumda değil."

Kollarımı ona doladım ve Luke tek kelime etmeden beni kaldırdı, kapıya yasladı ve dudaklarını dudaklarıma değdirdi.

Bacaklarımın arasındaki boşluk ateşli bir arzuyla yanıyor. Onu arzuluyorum. Onu hiç olmadığı kadar çaresizce istiyorum. O da bunu hissediyor olmalı ki kapıyı kilitliyor.

"Ya bizi duyarlarsa?" O boynumu emdiğinde nefesim kesildi. Ağzının benim üzerimdeki lezzetli hissi ile başımın derisi ürperdi.

"Seni sessiz tutarım." Onun sözü omurgamdan aşağı lezzetli bir titreme geçirir.

Birkaç ay önce, başıma gelebilecek en kötü şeyin Wakefield'dan kovulmak olduğunu düşünüyordum. Tanımadığım yeni bir aileyle yeniden başlamak için evimi terk etmek zorunda kalmak.

Ama başıma gelen en kötü şey, bir şekilde en iyi şey de oldu. Marcus beni Luke Valentine'ın kollarına koşturdu. Ve dünyada olmak istediğim başka hiçbir yer yok.

"Gömleğini çıkar." Beni yere bırakıp kot pantolonumu yırtarken emri acil.

Gömleğimi başımdan çıkarmak için çabalıyorum. Sürpriz bir şekilde, külotumu çıkarmadan bacaklarımın arasına diz çöküyor ve uyluklarımı öpüyor. Kan damarlarımdan akıyor ve bir yanım ona acele etmesini ve

beni sikmesini yalvarıyor çünkü ona *şimdi* ihtiyacım var, ama diğer bir yanımda ise bu işkence gibi bekleyişin en iyi sonucu vereceğini biliyor.

Dili, ben onun altında titreyene kadar yavaş ve zevkli bir hareketle iç uyluklarımdan yukarı doğru kayıyor. Gözlerimi ondan ayıramıyorum. Beni yiyip bitirmesini hayranlıkla izlemekten kendimi alamıyorum.

Ağzı dilinin izlediği yolu takip ederek cildime yapıştığında, inliyorum.

"Seni tatmak için sabırsızlanıyorum,"

diye mırıldanıyor. "Kimse seni bekletmiyor."

Cildime karşı kıkırdar ve bu ses klitorisime kadar titreşir. "Ama seni bekletmek, acı çekip inlerken kıvrınmanı sağlamak en iyi kısmı."

Yutkunuyorum. "Bu çok

kötü." "O zaman bana

Şeytan de."

O şeytansa, beni cehenneme gönderin. Benim yerim orası.

Onunla kaç kez birlikte olursam olayım, her seferinde daha fazlasını istiyorum. Ona suya, havaya ihtiyaç duyduğum gibi ihtiyaç duyuyorum.

Luke külotumu kenara itip beni ona açık hale getiriyor, sonra dili içime dalıyor. İnlemem kaçarken elini ağzıma kapatıyor.

Beni gürültüyle kapıya doğru iter. Ona sessiz olmasını hatırlatmaya çalışırım, ama beni görmezden gelir, tamamen beni tatmaya dalmıştır. Dilini içime sokarken ve külotum klitorisime sürtünürken uyluklarım titremeye başlar.

O ayağa kalktığında patlamak üzereyim. "Hayır," diye sızlanıyorum. "Lütfen durma."

Luke gömleğini çıkarır, sonra eşofmanını ve boxerını çıkarır. Önceden boşalmış, parıldayan sert penisini ortaya çıkarır. Benim için hazırdır. "Duruyormuşum gibi mi görünüyor?"

Onun penisini tutup klitorisime sürtüyorum. Beni kapıya yapıştırmadan önce hayvani bir inilti çıkarıyor. Hareket edemiyorum, istesem bile kaçamıyorum, çünkü beni sabitleyip penisini girişime doğru itiyor.

"Sen sonsuza kadar benimsin, Sienna." Hızlı bir kalça hareketiyle kendini içime gömer.

Penisi beni gererken zihnim dönüyor. Külotumun pamuğu, kalçalarının her yavaş itişinde klitorisime sürtünüyor. Ben çılgılık atıp bu evdeki herkese ne yaptığımızı belli etmeden önce, ağzımı

ben ıgılık atıp bu evdeki herkese ne yaptığımızı duyurmadan önce ağzımı kapattı.

Onun penisi beni ikiye ayırırken, benim tahrikimle kaplı dili benimkiyle dans ediyor. Zevk o kadar yoğun ki, kapıya vurarak sevişirken kapının çıkardığı gürültüyü neredeyse duymuyorum.

Neredeyse.

İlişkimiz yakında kanunlarca yasaklanmayacak olsa da, ebeveynlerimiz Luke'un yatak odasında seviştiğimizi duymaktan pek hoşnut olmayacaklar. Özellikle de bu koşulları göz önüne alırsak.

Kaslarımdaki gerginliği fark edince, beni kaldırıp duvara yapııştırıyor, aç daha da derinleşiyor.

"Ah!" Sesimi bastırmak için omzunu ısııyorum.

Şimdi beni daha da sert sikiyor, odadaki tek sesler bizim boğuk inlemelerimiz ve tenin tenle çarpışması. Yasak, müstehcen bir senfoni. Dayanak noktam olmadığı için hareket edemiyorum. Bana verdiği her santimi almak zorundayım.

"Luke," diye nefes nefese, gözlerimi devirirken omuzlarına yapışıyorum.

Bizi tekrar hareket ettirir, bu sefer beni yere yatırır ve sonra bizi ters çevirir, böylece ben onun üzerine otururum. "Beni sür."

Onun isteğini yerine getiriyorum, ellerimi geniş göğsüne koyup kalçalarımı sallıyorum. Dudaklarını ısıırken, başparmağı klitorisimi okşuyor, gözlerini benden ayıramıyor.

Luke beni sahipleniyor olabilir, ama ben de onu sahipleniyorum. Vücudunu, zihnini, kalbini. "Sen inanılmazsın, Sienna." Kalçalarımı daha sıkı kavrar.

"Her şeyini seviyorum."

Senin lanet olası bir parçan. Her duygunu ele veren o güzel gözlerin. Bana kızdığında buruşan o sevimli burnun. Sıkimi saran o yumuşak dudakların." Bunun üzerine dudaklarım bir sırtışa dönüştü. Ama o henüz bitirmemişti. "Seninle birlikte gülmemek imkansız hale getiren o bulaşıcı, müzik gibi kahkahan. Mutlu olmayı hatırlatan o kocaman, tatlı gülümsemen. Sen olmasan ne yapardım bilmiyorum. Seninle geçiremeyeceğim bir gün daha yaşamak istemiyorum."

Göğsüm sıkışıyor. Ben de onsuz bir gün daha yaşamak istemiyorum.

"Kalbimi kırma. Kendimi toparlayamam."

İşte. En büyük korkum, ruhumla birlikte ortaya çıktı.

Eli boğazımı kavrar, söz vererek nazikçe sıkar. "Asla."

"Şimdi beni sikmeni istiyorum."

İsteğimi iki kez tekrarlamama gerek yok. Hızlı bir hareketle oturur, kolunu sırtıma dolayarak bizi ters çevirir ve ben onun altında yerde kalırım.

Halı çıplak tenimi çiziyor, ama Luke kalçalarını bana doğru salladığında umurumda olmuyor.

Luke'un içime giren penisinin çıkardığı sesler kulaklarıma ulaştıkça, bacaklarımın arasında, tüm vücudumda zevk yükselir. Tahrik, kalçalarımın arasından yere damlar.

Beni halıya yapıştırıyor ve şükürler olsun ki zemini seçmişiz, çünkü yatağın şiddetli gıcirtısı bizi kesinlikle ele verirdi.

O tanıdık zevk uzuvlarımda yükseliyor, damarlarımdan geçiyor, orgazm doruğa ulaşana kadar. Luke her dalgada beni sismeye devam ederken, ben zevkin patlamasıyla çığlık atıyorum, ta ki o bana yığılana ve kulağıma ayak parmaklarımı kıvırtan bir inilti bırakana kadar.

Kalplerimiz birlikte çarparak, nefes nefese kalıyoruz. Bu odada kalıp bütün gece sevişmek istesem de, burada bunu yapamayacağımızı biliyorum. "Giyinmeliyiz. Ailelerimiz aramızda olanları biliyor olabilir, ama bunu gözlerinin önünde yapmamıza izin vermeyeceklerdir."

Luke inliyor ama beni öpüyor ve içimden çıkıyor, beni boş ve ona özlemle dolu bırakıyor. Titrek bacaklarımın üzerine kalkmama yardım ediyor ve kıyafetlerimizi alıp yatağın üzerine atıyor. Telefonlarımız ceplerimizden düşüyor ve o yüzüne su serpmek için banyoya girince, kalbim gırtlığıma kadar çıkıyor.

Telefonu tam orada duruyor. Şifreyi deneyebilirim. O diğer odadayken kilidi açıp mesajlarını arayabilirim. Ama bu onun güvenini ve mahremiyetini büyük ölçüde ihlal etmek olur ve son zamanlarda ikimiz de yeterince zorluk yaşadık.

Bunun yerine, telefonumu alıp Ten'e bir mesaj yazıyorum. Luke ve Ten aynı kişi ise, bu şekilde kesin olarak öğrenebilirim. Ve eğer bir şekilde aynı kişi değillerse, arkadaşlığımızın bu bölümünü sonsuza kadar kapatırım.

SIENNA

Sadece, yıllardır süren arkadaşlığımız için sana çok minnettar olduğumu bilmeni istiyorum. Farkında bile olmadan birçok şeyi atlatmama yardım ettin. Seninle tanıştığıma çok memnunum ve mutlu olduğumu bilmeni istiyorum. Umarım sen de mutlusundur. Hoşça kal, Ten.

Luke'un telefonundan bildirim sesini bekliyorum. Ama ses gelmiyor.

Korku ve rahatlamamanın karışık bir duygusu beni kaplıyor. Bu nasıl mümkün olabilir? Luke ve Ten nasıl aynı kişi olamazlar?

Yalan söylemiyordu. Ten başından beri başka biriydi.

Yatakta, Luke'un telefonu yanıyor. Sessiz bir bildirim. Bir mesaj. Sesi kapatmış olmalı.

Ekrandaki isim... "Sienna? Ne yapıyorsun?"

Onun telefonunu elimde tutuyorum. Benden almaya çalışıyor ama benim tutuşum demirden daha güçlü.

Ekrandaki mesajı gördüğünde yüzü soluyor. Sesi çok zayıf, kırık çıkıyor, "Özür dilerim, Sienna" diye mırıldanıyor.

"Neden bana yalan söylemeye devam ettin?" Sesim titriyor, ama üzüntüden değil. Öfkeden. "Sana gerçeği söylemen için bir şans verdim, Luke. Ama sen *yalan söylemeye* devam ettin."

Karşımda yatağa oturur ve ben onun bu kadar yakınımda olmasını istediğimden tam emin değilim. İçini çektiğinde midem burkulur. Sonunda gerçeği öğreneceğim. Ama bunca zamandır bunu istemiş olsam da, duymaya hazır olduğumdan emin değilim. "Ailelerimiz ilk kez çıkmaya başladığında, babamı kaybettiğini biliyordum. Seninle neredeyse hiç konuşmuyordu, sen de hiç gelmiyordun. Ben babamı kaybetmiştim. Bunun beni ne kadar mahvettiğini biliyordum. Bu yüzden seni internette buldum. Bir maske taktım ve bana Ten demeni istedim çünkü kim olduğumu bilmeni istemedim. Ve ben... Senin iyi olduğundan emin olmak istedim. Gerçekte kim olduğumu bilseydin bana açılmayacağını düşündüm."

Ellerim yumruk haline geliyor, tırnaklarım avuç içlerimi ısıyor. On beş yaşındaki Luke'un bir kıza acıyarak onu kandırmasını affedebilirdim. Ama itiraf etmek için tam anlamıyla yıllarca vakti vardı. Tanıştığımız gün itiraf edebilirdi. Ama etmedi. Onunla bu konuyu konuştuğumda itiraf edebilirdi. Ama *etmedi*.

Ten'in beni terk ettiğini, on beş yaşımdan beri sahip olduğum arkadaşımın birdenbire beni umursamadığını düşünmemi tercih etti. Hayatımdaki en önemli insanlardan biri tarafından bir kez daha terk edildiğimi düşündüm.

Luke geçen yaz bir arkadaşını kaybetti ve benim de bir arkadaşımı kaybettiğime inanmamı sağladı. Babamın beni terk etmesinin bana ne kadar acı verdiğini bilmesine rağmen beni terk etti.

Bütün bu zaman boyunca bu sırrı saklarken, onu öpmeme, onunla yatmama, ona aşık olmama izin verdi. Ailelerimizin yeni evlendiğini bildiği halde benimle seks yaptı. O gece otel odasında kim olduğumu biliyordu. Onun yeni üvey kız kardeşi olduğumu biliyordu, ama yine de benimle bir yabancıymışım gibi davranmaya devam etti. Ve ben her şeyi anladığımda bile, bana gerçeği söylemeyi reddetti.

Her şey bir yalandı.

Kafamı sallıyorum. "Üzücü olan, bana bir şans verseydin seni affedebilirdim."

Acı, gri gözlerini yumuşatır. "Sana gerçeği söyleyemedim. Seni kaybetmekten çok korkuyordum."

"Ama Ten'i kaybetmeme izin vermeye razıydın? Seni kaybetmeme?" Ellerim titriyor. "Yüzüme karşı yalan söylediğinde sana nasıl güvenebilirim? Böyle bir konuda?"

Aramızda sessizlik hakim. Cevabı yok. Kapıya doğru yöneliyorum.

"Sienna!" Luke'un sesi hiç duymadığım kadar kırık geliyor. "Bekle!"

Ona dönüp, kalbim patlamak üzereyken, "Hayır, Luke, bana yalan söyledin. *Bütün bu zaman boyunca*. Wakefield'da başıma gelenler hakkında senden sır sakladığım için beni sıkıştırdın, oysa sen kendi *kimliğin* hakkında yalan söylüyordun. Arkadaşımın *öldüğünü* sandım. Ya da benden nefret ettiğini. Bunun beni ne kadar incittiğini biliyor musun?"

Yüzü acı içinde buruşuyor. İyi. Bunu hak ediyor. Bana verdiği acının bir kısmını hissetmeyi hak ediyor.

"Özür dilerim." Aramızdaki mesafeyi kapatmaya çalışıyor, ama ben geri çekiliyorum. "Sana nasıl söyleyeceğimi bilemedim. Benden nefret etmeni istemedim. Şu anda bana baktığın gibi bakmanı istemedim. Ya da hayatımdan sonsuza kadar çıkmanı. Pop ve Chloe'den sonra... Seni de kaybetmeye dayanamazdım."

"O zaman tanıştığımızda bir şey söylemeliydin. *Hey, Sienna, on beş yaşımızdan beri seni kandırıyorum. Benim hatam*. Ya da sana gerçeği söyleme şansı verdiğimde. Senin başından beri Ten olduğunu bildiğimi söylediğimde. Açıkça söyleyebilirdin. *Bir şey* söyleyebilirdin. Ama söylemedin." Telefonunu işaret ediyorum. "O mesaj seni ifşa etmeseydi, bana gerçeği asla söylemezdin. Değil mi?"

Cevap veremiyor. Vermesine de gerek yok. Cevabımı aldım.

"Bunun olacağını biliyordum. Senden uzak durmam gerektiğini biliyordum, ama durmadım ve şimdi bak, ne hale getirdik kendimizi." Dudaklarımın titremesini engellemek için ısırıyorum. "İnternette bizimle ilgili lanet olası *intikam pornosu* var. Ailelerimiz ayrılıyor. Takımdaki yerini kaybedebilirsin. NHL'de oynamaya şansını. Gizlice görüşmek hayatımızı daha da kötü hale getirdi."

Luke'dan uzak durmam gerektiğini bana defalarca hatırlatan aklımı dinlemeliydim. Üvey kardeşimle birlikte olmanın sonu kötü olacaktı. İşte buradayız.

Marcus'la olan olaydan beri, başkalarının benim için karışıklıkları düzeltmesine izin veriyorum. Beni uzaklaştırmalarına, korumalarına, benim için savaşımlarına. Artık kendi karışıklıklarımı kendim düzeltme zamanı geldi.

Luke'un kaşları çöktü. "Hayır, öyle olmadı. O videoyu Marcus yayınladı. Ailelerimiz kendi kararlarını veriyorlar. Ve sana zaten takımın ya da NHL'nin umurunda olmadığını söyledim. Biz birbirimiz için yaratılmışız. Bunu biliyorsun."

Başımı sallayıp geri çekildim. "Hoşça kal, Luke."

Elimi tuttu. Güzel gri gözlerinin kenarları kırışmış, kaşları çatılmış ve dudakları büzülmüştü. Hiç görmediğim kadar büyük bir acı yüzüne kazınmıştı. "Öyle söyleme. Bana asla veda etme."

Ona güvenemiyorsam bile onu nasıl hala sevebilirim? Aramızdaki bu aşk, bize ve değer verdiğimiz herkese acıdan başka bir şey getirmediğine göre?

"Ten'e veda ettim." Gözlerim yaşlarla doluyor, ama bunun beni ne kadar üzdüğünü ona göstermeyeceğim. "Şimdi sana veda ediyorum. Bana mesaj atma. İki halinden de."

Bölüm 28

Luke

Sienna gözyaşları içinde ön kapıdan kaçıp kapıyı arkasında çarparak çıkınca MIKE telaşla ayağa fırlar. "Ne oluyor?"

"Boşanma yüzünden üzgün mü?" Sarah, kızını takip etmek için ayakkabılarını giymeye başlamış bile.

"Hayır, bunun siz üçünüz ve yarattığınız lanet olası karmaşa ile hiçbir ilgisi yok." Sesim alaycı bir tonla doluydu.

Mike ve Sarah yıllar önce sorunlarını çözmüş olsalardı, biz burada olmazdık. Mike ve annem asla yeniden bir araya gelmezlerdi, kesinlikle evlenmezlerdi ve Sienna asla üvey kardeşim olmazdı. Bunların hiçbirisi olmazdı ve ben onu kaybetmezdim.

Acı, göğsümü demir bir pençeyle sıkıştırıyor. Ona onu kaybedemeyeceğimi söyledim. Zaten sevdiğim çok fazla insanı kaybettim. Ama o yine de kapıdan kaçtı.

"Dikkat et." Annem beni işaret ediyor. "Sen hepimizden daha büyük bir karmaşa yarattın ve hepimiz senin arkandan temizlik yapmak için buradayız."

Sarah ve Mike, Sienna'yı takip etmek için kapıdan dışarı koşarlar, ama birkaç dakika sonra kuyruklarını bacaklarının arasına kıştırarak geri dönerler. "Yalnız kalmaya ihtiyacı var," diye açıklıyor Sarah. "Yurda geri dönüyor."

Kanepeye çöküyorum, ellerimi dizlerimin arasında birleştiriyorum. Her şeyi mahvettim. Sienna başıma gelen en güzel şeydi ve artık benimle hiçbir şey yapmak istemiyor. Ve onu suçlayamam.

Ma yanıma kanepeye oturur ve bacağımı sallar. "Ne oldu Luke?"

"Her şeyi mahvettim." Artık yaptıklarımı herkes biliyor, ne önemi var ki? Kızları benimle ilgilenmek istemiyorken, onun için yeterince iyi olmadığımı biliyorlarsa ne fark eder? Onlara Ten'den ve ona yalan söylediğimden bahsediyorum. Onun hayatını daha iyi hale getirmek yerine daha kötü hale getirdiğimden, oysa tek istediğim buydu.

Anlattığımda, Sarah'nın bana kızacağını düşünürüm, ama öyle olmaz. Mike, "Biraz zaman tanı. O da fikrini değiştirir. Beni affedebildiyse, seni de affeder. Kızım seni seviyor." diyene kadar sessiz kalırız.

Onun sözleri bana umut vermemeliydi. Mike sonunda kızına çaba gösteriyor olabilir, ama bu, Sienna'nın ne düşündüğünü veya hissettiğini gerçekten bildiği anlamına gelmez. Onu benim gibi tanımıyor. Ya da annesi gibi.

Kollarını kavuşturmuş duran Sarah'a cesaretle bir bakış atıyorum. O ve Mike birbirlerinin aynısı, bunca yıl sonra hala uyum içindeler. İsteksizce başını sallıyor. "O haklı. Kızımın daha önce aşık olduğunu hiç görmedim, ama..." Kızının kalbini kıran küçük serseri aynı zamanda hayatının aşkı olduğunu kabul etmeye hazır olmadığı için sözünü bitirmiyor. "Kızımı ağlatmayı alışkanlık haline getirme."

"Alamaz." Annemin sözü kararlıdır. Uyarı olarak bacağımı sıkar. Ama ben zaten bu şansı yakalayamayacağımı biliyorum. Onlar inanabilirler Sienna beni affedebilir, ama Mike'ı affetmesinin ne kadar uzun sürdüğünü biliyorum. O onun babası ve boşanmadan önce araları iyiydi. Sienna ile olan tüm ilişkim bir yalan üzerine kurulu.

Ona Ten'i unutmasını söyledim ve şimdi bizim aynı kişi olduğumuzu biliyor. Şimdi beni de unutacak.

Onu bir daha asla göremeyeceğim, bu da bugün sonra Sarah ve Mike'ı da bir daha asla göremeyeceğim anlamına geliyor. Sienna için şimdi yapabileceğim en az şey, yıllar önce yapmam gereken şey.

"Sienna, boşanmanızdan kendini sorumlu tutuyor." Anne babasının yüzleri düşüyor, Sarah'nın yüzünde endişe, Mike'ın yüzünde utanç beliriyor. O zaten biliyor, ama Sarah bilmiyor. "Yıllarca bu onu yiyip bitirdi. Babasının gitmesinin, annesinin yataktan çıkamamasının sebebinin kendisi olduğunu düşünüyordu. Ona bakacak kimsesi yoktu. Annesi yemek yemesini ve işe gitmesini hatırlatan, ışıkları açık tutmak için çalışan oydu. Sen onu kendi başına bırakırken, senin tüm kalp kırıklığınla başa çıkan oydu."

Sarah'nın gözleri acıdan doldu, ama hiçbir şey söylemedi. İkisi de kendilerini savunamadı, çünkü onu hayal kırıklığına uğrattıklarını biliyorlardı.

"Bu yüzden, kendisiyle ilgilenemese bile, herkese bakıyor. Bu yüzden beni sevmekten bu kadar korkuyordu, çünkü anne babasının başına gelenleri gördü. Kalp kırıklığıyla uğraşmak istemiyordu, çünkü kanepede ağlayıp teselli edilemeyen biri olduğunda ona kim bakacaktı? Anne babası değil."

Sarah ağzını kapatır, gözyaşları parlar. Ma'nın gözleri dehşetle büyümüştür. "Luke, yeter..."

"Bırak bitirsin." Mike bana başını sallar.

Ma'nın elini çekip ayağa kalkarım. "Sana bunu söylüyorum çünkü onun sana asla söylemeyeceğini biliyorum. Kimseyi incitmek istemiyor, onu incitseler bile. Bu yüzden Marcus'a olanlar için kendini suçladı. Bu yüzden annesinin ona bakmasını ne kadar istediğini sana hiç söylemedi. Ama eğer benim etrafında olmamı istemiyorsa, o zaman onu sevecek başka birine ihtiyacı var ve bu kişi siz ikiniz olmalısınız."

Onun için savaşacağım. O benim için vazgeçmediği gibi, ben de onun için vazgeçmeyeceğim.

Ten'den vazgeçmediği gibi.

Ama bir gün, Pop ve Chloe gibi, Sienna'nın da gittiğini ve onu asla geri alamayacağımı kabul etmek zorunda kalabilirim.

Bölüm 29

Sienna

"Onu öldürme teklifi hala geçerli." Yurt odamızdaki yatağında, Juliet cep bıçağını gerçek bir bileme setiyle biliyor. Seri katil gibi.

"Cinayet gerekmez," diye hatırlatıyorum ona. "Bıçak bileme setini nereden buldun ve daha da önemlisi, neden?"

Gözlerini deviriyor. "Bıçaklar körelir, Sienna."

Onu son gördüğümünden bu yana geçen üç gün içinde, göğsümde gerçek bir acı büyüdü, ama kırık kalbimin beni Luke Valentine'in kollarına geri göndermesine izin vermeyeceğim. Daha önce hiç ayrılık yaşamadım. Birinden ayrılmak işte böyle bir şey. Birbirinize uygun olmadığınızı bilseniz bile, hala onunla birlikte olmak istediğinizi düşünerek kendinizi üzüyorsunuz.

Juliet'in bıçağı bileme aletinde kayıyor. "Onu öldürmeyeceksen, onu affetmelisin."

"Ne?" Bu kelime neredeyse çığlık atar gibi ağzımdan çıkıyor. Juliet, Luke'u affetmemi söyleyeceğini hiç beklemediğim son kişidir. "Yıllarca bana yalan söyledi. Bana birbirimizi tanımadığınızı inandırırken, kelimenin tam anlamıyla beni becerdi. Ailelerimizin zaten evli olduğunu bildiği halde. Sonra da beni terk etti, bunun beni ne kadar inciteceğini bildiği halde."

Juliet omuz silkiyor. "Seni terk eden babanı affedebiliyorsan, Luke'u da affedebilirsin. Tabii önce onu diz çöktürdükten sonra."

Kafamı sallıyorum. "Hayır, az önce haklıydın. Ben insanları memnun etmeye çalışan biriyim. Çok kolay affediyorum. Bu yüzden bu karmaşaya bulaştım."

Artık iyi kız rolünü oynamaktan bıktım. İnsanları memnun etmekten bıktım. Bu bana ne kazandırdı ki? Üvey kardeşimle seks kasetimin internette yayınlanmasıyla kalbi kırık bir kız oldum. Kampüste dedikodular ve fısıltılar, gittiğim her yerde peşimden gelen bakışlar ve kıkırdamalar.

Marcus ve arkadaşları bana saldırdıktan sonra suç duyurusunda bulunmalıydım. Polis beni dinlemek ya da ciddiye almak istemeseydi,

başlarına rapor edebilirdim. Saldırıyı başka bir kolluk kuvvetine bildirebilir veya bir avukat tutabilirdim. Karşı koyabilirdim.

Ama yapmadım. Başkaları için işleri daha da kötüleştirmek istemedim, bu benim için işleri daha da kötüleştirmek anlamına gelse bile. Dünyanın bana verdiği her kötü eli kabul etmeye hazırdım.

Karşı koymuş olsaydım, bu noktaya gelmezdim. Luke beni terk etmezdi ve ben de arkadaşımı ve onurumu kaybetmezdim.

Juliet gibi olmalıyım. Daha sert bir kabuğa ihtiyacım var. Bana zarar veren insanları affetmeyi bırakmalıyım.

Juliet keskin bıçağını cebine soktu. "Tekrar söylüyorum, onu öldürmek hala gündemde. Annen babanla boşanırken, yaz tatilini nerede geçireceksin?"

"Aslında bilmiyorum."

Marcus hala serbest, ama Deb, ona karşı bir dava açıldığına göre yakında tutuklayabileceklerini söyledi. Benim final sınavlarım bittiğinde, o duruşmayı beklemek üzere hapiste olabilir. Eve gidebilirim.

Kapının çalınmasıyla kalbim güm güm atmaya başladı.

Ben ayrıldığımdan beri Luke, konuşmak istediğini belirten mesajlar ve sesli mesajlar gönderiyor. Şimdi onu görmezden gelen benim.

Bana ulaşmak için kapımı kırıp girmediğine gerçekten şaşıyorum. Ama şu anda gelen o olmalı.

Onunla yüzleşmeye hazır değilim. Belki de hiç hazır olmayacağım. Ama ona bunu belli etmeyeceğim. Derin bir nefes alıp kapıyı açıyorum.

"Selam, evlat." Babam annemle el ele tutuşmuş, bana gülümsüyor.

Annemle babam *el ele tutuşuyorlar*. Son birkaç gün içinde ne tür bir paralel evrene ışıldadım ben?

"Seninle konuşabilir miyiz?" diye soruyor annem.

Juliet yatağından atlayıp botlarını giyiyor. "Ailemle ilgili garip bir şey gibi geliyor. Ben yokum."

Kapı arkasından kapandığında, annemle babam odanın ortasında dururken ben yatağımda bağdaş kurup oturuyorum. "Ne oldu?"

Birbirlerine gülümsedikten sonra bana dönüyorlar. Sanki on yıl ayrı kalmamışlar gibi.

"İlişkimizi yeniden yürütmeye çalışacağız." Annemin gözlerini kıstıran gülümseme, uzun zamandır onun yüzünde gördüğüm en samimi gülümseme. "Sınavların bittikten sonra bizimle eve taşınabileceğini düşünüyoruz. Tabii Diamond'a devam etmek istemiyorsan."

Kafamda bir kasırğa dönüyor. Annemle babam sadece yeniden bir araya gelmekle kalmamış, birlikte yaşamayı planlıyorlar. Ve benim de onlarla eve dönmemi istiyorlar. "Yine okulumu değiştirmemi mi istiyorsunuz?"

"Burada diplomanı bitirmek istersen sorun değil. Ama artık Marcus'a karşı bir davamız olduğu için eve geri dönebilirsin. Güvende olacaksın. Tekrar bir aile olabiliriz."

"Yeni ve daha iyi." Babamın gözleri gözlüklerinin arkasından parlıyor.

Mutlu olmam gerekirdi. İstedğim buydu: anne babamın mutlu ve birlikte olması, tekrar memleketimde güvenle yaşamak, Marcus'un bana çektiği cehennemin hukuki sonuçlarıyla yüzleşmesi.

Ama göğsümü sıkan şey mutluluk değil. "Tamam. Geri döneceğim."

Zaten Diamond'da benim için geriye hiçbir şey kalmadı.

Annemin yumuşak ayak sesleri ince halının üzerinde yankılanıyor ve sonra yatağıma oturuyor. Eli dizimin üzerine konuyor. "Canım, bize öğle yemeği hazırlar mısın?" diye babama soruyor. "Bugün henüz bir şey yemedim."

Babam heyecanla başını sallar, bize yardımcı olmaktan çok mutlu olduğu belli, siparişlerimizi telefonuna not eder.

Babam gittikten sonra annem dizimi sıkıca tutar. "Babamla yeniden bir araya gelmemize gerçekten bir itirazın yok mu? Bana dürüst olmanı istiyorum. Başkalarının duygularını incitmemek senin görevin değil, tamam mı?"

Onun sözleri göğsümde bir sızı yaratırken başımı sallıyorum. Bu Luke'un söyleyeceği bir şey. "Biraz garip ama gerçekten sorun yok." Ayrılıktan bu yana ilk kez dudaklarıma gerçek bir gülümseme konur. "İkiniz mutlu görünüyorsunuz."

Gülümser. "Öyleyiz. Gerçekten mutluyuz." Sonra gülümsemesini zorla bastırır. "Deb için çok üzülüyorum. Ve bunun sana ve Luke'a yaşattığı tüm dram için."

"Benim için endişelenme. Sen mutlu olduğuna seviniyorum."

Yanımdaki yatakta rahatsız bir şekilde kıpırdanarak saçlarını kulaklarının arkasına çekiyor. "Aslında, seninle konuşmak istediğim bir konu vardı. Boşanmadan sonra bana bakmak zorunda hissettiğin için üzgünüm. Anne olarak görevimi yerine getirmedim. Senin bana bakmanı sağladım, tersi olmamalıydı. En azından ben gerçekten çok yaşlanana kadar böyle olmamalı."

Gözlerimden yaşlar süzülse de, göğsümden şok bir kahkaha patlar. İlk tepkim bunu inkar etmek olur, ama artık sırlarla ve yalanlarla işim bitti. "Bildiğini sanmıyordum."

Annem bana zayıf bir gülümseme attı. "Luke söyledi."

Dikleşiyorum. "Luke mı söyledi? Ne zaman?"

"Sen Deb'in evinden ayrıldıktan sonra. Ayrıca boşanma için kendini suçladığını da söyledi. Marcus'a olanlar için." Annemin kahverengi gözleri yaşlarla doldu. "Bu yükü bu kadar uzun süre taşıdığın için çok üzgünüm. Umarım bunların hiçbirinin senin suçun olmadığını biliyorsundur. Hiçbiri. Boşanmamızın seninle hiçbir ilgisi yoktu. Marcus'a olanlar da bir kazaydı. Sen sadece arkadaşını korumaya çalışıyordun." Ağzı ekşiyor. "O küçük pisliğin hapse girmesini sabırsızlıkla bekliyorum."

Göğsüm sıkışsa da yine gülmeyi başardım. "Luke sana bunların hepsini mi anlattı?"

O başını sallar. "Evet, söyledi. Senin bana asla söylemeyeceğini düşündüğü için benim bilmemi istedi. Çünkü beni incitmek istemezdin."

Bu sözler boğazımı düğümler ve tüm vücudumu bir acı kaplar. Anneme gerçeği söyledi çünkü benim söyleyemeyeceğimi biliyordu, ama annemin benim acımı bilmesini istedi. Bu yarayı iyileştirmek istedi.

Her şeye rağmen, kimse beni Luke Valentine kadar sevmeydi. "Ona yakın olmak için burada kalmak istiyorsan, anlarım." Kaşları birbirine yaklaştı. "Ama artık halka açık yerlerde buluşmak yok, anladın mı?"

Yüzüm gerçekten yanıyor. "Artık birlikte değiliz."

O, iç çekerek dizime hafifçe vuruyor. "Sorun değil, tatlım. Kime aşık olacağımızı kontrol edemeyiz. Neden ayrıldığınızı bana anlattı. Bu kadar uzun yıllardır arkadaş olduğunuzu bilmiyordum."

"Ben de bilmiyordum," diye mırıldanıyorum. Anneme Ten'den hiç bahsetmedim, çünkü internette tanıştığım bir yabancıyla özel olarak sohbet ettiğimi öğrenirse dehşete düşeceğinden emindim. O kişi, bildiğim kadarıyla, doksan yaşında bir sapık olabilirdi.

"Luke'un korkudan bu sırrı senden sakladığını düşünüyor musun?" Ona kaşlarımı çattım. Önce Juliet, şimdi de annem mi? "Onun tarafını mı tutuyorsun?"

Kafasını sallar. "Ben her zaman senin tarafındayım. Ama ikiniz de birbirinize yakınlaşmanın ne anlama gelebileceğinden korkuyordunuz. Sana aşk ve ilişkilerin nasıl olabileceğine dair kötü bir örnek oldum." Elimi sıkar. "Ama doğru kişiyle bu ilişkiler yürütebilir."

"Luke'un doğru kişi olduğunu mu düşünüyorsun?" Bunu bilmesinin imkanı yok. Ama nedense, yine de evet demesini istiyorum.

Annem omuz silkiyor. "Buna cevap verebilecek tek kişi sensin. Sadece korkudan mutluluğu kaçırmadığından emin olmak istiyorum. Tıpkı baban ve benim yıllarca yaptığımız gibi."

Babamdan gelen bir arama için telefonu çaldığında, kocaman bir gülümsemeyle cevap veriyor.

Telefonumu alıp Deb'i arıyorum.

DEB, aylar önce beni ailesine kabul ettiği gibi, kollarını açarak beni evine kabul eder. Düğünden bu yana bu kadar çok şeyin değiştiğine hala inanamıyorum.

"Gel, otur." Beni terasa çıkarır, güneş jakuzinin siyah spa kapağından yansır. Teras sandalyelerinden birinin yanında buzlu çay beni beklemektedir.

Sandalyelerimize oturduğumuzda, soğuk sıvıyı yudumluyorum, buz dişlerime çarpıyor. "İyi misin? Ayrılıktan beri?"

Bana sıcak bir gülümsemeyle elimi okşadı. "Her zaman çok tatlıydın. Ben gayet iyiyim. Aslında, Mike ve ben mutlu bir evlilik varmış gibi davranmadığımız için şimdi çok daha mutluyum. Herkese bir gösteri yapıyormuşum gibi hissediyordum. Mutlu olmasam da, herkesi mutlu etmek için sahte bir gülümseme takınıyordum."

Uzun zamandır Deb'in rol yaptığından haberim yoktu. Sandığımdan daha çok benziyoruz.

"Babanı her zaman bir arkadaş olarak seveceğim." Deb buzlu çayından bir yudum alır. "Ama biliyorum ki biz hiç gerçekten aşık olmadık. Dürüst olmak gerekirse, anneni daha çok özlüyorum." İkimiz de buna güldük. "O çok enerjik biridir. Ama sanal bir kitap kulübü kurmak için planlar yaptık bile. Bana bir gerilim romanı önerdi ve dün gece onu okumaktan kendimi alamadım. Sabaha kadar uyumadım! En son ne zaman böyle bir şey yaptığımı hatırlamıyorum."

"İyi olduğuna sevindim." Elimde buzlu çayı çeviriyorum, yoğunlaşma cildime damlıyor. "Sormak istiyorum... Babamın senin için doğru kişi olmadığını ne zaman fark ettin?"

Kalbim hızla atmaya başladı. Ne zaman aklını başına topladığını bilmem gerekiyordu. Luke hakkında ne zaman aklımı başına toplayacağımı bilmem gerekiyordu.

"Dürüst olmak gerekirse?" Parlak mavi gökyüzünü incelerken soruyu düşünür. "O taşındığında içimden bir his geldi. Ama içimdeki sesi dinlemedim —Bana, üniversite öğrencisi bir çocuğun annesi olduğumu, beni seven iyi bir adamım olduğunu ve belki de bu kadar seçici olmamam gerektiğini söyleyen aklımı dinledim."

seçici olmamam gerektiğini söylüyordu. Belki de ilk kocam gibi birini beklemeyi bırakıp bana iyi davranan bir adama bağlanmalıyım. Ama kalbim buna hiç razı olmadı."

Benim sorunum tam tersi. Kalbim Luke'u istiyor, ama aklım uzak durmamı söylüyor.

"Nasılsın?" diye soruyor.

"İyiyim. Bu kadar kısa sürede bu kadar çok şeyin değişmesi hala biraz gerçek dışı geliyor. Hâlâ alışmaya çalışıyorum."

"Onu özlüyor musun?"

Buzlu çayımı bir dikişte içiyorum. Luke'u özlemekle kalmıyorum, onun için acı çekiyorum. Gözlerimi her kapattığımda yüzünü görüyorum, uyurken kollarının beni sarmalamasını özlüyorum, maskeli adamın beni ormanda kovalayıp yakaladığını ve ona aşkımı itiraf ederken beni kucakladığını hayal ediyorum. "Evet, onu özlüyorum. Ama onu henüz affedebileceğimden emin değilim. Zaten önemi olmayabilir. Eve geri dönüyorum."

Deb, hayal kırıklığıyla kaşlarını çatmasına rağmen başını sallar. "Fikrini değiştirirsen, her zaman bizimle kalabilirsin. Baban ve ben artık birlikte değiliz diye, sen aileden olmadığın anlamına gelmez. Seni ilk gördüğüm gün ailem oldun."

Gözlerim yaşlarla doluyor, gözlerimi kırıp yaşları silene kadar. Luke anneme benim söyleyemediğim her şeyi anlattı. Onunla bir daha hiç konuşmasam bile, bu bizim için son olsa bile, ben de onun için aynısını yapmak istiyorum. "Luke anneme ondan sakladığım bazı sırları anlattı." Deb başını sallar. "Ama o da senden bir sır saklıyordu."

Kaşlarını kaldırır ve iki eliyle buzlu çayını tutarak bana doğru eğilir. "Luke, babasının ölümünden dolayı suçluluk duyuyor. Onu kurtaramadığı için kendini suçluyor ve Chloe'yi kurtaramadığı için kendini suçluyor." Bu sefer gözyaşlarımı hızlıca silemiyorum. Yanağımdan akan bir gözyaşını siliyorum. "Bence bu durumu atlatması için birine ihtiyacı var. Kendini suçlu hissetmemeli. Hiçbir şey için."

Deb elini göğsüne bastırdı. "Hiç bilmiyordum." Sesi şimdi alçalmıştı. "Bu, sana gerçeği söylemek istememesinin nedenini açıklıyor; seni de kaybetmek istemiyordu. Sen onun için her zaman çok önemli oldun."

Gözyaşlarımı silmeye çalışarak burnumu çekiyorum. "Bana insanları memnun etmeye çalışmamamı söyledi. İnsanların bana istedikleri gibi davranmasına izin vermememi söyledi."

Bu onu da kapsıyor.

"Hayır, izin vermemelisin. O benim oğlum, biliyorum, ama hata yaptığında bunu kabul edebilirim. Bir hata yaptığında ona bunu ilk söyleyen ben olurum." Deb'in sesi kendinden emin ve ben ondan bir an bile şüphe duymuyorum. "Ama oğlumu tanıyorum. O seni asla kasten incitmez. Senin acın onu kendi acısından daha çok incitir."

Kalbim bir kez daha parçalandı. En çok acı veren kısım bu: onun bana zarar vermesi değil, benim ona zarar vermem. "Yani ona bir şans daha vermem gerektiğini mi düşünüyorsun?"

"Kalbinin sesini dinlemelisin." Deb buzlu çayını masaya bırakıp ayağa kalktı, beni de ayağa kaldırdı ve sıcak bir kucaklaşmaya davet etti. Yüzümü omzuna gömdüm ve sonunda kaçmak isteyen gözyaşlarımı akıtmaya izin verdim. "Ama şunu söyleyeyim, oğlumla bir ilişkin olsun ya da olmasın, benim için her zaman kızım olacaksın."

Bölüm 30

Luke

KANEPEDE, düşüncesizce bir video oyunu oynuyorum. Tek bir kurşunla bir zombinin kafasını patlatmak beni hiç bu kadar iyi hissettirmemişti.

Bud'ın başı bacağımın üzerinde, lekelenmiş eşofmanımın üzerine salya akıyor. Eve geldiğimden beri yanımdan ayrılmadı. Yarın bir antrenmanımız daha var, sonra koç bize yaz tatili için birkaç ay izin verecek, bir sonraki döneme kadar.

Hokey ve Sienna olmadan önümüzdeki birkaç ay ne yapacağım bilmiyorum. Ne yaptığını, nerede olduğunu, güvende olup olmadığını düşünerek kafayı yiyeceğim.

O gitti. Onu kaybettim. Tam da tahmin ettiğim gibi. Olması gerektiği gibi. Sienna için asla yeterince iyi olmadım. Onu hak etmiyorum.

O haklı, Ten'in gerçek kimliğini yıllar önce açıklamalıydım. Belki de gerçeği daha erken söyleseydim, beni kandırdığım için beni affederdi.

Şimdi gerçeği biliyor, bu konuda ne kadar uzun süre yalan söylediğimi biliyor ve benimle hiçbir şey yapmak istemiyor.

Önce Pop. Sonra Chloe. Şimdi de Sienna. Hepsini kaybettim.

Benimle birlikte olmak Sienna'nın itibarını mahvetti. Çok fazla sapık, onun nasıl görüldüğünü ve sesini biliyor. Üvey kardeşinin ağzından.

Yalan söylemeye devam ettim. O bana sonunda içini açtıktan sonra bile ondan sır sakladım. Ona karşı dürüst olmak için kalbimi tamamen ortaya koymaktan hala çok korkuyordum.

Kendi mezarımı kazdım.

Annemin topukları odaya girerken Bud başını bacağımdan kaldırdı. Mike buradayken olduğundan daha neşeli ve mutlu görünüyordu. "Evet. Boşanma belgelerini gönderdim."

"İyi misin?"

"Aslında harika. Omuzlarımdan bir yük kalkmış gibi hissediyorum." Vurgulamak için ellerini havaya kaldırır. "Onun da aynı şekilde hissettiğini söyleyebilirim. Bu hepimiz için en iyisi. Seni ve Sienna'yı bu duruma soktuğumuz için üzgünüm."

Sienna'nın adını duyunca gerildim. "Üzülme. İkimiz de senin adına mutluyuz." "Sienna demişken, beni görmeye uğradı."

Video oyununu duraklatıp kumandayı fırlattım. "Uğradı mı?"

Ben yokken gelmiş olmalı. Bu gerçek içimi burktu.

"Biliyorsun, babanın ölümüyle ilgili ne kadar suçlu hissettiğimi sana hiç anlatmadım."

Konunun değişmesi beni şaşırttı. "Neden suçluluk duyasın ki? Kalp krizi geçirdi. Senin yapabileceğin hiçbir şey yoktu."

Ma orada bile değildi. Olanlar olduğunda onun yanındakim bendim. Son nefesini verirken elini tutan bendim. Suçluluk duyması gereken tek kişi benim.

Dudağı titremeye başlayınca ısırır, ellerini ovuşturur. "Seninle birlikte antrenmana gitmemi istedi." Boğazını temizler, anı hala acı vericidir. "İşlerim yüzünden stresliydim ve ev dağınıktı, gitmek istemedim. Yalnız kalmak istedim, bu yüzden evde kaldım. Ondan sonra çok uzun süre suçluluk duydum. Orada olsaydım onu kurtarabilirdim sanki."

Annemin babamın ölümünden sonra uzun süre yas tuttuğunu biliyordum. Hâlâ da tutuyor. Ama benim yıllardır taşıdığım aynı suçluluk duygusunu onun da taşıdığını bilmiyordum. "Sen hiçbir şey yapamazdın."

Küçük bir gülümsemeyle, "Biliyorum. Sen de bunu öğrenmelisin. Baban ve Chloe konusunda."

Ayaklarımı yere indirip başımı ellerimin arasına gömdüm. Annem ve Sienna uzun zamandır bana mantıklı davranmam için uğraşıyorlardı. Babam öldüğünde yanında olabilirdim, ama bu onun için bir şey yapabileceğim anlamına gelmezdi. Chloe ile o partide olabilirdim, ama ona o içkiyi ben vermedim, onu havuza iten de ben değildim.

Keşke işler farklı olsaydı, ama durum bu. Şimdi parçaları toplayıp bununla başa çıkmam gerekiyor. Onlar olmadan nasıl iyi olabileceğimi bulmam gerekiyor. Anlayamadığım şey, Sienna olmadan nasıl iyi olabileceğim. O hala ulaşabileceğim bir yerdeyken olmaz.

"Sienna konusunda ne yapacağımı bilmiyorum." Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Ona açılmadım. Ona dürüst davranmadım. Şimdi benimle hiçbir şey yapmak istemiyor. Hayatını mahvettim."

Bu sözleri söylerken annemin gözlerine bakamıyorum. Gözlerinde hayal kırıklığını görmekten çok korkuyorum. Hâlâ çok korkuyorum.

Sienna benimle hiç tanışmasaydı daha iyi olurdu. Yıllar önce o maskeyi takıp ona o mesajı göndermeseydim.

"Onu seviyorsan, onu bul ve hatalarını kabul et. Ona karşı tamamen dürüst ol."

Öyle yaptım. Ve o benden kaçtı. "Ya bu yetmezse?"

Annem ellerimi yüzümden çekip, onunla göz göze gelmemi sağladı. Nazik ve şefkatliydi, sanki ben bir hayal kırıklığı değilmişim gibi. Her şeye rağmen, beni oğlu olarak gördüğü için hala minnettar gibi. "Eğer gerçek aşk ise, öğrenmenin riskine değer."

"DEVAM ET, VALENTINE!" Koç buzun ötesinden bağıyor.

Knox, Damien'in şutundan sonra ağdan engellediğim pakı kapar. Sola doğru sahte bir hareket yapar, sonra puck'ı sağ omzuma vurur.

Zıplarım ve gürültülü bir çarpışma ile diski karşı tarafa fırlatırım.

Bugünkü antrenmanda rakip olsak da, Knox bana gururlu bir gülümseme atar. "Bugün harika oynuyorsun, Valentine!"

Haftalardır bu kadar iyi oynamamıştım ve gerçekten önemli olan anlarda berbat bir performans sergilemek için spor salonunda ve antrenmanlarda kendimi paralamak için bu kadar zaman harcadığım için çok sinirleniyorum.

Sienna haklıydı, dengeli olmaya ihtiyacım vardı. Çok fazla antrenman yapmak beni engelliyor, buzda en iyi performansımı sergilememi engelliyordu. Bunun eninde sonunda bana zarar vereceğini biliyordu. Kırılacaktım.

Ama kalbim oyunda değil. Aklımda Sienna'nın düşünceleri sonsuz bir döngü içinde dönüp duruyor.

Damien, benim kalesime şut attığında dudaklarını alaycı bir şekilde kıvırdı. Tam zamanında şutu engelledim. "Senin pes eden biri olduğunu düşünmemiştim, Valentine."

"Neden pes eden biri olduğumu düşünüyorsun?"

Takım arkadaşlarının buz pistinin diğerk ucuna koşarken attıkları bağırışları duymazdan geliyor. "Kızının peşinden gitmedin."

Knox'un patenleri buzı keser. Kaskının altından bana kötücül bir gülümseme atar. "Başka biri kapmadan onu kapmalısın."

"Evet, artık kız kardeş kuralı geçerli değıl." Damien, sopamı ona doğru sallayamadan kayarak uzaklaşır, Knox da onu takip eder.

Ben pes eden biri değılim ve Sienna'dan kesinlikle vazgeçmeyeceğim. Ona her konuda haklı olduğunu söyleyeceğim. Ona özür dilemek için çiçekler, çikolatalar, mücevherler, oyuncak ayı ve aklıma gelen diğerk her şeyi alıp ona gideceğim. Hak etmesem bile, bana bir şans daha vermesi için onu ikna edeceğim. Bunu hak edeceğim. Ona, buna layık olduğumu kanıtlayacağım, çünkü o da tanıştığımızdan beri bana bunu kanıtlıyor.

Antrenmandan sonra, onu geri kazanacağım.

Bölüm 31

Sienna

"Bunu yapmak zorunda değildin, Juliet." Annem başka bir kutu daha alıp babamın eline tutuşturur. Onun eşyalarını tekrar dairemize taşıyacağımıza inanamıyorum. Zaten Wakefield dışındaki bir eve taşınmayı planlıyorlar.

Juliet omuz silkiyor ve bir kutu alıyor. İnanılmaz bir şekilde, koyu renkli bir gömlek giyiyor, ama eminim ki küçük şortu bu sıcakta biraz rahatlık sağlıyordur.

"Yapacak başka bir şeyim yoktu."

Metalden yansıyan güneş ışığı geçici olarak gözlerimi kamaştırıyor, ta ki yanımdan hızla geçen kırmızı arabayı fark edene kadar.

Kırmızı bir Cadillac.

Juliet ona orta parmak gösterir. Marcus henüz tutuklanmadı, ama tutuklanacak.

Onu ilk kez gördüğümde midem ayağıma düşmüyor. Artık ondan korkmuyorum. Onun beni kontrol etmesine izin vermeyeceğim. Şimdi adaleti hak eden benim.

İçeride, annemle babam birbirleriyle dalga geçip sarılırlar. Babam, beni kapıdan dışarıya kadar takip etmeden önce annemin yanağına bir öpücük kondurur ve sanki hiç ayrılmamışlar gibi davranırlar. Her şey ters gitmeden önceki hallerine geri dönmüşlerdir.

Hala her şeyin tekrar ters gitmeyeceğinden tam olarak emin değilim. Ama gelecekte onları ne bekliyor olursa olsun, bunu birlikte atlatabilecekleri umudunu taşıyorum.

Sadece ikimiz kaldığımızda, babama arabasından bir kutu veriyorum. "Deb ile konuştum. O gerçekten çok iyi."

Annemi sevdiği gibi onu sevmese de, babam hala Deb'i önemsiyor ve onu incitmek istemez. Rahatlama yüz hatlarını yumuşatır. "Bunu duyduğuma sevindim. Hayatımızı mahvettiğim için üzgünüm, Sienna. Özellikle seninkini. Gerçekten üzgünüm."

"Sorun değil. Artık özür dilemeyi bırakabilirsin." Elinde başka bir kutu daha istifliyorum. "Sen ve annem gerçekten çok mutlu görünüyorsunuz."

O eve döner ve annem kapıdan çıktığında gülümser. "Annenin bana ikinci bir şans vermesine çok minnettarım. On yıldır onu kaybetmenin acısını yaşıyordum ve her sabah ikinizle birlikte ikinci bir şans verdiğiniz için minnettar olacağım."

O eve doğru yürürken, ben de telefonumu arıyorum.

On yıl. Babam on yıl boyunca annemi özledi, annem ise on yıl boyunca onunla paylaştığı aşkı bulmaya çalıştı.

Önümüzdeki on yılı Luke'u özleyerek geçirmek istemiyorum.

Telefonum üç kez çaldıktan sonra neşeli bir ses cevap verdi. "Sienna!" Arkadaşlığımız çok uzun sürmedi ama Violet'i şimdiden çok özledim. "Nasılsın? Taşınma nasıl gitti?"

"Fena değil. Terliyim."

"Son finalin ne zaman? Yaz tatiline çıkmadan önce buluşmalıyız."

"Yarın. Bu öğleden sonra geri dönüyorum ve Luke'un hokey programını bana söyleyebilir misin diye merak ediyordum."

"Aslında şu anda antrenman var. Bittiğinde seni aramasını ister misin?"

"Aslında, ben oraya varana kadar onun gitmediğinden emin olabilir misin?"

"Tabii!" Sanki şimdiden büyük, romantik bir jest bekliyormuş gibi çılgılık attı. "Görüşürüz!"

Luke korkusundan gerçeği uzun süre sakladı. Geçmişinden dolayı beni incitmekten çok korkuyordu. İtiraf ederse tam da bunu yapacağını biliyordu. Babasını ve Chloe'yi kaybettiği gibi beni de kaybetmek istemiyordu.

Ama ben de aynı şeyi yaptım. Marcus'la olanlar hakkında gerçeği sakladım. Ona olaydan ve haftalarca gelen tehdit mesajlarından bahsetmedim.

Korku ikimizi de engelliyordu. Bu yüzden ona bu kadar uzun süre direndim. Başkalarının ne diyeceğini, bizi öğrenirlerse ne düşüneceklerini korkuyordum. O benim kalbimi ele geçirirse bana ne yapacağından korkuyordum.

Ama en çok korktuğum şey çoktan gerçekleşti. Herkes bizi biliyor; o zaten kalbimi kırdı.

Ancak bunların hiçbirisi, hayatımın geri kalanını onsuz geçirme korkumla kıyaslanamaz. Onu bir daha asla dokunamayacak ya da kucaklayamayacak olmak. Onun kahkahasını bir daha asla duyamayacak

gölüşünü duymamak ya da gülümsediğinde gözlerinin kırışmasını izlememek. Omurgamdan aşağı bir titreme geçiren sesini bir daha asla duymamak.

Annemle babam birbirlerine verdikleri acıları affettiler. İlişkilerinin yine kötü bir şekilde sona erebileceği korkusunu yendiler ve şimdi hiç olmadıkları kadar mutlular. Artık korkunun beni yönlendirmesine izin veremem.

Eve koşarak girerim ve neredeyse Juliet'e çarparım. "Hey, anne? Juliet ve ben Diamond'a erken dönsek sorun olur mu?"

"Sorun değil tatlım!" Annem yatak odasından seslenir. "Dikkatli sürün!" "

Tanrıya şükür," Juliet mırıldanır onu takip eder dışarı çıkar. " kesinlikle sevişmek üzereydiler."

"İğrenç, ailem hakkında böyle şeyler söyleme."

"Tamam. Sevişmek üzereydiler."

Onun koluna yumruk attım. Juliet yolcu koltuğuna kaydı ve dağınık at kuyruğunu düzeltti. "Neden erken geri dönüyoruz?"

"Çünkü bir konuda yardımına ihtiyacım var."

Kampüse vardığımızda hava çoktan kararmıştı. Trafik, benzin bitmesi ve Juliet'in tualete gitmesi için yaptığımız mola nedeniyle bir saatten fazla geciktik. Buz pistinin bulunduğu bina loş, içeriden tek bir ışık bile görünmüyor ve otopark boş.

Kalbim sıkıştı. Onu kaçırdım. Çok geç kaldım. "Kahretsın."

"Ne oluyor? Senin iğrenç derecede sevimli buluşmanı kaydetmek için telefonunu ayarladım ama o çoktan gitmiş mi?" Juliet, ön panele bağladığı telefonumu işaret ediyor.

"Bu gerçekten çok tatlıydı. Sanırım sende en azından bir parça romantizm var."

O iç geçirir. "Buna karıştığım inanmıyorum."

"Hadi onların evine gidelim." Ama sözler ağzımdan çıkar çıkmaz, gri eşofman giymiş devasa bir hokey oyuncusu kapıyı açıp dışarı çıkar.

Gülümsemesi kalbimi ağzıma getirir.

Arkasından kapı tekrar açılır ve kısa kahverengi saçlı bir kız dışarıya bakar. Violet gülümser ve el sallar. "Sienna! Juliet!"

"Violet'le ben gideriz, sen de erkek arkadaşınla öpüşebilirsin." Juliet gitmeden önce telefonumun kayıt düğmesine basar.

En iyi arkadaşım Violet ile birlikte içeri girene kadar bekledikten sonra hediye alıp derin bir nefes alıp kapıyı açtım.

Luke, hediye alırken arkamda tutarak ona doğru attığım her adımı takip eder. Sonunda, daha fazla sabredemeyerek bana doğru gelir, ayak sesleri kaldırımda yankılanır.

O benden birkaç santim uzaklıkta durup elini yanağıma uzatarak okşadığında kalbim göğsümde güm güm atıyor. Tenimizin ilk temasında dizlerim titriyor. Kendimi ona atmak istiyorum. Onu çok özledim.

"Geri geldin." Sesi boğuk, kalbimi ikiye bölüyor. "Hâlâ buradasın."

"Violet, gidersem cinsel organımı kesmekle tehdit etti." Gözleri cam gibi olsa da, dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor.

Kalbim gırtlığımda, arkamdan kamerayı çıkarırım. "Sen hala maskenin arkasındaki adamken, bana tek kullanımlık bir kamera aldığını ve benim sana kötü örnek olduğumu söylemiştin." Bu anı hatırlayınca dudaklarımın kenarında beliren gülümsemeye engel olamıyorum. "Seninki bozulduğu için sana yenisini aldım. Birlikte çekeceğimiz tüm yeni fotoğraflar için."

Luke gülümseyerek kamerayı benden alır. "Teşekkür ederim. Bu şimdiye kadar aldığım en güzel hediye."

"Bu benim de şimdiye kadar aldığım en güzel hediye idi. Çünkü sen verdin bana."

Elini saçlarıma geçirip beni kendine doğru çekti. "Yaptığın her şey benim hak ettiğimden daha iyi."

Kafamı sallıyorum. Şimdi onun yanağını okşamak, ona sarılmak benim sıram. Dokunuşuma yaslanıyor, sanki on yıl savaşta kalmış ve sonunda eve dönmüş gibi gözlerini kapatıyor. "Bu doğru değil. Sen harikasın ve sana böyle davranan birini hak ediyorsun."

O başını sallıyor. "Hayatını mahvettim."

"Neden bahsediyorsun?"

"Seks kaseti..."

"Bu senin hatan değildi. O gece ikimiz de oradaydık. İkimiz de bunu istedik. Bizi filme alan ve o videoyu yayınlayan Marcus'tu. Yasadışı olarak."

Aramızda birkaç saniye sessizlik olur. Luke, kamera en nadir elmaslardan yapılmış gibi onu şefkatle inceler. "Fikrini ne değiştirdi?"

"Bana zarar veren insanları affetmeye devam etmenin bir zayıflık olduğunu düşünüyordum." Yutkunuyorum, boğazımda bir yumru oluşuyor. "Ama bunun bir güç olduğunu fark ettim. Ailemin son on yılı birbirlerine aşık olarak geçirdiklerini, ama bu adımı atmaya çok korktuklarını fark ettim. Tekrar denemeye çok korktular. Şimdi birlikte olabiliyorken, hayatımın o kadar büyük bir bölümünü sensiz geçirmek istemiyorum. İkimiz de yalan söyledik, ikimiz de hatalar yaptık, ama önemli olan bunlardan ders çıkarmamız. Önemli olan birbirimizi sevmemiz ve bunu hiçbir şey değiştiremez. Senin de dediğin gibi... biz birbirimiz için yaratılmışız."

Kamerayı cebine koydu ve beni tekrar kollarının arasına aldı. "Seni gerçekten çok özledim."

"Seni özledim. Başka hiçbir şey düşünemedim."

Luke ağzımı kendine doğru çeker. Dili dudaklarımı yalar ve ağzıma inleyince eririm.

Onu çok özledim. Sadece son birkaç gündür değil, o da sürekli bir acıydı ama yıllardır benim için bir arkadaş olan onu özledim. En büyük korkularımı, en büyük güvensizliklerimi, en karanlık sırlarımı paylaştığım maskeli adam. En zor zamanlarımda, kilometrelerce uzakta olsa bile benimle birlikteydi ve hiç tereddüt etmedi.

Sonunda öpüşmemizi bitirdiğinde, "Seni seviyorum" diye patladım. "Tanrıya şükür" diye mırıldandı dudaklarıma. "Ben de seni seviyorum."

Tekrar öpüştük, mutlak mutluluk dalgalar gibi üzerime çöktü. Bir daha asla onsuz kalmak istemiyorum. Tıpkı annemle babamın ikinci bir şans elde ettiği gibi, bu da bizim şansımız. Ve bu sefer bunu mahvetmeyeceğim.

Arkamda, lastikler kaldırımında gürültüyle patinaj yapıyor. Farlar bize ışık tutuyor. Luke, yanımdan geçip, gıcırdayarak duran arabaya gözlerini kısıyor.

Omzumun üzerinden, kırmızı bir Cadillac'ın karanlık iç kısmında bir grup adam görürüm.

Midemi bir ağı kaplar.

Hayır. *Hayır, hayır, hayır, hayır.* O olamaz. Olamaz...

Kapılar açıldığında, Stephen yolcu koltuğundan, Kade arka koltuktan iner. Marcus direksiyon başındadır.

Siktir.

Marcus, Wakefield'da beni gördükten sonra buraya kadar takip etmiş. Ve bu sefer, destek getirmiş.

Bölüm 32

Luke

"Benim kasabamdan uzak durmalıydın, kaltak. Artık orada hoş karşılanmıyorsun." Marcus, donuk gözlerle yavaşça ilerliyor. Bu çılgınların lideri olduğu açık.

Geri dönmüş. Şeytanlar onu döverek pestilini çıkarmaktan vazgeçtikten sonra tekrar yüzünü göstermeye cesaret ediyor.

Sienna'yı ayağa kaldırıp arkama itiyorum. Ona yaklaşabileceklerini sanıyorlarsa, kafayı yemişler demektir.

Onlar, onu evinde saldıran adamlar. Vücudunun her yerine morluklar bırakan adamlar. Onu benim kollarıma koşan adamlar.

Bu pisliklerin ona bir daha parmaklarını sürmelerine izin vermeden önce ölürüm.

"Benim kasabamdan uzak durmalıydın." Sienna'nın normalde yumuşak soprano sesi sertleşmiş, arkamızdaki tuğla duvardan yankılanıyor. Önümüzdeki pislikler bile onun meydan okumasından şaşırılmış durumda. "Arkadaşımı korumaya çalışıyordum. Sana olanlar için üzgünüm Marcus. Gerçekten üzgünüm. Ama olanları geri alamam ve benden intikam almak da bunu değiştirmeyecek."

Etrafımızda sessizlik hakim. Birkaç saniye boyunca, üçü de şaşkınlıktan cevap veremiyor.

Göğsüm gururla şişer. İşte benim kızım.

Ağzı hırlayan bir ayı gibi bükülür, saldırmaya hazırdır. "Beni hapse attırmaya çalışıyorsun. Ama bu işe yaramayacak. Hapse girmesi gereken sensin."

"Sen bizim intikam pornomuzu yayınladın. Bu konuda hiç de masum değilsin."

Marcus bir adım öne çıkar ve ben onların arasına girerim, Sienna'yı arkamda saklarım. "Ona dokunmayı aklından bile geçirirsen, topallaman en küçük sorunun olur. Gözlerini kafatasından söküp çıkarırım."

Keşke babamı kurtarabilseydim. Keşke Chloe'yi koruyabilseydim. Violet'i koruyabilseydim.

Ama yapmadım.

Ama Sienna'ya aynı hatayı yapmayacağım. Ona, ben yanımdayken başına hiçbir şey gelmeyeceğini söyledim ve bu, mezara girene kadar tutacağım bir söz.

Üç pislik de gözlerini bana dikti. "Üçü bir aleyhine." Omuz silktim. "Adil bir dövüş gibi görünüyor."

Marcus bana yumruk attığı anda, Sienna'ya koşup onun saldırısından kaçmasını söyledim. Adam kesinlikle lanet olası bir futbolcu gibi dövüşüyor. Sert bir adam gibi ağırlığını kullanıyor ama hiçbir şeye temas etmiyor. Kimse hokey oyuncularını gibi dövüşmez.

Yağlı saçlı en sıksa adam koluma yumruk atmaya başlar, ben de onu yere atarım. İnlemeden önce ciğerlerindeki tüm hava, nefes nefese kalan bir balık gibi dışarı çıkar.

Onu iyice dövmek isterdim, ama diğer ikisi çoktan yumruklarını sallamaya başlamışlar. Marcus'tan kaçmayı başarırım, ama son adamın yumruğu çeneme isabet eder ve *lanet olsun*. Bir saniye boyunca görüşüm bulanıklaşır, gözlerim yaşarır.

Korku dolu bir çığlık havayı yırtıyor.

Siktir. Sienna. Hâlâ burada.

Dönüyorum. Marcus ona doğru gidiyor, ama o içeri koşmuyor.

Muhtemelen Marcus onu yakalamadan çok uzağa gidemeyeceğini biliyor.

Ona kaçmasını söylediğimde neden kaçmadı?

Ama nedenini biliyorum. Beni geride bırakmaya dayanamadı.

O çığlık çığlığa bağırıyor ve ben dikkatim dağılmışken, yerde yatan adam intikamını alıyor ve beni yere deviriyor.

Yere düştüm. Sert bir şekilde.

Yumruğunu çeneme indiren pislik bir saniye içinde üzerime atladı ve beş yaşındaki bir çocuk gibi öfke nöbeti geçirircesine yumruklarını yağdırmaya başladı. Kafasının yan tarafına bir yumruk attım ama bu onu sadece sersemletti.

Marcus, Sienna'nın ağzını eliyle kapatarak çığlığını bastırır.

Kanım kaynar, görüşüm kararır. Onu öldüreğim. "Ellerini ondan çek..."

Şakağıma gelen darbe kafatasımı çığlık attırıyor, beynim dönüyor.

Siktir.

O lanet olası onu yakaladı. Ona zarar verecek ve ben ona zamanında ulaşamayacağım...

Son gücümle üstümdeki adamın burnuna yumruk atıyorum ve sonunda yere düşüyor.

Atletizm binasının kapısı açılırken, gece havasını yüksek bir çığlık yırtıyor.

Saçında kırmızı çizgiler olan, baştan aşağı siyah giyinmiş bir kız, bir eşek arısı gibi Marcus'a doğru fırladı. Onun bacağına bir tekme attı ve Marcus küfrederek Sienna'yı bırakıp bacağına tutundu.

Juliet, sanki Marcus onun iki katı büyüklüğünde değilmiş gibi onu iterek, bir banshee gibi çığlık attı. "Ne yapıyorsun Marcus? Defol buradan!"

Ayaklarım titreyerek ayağa kalkarken başım dönüyor. Sienna öne doğru atılır ve Marcus'un bacaklarının arasına vurur.

Marcus inler, elleriyle ağrıyan testislerini tutmaya çalışır.

Şakaklarımın zonklamasına, çenemin, sırtımın ve parmak eklemlerimin ağrısına rağmen gülümsüyorum. İşte benim kızım.

Kapıdan dört Devil çıkar. Wes, Knox, Damien ve Finn.

Onları gördüğüme hiç bu kadar sevinmemiştim.

Wes bana bir bakış atar ve Marcus'a saldırır.

O piç kurusu, Devils ona cehennemi yaşatmaya başlamadan önce geri çekilmeye bile zaman bulamadı. Bir çuval taş gibi yere yığıldı.

Yağlı saçlı arkadaşı ona yardım etmeye bile tenezzül etmez. Cadillac'a koşar, kontağı çevirir ve ışıkları yüzümüze tutar.

Devils'ın yumruk ve tekmelerle çevrili olan Marcus, saldırılarını engellemek için kollarını kaldırmaktan başka bir şey yapamaz.

Titrek bir adım atarım, dudağım şişmiş ve kanamaya başlamıştır, ama Marcus'tan çok daha iyi durumdayım.

"Durun!" diye bağırır Sienna. Tanrıya şükür, müdahale etmeyecek kadar akıllıdır. "Durun! Onu bırakın!"

Wes bana bir bakış atar. Ben başımı sallayınca saldırısını durdurur ve diğer Şeytanlar da onu takip eder.

Kapının eşiğinde Violet gözleri fal taşı gibi açılmış dururken, Juliet kollarını kavuşturmuş, gözlerinde ateş ve kükürt yanıyor. "Bu işi çok fazla uzattın Marcus."

Yüzü kızarmış ve şişmiş bir şekilde yavaşça ayağa kalkar, sonra topallayarak uzaklaşır ve sonunda kendine gelen arkadaşını yerden kaldırır. Sienna'ya öfkeyle bakar. "Bu iş burada bitmedi."

"Az önce erkek arkadaşıma saldırdın. Senin için kesinlikle bitti."

Onun ağzından çıkanlardan hangisini daha çok sevdiğimi bilmiyorum. Kendinden emin meydan okuması mı, yoksa beni erkek arkadaşı olarak adlandırması mı?

Cadillac otoparktan çıkar çıkmaz Knox bağırır, "Aptal herif ilk seferinde korkmadı mı?"

Damien binaya geri döner. "Her neyse. Kavga görürsem, atlarım." "Daha kötü hobiler de var." Knox omuz silker, onu takip eder ve sonra Juliet'e sırtarak

. "Harikaydın." Omuzlarını silker. "Biliyorum."

Sienna bana koşar, kolları boynuma dolanır ve omzuma yaslanarak hıçkırır. Kalbim neredeyse patlayacak. Benim için çok endişelenmişti. Yaralanabilirdi, ama iyi. *İyi*.

Onu tekrar kaybetmedim.

Wes yumruğunu vurur ve Finn bana başını sallar, sonra takım arkadaşlarımızın peşinden içeri girerler ve bize mahremiyet sağlarlar.

"İyi misin?" diye fısıldar Sienna.

Başımı sallayıp geri çekilip yüzünü avuçlarım ve her santimini incelerim.

"Sen iyi misin? Sana zarar verdi mi?"

Onu hemen yakalayacağım...

"İyiyim. Teşekkürler," diye mırıldanır gözyaşları arasında. "Sanırım sonunda onu yakalayacağız."

"Ne demek istiyorsun?"

Elimden tutup arabasına götürür ve telefonunu torpido gözünden çıkarır.

"Bu, yeniden bir araya gelmemizin sevimli bir videosu olacaktı. Ama artık Marcus'a karşı kesin kanıtımız var."

Bölüm 33

Sienna

LUKE hastane yatağında somurtuyor. "Sana iyi olduğumu söyledim."

"Doktorlar da bunu doğrulayacak." Bininci kez yastıklarını düzeltiyorum.

Devils gelmeden önce daha kötü yaralanmadığı için şanslı. *Ben* de şanslıyım. Marcus, Stephen ve Kade onu daha kötü yaralasaydı ne yapardım bilmiyorum.

Deb, Luke'un yatağına koşarken bir hemşireyi itip geçer. Çenesindeki morluğu görür görmez nefesini tutar. "Aman Tanrım! İyi misin? Ne oldu?"

Luke gözlerini devirdi. "Sakin ol. İyiyim. Sienna beni sürüklemeseydi burada bile olmazdım."

"Akıllı kız." Deb bana başını sallar. "Doktorlar ne dedi?"

Kapıdan gelen başka bir çığlık dikkatimizi çeker. Annem, babamın peşinden koşarak içeri girer. Doğruca bana, sonra Luke'a yönelir. "Ne oldu böyle?"

Luke inler. "Bundan sonra böyle mi olacak? İki anne de çok fazla endişeleniyor mu?"

Annem ve Deb göz göze gelirler ve ikisi de başlarını sallarlar. "Evet."

Babam kolunu omuzlarıma doladı ve "İyi misin, evlat?" diye fısıldadı.

Kaç yaşında olursam olayım, bana hala "bebeğim" demesini seviyorum. Onu affettiğim için çok mutluyum. Ona çok istediği ikinci şansı verdim. Luke'a da. İkisi de hayatımda olduğu için hayatım daha güzel.

"O pislik Marcus ortaya çıktı," diye açıklıyor Luke. "Sienna her şeyi telefonuna kaydetmiş."

Deb'e telefonumu uzattığımda ve o videoyu izlediğinde, gözleri kısıldı. "O küçük pisliği ömür boyu hapse attıracağım."

"Anahtarı da atacağım," diye ekliyor annem.

Onları kolayca ayırabilecek tüm dramlara rağmen arkadaşlık kurmuş olmalarını çok seviyorum. Annemle babamın Luke'u o kadar kısa süredir tanıdıkları halde ona bu kadar değer vermelerini çok seviyorum. Onun benim için ne kadar önemli olduğunu, onu ne kadar sevdiğimi biliyorlar ve bu onlara yetiyor.

"Peki, aranızdaki sorunları çözdünüz mü?" diye soruyor babam.

Annelerimiz aramızda bakışarak sessiz kalırlar. İkimiz de yüzümüzde yayılan gülümsemelere karşı koyamayız. "Evet, hallettik," diyorum onlara.

Deb zıplar ve alkışlar. "Oh, ne güzel!"

Annem bana sarılır. "İkinizin de iyi olmasına sevindim. Hadi bu çocuklara yiyecek bir şeyler bulalım."

Luke sonunda Deb'i onu bırakıp ailemin peşinden gitmesine ikna edince, elini sıkıyorum. "Belki de önlüğümü giyip hemşire fantezini gerçekleştirmeliyim."

O sırtarak, "Beni kızdırma," der.

"Kim dalga geçtiğimi söyledi?" Cebine doğru başımı sallarım. "Kamera bozuldu mu?"

Neyse ki tek kullanımlık kameralar ucuzdur. Ama endişelenmeden edemiyorum. O kamera ona benim hediyemdi. Özrümü simgelemesi, ilişkimize saygı göstermesi gereken bir hediye.

Luke elini cebine sokar ve gülümseyerek kamerayı çıkarır. "Hâlâ yeni gibi."

İçim rahatladı. "Şanslısın."

"Evet, öyleyim." Elimi sıkıyor, gri gözleri ciddileşiyor. "Beni affettiğin için teşekkür ederim. Ve bana bir şans daha verdiğin için. Bunu hak etmek için her gün çalışacağıma söz veriyorum."

Yatakta yer az olmasına rağmen, ona sarıldım. Çok sıcaktı. Hem sert hem de yumuşaktı. Benim güvenli limanım. Fırtınada sığınağım. Beni kendine çekti, koruyucu bir kolunu sırtıma doladı. "Benim dayanağım olduğun için teşekkür ederim. Her zaman."

"Her zaman."

DEB ve videoya teşekkürler, Marcus, Stephen ve Kade'e saldırı suçlamasında bulunmayı başardık. Sonunda Marcus'u intikam pornosu suçlamasıyla da yargılattık ve Deb'in ekibi videoyu internetten neredeyse tamamen sildirmeyi başardı

sildirmeyi başardı, ancak mahremiyet ihlali her zaman beni rahatsız edecek gibi görünüyor.

Beş Devil de kavgadan neredeyse hiç yara almadan çıktı. Keşke Marcus ve arkadaşları beni parkta saldırdıkları gece de orada olsalardı, ama geçen hafta orada oldukları için çok minnettarım.

Yurdumuzdaki boy aynasının yansımada Juliet, bana bakarken dudağını ısıyor. Donup kalıyorum, pembe ruj ağzımın önünde asılı kalıyor. "Neden bana öyle bakıyorsun? Elbisemde bir sorun mu var?"

Juliet, mezuniyete değil de cenazeye gidiyormuş gibi her zamanki gibi baştan aşağı siyah, vücudu saran kıyafetlerini giymiş. Kafasını sallayarak benden uzaklaşıyor. Rahatsız olduğunda göz teması kuramıyor. "Tabii ki yok. Pembe sana çok yakışıyor. Ben sadece... Özür dilerim."

"Neden?" Gerçekten kafam karıştı.

"Marcus'la olan tüm o saçmalıklar için. Seni yine incitebilirdi."

Rujumu bıraktım ve en yakın arkadaşım sarılmayı sevmese de ona sarıldım. O inleyerek solucan gibi kıvranıyordu ama ben onu bırakmadım. "Özür dilemeyi bırak. Bu senin hatan değil."

"Marcus gibi bir pislikle yatmak benim hatam."

Geri çekilip ona baktım. "Hayır, bu karışıklığın tek sorumlusu o." Neredeyse bir yıl sonra nihayet öğrendiğim ders. Luke sayesinde. "Ayrıca, pisliklerin senin tipin olması senin suçun değil."

"Benim tipim *psikopatlar*, pislikler değil," diye düzeltir. Sırıtiyorum. "Aralarında fark var mı?"

"Büyük bir fark var. Benim psikopatım, sadece benim için gizlice yumuşak bir kalbe sahip olacak."

En iyi arkadaşım kesinlikle deli. Ve onu bunun için seviyorum. "Umarım bir gün onu bulursun."

"İkimiz de. Trey Lamont'un kampüsten ayrılmış olması çok kötü."

Burnumdan soluyorum. "Evet, senin için o bir rüya erkeği olurdu."

Juliet yatağından çantasını alır. "Sen ve Valentine'in sorunlarınızı çözdüğünüze sevindim. Seni mutlu edecek birini hak ediyorsun." Çantasını omzuna atar. "Tamam, bu kadar duygusallık yeter. Hadi şu lanet olası mezuniyete gidelim."

Bölüm 34

Luke

MEZUNİYETTEN SONRA, Novak ailesi hepimizi Wes'in kepi ve cüppesiyle poz vermeye yönlendirir. Chloe'nin bu önemli günde onun yanında olamaması boğazımda bir düğüm oluşturur. Ama o da bir yerlerden onu izliyor ve ona tezahürat ediyor.

O NHL'de oynayacak ve Violet, yaz döneminden sonra hızlandırılmış programından mezun olduğunda ona eşlik edecek.

Onların gitmesini görmek, en yakın iki arkadaşımın gelecek dönem bizimle kampüste olmayacağını bilmek, göğsümü biraz sıkıştırıyor. Ama bu, arkadaşlığımızın sonu anlamına gelmiyor. Eminim Wes'in bazı maçlarına gideceğim ve o da bizi desteklemek için geri dönecek. Ayrıca Violet'in gelecekteki tüm kitap imza günlerine katılmam gerekecek, yoksa yine cinsel organımı kesmekle tehdit edecek.

Uzun süre onların ilişkisine kıskançlık duydum, ama şimdi onlar için sadece mutluyum. Kalbini çalan kız sana kalbini verdiğinde böyle olur.

Juliet sıkılmış bir ifadeyle Wes ve ailesinin fotoğraflarını çekerken, ben kalabalığın içinde Sienna'yı arıyorum. Mezunlar ve sevdikleri arasında bir yerlere kaybolmuş ve ona saldıran pislikler parmaklıklar ardında olsa da kalbim yerinden çıkacak gibi.

Küçük bir çift kol belime dolanır ve nefesimi keser. "Seni özleyeceğim!"

Violet bana gülümseyerek bakar, sonra kollarını indirir ve Wes'e bakar. Bize güvenebileceğini bildiği halde, Wes Novak'ın sahiplenici tavrını sınamak akıllıca olmaz.

Bunu iyi bilirim. Benimki de öyle. "Ben de seni özleyeceğim, ufaklık."

Bana dilini çıkarır, ama hala gülümsüyor. "Cidden, Sienna'yı bulduğuna çok sevindim. Çok daha mutlu görünüyorsun."

Novaklar Juliet'e dövmelelerini sorarken, Wes fotoğraf çekiminden sıyrılır ve Violet'e arkadan sarılır, çenesini onun başının üstüne koyar. "Chloe de senin için mutlu olurdu."

Chloe benim mutlu olduğum için mutlu olurdu ve eminim ki şu anda nerede olursa olsun, bizi destekliyordur.

Violet elimi sıkıyor. "Baban da öyle." Boğazıma bir düğüm atıyor. "Evet."

Sevdiğim bir kızla bu kadar mutlu olduğumu görse çok mutlu olurdu.

"Luke!" Dünyada en sevdiğim ses kalabalığın içinden seslenir.

Gülümsemeden edemiyorum. Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle, uzun kahverengi saçları arkasında uçuşarak bana doğru koşarken ve kollarıma atlarken gözlerimi ondan ayıramıyorum.

Knox, Damien ve Finn'in omuzlarına vurur. "Tamam çocuklar. Hadi gidip bir hokey hayranı bulalım."

Violet burnunu kırıştırır. "Bir gün, üçünüz de bir kıza aşık olacaksınız ve başka birini düşünmeyeceksiniz bile."

Knox ve Damien gülümser. Finn bile eğlenerek sırtıyor. "O gün cehennemde kar yağar," diyor Damien.

Sienna yüzümü kendine çevirir ve dünyanın geri kalanı sessizleşir. Yeşil gözleri, onu ilk gördüğümde olduğu gibi beni büyülemektedir. Onu ilk kez sosyal medyada fotoğrafını gördüğümde, sonra da nihayet o otel barında yüz yüze tanıştığımızda. Ve o günden beri her gün.

"Seni seviyorum." Fısıldamaya ya da saklamaya çalışmıyor. Artık umurunda bile değil. Birbirimize sahip olduğumuz sürece, başka hiçbir şeyin önemi yok.

"Ben de seni seviyorum, tatlım." Onu yere indirene kadar beni öpüyor. "Sana bir şey aldım."

Fotoğrafları ona uzattığımda yüzü aydınlanır. "Aman Tanrım! Bunlar kamera filmindeki fotoğraflar mı?"

"Evet. Ama senin fotoğrafını çektiğim filmi yatağıma bağladım."

Fotoğrafları karıştırmadan önce somurtmuş gibi yapar, gözyaşları parıldarken bile güler. Uyurken çektiğim fotoğraf. Kütüphanede Juliet'in çektiği fotoğraf. Bud'ın tüylü yüzünü çektiği başka bir fotoğraf. Otel barında bir anlık hevesle çektiği fotoğraf. Tanıştığımız andan itibaren ilişkimizin hikayesi.

"Sen sadece güzel bir manzaradan daha fazlasısın." Bana verdiği kamerayı kaldırıp onun bir fotoğrafını daha çekiyorum. Tanıştığımız gece ona söylediğim sözlerin aynısı. "Çok, çok daha fazlasısın."

O, yürek parçalayan bir nezaketle yanağımı okşayarak gülümsüyor. "Seninle böyle olacağını biliyordum."

Bölüm 35

Sienna

LUKE, eşyalarımı yurt odamdan taşımama yardım ediyor. Ama odadaki atmosfer, taşınmama yardım ettiği zamankinden tamamen farklı, o zaman gerginlik vücudumdaki her kasımı gerginleştirmişti.

Şimdi farklı bir gerginlik var. Ve bu gerginlik, bu yatakta son kez birbirimizin üzerine atlamaya direnmeye çalışmamızı içeriyor. Yirmi dakika içinde buradan çıkmak zorunda olmasaydık, odayı kendimize ait olarak kullanmaktan mutluluk duyardım.

Sadece birkaç ay önce, Diamond'a taşınmaktan, uzun süredir görüşmediğim babamla yeniden bir araya gelmekten ve yeni üvey ailemle tanışmaktan çok korkuyordum. Şimdi ise hayatımın başka bir yöne gitmesini hayal etmek istemiyorum.

"Sen olmadan iki ayı nasıl geçireceğim bilmiyorum." Luke, kollarını belime dolarken yüzünde rahat bir gülümsemeyle duruyor. Artık bu kadar kolay gülümsemesini seviyorum. "Sanırım son beş yıldır olduğu gibi her gün mesajlaşmaya geri dönmemiz gerekecek."

"İyi plan. Soru: Bana mesaj attığında sana Luke mı, Ten mi diye sesleneyim? Dürüst olmak gerekirse, Ten daha seksi bir isim."

"İstediğin ismi kullan. Bana senin dediğin sürece."

Luke eğilip beni öptüğünde kalbim hızla çarpmaya başlar. Dudaklarına karşı fısıldarım, "Benim."

Gülümsemesi kaybolmuş, gri gözleri yoğun ve bana olan sevgisi ve hayranlığıyla dolup taşıyor, bu da dizlerimi titretiriyor. "Ve sen de benimsin."

Gömleğini yırtıp beni kaldırır, yatağın kenarına oturtur ve ikimiz de ne kadar zamanımız kaldığını umursamayız çünkü önümüzde koca bir hayat vardır. Bacaklarımı açar, külotumu yana iter ve inleyerek içime girer. "*Benim.*"

Her itişinde, bu duyguyu bir homurtu, bir inilti, bir yalvarışla yineliyor.

Beni

m.

Beni

m.

Benim.

Ben çözülene kadar, kalbim gökyüzüne yükseliyor.

"Boşaldığında çok güzelsin, tatlım."

Nefes nefese, birbirimizin kollarında inerken, o kulaklarımın arkasındaki saçlarımı okşuyor. Parmaklarımı onun çıplak göğsünde gezdirip, tekrar tekrar *adımı* yazıyorum. "Ten ile buluşmayı defalarca hayal ettim. Bunun böyle olacağını hiç hayal edemezdin."

Luke altımda kaskatı kesiliyor. "Üzgünüm."

"Özür dileme. Böyle olduğu için mutluyum. Sonunda seninle tanıştığım için mutluyum." Bana dolanan kolu sıkılaştır. "Ben de sonunda seninle tanıştığım için mutluyum."

Sen başıma gelen en güzel şeysin."

"Sonunda tanıştığımızda Ten'e sormak istediğim çok şey vardı." Dirseklerimin üzerine yaslandım. "*Jurassic Park*'ı gerçekten on bir kez izledin mi?"

O sırtarak, "On ikinci kez izlediğimde, seni de benimle birlikte izlemeye zorlayacağım. En sevdiğin dondurma gerçekten o iğrenç ahududu aromalı mı?" der.

Omzuna şakacı bir şekilde vuruyorum. "*Lezzetli* demek istedin herhalde."

Sessizleşiriz, birbirimize mutlulukla gülümseriz. Kalbim dolu.

"Maskenin arkasında senin olmana gerçekten çok sevindim."

"O zaman ben de anladım."

"Neyi anladım?"

Başparmağı yanağımı okşadı. "Senin benim olduğun."

Bu kadar şanslı olduğuma inanamıyorum. Maskenin altındaki adamın Luke Valentine olduğuna inanamıyorum.

Epilog

Luke

Güz dönemi resmi olarak başlamadan önce kampüsün buz pistine geri döndük. Ama bugün antrenmana konsantre olamıyorum.

Sienna birkaç saat sonra burada olacak. Dönem başlayana kadar annemle benimle kalacak. Onun evinde "zina" yapmamamız şartıyla.

Bu yüzden, bunu yaparken onun evde olmadığından emin olacağım. Böylece Sienna yine de benim adımları haykırma şansı bulacak.

Eski günlerdeki gibi yine her gün mesajlaşıyoruz. Ama şimdi bana müstehcen mesajlar ve resimler gönderiyor, ben de aynısını yapıyorum. Maske takarak. Yine anne babasıyla birlikte yaşamaktan çok mutlu, bu yüzden onu daha erken dönmesi için zorlamadım. Onlarla, özellikle de Mike ile vakit geçirmesi gerekiyor. Yıllarca birikmiş olanı telafi etmeleri lazım. Onunla hayatımın geri kalanını geçireceğim.

Onu yıllarca görmeden, kollarımda tutmadan nasıl yaşadığımı bilmiyorum. Ama şimdi onunla geçirdiğim zamanın bir saniyesini bile boşa harcamayacağım.

Finn bana doğru puck'ı attığında onu engelliyorum. Damien kontrolü ele geçirdiğinde yine engelliyorum. Bu herifler bugün çok acımasızlar. O gece Sienna'yı korudukları için onlara çok şey borçluyum. Beni kolladıkları için. Beni deli etseler bile, takım arkadaşlarım olarak başkalarını seçmezdim. Kardeşlerim.

"Kızın daha geç gelmeyecek miydi?" diye bağıyor Damien.

"Gelmedi."

Boş tribünlere doğru başını sallar.

Bir kişi hariç boş. Bir kız, benim formamla, şampiyonluk maçındaymış gibi bir pankartla yüksek sesle tezahürat yapıyor.

Sana maçlarında nasıl tezahürat yapacağımı hayal ettiğimi hiç anlattım mı? Tribünlerdeki en gürültülü kişi ben olurdum. Baban sana tezahürat yapamasa bile, dışarıda birinin sana tezahürat yaptığını bilmek sana yardımcı olur diye umuyordum.

muhtemelen konuşamayacak kadar boğazım ağrırdı, ama bu senin oynamana yardımcı olsaydı, buna değerdi. Seni mutlu etseydi.

Koç, antrenman sırasında buz pistini terk ettiğim için bana çok kızacak, ama umurumda değil. Kızım burada. *Benim kızım.*

Benim kızım. Ağzının kenarından sırtarak, ağzının kenarından sırtarak,
ağzının kenarından sırtarak, ağzının kenarından sırtarak, ağzının kenarından
sırtarak, ağzının kenarından sırtarak, ağzının kenarından sırt

Duvara geçmeden önce, Knox beni durdurur ve sonunda soyunma odasından çıkar, nefesi kesilmiş ve antrenmana on dakika geç kalmıştır.

"Neredeydin lan?" diye sordum. Aptalca bir soru. Muhtemelen rastgele bir hokey hayranı tarafından emiliyordu.

Gözleri fal taşı gibi açılmış. Sakin, soğukkanlı, akışına göre hareket eden Knox'un bu kadar bitkin göründüğünü en son ne zaman gördüğümü hatırlamıyorum. "Kampüste kimi gördüğüme inanmayacaksın."

Bu, Damien ve Finn'in ilgisini çekiyor. İkisi de durup dinlemeye başlıyor.

"Kim?"

Wes ya da Violet olamaz. Onları görse mutlu olur, şok olmaz. Kesinlikle rahatsız olmazdı.

Sonra midemi bulandıran ismi söylüyor. "Trey Lamont."

Harmony West'ten Daha Fazlasını Okuyun

Drown in You'yu okuduğunuz için çok teşekkür ederim! Beğendiyseniz, [bir yorum bırakırsanız çok sevinirim!](#)

Daha fazla maskeli hokey romantizmi için, serinin bir sonraki kitabı [Devil You Know](#) ile devam edin! *Diamond Devils* serisinin her bölümü bağımsız olsa da, en iyi okuma deneyimi için seriyi sırayla okumanız önerilir.

Daha baharatlı, karanlık bir romantizm mi istiyorsunuz? Diğer kitaplarıma göz atın!

Briar, maskeli takipçisinin bir katil olduğunu kanıtlamaya kararlıdır... ta ki [Saint and Sinner Duet](#)'te ona [aşık olmaya başlayana](#) kadar. **Her Saint'in sonu bir gerilimle biter ve karakterler ikinci kitap His Sinner'da mutlu sonlarına ulaşırlar.*

Cassie kayıp en iyi arkadaşını ararken eski sevgilisine aşık olmaya başlarken, Noelle birinin bodrumunda rehin olarak uyanır ve [Captivate Me](#)'de onu esir tutan tehlikeli ve çekici adamı alt etmek zorundadır.

Madalyn, [Always with You'da](#) isimsiz bir takipçinin hedefi olduktan sonra, mükemmel erkek arkadaşı ile şüpheli kötü çocuk arasında kalır.

Teşekkür

Okurlarıma, altı kitap boyunca benimle kaldıkları için teşekkür ederim. Hayalimi gerçekleştirmemi sağlayan her birinize sonsuza kadar minnettar kalacağım. Her gün sevdiğim şeyi yapabildiğim için çok şanslıyım ve bu hepinizin sayesinde. Kitaplarımı okuduğunuz ve herkese tavsiye ettiğiniz için içtenlikle teşekkür ederim. Umarım sizin için daha birçok kitap yazabilirim.

Beta okuyucularım Lauren, Kelsey, Kira, Erin, Bridgitt, Lianne, Miya ve Jess'e: geri bildirimleriniz ve desteğiniz için çok teşekkür ederim.

Kapak tasarımcım Beholden Book Covers'a, bu seri için bu kadar muhteşem kapaklar yarattığı için çok teşekkür ederim. Onlara kesinlikle *bayıldım*.

Zoe, bu kapaklarda muhteşem maske sanatını kullanmama izin verdiği için teşekkür ederim.

Alex, seni çok seviyorum. İşimi yürütmeme yardım ettiğin, kitaplarımın kenarlarını daha da güzelleştirmek için spreylediğin ve yazmaya devam edebilmem için akşam yemeği pişirdiğin için teşekkür ederim. Beni kimse gibi sevmiyor ve desteklemiyor, hayatıma girdiğin gün için sana sonsuza kadar minnettar olacağım.

Yazar Hakkında

Harmony West, karanlık ve yasak aşk romanları yazıyor. Gizem, sürprizler ve baharatlarla bezeli aşk hikayelerini seviyor.

Harmony West'in son yayınları hakkında güncel bilgiler için [haber bültenine abone olun](#), [web sitesini ziyaret edin](#) veya sosyal medyada onu takip edin.

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

